

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MARIE #1 WALL STREET JOURNAL BESTSELLING AUTHOR FORCE

Homecoming

A DOWNEAST NOVEL

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Homecoming

A DOWNEAST NOVEL

MARIE FORCE

Contents

[Ballard Ailesi Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32 Yazar](#)

[Hakkında](#)

**Eve Dönüş
Bir Downeast
Romanı** Yazan: Marie
Force HTJB, Inc.
tarafından yayımlanmıştır.
Telif Hakkı 2025. HTJB, Inc.
Kapak Tasarımı: Kristina
Brinton Fotoğraf Kredisi: Marie
Force
E-book Layout by The E-book Formatting Fairies ISBN:
978-1958035924

HTJB, Inc.
Posta Kutusu
370
Portsmouth, RI 02871 ABD
marie@marieforce.com

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap yeniden satılamaz veya verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız ya da sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, lütfen iade edin ve kendi kopyanızı satın alın. Bu yazarın emeğine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz. Metnin bazı bölümlerinden alıntı yapma izni almak için lütfen marie@marieforce.com adresinden yazarla iletişime geçin.

Bu kitaptaki tüm karakterler kurgudur ve yazarın hayal gücünün ürünüdür.

MARIE FORCE, Amerika Birleşik Devletleri Patent ve Ticari Marka Ofisi'nde tescilli bir ticari markadır.

marieforce.com

İletişimde kalmanın en iyi yolu haber bültenime abone olmaktır.

marieforce.com adresine gidin ve ekranın üst kısmında adınızı ve e-postanızı kutuya abone olun. Benden düzenli olarak haber alamıyorsanız, lütfen spam filtrenizi kontrol edin ve e-postanızı mesajlarımın size ulaşmasına izin verecek şekilde ayarlayın, böylece yeni bir kitabı, harika ödüller kazanma şansını veya bölgenizdeki olası bir görünümü asla kaçırmazsınız.

Yeni kitaplardan haberdar olmak için **beni** [Amazon](https://www.amazon.com)'da **takip** edin.

The Ballard Family

Kendra, 40 yaşında, Ballard Boat Works'te (BBW) Chuck Ballard'ın yönetici asistanı, Hugo ile evli, kızları Luna, 11 ve Aurora, 9 yaşında

Kellen, 39 yaşında, BBW'de strateji müdürü

Keith, 37 yaşında, büyük memeli bir işçi.

Kingston, 35, ıstakoz balıkçısı

34 yaşındaki Kieran, BBW'de fiberglas atölyesini yönetiyor ve yerel içki mekânı The Trap'in sahibi.

Kara, 32 yaşında.

31 yaşındaki Kirby, Kara'nın ailedeki en yakın arkadaşı, usta zanaatkâr ve BBW'deki teknelerde ahşap aksanlarla ilgili her şeyi denetliyor

Kelly, 30 yaşında, Matt Gallagher ile evli, Connor'ın annesi

29 yaşındaki Kyle, BBW'de boya atölyesini işletiyor

Kolby, 27 yaşında, postacı.

26 yaşındaki Keenan, BBW'de iş geliştirme bölümünde çalışıyor.

BÖLÜM Bir

"Nerede olursan ol, orası evindir."
-Emily Dickinson

Düğünden eve şaşkın bir sessizlik içinde döndüler. Sevgili arkadaşları Victoria ve Shannon'ı kutladıkları muhteşem bir günün ardından Kara Torrington annesinden bir telefon almıştı.

Sen ve Dan eve dönmelisiniz. Kardeşleriniz cinayetle suçlandı.

Ailesi, haksız yere suçlanan insanları temize çıkarma konusunda uzmanlaşmış başarılı bir ceza savunma avukatı olan *kocasıyla* ilgilendikleri kadar *onu* Maine'e götürmekle ilgilenmiyorlardı.

Kara kardeşlerinin bu kategoriye girip girmediğinden emin değildi. Bazıları doğdukları andan itibaren ortalığı birbirine katmıştı ve Kirby'nin suçlanan iki kişiden biri olduğunu duyunca şok olmasına rağmen, başlarına ciddi bir bela geldiğini duyunca hiç şaşırmadı.

Keith mi? Bu o kadar da sürpriz değildi ama Kirby... Onun başı hiç belaya girmemişti. Keith'in, her ikisini de hapse attıran ve olabilecek en kötü suçla itham eden olaydan sorumlu çıkacağından oldukça emindi. Keith'in cinayet işleyebileceğini düşündüğünden değil. En azından onun böyle bir şey yapmış olamayacağını umuyordu.

Kara'nın yedi erkek ve üç kız kardeşi vardı ama pek yakın değildi. Artık değil. Ancak Kirby ile düzenli olarak konuşurdu ve onun cinayet bir yana, herhangi bir suçtan tutuklandığını duyunca gerçekten şok olmuştu.

Birkaç yaz önce aile şirketinin bir bölümünü yönetmek için Gansett Adası'na taşınmak Kara'nın kendisi için yapabileceği en akıllıca hareketti. Bu onu aile dramının arı kovanından, Kara'nın erkek arkadaşını çalmış ve sonra da onunla evlenmiş olan kız kardeşi Kelly'den uzaklaştırmış ve Gansett, Dan Torrington'ı hayatına sokmuştu. O, şüphesiz, başına gelen en iyi şeydi. Ve eğer Kelly -ve Matt- onu sırtından bıçaklamasaydı onunla asla tanışamayacaktı.

Kara için Gansett'te işler yolunda gitmiş, bir hayatı tamamlayan türden arkadaşlar edinmiş olsa da, Maine'e dönüp asi Ballard ailesiyle çevrenme düşüncesi dünyada yapmak isteyeceği en son şeydi, özellikle de yedi aylık hamileyken.

Bir elini yuvarlak karnının üzerine koydu ve bebek sert bir tekme attığında nefesi kesildi.

"Bruiser yine futbol mu oynuyor?" Dan, rahmetli ağabeyinden kendisine miras kalan Porsche'yi park ederken sordu,

Dylan, garaj yolunda. "Bir şeyler çalıyor."

Elini onunkinin üzerine koymak için uzandı. "Acıyor mu?"

"Hayır, sadece içeride birinin dolaşıyor olması garip."

"Beni bekleyin." Alçak arabadan indi, yolcu tarafına geldi ve ona elini uzattı.

Onun yardımını olmadan kendi başına dışarı çıkabileceğinden emin değildi. Hamilelik onu hantal ve dengesiz hissettirmişti.

İçeride doğruca yatak odasına gitti ve dolabın arkasından bavulları aldı.

Dan arkasından yaklaştı ve ellerini omuzlarına koydu. "Bebeğim."

"Ne?" "Bana bak."

Onunla yüzleşmek için döndü. "Bunu yapmak zorunda değiliz." "Ne demek istiyorsun?"

"Oraya gitmek ya da bunlarla ilgilenmek gibi bir yükümlülüğümüz yok. Üçüncü üç aylık dönemdesiniz. Onlara söylemek için çok iyi bir nedenimiz var."

Kara bunu düşünmek için durdu. Hamileliğini Gansett Adası'nda kalmak için bir bahane olarak kullanmayı şiddetle arzuluyordu. Hâlâ aile şirketi için çalışıyor olsa bile, ailesinden ayrı bir hayat kurmak için çok çalışmıştı.

Uzaktan her şey daha iyiydi.

Kirby'si suçlanmamış olsaydı uzak durabilirdi. Çıldırması olmalıydı ve onun için yapamayacağı hiçbir şey yoktu.

"Kirby'nin Keith'in yaptıklarının altında kalmasına izin veremem. Onun peşinden gitmeliyiz. en iyi arkadaşımı." Gözyaşları tehdit ettiğinde, elinden gelenin en iyisini yaptı.

Hamilelik nedeniyle normalden zor olan aşırı duygusal yükü kontrol altına almak.

Dan elini kızın yüzüne koydu ve başparmağıyla yanağını okşadı. "O zaman yapacağımız şey bu, ama lütfen şunu bil ki, sana zarar vermeye çalışan herhangi bir şeyin ya da herhangi birinin önüne kendimi atacağım ve bu konuda hiç de nazik olmayacağım."

Gülümsedi. "Bir kez olsun beni savunan birinin olması harika olacak."

"Bebeğim, ben *her zaman* senin yanında olacağım." "Hâlâ ailem hakkında mı konuşuyoruz?"

Sırıtarak onu öpmek için eğildi. "Elbette öpeceğiz. O pis aklın nereye gitti?"

"Doğru." Gözlerini devirdi. "Benim kirli zihnim. Beni bu hale getiren sensin."

"Bu iftira niteliğinde bir suçlama."

"Eğer doğruysa bu bir suçlama ya da iftira değildir. Avukat kocam bana bunu öğretti."

Dan güldü. "Touché."

Eşyalarını toplamayı bitirirken onunla dostça atışmaları, nereye ve neden gittiklerini aklından çıkarmasına yardımcı oldu.

Kara büyükannesi Bertha'dan bir mesaj aldı. *Çağrıldığınızı duydum.*

Doğru duymuşsun. Sen iyi misin?

Hiç bu kadar iyi olmamıştım.

Bunu yapmak zorunda değilsin.

Kirby işin içinde olmasaydı yapmazdım.

Bunu söyleyeceğini tahmin . Tahmini varış zamanını mesaj at. Seni alırım.

Bunun nedeninden nefret ediyorum ama bugün sizi görebildiğim için çok mutluyum.

Aynı şekilde, aşkım. İyi yolculuklar.

Onların yokluğunda bozulabilecek her şeyi buzdolabından temizledi ve birkaç şeyi içine koydu.

Dondurucu. Stephanie McCarthy, Dan'in en yakın arkadaşı olan kocası Grant'le birlikte evlerinin anahtarları kendilerinde olduğu için Kara'nın suluyordu.

Dan çöpleri kaldırıma çıkarıp poşetlerini arabaya götürürken, Kara ev dedikleri küçük şirin kulübeye baktı ve dönmelerine ne kadar kaldığını merak etti.

Yakında. Yakında döneceklerdi çünkü burası onların eviydi. Ait oldukları yer orasıydı.

Berbat durumdaki ailesine bir, en fazla iki hafta izin veriyordu ve sonra Dan'le birlikte Gansett'e döneceklerdi.

PILOT ARKADAŞLARI SLIM JACKSON, ONLARI KONUSUNDA UYARMIŞTI. Gansett Adası'ndan tırmanış ve uçuşun kendisi inişli çıkışlı olacaktı çünkü atmosfer son kasırgadan dolayı hâlâ çalkalanıyordu.

Kara, Dan'in elini onu incitmeden tutabildiği kadar sıkı tuttu. İyi bir günde bile uçmaktan nefret ederdi ve bugün kesinlikle iyi bir gün değildi.

Slim'in karısı ve Kara'nın arkadaşı Erin yardımcı pilot koltuğundan Kara'ya baktı. "İyi misin?"

"İndiğimizde daha iyi olacağım," dedi Kara yüzünü buruşturarak. Hamilelik aylardır midesini bulandırıyor ve inişli çıkışlı hava da buna yardımcı olmuyordu.

"Korkacak bir şey yok," dedi Slim. "Bunu bozuk bir yoldaki çukurlar gibi düşünün."

Kara onun kaygısını yatıştırma çabasını takdir ediyordu ama onu rahatlatacak tek şey Maine'e güvenli bir iniş yapmak olacaktı ki orada da yepyeni bir kaygı nedeni ortaya çıkacaktı. Ayrıldığından beri Maine'e ilk kez dönecekti. Adanın Büyük Tuz Göleti'nde şirketin lansman işini başlatmak için Gansett'e taşındığından beri, on bir Ballard kardeşten biri olarak büyürken hayatında ne yazık ki eksik olan huzur ve uyumu bulmuştu.

Herhangi bir nedenle Maine'e geri dönme düşüncesi onu hasta ediyordu. Ailesinin, kendileri için korkunç olan bu durumu düzeltmesi için kocasına güvenmesi her şeyi daha da kötüleştiriyordu.

Annesi onları eve çağırmadan önce, Kara'nın evlenmeyi planladığı adamla kaçtıktan sonra Kelly'nin yanında nasıl durduklarını hiç düşünmüş müydü? İhanetlerinden sonra Kelly ve Matt için düzenledikleri büyük ve gösterişli düğünü hatırlıyorlar mıydı? Kara hayatı üzerine bahse girerdi ki bunların hiçbirini düşünmemişlerdi, özellikle de aile adının ve temsil ettiği her şeyin şimdiye kadarki en büyük tehditle karşı karşıya olduğu böyle bir zamanda.

Bin yerliyi istihdam eden ve Downeast ekonomisinin büyük bir bölümünü oluşturan güçlü Ballard Boat Works Şirketi, Ballard'ların oğulları cinayetle mahkum edilirse büyük bir darbe alacaktır. Sadece bu suçlama bile üç neslin başarılı ve saygın bir iş kurmak için gösterdiği sıkı çalışmayı ve fedakarlığı mahvetmeye yetebilir.

Babası onlara her şeyi mahvetmek için tek bir hatanın yeteceğini söylerdi. İki oğlunun cinayetle suçlanmasıyla tam bir çöküş yaşıyor olmalıydı. Kara, Kirby'nin böyle bir şeyle ilgisi olduğuna bir an bile inanmadı. Keith hakkında bu kadar emin olabilmeyi isterdi ama onu çok az tanıyordu ve bildikleri de iyi değildi.

Kara kendine işine ya da ailesine ne olacağını umursamadığını söylemeye çalıştı ama umursuyordu. Ve ona yaşattıkları onca şeyden sonra umursadığı için kendine kızıyordu.

"Hey," dedi Dan, onu düşüncelerinden uzaklaştırarak. "Sen iyi misin?"

"Elbette," dedi alaycı bir tavırla. "Hayatımın en zorlu uçuşundayım, dünyada gitmek istediğim son yere gidiyorum, böylece iğrenç ailem harika kocamı utanmadan kardeşlerimi savunmak için kullanabilir, biri

Bildiğim kadarıyla suçlu da olabilir. Elbette, her şey yolunda."

"Her şey yoluna girecek, tatlım. Hemen yanında olacağım ve bu işi halleder halletmez ait olduğumuz yere, adaya geri döneceğiz. Los Angeles'taki en iyi adamlarım suçlamalar hakkında olabildiğince fazla bilgi edinmeye çalışıyor, bu yüzden endişelenmemeye çalış."

"Endişelenmemek çok zor. Bildiğiniz gibi orada olmak istemiyorum."

"Anladım, aşkım."

"Seni kullanıyorlar."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsunuz? Benim adım savunmaya eklendiği anda, bu dava savcılık için yepyeni bir oyun haline gelir."

"Onların istediği bu ve ben bundan nefret ediyorum."

"değil. Onlar için elimden geleni yapacağım ve yoluma gideceğim." "Benim ailemde hiçbir şey o kadar basit değildir."

Birkaç yıl önce, Kara kış için gemileri depoladıktan sonra Maine'gitmeyi planlamışlardı ve Kara hayatındaki en iyi şeyi en kötü yere götürmek konusunda fikrini değiştirdiğinde bunu neredeyse başarmışlardı. Ballard lekesinin Dan'le olan ilişkisini etkilemesini istememiş ve birlikte olduklarından beri ailesiyle temasını minimumda tutmayı başarmıştı. O geziyi son anda iptal etmişlerdi, bu yüzden Dan Maine'e ilk kez gelecekti.

Ailesinin bir kısmı düğün için gelmişti. Üç erkek kardeşi bir gece önce bir bar kavgasından sonra hapse girmişti. Dan, düğün sabahı onları nasıl dışarı çıkardığını ve büyük gününü mahvedecek bir şey yaparlarsa onları ağır sonuçlarla tehdit ettiğini Kara'nın duymadığını sanıyordu. Kara'nın arkadaşı Tiffany Taylor, Gansett Polis Şefi Blaine Taylor'ın karısı, Kara'ya kardeşlerinin başlarının nasıl belaya girdiğini ve Dan'in nasıl icabına baktığını anlatmıştı.

Yaptığı şey buydu. Her şeyle ilgilenirdi. Onunla ilgileniyordu ve bunu Maine'de de yapacaktı. Bundan emindi, ama kardeşlerinin yarattığı karmaşayla uğraşmak için dışarıdaysa, onlar oradayken her gün her dakika onunla birlikte olamazdı, bu da onu onları savuşturmak için tek başına bırakacaktı.

Ailesiyle uğraşma düşüncesi onu kargaşanın ortasında büyüdüğü yıllara geri götürdü - ve bu iyi bir şey değildi.

Kara, özellikle Gansett'te yaşamaya ve çalışmaya başladığından beri diğer ailelerin nasıl işlediğini görmüştü. Altı kardeşten ve çok sayıda kuzenden oluşan ve çok iyi arkadaş olan McCarthy ailesiyle yakınlaşmıştı. Onun ailesi öyle değildi. Bazen sırlarını paylaşmak yerine birbirlerini sırtlarından bıçaklayıp bıçaklamadıklarını merak ediyordu.

Gerginliğin büyük kısmı için aile şirketini suçladı.

Kendini bildi bileli, kardeşlerinden birkaçı babaları emekli olduğunda onun yerine geçecek kişi olmak için yarışıyordu. Kara bir şeyi kendi aile üyeleriyle kavga edecek kadar çok istediğini hayal bile edemezdi. Şimdiye kadar bu kadar çok istediği tek şey Dan'di ve her zaman onun ve ilişkileri için savaşıyordu. Başka hiçbir şey onun için Dan kadar önemli olmamıştı ve Maine'de onu ve evliliklerini en önemli önceliği olarak tutmaya kararlıydı.

İş, babasının ailesinin birkaç kuşağının arasına girmişti. Ailesinin, babasının erkek kardeşini büyük mali acılar çekerek satın almasına neden olan anlaşmazlık sayesinde neredeyse hiç tanımadığı bir amcası vardı. Kardeşi ortadan kalktıktan sonra, babası işinde büyük bir başarı elde etmişti, ama ne pahasına? Kardeşiyle arası açılmıştı ve şimdi kendi çocukları da iş için kavga edeceklerdi.

Kız kardeşinin ihanetine ek olarak, Maine'den ayrılmak istemesinin nedenlerinden biri de ne olacağı konusundaki tartışmaların bir parçası olmaya dayanamamasıydı.

Babaları emekli olduktan ya da öldükten sonra işlerin nasıl bir hal alacağını merak ediyordu. Yıllarca şirket için çalışmış olsa , Kara bunların hiçbirisiyle ilgilenmek istemiyordu ve sürekli dramadan uzaklaşmak rahatlatıcı olmuştu.

Bununla tekrar uğraşma düşüncesi bile onu hamilelik ve zorlu bir uçuşun toplamından daha hasta hissettiriyordu. Gansett'te geçirdiği yıllarda, Maine'de yaşadıklarının tam tersine huzurlu ve mutlu bir hayat bulmuştu. Ne olursa olsun bu zor kazanılmış huzuru koruyacaktı.

Telefonu, Kara'dan altı ay büyük olan ve babaları ayrıldıktan sonra bile büyürken en yakın arkadaşları arasında yer alan kuzeni Renata Ballard'dan gelen bir mesajla çınladı.

Dan ve senin kardeşlerle ilgilenmek için eve çağrıldığınızı duydum. Çok üzüldüm. Nasıl hissettiğinizi ancak hayal edebilirim.

Renata ve Dan yıllar boyunca birçok kez şu yolla tanışmışlardı FaceTime, her seferinde bir aramayla arkadaş olmak.

Çağrıldığım için kızgınım, en sarsıntılı uçuşta olduğum kızgınım. Genel olarak kızgınım.

Seni suçlamıyorum. bir yere ihtiyacınız olursa bende kalabilirsiniz.

Çok tatlısın ama eminim Bertha onunla kalmasaydık çok üzülürdük.

Tabii ki yapardı. Hiç sorun değil. Her şeyin hazır olduğunu haber ver. Seninle biraz zaman geçireceğim ve kocanla şahsen tanışacağım için heyecanlıyım.

Cehennemden gelen bu yolculuğu dört gözle beklemem için bana bir sebep verdiğin için teşekkür ederim.

Burada sizi seven ve bu süreçte size destek olacak pek çok insan var.

Buna minnettarım. Kirby için çok endişeleniyorum. Bununla bir ilgisi olmasına imkan yok.

Ben de aynı şeyi düşünüyordum. Ne biliyor musun?

Yaz sakinlerinden biri ölü bulundu ve Keith/Kirby onunla birlikte görülen son iki kişiydi. Şimdilik tüm bildiğim bu. Kız 21 yaşındaymış.

AMAN TANRIM.

Kara, bu skandalın tüm Hancock County'de Ballard ailesi ve genç bir kadını öldürmüş olabilecek oğulları hakkında konuşulmasına yol açacağını fark etmesiyle birlikte haberi duyunca buz gibi oldu.

"Renata kurbanın 21 yaşında bir yaz sakini olduğunu söyledi."

"Biliyorum. Yerel haber okudum."

Elbette Gansett'e mümkün olduğunca çabuk dönmeyi ne kadar çok istediğini bildiği için zaten dava üzerinde çalışıyordu.

"Her şeyi , bebeğim. Merak etme." "Maine'de çalışma izniniz var mı?"

Başını salladı. "Yaklaşık beş yıl önce Maine'de bir dava almaya hazırlanıyorduk, ben de orada lisans aldım. Ne yazık ki davalı, davası görülemeden kanserden öldü, bu yüzden bu benim Maine'deki ilk davam olacak. Yıllar boyunca otuz eyalette daha çalıştım. Grant benden Charlie'nin davasına yardım etmemi istediğinde Rhode Island'da lisans aldım."

Onu Gansett'e getiren de aslında bu davaydı. Charlie Stephanie'nin üvey babasıydı ve Dan işlemediği bir suç yüzünden on dört yıl hapis yattıktan sonra serbest bırakılmasına yardım etmişti.

"Bar Harbor davasındaki kurbanın bir yaz sakini olduğunu duymak beni zaten olduğundan daha fazla endişelendiriyor. Yazlıkçılar genellikle varlıklı olur ve kendi içlerine kapanırlar. Genellikle yerel halkla karışık kaynaşmazlar. Genellikle Eylül ayının bu bölümünde New York, Connecticut ya da geldikleri her neresiyse oradaki gerçek hayatlarına dönmüş olurlar."

"Bunu iyi oldu."

Kara'nın zihni, otuz yedi yaşındaki Keith ile otuz bir yaşındaki Kirby'yi bir araya getirecek senaryolarla dolup taşı.

öldürülen yirmi bir yaşındaki kadının yolu.

İniş ve yerde onu bekleyen fırtınayla başa çıkmaya hazırlanırken içini bir korku kapladı.

BÖLÜM

İki

Maine'in engebeli sahil şeridi görüldüğünde Kara, inişe doğru sallanıp yuvarlanan uçaktan kaynaklanan yeni bir mide bulantısı dalgasıyla nefes alırken memleketiyle ilgili sevdiği şeylere odaklanmaya çalıştı.

"Neredeyse geldik, tatlım." Dan pencereden dışarı bakmak için öne doğru eğildi. "Sahil bana biraz Gansett'i hatırlatıyor."

"Uh-huh." "İyi misin?"

"Sanırım öyle." Umutsuzca kusmamaya çalışıyordu. "Düğünde çok fazla pasta yedim." Shannon ve Victoria'nın kutlaması sanki saatler değil de günler önce olmuş gibiydi.

"havaalanı."

Kara, tanıdık Hancock County-Bar Harbor Havaalanı'nın görüldüğünü görünce hem rahatlamış hem de endişelenmişti.

"Son yaklaşma," dedi Slim kokpitten. "İniş için hazırlanın."

Arkadaşları beş dakika sonra uçağı sorunsuz bir iniş için getirdi.

"Trenton, Maine'e hoş geldiniz," dedi Erin, "yerel saatin beş yirmi yedi ve sıcaklığın altmış sekiz derece olduğu yere."

"Trenton?" Dan sordu.

"Bar Harbor ve Mount Desert Adası'nın biraz kuzeyinde." "Ah, başka bir ada. Bar Harbor'ın bir adada olduğunu unutmuşum. Ve sen onu *tatlı* olarak telaffuz ediyorsun.

Çöl mü?"

"Evet, bu Fransızca telaffuz ve Gansett'in aksine bu adanın anakaraya giden bir yolu var."

Slim uçağı terminalin dışında durdurdu ve motoru kesti. "Zorlu yolculuk için özür dileriz, çocuklar."

"Bunun için Ethel Kasırgası'nı suçluyoruz, sizi değil," dedi Dan. "Bizi getirdiğiniz için tekrar teşekkürler."

"Sorun değil. Geceyi burada geçireceğiz ve kontrol edeceğiz. İkimiz de hiç gitmedik. Nerede kalmalıyız?"

Kara yerel otellerden birkaçını önerdi. "Yüksek sezon sona erdiğinden ve yaprak dikme henüz başlamadığından boş yerleri olmalı."

"Kulağa hoş geliyor," dedi Erin. "Bar Harbor'ı görmek için sabırsızlanıyorum."

Kara, orada yaşadığı son birkaç yılda kendisine zevkten çok acı veren bir yer için kararlı bir heves , "Çok güzel," dedi. Slim uçaktan inmelerine yardım ederken Kara, "Herhangi bir konuda sorunuz olursa bana mesaj atın," dedi.

"Biz iyi olacağız," dedi Slim. "Ailene iyi bak ve bizim için endişelenme. Eve dönmeye hazır olduğunda beni ara. Seni alırım."

Dan onun elini sıktı. "Tekrar teşekkürler." "Her zaman."

İkisi de Erin'e sarıldılar ve Kara'nın büyükannesi Bertha Lively ile buluşmak üzere birlikte terminale doğru yürüdüler. Arkadaşlarıyla birlikte geldiklerini görünce yüzü sevinçle aydınlandı.

Kara dünyadaki en iyi arkadaşına sarıldı. Büyükannesinin hava şartlarından yıpranmış, sürekli bronzlaşmış bir yüzü vardı.

mavi gözleri ve kısa, kıvrırcık beyaz saçları vardı.

"Seni gördüğüme sevindim diyeceğim ama bu şartlar altında değil," dedi Bertha.

"Aynı şekilde." Dan'ın ona sarılmasına izin vermek için Bertha'dan uzaklaştı. Daha önce Boston'da bir kez karşılaşmışlardı. "Bunlar Gansett'ten arkadaşlarımız Slim ve Erin Jackson. Bu benim büyükannem, Bertha Lively."

Bertha onlarla el sıkıştı. "Kara'nın arkadaşlarıyla tanışmak büyük bir zevk."

"Bizim için de," dedi Erin. "Senin ve ıstakoz teknem hakkında çok şey duyduk."

"Oh kahretsin, özel bir şey değil."

"Evet, öyle," dedi Kara. "Bu çok özel ve sen de öylesin."

"Sen zaten benim en sevdiğim torunumsun. Emmene gerek yok yukarı."

Dan, Slim ve Erin gülerken, Kara sevgili büyükannesini görmenin verdiği rahatlamayla ağlamak istedi. Jean Naté'nin kokusu çocukluğuna dair milyonlarca güzel anıyı geri getirdi.

"Slim ve Erin geceyi burada geçirecekler."

Bertha, "Sizi götürmeyi teklif ederdim ama pikabım var," dedi.

"Endişelenme," dedi Slim. "Bir araba kiralayacağız."

Arkadaşlarına sarılıp vedalaşırken Kara onları bir daha ne zaman göreceğini merak ediyordu. Bu gün, Gansett Adası'ndaki yatağında Dan'e sarılmış olarak uyandığında düşündüğü gibi geçmemişti. Düğün için giyindiğinde, o gece Bertha'nın Maine'deki evinde uyuyacağını kesinlikle tahmin etmemişti.

Dan bavullarını Bertha'nın bir zamanlar beyaz olan ama şimdi her şeyden çok paslanmış olan eski Ford pikabının arkasına koydu. "Bu kamyonet *hasta*," dedi Dan. "Kaç model bu?"

"Yetmiş iki yaşında ve hâlâ bir kedi yavrusu gibi mırıldanıyor." "İnanılmaz."

Kara ikisinin ortasına oturdu ve muhtemelen yıllardır kullanılmamış olan emniyet kemerini arayıp buldu. Onu bebeğinin karnının altına bağlarken, ani duruşlar olmayacağını umuyordu.

Bertha kamyonu çalıştırdığında Kara saatler sonra ilk kez güldü. "Bronşit olmuş bir kedi yavrusu gibi mırıldanıyor."

Bertha, Kara'nın en sevdiği şeylerden biri olan bir kahkaha attı. "Burada ve orada birkaç pürüzlü noktası var."

"Renata onunla kalabileceğimizi söyledi," dedi Kara, Bertha için misafir ağırlamak fazla diye.

"Asla olmaz. Seni yanımda istiyorum."

Kara, kuzenine Bertha tarafından sahiplenildiğini bildirmek için telefonunu geri çekti.

Renata *hiç şaşırmadan* gülme emojileriyle cevap verdi. Renata'yla baba tarafından kuzen olmalarına rağmen Renata Kara'nın anne tarafından büyükannesini en az Kara kadar seviyordu. *Yarın kontrol edeceğim.*

Seni görmek için sabırsızlanıyorum.

Aynen, kızım ve sonunda erkeğinle kanlı canlı tanıştığın için!

Neyse ki Bertha ve Renata, Kara'nın Maine'de yaşarken etrafını sardığı insanlar arasındaydı. Onlara, arkadaşları Jessie ve Ellery ile otizimli olan ve hâlâ Bertha'yla yaşayan amcası Buster'la birlikte "bulduğu aile" . Kara'nın annesinden yaklaşık on beş yaş küçük olduğu için Buster onun için bir amcadan çok kuzen gibiydi ve onu çok seviyordu.

Kara bir mesaj daha aldı, bu seferki annesindendi.

Geliyor musunuz? Ne zaman ?

"Ugh."

"Ne?" Dan sordu.

Ona mesajı gösterdi. "Annem ne zaman geleceğimizi sormaktan kendini kaybediyor."

"Ben hallederim." Telefonunu ona geri verdi, kendi telefonunu çıkardı ve yazmaya başladı. Bir dakika sonra, "Her şey hazır." dedi.

"Ona ne söyledin?"

"Ona Maine'e yeni vardığımızı, yarın sabah kontrol edeceğimi ve kardeşlerinizin davası hakkında aileden kimsenin sizinle iletişime geçmemesini söyledim. Herhangi bir soru ya da endişeleri olduğunda doğrudan bana gelsinler."

"Benim kahramanım," dedi Kara

usulca. "Benim de," dedi Bertha.

"Hiçbir şey için endişelenme. Ben halledeceğim."

"Kocanı gerçekten ama *gerçekten* çok sevdiğimi söylemiş miydin?" Bertha Kara'ya sordu.

"Ben de istiyorum."

"Ah, siz bayanlar beni pohpohluyorsunuz."

Kara ona gülümseyerek, "Bu doğrudan onun şişko kafasına gidecek," dedi.

"Zaten orada."

Bertha, Kara'nın kalbinin attığı gerçek eve doğru son dönüşü yaparken güldü. Büyüdüğü büyük, karmakarışık evin Bertha'nın deniz kenarındaki küçük kulübesiyle, onun deyimiyle altı odalı, tek banyolu ve milyon dolarlık su manzaralı basit çiftlik eviyle hiçbir alakası yoktu.

"İşte burası, evim güzel evim," diye duyurdu Bertha, neredeyse evin görüşünü engelleyecek kadar yüksek bir ıstakoz tuzağı yığınının arkasındaki araba yoluna girdiklerinde.

"Daha fazla tuzak buldun mu, B?" Kara sordu. "Johnny Wistcoff emekli oldu ve onunkini bana verdi." "Gerçekten emekli olduğuna inanamıyorum."

"Doksan yaşına girdi ve eklem iltihabı kötüleşti."

"Doksan yaşında ve hâlâ ıstakoz avlıyor," dedi Dan. "Siz Main'liler aygırsınız."

"Biz dayanıklı bir türüz." Bertha içeriye doğru ilerledi. "Buster! Gelip Kara ve Dan'e merhaba deyin!"

Buster elinde bir kase çorbayla arka yatak odalarından birinde belirlediğinde, Kara ona sarılmak için her zamanki dürtüsüne direndi. Buster kendisine dokunulmasından hoşlanmıyordu, yüzden değerli amcasına duyduğu tanıdık sevgi dalgasına gülümsemekle yetindi.

"Selam," dedi mavi gözlerindeki sıcaklıkla.

Koyu sarı saçları uzamış ve soğukta yüzünü sıcak tutan kış sakalları çıkmaya başlamıştı.

"Sana da selam. Bu benim kocam Dan." Buster başıyla onayladı.

"oldum, Buster." "Uh-huh."

"İçeri gel, kendini evinde hisset Dan." Bertha, Kara'nın dünyada en sevdiği yer olan küçük eve doğru ilerledi. Battaniyelerle örtülü yıpranmış mobilyalar, ahşap panelli duvarlar, kıyıya, Bertha'nın teknesine, *Büyük B*'ye, deniz fenerine ve Acadia'ya ait çerçeveli resimlerden oluşan aile odasında kendini evinde hissetmesi için söylenmesine gerek yoktu. Her şey Kara'nın oraya son gelişinde olduğu gibiydi ve bu son derece rahatlatıcıydı. Diğer her şey değişse de Bertha ve evi sabit kalmıştı.

Bir koltuğa oturdu ve yanındaki yeri okşayarak Dan'i yanına davet etti. Bir zamanlar yumrulu bir dokuya sahip olan altın rengi kumaş, Bertha'nın pek çok ziyaretçisine rahatlık sağladığı on yıllar boyunca pürüzsüzleşmişti. Kara, boyu sığmayacak kadar uzayıncaya kadar çoğu hafta sonunu burada geçirmiş, sonra da kanepeye geçmişti.

Yanına oturduğunda, Dan tüm zarif yakışıklılığıyla yersiz görünüyordu, ama onun hayatına uyum sağlayabilecek kapasitede olduğunu daha önce defalarca kanıtlamıştı. Ve Bertha için çıldırıyordu.

"Akşam yemeğine ne dersin?" Bertha sordu. "Daha önce deniz mahsullü güveç yapmıştım, salata ve ekmek de var."

Dan'ın midesi yüksek sesle inleyerek onları güldürdü. "Sadece birkaç saat önce bir düğünde ziyafet çektiğimi asla bilemezsiniz."

Bertha, "Bu Dan için bir evet demek," dedi. "Kara?"

"Henüz yemek yiyebileceğimden emin değilim. Uçuş çok zordu."

"Küçük bir şeye ihtiyacın var. Sana kızarmış peynir ya da tarçınlı tost yapabilirim."

"Biraz şekerle mi?" Kara umutlu bir gülümsemeyle sordu.

"Elbette. Beni ne ?"

Kara, Bertha'nın şımarık cevabına güldü. "Bu harika olur. Teşekkürler, B."

"Senin için her şeyi yaparım aşkım."

Sadece bu kadar basit, Kara kendini daha iyi hissetti. Kendini iyi hissetmediği zamanlarda Bertha'nın tarçınlı şekerli tostunu her zaman iyi gelmişti. "Çocukken çok fazla mide sorunum vardı," dedi Dan'e, "ve okulu kaçırmak zorunda kalırdım. Annem beni Bertha'ya bırakırdı, böylece o da egzersiz dersine gidebilir ve tırnaklarını yaptırabilirdi. Bertha'nın tarçınlı şekerli tostunu her şeyi iyileştirirdi."

"Sen hastayken tırnaklarını yaptırmak için seni terk mi etti?" Kara omuz silkti. "Burada olmayı tercih ederdim. İyiydi."

Bertha elli yıldan daha uzun bir süre önce düğün hediyesi olarak aldığı televizyon tepsilerini Dan ve Kara'nın önüne yerleştirdi.

Dan masalar için "Bunlar bana büyükannemin evini hatırlatıyor," dedi.

Bertha, "Büyükannelerin televizyon tepsileri olması gerekiyor," dedi. "Kılavuzda yazıyor."

Dan onun esprili cevabı karşısında gülümsedi. "Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

"Hiç de değil. Sen benim misafirimsin. Seninle ilgilenmeme izin vermelisin."

"Madem ısrar ediyorsun," dedi, hâlâ Bertha'nın huzurunda insanların sık sık yaptığı gibi sırtarak.

Mutfğa omzunun üzerinden, "Israr ediyorum," dedi.

"Ona bayıldığımı söylemiş miydin?"

"Ve tam tersi. O kimseyi beklemez." Dan'in telefonu bir mesajla aydınlandı.

Kara ekrana baktı ve annesinin adını gördü.

Mesajı görmemesi için telefonu çevirdi. "Bunu ben hallederim, tatlım. Aklına bile getirme."

"İki kardeşim cinayet suçlamasıyla hapisteyken başka bir şey düşünmek biraz zor."

"Kirby'nin bununla bir ilgisi olmasına imkân yok." Bertha elinde tepsilere yerleştirdiği iki tabakla döndü. Arka cebinden gümüş çatal bıçak çıkardı. "Her ne , Keith onu bu işin içine sürüklemiş olmalı."

"Ben de öyle düşünüyorum. Kirby çıldırmış olmalı."

"Şimdilik bunu aklından çıkar tatlım," dedi Bertha. dedi. "Bu gece yapabileceğin bir şey yok. Sabah Dan onlarla konuştuğunda daha fazla şey öğreneceğiz."

"Bu gece onları görmeye çalışayım mı?" diye sordu.

"En iyisi polis şefinin orada olacağı sabaha kadar beklemek. Rushton White iyi bir adamdır. Şu anki diğer memurları tanımıyorum ama on yıllardır bu departmanda çalışıyor ve ona güvenilebilir."

"Bunu iyi oldu."

"O orada olmadığı sürece o yerin yakınına bile gitmem."

"Yapmayacağım. Bu iş ilerledikçe arka plan için size başka isimler de sorabilirim. Sorun olur mu?"

"Neye ihtiyacınız varsa. Torunlarımın çoğunun yıllar boyunca başlarını belaya sokan vahşi bir çizgisi var, ancak hiçbirinin genç bir kadını öldürecek kadar ileri gittiğini göremiyorum."

"Kesinlikle Kirby değil ama Keith'i kim bilebilir ki?" dedi Kara.

Bertha'nın derin iç çekışı her şeyi anlatıyordu.

BÖLÜM Üç

BERTHA'NIN üçüncü yatak odasında kraliçe boy bir yatak vardı ve başka bir şey için fazla yer yoktu, bu da Dan için sorun değildi. Kara biraz dinlenebildiği sürece tek önemseddiği buydu. Bu ve onu kötü şöhretli ailesinin içinde gelişen kâbustan çok ama *çok* uzakta tutmak. Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte gizlice yataktan kalktı ve bir gece önce bıraktıkları bavuldan koşu kıyafetlerini almak için oturma odasına gitti.

O oldu Başlık için ve ön kapı ne zaman Bertha mutfakta belirdi.

Bir gece önce hazırladığı kahveyi , "Erken başladın," dedi.

"Koşmaya devam etmeliyim ki ufaklık ortaya çıktığında bir baba vücuduna sahip olmayayım."

Bir kahkaha attı. "Sende fazladan bir kilo bile yok."

"Bundan eminim."

"Eğlence için koşma eylemi beni şaşırtıyor."

"Herhangi bir günde on adamın yaptığı işi yapıyorsan koşmana gerek yok. Ben yaşamak için kalem itiyorum."

"İyi bir noktaya değindin. Dinle... Burada yaptıklarını, Judith aradığında koşarak gelmeni takdir ediyorum ama şunu bilmeni istiyorum... Eğer bunun sana çok fazla geleceğini düşünüyorsan

Sen -ya da özellikle Kara- tüm bu karmaşayı bir kenara bırak ve Gansett'teki mutlu yerine geri dön."

"Bu bana kayınvalidemin gözünde hiç de iyi bir şey kazandırmaz." "Siktir et onları. Onlara hiçbir şey borçlu değilsiniz. Sadece

Düşünmeniz gereken tek kişi Kara."

"Her zaman onu düşünüyorum ve inanın bana, eğer bu onun için çok fazla olursa, buradan gideriz."

Bertha başını salladı. "Bu iyi bir şey. Buradan uzakta kendine bir hayat kurmak için çok çalıştı. Gittiği yere geri sürüklendiğini görmek istemiyorum."

"Bunun olmasına asla izin vermem."

"Yapmayacağını biliyorum." Tatlı gülümsemesi çizgili yüzündeki yılları alıp götürdü. "Fark etmediysen söyleyeyim, senden çok hoşlanıyorum. Kızım için daha mükemmel bir koca seçemezdim."

Dan duygulanarak ona gitti.

Onu büyükannesini hatırlatan bir kokuyla sarmalayan sarılmayla yarı yolda karşıladı.

"Ninem gideli uzun oldu. Yeniden bir büyükanneye sahip olmak çok güzel."

"Bunu söylemen çok hoş."

Birbirlerinden uzaklaştıklarında, "Endişelenmemeye çalışın. Torunlarınızın ciddi suçlamalarla karşı karşıya olmasının son derece üzücü olduğunu biliyorum ama onlar için gelen her şeyi yapacağım."

"Keith bir pislik olabiliyor."

"Biliyorum. Onunla daha önce tanışma şerefine nail oldum. İronik bir şekilde, onu Gansett'teki hapisten ben çıkardım." "Ne?"

"Birkaçı o gece bir bar kavgasından sonra tutuklandı. düşünümüzden önce, adanın en büyük dalışında. Kara bunu bilmiyor. Onu, Kyle'ı ve Kieran'ı, Kara'nın büyük gününü mahvederlerse onlara ne yapacağıma dair bir uyarıyla kefaletle serbest bıraktım."

Bertha başını salladı ve sonra kendine bir kahve koymaya gitti. "Serseriye dönüştükleri için kızımı suçluyorum. Çocukları çılgınca koştururken o masaj yaptırmaya gitmişti. Yıllar önce onları denetimsiz bıraktığı için pişman olacağı konusunda onu uyarmaya çalıştım ama ona hiçbir şey anlatamadım. Konuşabildiği andan itibaren her şeyi biliyordu. Chuck da pek iyi değildi ama en azından bir mazereti vardı. Adam köpek gibi çalışıyor. Hep öyleydi. İş ahlakının, işini kurmak kadar ailesinden kaçmakla da ilgili olduğundan şüpheleniyorum."

"Bunların hepsi yararlı bilgiler. edin."

"Git koşunu yap. Buster ve ben işe gitmeden önce sana ve Kara'ya kahvaltı bırakacağım."

"Pazar günleri çalışıyor musun?"

"Yılın bu zamanı haftanın yedi günü. Istakoz sezonu."

"Ah, anlıyorum. Bizim için yemek yapmayı dert etme. Biz kendi başımızın çaresine bakabiliriz."

"Benim evimde olmaz."

"Evet, hanımefendi," dedi ve sallayarak ayrılırken sırtıttı.

Dan, martıların kahvaltı için toplandığı ve durgun koyun yüzeyine bir miktar sisin yapıştığı su kenarındaki Bertha'nın sokağına doğru koşmaya başladı. Kayıkların, küçük motorlu teknelerin ve birkaç yelkenlinin arasında bir düzine istakoz teknesi demirlemişti.

Bertha'nın mahallesindeki evler çoğunlukla onunkiler gibiydi, 50'li ya da 60'lı yıllarda inşa edilmiş ve kıyı yaşamının unsurları tarafından yıpratılmışlardı. Çoğunun bahçesinde ya da araba yolunda tuzakları ve birkaçının da römorklarında tekneleri vardı. Bazı bahçeler bakımlı bahçeler ve gül fidanlarıyla övünürken, diğerlerinde yıllar önce atılmış olması gereken eski aletler ve diğer ıvır zıvırlar bulunuyordu.

Manzaraların ve kokuların tadını çıkararak üç millik bir tur attı. Bir grup meşgul martı sabah maskaralıklarıyla onu eğlendirdi; balıklara, yengeçlere ve sığ sudan toplayabildikleri diğer her şeye daldılar.

Bertha'nın evine döndüğünde saat yedi bile değildi, aşırı terlemişti ve güne başlamak için biraz su ve ardından kahve içmeye hazırды.

Bertha ve Buster çoktan gitmişlerdi.

Dan, Kara'nın kardeşleriyle uğraşmak için can atmıyordu ama sevgilisini bu karmaşanın dışında tutmak için takım için bir tane almaktan çok mutluydu. Ailesinin onu kullandığını daha dün gece söylemeden anlamıştı. Ama onu aradıkları için onları suçlamadı. Onların yerinde olsa, ailede onun kalibresinde bir avukat olsaydı o da aynı şeyi yapardı.

Onun kalibresinde bir avukat.

Kıkırdadı. Kara onun kendisini bu şekilde tanımladığını duysa gözlerini devirirdi. Yine de doğruydu. Oğulları iğrenç bir suçla itham edilseydi, o da kendisi gibi birini isterdi ama oğulları böyle bir şeyin yakınında bile olmazdı. İnsanlar hayatlarını altüst eden bir durumla karşılaştıklarında ne yapacaklarını bilemezlerdi. Çoğu zaman yanlış bir şey yapıyorlardı, örneğin sanığın avukatı olmadan polisle konuşmasına izin veriyorlardı, bu da doğru kişiye yanlış bir şey söylendiğinde tehlikeyi daha da artırıyordu.

Judith'in, Keith ve Kirby'nin yasal olarak temsil edilmeden önce kimseyle konuşmamaları yönündeki tavsiyesini iletliğini umuyordu. Yine de Keith'in ağzını bozup her şeyi daha da kötüleştireceğini düşünmüyordu.

Dan, Keith hakkındaki ilk izlenimini hatırladı: kollarında dövmele ve iki omzunda da çipler vardı. Gansett Polis Şefi Blaine Taylor'ın, düğünden bir gece önce sarhoşken kavga ettikleri bar Rusty Scupper'a tazminat ödemelerini emretmesine sinirlenmişti. Ayrıca adada kaldıkları süre boyunca beladan uzak durmaları, aksi takdirde Şef Taylor'ın onları şehirden kalkan ilk feribota atacağı emredilmişti.

Kyle'ın tavrı Keith'inkine benziyordu ama Keiran hapishanede geçirdiği geceden dolayı biraz boynu bükük görünüyordu.

Neyse ki düğün sırasında herhangi bir yol açmamışlardı ve Dan'in bildiği kadarıyla Kara bu olaydan hiç haberdar olmamıştı.

Ailesinin onu üzme şeklinden nefret ediyordu. Yedi aylık hamileyken onu buraya getirmek kesinlikle ideal değildi. Bugünkü amacı, durumun yerel bir polis departmanının yeterli neden olmadan şüphelileri tutuklama konusunda aceleci davranması mı yoksa hiç tanımadığı iki kayınbiraderini savunmak için uzun ve yorucu bir savaşla karşı karşıya kalması mı olduğunu hızlıca değerlendirmekti.

Elinde kahve, hâlâ uyumakta olan Kara'ya bakmak için koridora çıktı. Yatağının başucundaki şarj aletinden telefonunu aldı ve mutfaka götürdü. Telefonuna bakmadan önce ocağın tavanın kapağını kaldırdığında yumurta, patates ve domuz pastırması gördü. Kokusu ağzını sulandırdı.

Babası için başka bir gün endişelenecekti.

Bertha'nın yıpranmış mutfak masasında oturup ikinci fincan kahvesini içtikten sonra kahvaltısını yaptı ve mesajlarını gözden geçirdi. Judith'ten iki mesaj gelmişti bile.

Çocukları ne zaman göreceksiniz? Yardım etmek için ne yapabiliriz?

Dan ona cevap verdi. *Saat dokuzda orada olacağım ve şu anda yardıma ihtiyacım yok. Daha sonra kontrol ederim. Lütfen ailenin her üyesine medyayla ya da başka biriyle dava hakkında konuşmalarını tekrar hatırlatın. Bu çok önemli. Ayrıca bu konuda Kara'yla iletişime geçmeyin. Bu benim çizgim Judith. Onu bu işin dışında tut, yoksa ben giderim.*

Kızın çoktan yanıt verdiğini görebiliyordu ama mesajının ulaşması birkaç dakika sürdü. *Anlıyorum.*

"Ciddi olduğuma inansen iyi edersin," diye mırıldandı.

"Kiminle konuşuyorsun?" sordu sevgilisi kapıda belirdiğinde, darmadağınık ve uykudan al al olmuş yanaklarıyla.

Kollarını ona uzattı.

Onun kucağına oturdu ve sarıldı. "Kendi kendime konuşuyordum."

"Sesin sinirli geliyordu."

"İşle ilgili şeyler. Endişelenecek bir şey yok." "Annem şimdiden seni taciz mi ediyor?" "Taciz etmeyi tanımla."

İnledi.

"Merak etme, bebeğim. Onu idare edebilirim. Beni itip kakmayacak ya da işimi nasıl yapacağımı söylemeyecek."

"Seksi."

"o?"

"Sen. Annemi yöneten."

Dan bir kahkaha attı. "Ciddi misin? *Bu* seksi mi?"

"Tanrım, evet. Hayatım boyunca beni itip kaktı. Eskiden yanımda olup benim için savaşmanı çok isterdim."

Hâlâ ter içinde olmasına rağmen Dan ona daha sıkı sarıldı. Birinin onu itip kakmasından bahsettiğini duymak kıcını yakıyordu. "Artık kimse sana dokunamaz, tatlım. Daha büyüksün, daha güçlüsün, kendini daha iyi savunabilirsin. Bugünlerde seninle savaşmak için bana ihtiyacın bile yok."

"Muhtemelen hayır, ama sen buradayken her şey daha güzel."

Tanrım, onu tüm kalbiyle seviyordu ve ona herhangi bir şekilde zarar vermeye çalışan herkesi öldürebileceğinden dürüstçe şüpheleniyordu. Öldüreceğinden değil. Tüm bu evrak işlerine kimin vakti vardı ki? Ama karısını rahatsız eden herkes onunla uğraşmak zorunda kalacaktı, kendi ailesi de dahil. Özellikle de onlar.

"Bertha bize kahvaltı hazırladı."

"Tabii ki yaptı."

"Aç mısın?"

"Henüz değil. Her zamanki gibi midem bulanarak uyandım."

"Son düzlüktesin, aşkım. Çok yakında kendini yeniden harika hissedeceksin."

"Değerli paketimiz geldikten sonra uykusuz ve huysuz olacağımızı duydum."

"Sen asla huysuz olamazsın ve ben de bol bol uyuduğundan emin ." Ayağa kalkabilmek için onun poposuna bir şaplak attı. "Duş alacağım ve neyin ne olduğunu görmek için polis dükkanına gideceğim, tamam mı?"

"Teşekkür ."

"Bana teşekkür etmene gerek yok."

"Evet, gerçekten biliyorum. Benimle evli olduğun için bu kâbusun içine sürüklendin."

"Seninle evli olmak başıma gelen en güzel şey. Eğer bazı kayınvalide sıkıntılarıyla birlikte geliyorsa, olsun. Artıları eksilerinden çok daha ağır basıyor."

"Bunu şimdi söylüyorsun."

"Bunu her zaman söyleyeceğim." Onu öptü. "Unutma ki böyle bir durum senin ve ailen için yeni olsa da, ben yaşamak için kabuslarla uğraşıyorum, bu yüzden endişelenme."

"Elimde değil. Bu, Ballard ailesi olarak bilinen özel neşeyle ilk tam karşılaşman olacak. Ya eş seçiminden pişman olursan-"

Kelimeleri dudaklarından öptü. "Sus. Seçimimden asla pişman olmayacağım. Bu dünyada onsuz yaşayamayacağım tek insanla evlendim ve burada olan hiçbir şey bunu değiştirmeyecek. Bana inandığını söyle."

"..."

"Aması yok, Kara. Sen, ben ve küçük Dylan... Biz sonsuza dek varız. Bu geçici." Elini Kara'nın karnının kıvrımına koydu ve oğlunun avucuna attığı hızlı bir tekmeyle ödüllendirildi. Ne bebekleri olacağını kesin olarak öğrenmemeyi tercih etmişlerdi ama bu tekme yüzünden ikisi de bebeğin erkek olduğuna inanıyordu. "Lütfen ailen yüzünden aramızdaki ilişkinin değişeceği konusunda bir an bile endişelenme. Seni deliler gibi seviyorum."

Kollarını onun boynuna doladı ve onu öptü. "Ben de seni seviyorum."

"Kahve için özür dilerim." Sabahları midesi bulandığında bunu ondan uzak tutmaya çalışıyordu.

"Buna değdi."

"Ben ne yapacaksın?"

"Renata biraz kasabaya inmem için beni almaya geliyor." "Bu eğlenceli olacak."

"Karakola nasıl gideceksin?" "Beni gezdirmesi için bir adam tuttum."

"Ne yaptın?"

"Maine ormanlarında kaybolacak vaktim yok. Bebeğimiz doğmadan önce muhteşem karımı eve geri getirebilmek için yapmam gereken işler var."

"Kimi işe aldın?"

"Adı Walter bilmem ne." "*Walter Cummings mi?*"

"Evet, bu."

Kara gülmekten kırıldı. "O kasabanın sarhoşu."

"Oh."

"Ama güya sadece geceleri içiyormuş." "Şey, bu rahatlatıcı."

"Onu nasıl buldun?"

"Dün uçaktayken Google'da bölgede şoförlük yaparak geçimini sağlayan kişileri arattım ve karşıma o çıktı. 'Beni şuraya götür' diyebilmek ve yolda çalışırken sorunsuzca oraya varabilmek istiyorum."

"Bir araba kiralayıp GPS denen modern kolaylığı kullanabilirdik, biliyorsun."

"Bu bana Walter gibi buraları bilen birinden alabileceğim yerel bilgileri vermez." Dan ocağın üzerindeki saate baktı. Walter'ın onu almasına daha otuz dakika vardı. "Kahvaltıdan sana düşen payı yememin bir sakıncası var mı?"

"Tabii ki hayır. Kardeşlerimle başa çıkmak için gücünüze ihtiyacınız olacak ve mide bulantınız geçtiğinde kasabada bir şeyler bulacağım."

Ona sıırttı. "Kardeşlerin beni korkutmuyor. Çok daha kötülerini gördüm."

"Peki sen?"

"Sana söz veriyorum. Renata ile gitmeni ve kuzeninle harika vakit geçirmeni ve bu davayla ilgili hiçbir şey için endişelenmemeni istiyorum. Beni duyuyor musun?"

"Evet, canım. Kirby'me onu sevdiğimi ve bu olayla bir ilgisi olduğuna bir an bile inanmadığımı söyle."

"bulursam ona söyleyeceğim."

Dan duş aldıktan sonra yanında getirdiğı iki takım elbiseden birini giydi, bordo kravatını düğümledi ve banyo kapısının arkasındaki aynada görünüşünü kontrol etti. Hayattaki her türlü lükse alışmış , Kara'nın kaotik çocukluğu boyunca sığınağı olmuş bu küçük eve bayılıyordu. Yıllarca kullanılmaktan yıpranmış ve hırpalanmış her eşya, iyi yaşanmış bir hayatın hikâyesini anlatıyordu.

Kapıdan içeri adımını attığı ilk andan itibaren, büyüdüğü ev ve Kara'yla birlikte Gansett Adası'ndaki evleri dışında hiçbir yerde hissetmediğı bir şekilde orada kendini "evinde" hissetmişti. Malibu'daki evini de seviyordu ama orası ona hiçbir zaman Bertha'nın evi gibi ev gibi gelmemiştir.

Başarılı bir avukat gibi görüldüğünden memnun bir şekilde banyodan çıktı ve karısına şimdilik veda öpücüğü vermeye gitti. "Elimden geldiğince çabuk döneceğim."

"Müsait olduğunda bana mesaj at, sana nerede söyleyeyim." "Renata ile iyi eğlenceler."

"Her zaman
seviyorum." "Seni
seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. İyi şanslar."

"Dan Torrington şansa inanmaz. Her şey beceri, bebeğim."

"Tanrım, tam içine girdim."

Dan gülerek bir öpücük daha aldı ve sonra omzuna astığı, içinde aletleri olan küçük bir kayıt cihazı, defterler, iki

En sevdiği kalemlerden ve proteinli birkaç granola bar. Su şişesini buzlu suyla doldurmuştu ve karakolda onu bekleyen her neyse onunla yüzleşmeye hazırdı.

BÖLÜM

Dört

WALTER tam zamanında, en az yirmi yaşında olması gereken ama yeni yıkanmış gibi parlayan vişne çürüğü bir sedanla çıkageldi. Arabadan atladı ve Dan'in elini sıkmak için yanına geldi.

"Sizinle tanıştığıma sevindim. Dün gece senin hakkında çok şey okudum.

Etkileyici bir şey."

Adamın ayık görünmesi Dan'i rahatlatmıştı. Ellili yaşlarının ortalarında ya da sonlarındaydı, saçları dökülmüştü ve kırmızımsı teni ya içki içtiğini ya da güneşe maruz kaldığını, muhtemelen her ikisini de gösteriyordu. Kötü ütülenmiş açık mavi bir elbise gömleği ve haki pantolon giymişti. "Ben de memnun oldum. Bunu yaptığınız için teşekkürler."

"Ünlü bir avukatı gezdirmek benim için bir zevk."

Sözlerindeki New England esintisi Dan'e

Ned Saunders Gansett'te. "Bunu büyütmeye gerek yok."

"Oh, tüm kasaba Ballard'ların çocuklarını korumak için büyük silahı getirdikleri haberiyle çalkalanıyor."

"Büyük silah, ha?"

"Evet, sana öyle diyorlar."

"Çok güzel." O güldü için kendisi at
nasıl Kara ondan bu şekilde

bahsedildiğini duyarsa onunla dalga geçerdi.

Walter Dan için arka kapıyı tuttu, yerleşmesini bekledi, sonra kapıyı kapattı ve sürücü koltuğuna koştı.

Dan, Walter'ın heyecanı karşısında eğleniyordu. "Sanırım nereye gittiğimizi biliyorsun?"

"Evet, efendim."

"Bana Dan diyebilirsin. Efendim demene gerek yok." "Anladım."

"Kasabada dava hakkında ne konuşuluyor?"

Walter aynada ona baktı, fikrini söylemekte tereddüt ediyor gibiydi.

"değil. Bana anlatabilirsin."

"Onlar senin ailen, bu yüzden böyle bir şeyle uğraşmak garip olmalı."

"Pek sayılmaz. Onları çok az tanıyorum. Karım yıllardır burada yaşamıyor ve ben de onlarla sadece düğünde tanıştım." Düğünden önce bazılarını kefaletle hapisten çıkardığını eklemedi.

"Bu ailede bir şey var."

"Benimle özgürce konuşmanı istiyorum. Sahip olduğun her türlü bilgi için minnettar olurum."

"Dedikodu yapmayı sevmiyorum."

"Doğruysa dedikodu sayılmaz, değil mi?" Walter oturduğu yerde kıpırdandı. "Ben... uh..."

"Şöyle söyleyeyim. Ballardlar bir aile olarak benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Kızları Kara benim tüm kalbime ve ruhuma sahip. Birlikte yaşadığımız hayat onları kapsamıyor, dolayısıyla onlar hakkında söyleyebileceğiniz hiçbir şey beni rahatsız etmez. Ancak arabada konuştuğumuz herhangi bir şeyin şehirde yayılması beni rahatsız eder. Bu bazı şeyleri açıklığa kavuşturmaya yardımcı olur mu?"

"Öyle, evet. Kız kardeşi Matt Gallagher'la evlendikten sonra Kara'nın nasıl gittiği ve bir daha geri dönmediği hakkında bazı konuşmalar duydum. İnsanlar onun Kara'nın erkek arkadaşı olduğunu düşünüyordu."

"Olmayana kadar öyleydi."

"Oh, . Bunun nasıl merak ediyordum."

"İşler çirkinleştii ama Kara için ve benim için iyi oldu. Tanıştık çünkü o başka bir yerde kendine bir hayat kurmak burayı terk etti. Bunun için Kelly ve Matt'e her zaman minnettar olacağım, ancak Kara'yı incittikleri için onları asla affetmeyeceğim."

"Bu çok ezikçe."

"Tamamen ezik. Keith hakkında bana ne söyleyebilirsin?"

"Dürüstçe mi? Pisliğin teki gibi görünüyor ama Her şeye rağmen oldukça iyi bir adam olarak görülüyor. Her şeyi tamir ve insanlar başka türlü yaptıramayacakları tamiratlar için ona güveniyor."

"Bu çok ilginç. Onun hakkında bunu bilmiyordum."

"Her şeyi yapıyor, su tesisatı, elektrik, çatı kaplama, aklınıza ne gelirse. Ancak yine de zaman zaman dünyanın kendi etrafında döndüğünü düşünen kendini beğenmiş bir pislik oluyor. Bana sorarsanız, bunun suçlusu ebeveynleri. Çocukken onu başıboş bıraktılar ve tam bir baş belası oldu."

"Hepsi miydi yoksa sadece o mu?"

"Diğerlerinden bazıları da pislikti. Hepsi değil ama birkaçı. Kyle da biraz pislik olarak öne çıkanlardan biri. Çocukken şımartılmışlar. Aile bölgenin en varlıklı ailelerinden biri ve topluma bir şey vermiyor değiller, çünkü veriyorlar. Ama çocuklara çok fazla şey verilmiş. Yine de bazıları gayet iyi yetişti. Bunun böyle olması garip, değil mi?"

"Öyle."

"On bir çocuk aynı şekilde yetiştirildi. Bazıları harika insanlar, diğerleri ise... Şey, onlar tamamen başka bir şey."

"Keith'in birini öldürebileceğini mi düşünüyorsun?"

"Tanrım... Haberi duyduğumdan beri durmadan bunu düşünüyorum ve dürüst olmak gerekirse, bunu göremiyorum, ama onunla... Söylemesi zor. Öte yandan Kirby, asla olmaz. O çok tatlı biri."

"Ben de öyle duydum."

"Böyle bir şeye nasıl karıştığını hayal bile edemiyorum."

"Kara da aynı şeyi söyledi. Yakınlar."

"O iyi bir insan. Her zaman başkaları için bir şeyler yapar. Gıda bankasında gönüllü çalışıyor ve kasabadaki babasız bir çocuğa ağabeylik yapıyor. Keith'in pürüzlerinden tek bir tanesine bile sahip değil."

İşte Dan'ın kendisini götürmesi için yerel birini tutmasının nedeni buydu. Ailenin bir parçası olmayan ama kasabada iyi bağlantıları olan birinin vereceği bilgiler paha biçilemezdi. Otoyoldaydılar ve bazıları bakımlı, bazıları pek de bakımlı olmayan çeşitli evlerin ve mülklerin yanından geçiyorlardı. Bertha'nın mahallesinde olduğu gibi, ıstakoz tuzakları ve tekneler yaygındı. "Burası bir ada için çok büyük."

"Yüz sekiz mil kare, on beş genişliğinde ve sekiz mil uzunluğunda. Aşağı 48'deki en büyük altıncı ada ve Doğu Sahili'ndeki en büyük üçüncü ada."

"Bir Mount Desert'a yüz tane Gansett Adası koyabiliriz."

"Belki yüz değil ama sizin adanızdan çok daha büyük. Ayrıca, yıl boyunca yaşayan yaklaşık on bin sakinimiz var."

"on katı, artı biraz daha."

"Fransız gezgin Samuel de Champlain 1604 yılında adayı ziyaret etmiş ve adını ağaçsız dağlara dayanarak vermiştir. Adaya Ile de Monts Deserts adını vermiş, bu da kelimesi kelimesine çevrildiğinde çıplak dağların adası anlamına geliyor. Hatırlanması gereken bir başka ilginç şey de, Desert olarak yazılmasına rağmen, Fransızca telaffuzu olan Dessert Dağı'nda olduğu gibi dessert dememizdir."

"Karım bundan bahsetti ve beni yerlilere rezil olmaktan kurtardı." Walter ilk yarım saatte karşılığını fazlasıyla almıştı. Dan, Kara'dan kendisine etrafı göstermesini istemek zorunda kalmadan etrafı tanımak istiyordu. Onun dinlenmesini, rahatlamasını ve kendisini mutlu eden insanlarla vakit geçirmesini istiyordu.

"Yanlış anlamış olsaydınız eminim karınız sizi düzeltirdi."
"Bundan büyük zevk alırdı." Walter bir kahkaha attı. "Hepsi öyle değil mi?"
"görünüyor. Adada kaç kasaba var?" "Dört: Bar Harbor, Tremont, Southwest Harbor ve Mount Desert kasabası. Cranberry Adaları da Mount Desert'in bir parçasıdır."

"Onlara nasıl ulaşıyorsunuz?" "Kısa bir feribot yolculuğu."
"Ah, anlıyorum."

"Milli park adada kırk sekiz bin dönümden fazla bir alanı kapsamaktadır ve görülmeye değerdir. En yüksek tepe, bin beş yüz fitten fazla yüksekliğiyle Cadillac Dağı'dır. Daha önce Acadia'ya gittiniz mi?"

"Maine'e ilk kez geliyorum."

"Oh, pekala, bir ikram içindesiniz. Yılın bu zamanı en iyisidir. Turistler çekildi ve yeşillikler patlamak . Çok doğal."

"Zengin insanlar nerede yaşıyor?"

"Genellikle ana yoldan göremeyeceğiniz evlere giden uzun özel yolların aşağısında. Buralardaki en iyi gayrimenkulleri sudan daha iyi anlıyorsunuz."

"Bildiğim iyi oldu."

Bar Harbor şehir merkezine varmanın yarım saatten fazla Dan'i şaşırttı, Walter yol boyunca Dan'e burayı daha iyi anlamasını sağlayan ilgi çekici yerlere işaret etti. Adanın genişliğine rağmen, burası en iyi haliyle küçük bir Amerika kasabasıydı. Bölge muhteşem ve manzara büyüleyici olsa da, köhne evlerin ve binaların yaygınlığı nedeniyle bazı bölgelerde bir yoksulluk akımı da tespit etti.

Ancak Bar Harbor'ın kendisi en önemli mücevherdi. Sahil kasabası renkli binalardan oluşuyordu. Restoranlar, barlar, mağazalar ve oteller Dan'e

ıstakoz teknelerinin ve diğer gemilerin demirlediği, suya doğru eğimli büyük tepe olmasaydı Gansett'i göremezdi. Ayrıca bir yolcu gemisinin varlığını fark etti ve Walter'a bunu sordu.

"Buralarda büyük iş yapıyorlar. Yaz turistleri evlerine döndükten çok sonra bile gelmeye devam ediyorlar. Bazı insanlar elde ettikleri gelir için onları seviyor. Diğerleri ise getirdikleri kalabalık yüzünden onlardan nefret ediyor."

Walter Firefly Lane'e döndü, polis ve itfaiye birimlerinin bulunduğu kamu güvenliği kompleksine girdi ve bir ziyaretçi noktasına park etti.

"İçeride ne olacağına dair bir fikrin var mı?"

"Kim olduğunuzu bilecekler ve iyi bir adam olduğunuza karar verene kadar çekingen davranabilirler."

"Bu tepkiyi daha önce de almıştım. Kayınvalidem bana Şef White'ın iyi bir adam olduğunu söyledi."

"Öyle. Buralarda insanlar onu sever. Açık sözlü biri. Saçmalık yok."

"En sevdiğim LEO türü."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Kolluk ."

"Oh, duh. Bunu yakalamalıydım."

"Tüm bilgiler için teşekkürler. Geri dönmeye hazır olduğumda sana mesaj atayım mı?"

"Elbette, bu işe yarar. Şehirdeyken yapabileceğim birkaç iş var."

"Bunu söylemek zorundayım, bu yüzden hakarete uğrama, tamam mı?" "Tamam..."

"Kara bana içkiden hoşlanmanızla ünlü olduğunuzu söyledi."

"Bu içki için kullanılan süslü bir kelime mi?" "Evet, öyle."

"O burada yaşarken benim ünüm *buydu*. Otuz yedi aydır ayığım."

"Bu harika, Walter. Tebrikler."

"Teşekkürler. En hafif tabiriyle uzun ve zorlu bir yol oldu ama buna bağlı kalacağım. Toplantılara falan gidiyorum. Uzun süre hayatımı mahvetti. Neyse ki çocuklarım affedici tipler. Karım mı? O kadar değil, ama beni henüz terk etmedi, bu yüzden bunu iyiye işaret olarak kabul ediyorum."

"Konuyu açtığım üzgünüm ama ilk kez baba olmak üzereyim, o yüzden-"

"Başka bir şey söyleme dostum. Seni çok iyi anlıyorum ve benimle güvendesin."

"Birazdan mesaj atarım."

"olacağım. İyi şanslar."

"Teşekkürler." Dan alabileceği tüm şansa ihtiyacı olacağını

.

BÖLÜM

Beş

Polis karakoluna **girdiğinde**, masasında Linda olduğunu belirten bir isim levhası bulunan bir yönetici tarafından karşılandı. Ona Şef White'ı görüp göremeyeceğini sordu. Kartvizitini tezgâhın üzerine koydu. "Keith ve Kirby Ballard için geldim."

"Dedektif Cosgrove bu davanın baş soruşturmacısıdır."

"Bana şefi sormam söylendi."

Linda sesini alçalttı. "Bilmelisin ki... Cosgrove senin onun boyunu aşan işlere kalkışmandan rahatsız olacak bir tip. Onunla aranızın açılmasına neden olur."

"Tavsiyeniz için teşekkür ederim. Dedektif müsait mi?"

"Onu senin için getireyim." Uzaklaşmaya başladı ama geri döndü. "Çalışmalarınıza büyük hayranlık duyduğumu bilmenizi isterim. Kardeşim haksız yere suçlandı. Aklanması uzun zaman aldı ama itibarı asla düzelmedi. Yaptığınız şey çok önemli."

"Çok teşekkür ederim. Kardeşiniz için üzgünüm." "Ne yazık ki hayatındaki tek sorun bu değildi, ama Bu onu mahvetti." "Bu tür şeylerin yaptığı gibi."

Linda başıyla onayladı ve Cosgrove'u çağırmaya gitti.

Dan ününün kendisinden önce geleceğini biliyordu ama resepsiyonda bununla yüzleşmeyi beklemiyordu.

Birkaç dakika sonra Dan'in otuz beş yaşlarında olduğunu tahmin ettiği, kırpılmış kahverengi saçlı, kaslı bir vücuda ve soğuk mavi gözlere sahip bir adamla döndü. Çizgili bir elbise gömleği giymiş, lacivert kravat takmış ve kemerine altın bir rozet ilıstirmıştı.

"Dedektif James Cosgrove, bu Daniel Torrington, Ballard'lar için buradayım."

Cosgrove, Dan'in uzattığı elini sıktı. "Tanıştığımıza sevindim. İçeri buyurun."

Cosgrove'un tezgahını kurduğu bir konferans odasına götürüldü. "Olayı daha bu sabah öğrendim, bu nedenle olay yerine gelen ve hafta sonu tutuklamaları gerçekleştiren Maine Eyalet Polisi'nin yardımını almaya devam ediyorum."

"Şimdiye ne biliyorsun?"

"Yirmi bir yaşındaki Tanya Sorenson, müstakbel baldızının bekârlığa veda partisi için şehre gelmişti. Tanya'nın ailesinin Bar Harbor'daki evinde kalıyorlardı. Kadınlar akşam için dışarı çıktılar ve birkaç barı ziyaret ettiler. Ethel Kasırgası'nın etkileri geçip gittiği ve insanlar tekrar dışarı çıkmaya hevesli olduğu için şehirde alışılmadık derecede yoğun bir Eylül Cuma günüydü. Barlar tıklım tıklımdı. Tanya'nın da içinde bulunduğu parti, Cuma gecesi kasabada dolaşan altı ya da yedi bekârlığa veda partisinden biriydi."

Dan, Cosgrove'un anlattığı her şeyi not aldı. "Eyalet tarafından arkadaşlarından alınan ifadelere göre Polis, Tanya'nın gecenin ikinci yarısında Barnacle Lounge'da Keith Ballard ile dans ederken görüldüğünü söyledi. Söylediklerine göre saat on civarında partilerine katılmış ve gecenin geri kalanında da takılmış. Tanya'nın ağabeyi August Sorenson ile nişanlı olan müstakbel gelin Jessa Kaul, Tanya'nın kendisinden yaşça oldukça büyük bir erkekle takılmasından duyduğu rahatsızlığı dile getirdi. Bize bu konuda tartışıkları söylendi.

"Tanya, Jessa'ya henüz kız kardeşi da görümcesi bile olmadığını ve kendi işine bakması gerektiğini söyledi. Gelin geri çekildi ve Tanya en son Keith ile el ele tutuşmuş bir halde Ana Cadde'de yürürken görüldü. Elimizde onları birlikte gösteren bir video var. Tanya kaldıkları eve geri dönmedi. Diğer kadınlar dün sabah bize Tanya'nın eve gelmediğini ya da kendilerini kontrol etmediğini bildirdiler. En son birlikte görüldüğü adamı tarif ettiler ve biz de videodan onun Keith Ballard olduğunu tespit ettik. Tanya'nın cesedi Cumartesi sabahı geç saatlerde, kıyı boyunca motorla ilerlerken onu fark eden bir balıkçı tarafından uzak bir sahilde bulundu. Dövülmüş ve boğularak öldürülmüştü."

"Kirby Ballard bu işe nasıl dahil oluyor?"

"Kirby'nin Keith ve Tanya ile birlikte cesedin bulunduğu yerden yaklaşık yarım mil uzakta olay yerinde olduğunu söyleyen bir görgü tanığımız var."

"Tanığınız güvenilir mi?"

"Güvenilir."

"Müvekkillerimi bu davayla ilişkilendirecek başka ne tür kanıtlarınız var?"

Cosgrove gözlerini kırpmadan ona baktı. "Ölü bulunmadan önce onunla birlikte görülen son kişiler onlardı."

"Anlaşıldı. Başka ne var?"

"Şimdilik elimde bu kadar var. Dediğim gibi, vakayı bu sabah yakaladım. Otopsi sonuçlarını ve cesedin bulunduğu yerden toplanan diğer kanıtları bekliyorum."

"Kariyeriniz boyunca kaç cinayet davasında çalıştınız bilmiyorum Dedektif ama bu bana çok acele verilmiş bir karar gibi geliyor. Ballard kardeşlerden herhangi birini ona bağlayan hiçbir adli kanıtınız yok ve olsa bile, tanıklar onu akşam boyunca Keith ile birlikte gösterdiler, bu yüzden kolayca açıklanabilecek bir DNA olması kaçınılmaz."

Mahkeme. Elinizde sadece birlikte görüldüklerine dair raporlar varsa, bu cinayetle suçlanmak için yeterli değildir."

"Suçlamaları ben yapmadım. Eyalet polisi yaptı. Yeterli olduğunu düşündüler."

"Dava en iyi ihtimalle ikinci dereceden. Bir DNA eşleşmesi bulsanız bile, herkesin içinde dans ettiklerini ve birbirlerine sarıldıklarını kabul ederek bunu iki saniyede ortadan kaldırabilirim."

"Buna yargıç karar verecek. Dediğim gibi, onları tutuklama kararını ben vermedim ve sadece iki saattir bu davadayım."

"Anlaşıldı." Dan kartvizitini masanın üzerine koydu. "Polis ve otopsi raporları elinize ulaştığında lütfen kopyalarını e-posta ile gönderir misiniz?"

"Tamam."

"Neden hala mahkemeye çıkarılmadılar?" Bunun, tutuklanıp suçlandıktan sonraki yirmi dört saat içinde gerçekleşmesi gerekiyordu.

"Bölgemizdeki Yüksek Mahkeme'ye başkanlık eden yargıç mide gribi geçiriyor ve hafta sonu boyunca başka bir yargıç yoktu. Yarın davalara bakmaya geri dönmeyi bekliyor."

Duruşmanın gecikmesi Dan'e, ileride iş o noktaya gelirse temyize başvurmak için gerekçe sağlayacaktı. "Müvekkillerimi görmek istiyorum."

"Onları bir odaya çıkaracağım."

On dakika sonra Cosgrove geri döndü ve Dan'den kendisini takip etmesini istedi. Erkek bir devriye memuru tarafından korunan kapalı bir kapıyı işaret etti.

"Teşekkür . Onlarla görüştükten sonra sizi bulurum."

"Konferans odasına döneceğim."

". "

Dan odaya girdiğinde kayınbiraderlerini turuncu tulumlar içinde buldu. Keith masaya oturmuş, Kirby ise volta atıyordu.

"Burada ne halt ediyorsun?" Keith küçümseyen bir ses tonuyla sordu.

"Ailen gelmemi istedi."

"Geldiğin yere geri dönebilirsin çünkü sana ihtiyacımız yok."

Kirby karşı çıktı. "*Delirdin mi sen Keith?* Tabii ki ona ihtiyacımız var!"

"Onun kendini beğenmiş yüzüne bakmaktansa hapiste çürümeyi tercih ederim."

"Harika," dedi Dan. "Eşim ve ben bugün eve döneceğimiz için çok heyecanlıyız."

Keith hırlayarak, "Burası onun evi," dedi.

Dan gülümsedi. "Artık değil. Size iyi şanslar beyler. Şu ana kadar gördüğüm kadarıyla buna ihtiyacınız olacak."

"Gitme," dedi Kirby. "Beni temsil etmeni istiyorum."

"İstemiyorum," dedi Keith.

"Sanırım kendi avukatınızı tutacak kaynaklara sahipsiniz?" Dan Keith'e sordu.

"Ben iyiyim. Benim için endişelenme."

"Harika, yapmayacağım." Dan kapıya gitti ve koridorda duran memura işaret etti. "Keith Ballard beni temsil etmeyi reddetti. Kirby Ballard ile yalnız görüşmek istiyorum."

Memur Keith'e, "Gidelim," dedi.

"Kime güvendiğine dikkat et, küçük kardeşim," dedi Keith Kirby'ye. "Avukat ne kadar kurnazsa, saçmalığı da o kadar derin olur."

"Bilmen gerekirdi," dedi Kirby.

Keith bundan hoşlanmadı ama odadan çıkarılırken başka bir şey söylemedi.

"Geldiğiniz için teşekkür ederim." Kirby, Dan'in karşısındaki koltuğa oturdu. Keith gibi uzun boylu ve kaslıydı ama Walter'ın da söylediği gibi Keith'in keskin yanlarından yoksundu. Bebek gibi bir yüzü, aynı altın-kahverengi gözleri ve kırmızımsı

Kara gibi altın saçlı. "Buranın Kara'nın olmak isteyeceği son yer olduğunu biliyorum."

"Senin için her şeyi yapar. Seni sevdiğini ve bu işe karışmadığını bildiğini söylememi istedi."

." Masaya doğru eğildi. "Onunla hiçbir ilgim yoktu. Keith beni gezdirmek için çağırdı. Onunla yolcu gemilerinin yolcuları indirdiği iskelede buluştum ve ona iyi geceler dilerken onu bekledim. Onun da bir araca ihtiyacı olup olmadığını sordum ama hazır olduğunu söyledi. Onu orada bırakmak hoşuma gitmedi ama Keith onun yetişkin bir kadın olduğunu ve kendi başına eve gidebileceğini söyledi."

Dan, Kirby'nin söylediği her şeyi yazdı. "Evden ne kadar uzaktaydı?"

"Hiçbir fikrim yok. Onunla hiç konuşmadım. Sadece onu kamyonetimin dışında Keith'le konuşurken gördüm. Arabaya bindiğinde onu bir yere götürmememiz gerektiğinden emin olup olmadığını sordum, o da emin olduğunu söyledi. Ne yapmam gerekiyordu?"

"Yapabileceğiniz bir şey yoktu ama bir tanık ikinizi onunla birlikte gördü ve şimdi bu işe bulaştınız."

"Onunla hiç temasım olmadı. Bunun bir olmalı, değil mi?"

"Kesinlikle olacak."

"Bu arada, bu sonsuza dek benim adıma eklenecek."

"Bu konuda ne yapabileceğimize bakacağız. Çok fazla endişelenmemeye çalışın. Sizi onun cinayetiyle ilişkilendirecek hiçbir adli kanıt olmayacak. suçlamaları düşürmek için dava açacağım."

"Bu ne kadar sürer? İşe geri dönmem gerekiyor." "Yargıç hasta ve işe dönmesi gerekiyor."

Yarın. Ben ilgileniyorum. Senin için elimden gelen her şeyi yapacağım." "Teşekkür ederim, Dan. Gerçekten takdir ediyorum. Biliyorum nasıl

Kara için buraya dönmek zor olmalı. Ona geldiğin için teşekkür ettiğimi."

"Yapacağım. Sıkı otur ve ben yanında olmadığım sürece kimseyle konuşma. Anladın mı beni?"

"Evet, yapmayacağım."

"Bu gerçekten önemli, Kirby. Sana karşı bir dava açmak istiyorlar. kolaylaştırma."

Başını salladı. "Seni anlıyorum dostum. Buradan gitmem gerek." "Bugün davanın düşmesi için dilekçe vereceğim ve geri döneceğim.

yarın sizi bilgilendirmek için."

"Tekrar teşekkürler."

"Tamamdır." Dan gitmek için ayağa kalktı. "Keith'le birlikte mi tutuluyorsun?"

"Hayır, bizi ayırdılar."

"En iyisi bu. Onunla da konuşma."

"İyi gününde ona söyleyecek bir şeyim yok. Beni bırakması için mesaj attığında onu almaya gitmemin tek nedeni bir kez daha alkollü araç kullanmaktan ceza almasını istemememdi. Zaten üç tane var ve başı belaya girdiğinde hepimiz bok gibi görünüyoruz."

Tanrım, diye düşündü Dan. *Üç alkollü araç kullanma*. Bu yargıcın hoşuna gitmeyecekti ama Keith artık onun sorunu değildi. "İlgileniyorum. Dayan biraz."

"Pamuk ipliğine bağlıyım."

Dan kapıyı çaldı ve kapıyı başka bir memur açtı. Dan eve, Kara'nın yanına gidebildiği ve ona Kirby'ye karşı açılan davanın neredeyse yok hükmünde olduğunu söyleyebildiği için memnundu. Umarım bir ya da iki gün içinde bu sorunu çözer ve onu hapisten çıkarırdı.

Cosgrove'un bir yığın sayfayı incelediği konferans odasına döndü. "Kirby'nin onunla teması olmadığını bilmelisiniz. Keith onu eve bırakması için mesaj attıktan sonra Kirby onu eve bırakıp bırakamayacaklarını sormuş, Keith de tamam demiş ve Kirby'nin onunla olan ilişkisi bu kadarla sınırlı kalmış. Ayrıca Keith'le birlikte onu kaldırımında bıraktıklarında Kirby kadının hayatta olduğunu da doğrulayabilir."

"Evet, ifadesi bende."

"Elinizde onu cinayetle hiçbir şey yokken onu nasıl tutabilirsiniz?"

"Onları onunla birlikte gören bir görgü tanığım var."

"Kirby asla onunla *birlikte* olmadı."

"Öyle diyor."

"Size söylediklerinin doğru olduğunu teyit etmek için telefon kayıtlarını kontrol edebilirsiniz."

"Şu anda bunun üzerinde çalışıyoruz."

"Hakkındaki suçlamaların düşürülmesi için acil bir dilekçe veriyorum."

"bak."

Dan'in buna söyleyecek bir şeyi yoktu, bu yüzden ayrıldı ve davanın düşürülmesi talebini hemen işleme koymaya karar verdi. Walter'a bir mesaj göndererek gezintiye hazır olduğunu bildirdi.

Beş dakika içinde orada ol, patron.

Karakolun dışında beklerken Dan Judith'e mesaj attı. *Keith temsil edilmeyi reddetti. Kirby ile görüştü ve bugün davanın düşmesi için acil bir talepte bulunacak. Kurbanla hiçbir teması olmamış ve sadece Keith'i almak için oradaymış. Davası kolayca çözülür diye umuyorum. Daha fazlası gelecek.*

Keith temsilciliği reddetti mi? Ciddi mi?

Evet, beni davanın yakınında istemediği konusunda oldukça ciddiydi.

Ben onunla konuşurum.

Dan, Judith'in oğluyla ilgilenmesine izin vermekten memnundu ve bunu yapmak zorunda kalmazsa da mutlu olacaktı. Her iki durumda da aile ne isterse yapacaktı. Amacı iki kardeşi de hapisten ve suçlamaların bir an önce düşmesini sağlamaktı, böylece Kara'yla birlikte bebeklerinin gelişini beklemek üzere evlerine dönebileceklerdi.

Walter birkaç dakika sonra istasyonun ana kapısına yanaştı. "Nereye gidiyoruz patron?"

"Şehir merkezinde bir yürüyüşe ne dersin? Ve bana Dan diyebilirsiniz."

"Patronu severim. Sana yakışıyor."

"Tamam o zaman," dedi Dan, eğlenerek.

"Yürüyüşe hazırım. Nereye gidiyoruz?"

"Barı, Keith'in bar kapandıktan sonra cinayet kurbanıyla birlikte görüldüğü kaldırım ve cesedin bulunduğu sahili görmek istiyorum."

Walter arabayı bir misafir park yerine çekti ve "Bu taraftan" dedi.

BÖLÜM

Altı

"ŞEHİRDE NE KONUŞULUYOR?" Dan şehir merkezine doğru ilerlerken sordu. "Tek konuştukları bu."

"Bunu anladım."

"Kimse Kirby'nin bu işe bulaştığına inanamaz." "Onunla hiç teması olmadı."

"Şey, bu şaşırtıcı değil. O iyi bir adam. İnsanlar onu seviyor. Keith ise... Birçok insan onu sevse ve gerektiğinde yardım etmesini takdir etse de, masumiyetine tam olarak inanmıyorlar."

"Beni temsil etmeyi reddetti, bu yüzden ne yapacağından emin değilim."

"O deli mi?"

Dan omuz silkti. "Söylemesi zor. Tüm avukatlarla mı yoksa sadece benimle mi sorunu var emin değilim. Onu çok az tanıyorum."

"Muhtemelen hepsi avukattır. Yıllar boyunca orada burada başı belaya girdi. Avukatları suçlaması beni şaşırtmaz."

"Kulağa doğru geliyor. Düğün sabahı onu hapisten çıkarmak için geldiğimde hiç memnun olmamıştı."

Walter bir kahkaha attı. "Evet, muhtemelen sana ihtiyacı olduğu için onu kızdırmıştır."

"O zaman da bugün de öyle görünüyordu."

"Sanırım temsil edilmeyi reddettiyseniz sorununuz değil."

"Kalbimi kırmıyor ama Judith onun benim tarafımdan temsil edilmesi konusunda ısrar ediyor. Bırakayım da bunu tartışınlar. Bu arada, size tekrar hatırlatmam gerekiyor... Konuştuğumuz her şey gizlidir."

"Bunu ben düşündüm, işte bir dolar." Dan'e bir dolarlık bir banknot uzattı. "Seni avukatım olarak tutuyorum, böylece kimse bana söyleyeceklerini zorla söyletmez."

Etkilenen Dan banknotu aldı ve gömleğinin cebine soktu. "Senden hoşlandım, Walter."

"Ben de senden hoşlanıyorum patron. Elde ettiğin onca başarıya rağmen beklediğim gibi bir geveze değilsin."

Dan gülerek, "Karıma göre ben tam bir gevezeyim," dedi.

"Seni alçakgönüllü tutmak için bunu söylemek zorunda." "Hayatımdaki birincil rolü bu."

"Her zaman iyi bir çocuk olmuştur. Bir komşumuzun oğlu Ballard'da iş geliştirme bölümünde onunla birlikte çalışmış ve onun iyi çocuklardan biri olduğunu söylemişti."

"O öyle. Şimdiye kadar tanıdıklarımın en iyisi." "Onunla nasıl tanıştın?"

"Yakın bir arkadaşşıma davada yardım etmek için Gansett Adası'na gittim. Müstakbel kayınpederi haksız yere hapse atılmıştı. Onunla ve ailesi aracılığıyla tanıştım."

"Ah, anlıyorum. O zamandan beri birlikte misiniz?"

"Pek sayılmaz," dedi Dan gülerek. "Beni müthiş bir kovalamacaya sürükledi. Bana anında vurulmadığına inanabiliyor musun?"

Walter bir kahkaha attı. "Seni bunun için uğraştırdı, değil mi?"

"Sanki hayatımda hiçbir şey için çalışmamışım gibi. Yine de buna değerdi. Bunu en başından beri biliyordum."

"Buradan ve tüm bu aile dramından kendine mutlu bir hayat kurmasına sevindim."

"Yani aile dramı buralarda iyi biliniyor mu?"

"Oh, evet. Küçük kasabalarda işler nasıl yürür bilirsiniz. İnsanlar konuşur. Ve bir ailede on bir çocuk varsa, onlardan birine rastlamadan başınızı çeviremezsiniz."

"Sanırım bu doğru."

"İşletmenin yaklaşık bin yerel çalışanı olduğundan bahsetmiyorum bile. Herkes onlar için çalışan birini tanır. The Ballard isim taşıra çok . ağırlık içinde bunlar parçalar. Bazen iyi Ağırlık, diğer zamanlar değil. Yani çok. Ancak insanlar Ballard oğullarının cinayet gibi bir şeyle suçlanmasına hâlâ şaşıyor." Bir binaya yaklaştılar Kapat için ve üst. ve Tepeo led için deniz kıyısında. "Burası onların olduğu yer, tam şurası." Barnacle Lounge bir bar görünümündeydi. iki Hatıra dükkanlar Ana Cadde'de. İkinci bir yolcu gemisi limana demirlemişti ve kasabanın üzerinde iri bir varlık gibi görünüyordu. Bar şu anda kapalı olduğundan, Dan bir fikir edinmek için pencereden içeri baktı bir yer. "Burada neler oluyor?"

"Çoğunlukla kasabalıların gittiği bir bar, bu yüzden bir bekarlığa veda grubunun oraya gitmesine şaşırdım. Ama kurban ve ailesi yazları burada geçiriyor, bu yüzden onlar tarafından biliniyor olabilir. Hafta sonları canlı müzik var. İnsanlar oraya içmeye ve dans etmeye gidiyor."

Ortam Dan'e Gansett Adası'ndaki birkaç popüler mekânı hatırlattı.

Bar Harbor'ın kalabalık merkezine doğru tepeden aşağı yürüdüler, ceketlerinde yolcu gemisi yolcusu olduklarını belirten çıkartmalar olan turistlerin yanından geçtiler. O kadar çoklardı ki, kaldırım Dan'e New York'taki Times Meydanı'nı hatırlattı, ama çok daha küçük ölçekte.

"Vay be. Çok fazla insan var."

"Bu şehrin yolcu gemileriyle bir aşk-nefret ilişkisi var. İşi sevsek de kalabalık bir sorun. Bu konuda çok fazla drama yaşanıyor."

"Eminim." Yolcu gemilerinin Gansett'i hiç keşfetmemiş olmasını umuyordu. Tepenin dibine yaklaştıklarında yaya geçidini kullandılar. "O da ne?" Dan işlek bir iskeleyi işaret ederek sordu.

"Yolcuların gelip gittiği yer." "Ah, anlıyorum."

"Tanığın kardeşleri kurbanla birlikte gördüğünü söylediği yer bu tarafta."

Dan etrafına bakındı ama bir şehirde olması gerektiği gibi bölgede herhangi bir kamera görmedi. "Şehirden geçen onca yolcu trafiği varken daha fazla kamera olmamasına şaşırdım."

"Bu da bir sorun oldu. İnsanlar güvenlik isterken, buradaki insanlar işlerini yaparken izlenmekten hoşlanmıyor. Bu ince bir çizgi, biliyor musunuz?"

"Anlıyorum. Şehirde olduğu gibi izlenecekseniz neden küçük bir kasabada yaşıyorsunuz?"

"Aynen öyle."

"Tanık hakkında ne biliyorsun?" "Jonah Brown adında bir adam."

"Buralı mı?"

"Doğma büyüme. İşler burada ilginçleşiyor. İki yıl kadar önce işten çıkarılmadan önce yıllarca Ballard Boat Works için çalışmış. Nedenini hiç duymadım."

"Gerçekten de çok ilginç." Dan içindeki makul şüphe kıvılcımının alevlendiğini hissetti. Aileye ve şirkete karşı kin besleyen eski bir çalışan, patronun iki oğluna karşı tarafsız bir tanık olabilir miydi? Bu soru üzerine bir savunma inşa edebilirdi. Ama önce adamın şirketten neden ayrıldığını öğrenmesi gerekiyordu.

"Nerede bulundu?"

"Bu taraftan." Walter onu iskeleden yaklaşık çeyrek mil uzaktaki kayalık bir sahile götürdü.

sarı olay yeri şeridiyle çevrilmişti. Olay yerini kirletmemek için adli tıp müfettişlerinin giydiği tulumları giyen çok sayıda insan bölgede çalışıyordu. "Tam şurada bulundu." Yoldan yaklaşık elli metre uzaklıktaki bir noktayı işaret etti.

"Kurbanın evi buradan nerede?"

Terminali işaret etti. "İki mil ileride." "Sorenson ailesi hakkında ne biliyorsun?"

"Anlatılanlara göre, iyi çocukları , yazları kasabada çalışan iyi insanlardı. Kendi çocuklarının kokmadığını düşünen bazı yaz çocukları gibi . Ne demek istediğimi anlıyor musunuz? Oğulları üniversitedeyken yıllarca barmenlik yapmış, kızları da yelken öğretmiş. Yazı burada geçirdi ve birkaç hafta önce son senesi için UConn'a geri döndü."

"Bu çok üzücü."

"Gerçekten de."

Kasabaya doğru yürüdüler ve arabayı bıraktıkları yere gitmek için sola döndüler.

Dik yokuşun vardıklarında Walter'ın nefesi kesilmişti. "Belli ki yokuş yukarı yürümek beni mahvediyorsa daha çok çalışmam gerekiyor."

"Günde bir mil koş. Hayatını değiştirecek."

"Gerçekten mi? Bunu biraz düşüneceğim."

"Esneme hareketleri yaptığınızdan emin olun, özellikle de başlangıçta." "Bunu yapacağım."

Walter onu Bertha'nın evine geri götürürken Dan o gün davayla ilgili öğrendiği şeyleri not aldı ve bir sonraki hamlesini planladı. Walter, Bertha'nın evinin garaj yoluna girdiğinde, "Neye ihtiyacın olduğunu bana mesaj atarak bildir, patron." dedi.

"Olur. Bugün için teşekkürler. , sohbete ve yerel bakış açısına minnettarım."

"Benim için zevk."

Dan içeri girdi ve Kirby hakkındaki suçlamaların düşürülmesini talep eden dilekçeyi yazmak için dizüstü bilgisayarını çalıştırdı.

gün bitmeden gönderin.

KARA BİR KALDIRIM KAFESİNDE RENATA'NIN KARŞISINA OTURDU. "BU ÇOK Seni şahsen görmek güzel." Neredeyse dört yıl önce Bar Harbor'dan ayrıldığından beri kuzenini görmemişti. Kuzeni, babaları arasındaki anlaşmazlık yüzünden düğüne gelmemişti. Bu olmasaydı, Renata onun baş nedimesi olacaktı.

Renata kahvesine krema karıştırdı. "Aynen. FaceTime için minnettarım ama yüz yüze görüşmenin yerini hiçbir şey tutamaz."

"Biliyorum. Bertha'yı görmek de harika. Onu çok özlüyorum."

"Eminim özlüyorsunuzdur. O da seni çok özliyor. Bir ay kadar önce nadir izin günlerinden birinde öğle yemeği yedik. Onu görmek harikaydı."

"Ona bu kadar sadık olduğun için teşekkür ederim." "Bildiğin gibi ona tapıyorum."

"Evet, bunu biliyorum." Kara, midesini yatıştırmaya yardımcı olması için limonla tatlandığı buzlu sudan bir yudum aldı. "Yaşı ondan bu kadar uzak olmaktan nefret ediyorum. Sonsuza kadar yaşamayacak."

"Onun daha yirmi yılı var ve beni asla aksi yönde ikna edemezsiniz."

Kara güldü. "Muhtemelen haklısın." "O hepimizden daha uzun yaşayacak."

"Umarım öyledir. Onsuz bir hayat düşünemiyorum."

"Biliyorum, ben de. Dan ile işler nasıl?"

"Hâlâ harika," dedi Kara gülümseyerek. "Birlikte çok mutluyuz."

"Bu harika. Burada olanlardan sonra gerçekten ayaklarının üzerinde durabilmişsin."

"Ayrılmak kendim için yaptığım en iyi şeydi ama seni, Jessie'yi, Ellery'yi, Bertha'yı, Buster'ı, Kirby'yi, Kendra'yı, kızları ve diğer birkaç kişiyi özledim."

"Sen bize yakın durdun."

"Denedim ama dediğin gibi, birbirimizi her zaman görmekle aynı şey değil." Kara, Eylül gününün tadını çıkaran turistlerle dolu olan şirin Bar Harbor şehir merkezine baktı. "Buralarda hiçbir şey değişmiyor."

"Her zamankinden daha yoğun olması dışında. Yolcu gemileri her gün gelmeye devam ediyor."

"Bu hala şehirdeki en büyük tartışma mı?"

"Elbette öyle. Bu kesinlikle bir aşk-nefret ilişkisi."

"Gemilerin Gansett Adası'nı keşfetmemesini umuyorum. Yazın zaten yaşadıklarımıza bir de bunu eklemek bizi mahveder."

"Orada yıl boyunca kaç kişi yaşıyor?"

"Yaklaşık yedi yüz kişi, ama yazın bu sayı binlere çıkıyor. Feribotlar aylarca her gün neredeyse saat başı arabalar ve insanlarla dolu olarak geliyor. Tekne ve uçakla gelen insanlardan bahsetmiyorum bile. Yılın bu zamanlarında, okullar yeniden açıldığında ve işler sezon dışı normale döndüğünde ada sakinleri rahat bir nefes alıyor." Gansett'ten bahsetmek Kara'nın orada olmayı özlemesine neden oldu ve sadece bir günlüğüne gitmişti.

"Orayı gerçekten seviyorsun, ha?"

"Evet. Burası ikimizin de evi oldu." "Bu kış Los Angeles'a gidecek misin?"

"Plan bu. Dan masumiyet projesi çalışmalarını azaltmış olsa dışarıdaki ofisinde biraz zaman geçirmeyi seviyor. Proje üzerinde çalışan ekibi hala destekliyor ve onlarla yüz yüze görüşmeyi seviyor."

"O çalışırken sen ne yapıyorsun?"

"Yazın çılgınlığından sonra biraz rahatlıyorum. Ara vermek güzel."

"Bunu karşılayabildiğin için şanslısın." "Ve bunu biliyorum. İnan bana."

"Dan Torrington'ımın milyonlarıyla birlikte gelmesini istiyorum. Yakışıklı da olursa iyi olur."

Renata, Kara'nın Dan'le ve onun milyonlarıyla evlenmesinden bu yana aralarındaki ekonomik eşitsizliği hatırlatınca Kara bir rahatsızlık hissiyle güldü.

"Özür dilerim. Bunu söylememeliydim." "Sorun değil. Önemli bir şey değil."

Renata kafenin menüsünü incelerken, "Artık para konusunda endişelenmek zorunda olmamak güzel olmalı," dedi.

"Her şey yolunda mı, Ren?"

"Evet, harika. Kiram artıyor, oda arkadaşım taşınıyor ve patronum tam bir belası. Bunun dışında her şey yolunda."

"Kath'in oda arkadaşı olarak iyi çalıştığını sanıyordum."

"Ev sahibi, Kath'in ev arkadaşına ihtiyacı olduğunu bildirene kadar öyleydi.

Ayda bin dolar daha. Bunu karşılayamayacağı için daha ucuz bir yer buldu. Kira sözleşmesinde adı yok, bu da beni ne yapacağıma karar vermek zorunda bırakıyor."

"Özür dilerim. Bu çok stresli olmalı."

"Öyle, özellikle de işimden ayrılmak ve kesinlikle istemediğim halde beni kendisiyle çıkmaya ikna etmeye çalışan baş belası Myles'a tüm o tatlı jestleriyle defolup gitmesini söylemek istediğimden beri."

Şu anda sahibinin oğlu tarafından işletilen bir ıstakoz toptancısının genel müdürü olarak çalışıyordu. Babası üç yıl önce emekli olduğundan beri Myles onun için bir baş belası olmuştu.

"Şimdi ne yaptı?"

"Bu adamın beni ne kadar sinirlendirdiğini anlatmak bütün günümü alır."

"Hâlâ ateşli ve bekâr mı?"

"Ne yazık ki her iki açıdan da evet. Bir kız arkadaşı ve işten uzak bir hayatı olmasını umuyorum, böylece her gün tüm günümü bana iyi davranmasıyla geçirmek kalmayacağım."

"Buna nasıl dayanıyorsun?"

"Kapa çenen! Ciddiyim."

Kara güldü. "Biliyorum. Etrafta başka bir şey aradın mı?"

"Sürekli iş arıyorum ama şu anda aldığım maaş ve sosyal haklara uygun bir iş bulmak çok zor. Bana sürekli zam yapıyor çünkü sanırım ayrılmak istediğimden şüpheleniyor."

"Bu, daireyi tek başına idare edebileceğin anlamına mı geliyor?"

"Başka her yerde ciddi kesintiler yapmam gerekirdi."

Kara ona yardım etmeyi teklif etmek istedi ama Renata'nın daha önce söylediklerinden sonra bunun hoş karşılanacağını sanmıyordu. "Adam senin için deli oluyor. Babası emekli olmadan çok önce de öyleydi."

Renata geri çekildi. "O benim patronum. Bir iş için ona bağımlıyken onunla çıkamam. Anneme ne olduğunu hatırlıyor musun? Onun için nasıl sonuçlanmıştı?"

"Elçiye zeval olmaz. Sadece soruyorum."

"Düşüncesi bile tüylerimi diken diken ediyor."

"Çok seksi olmasına rağmen mi?"

"Yine de. O *gezegendeki* en sinir bozucu insan. Başka biriyle evlenip gitmesini istiyorum, böylece eskiden sevdiğim işi huzur ve sessizlik içinde yapabileyim. Hiç susmuyor."

Kara, Renata'nın Mylesi anlatırken takındığı surat ifadesine gülmemek ve Dan'le ilk tanıştığında onun için de aynı şeyleri hissettiğini söylememek için dudağını ısırdı. Ona bir şans vermemek ne büyük bir hata olurdu. Ama Renata bunu duymak istemiyordu. Myles hakkında kararını vermişti ve yakın zamanda da değiştirecek gibi görünmüyordu.

"Başka bir şey hakkında konuşalım. O adam konusu beni deli ediyor. Hamilelik nasıl gidiyor?"

"Bunun büyülü bir şey olduğunu söylemek isterdim ama her günümün çoğunu mide bulantısıyla uğraşarak geçiriyorum. Bu çok iğrenç."

Öğle yemeği sipariş etmeden önce atıştırmaları için kraker getirmişti.

"Krakerler yardımcı oluyor mu?"

"Garip bir şekilde, mide bulantısını beslemeye yardımcı oluyor, eğer bir anlamı varsa. Mideme yuvarlanmak ve çalkalanmak dışında yapacak başka bir şey veriyor."

"Kulağa korkunç geliyor."

"Sonucun buna değdiğini duydum."

Renata kaşlarını çattı. "Sen benden daha iyisin. Kendime zar zor bakabiliyorum."

"Harika bir anne olurdun."

"Bu çok uzak bir gelecekte olabilecek bir şey gibi geliyor. Şu anda sadece günü atlatmaya çalışıyorum." Saatine bir göz attı. "Ass pain tam otuz dakika sonra dönmemi bekleyecek ve bir dakika gecikirsem nerede konusunda beni sorguya çekecek."

"Ona defolup gitmesini söyleyen ne derdi?"

"Bunu ona her gün söylüyorum. Sadece gülüyor."

Kara, Myles'ın kuzenine aşık olabileceğinden her zamankinden daha emindi ama muhtemelen onun için çalıştığı için onunla çıkamadığı için hayal kırıklığına uğramıştı. Bir de Renata'nın onu aktif olarak küçümsüyor gibi görüldüğü gerçeği vardı. Kara Renata'yı bu kadar çok sevmese ve onun için sadece en iyisini istemese komik olurdu.

Telefonu Dan'den gelen bir mesajla aydınlandı. *Kirby'yi gördüm (Keith avukatı olmamı istemedi) ve öldürülen kadının yakınında olmadığı için hakkındaki suçlamaları düşürmek için bir dilekçe üzerinde çalışıyorum. Ve ona göre, Keith'le birlikte kadını kaldırıma bıraktıklarında kadın hayattaymış.*

Renata'ya metni okudu.

"Keith, Dan'in kalibresinde bir avukatı geri çevirecek kadar aptal." "O tam bir aptal, ama bu yeni bir şey değil." O yazdı Dan'e geri döndüm. *İşlerle ilgilendiğin için çok teşekkür ederim. Kirby nasıl?*

Beklenebileceği kadar iyi. Stresli ama kendini toparlıyor.

Benim kahramanım.

Hay Allah. Ne zaman eve gelip bana bakacaksın?

Gülümseyen Kara mesaj attı,

Kısaca. Oh yaşasın! .

Renata, "Bu adamın seni gülümsetme şekline bayılıyorum," dedi. "Bunu fazlasıyla hak ediyorsun." "Kara?"

Başını kaldırdı ve oğlu Connor'ı kucağında tutan kız kardeşi Kelly'yi görünce nefesini tuttu. Kelly sarışındı, kırılgan yüz hatları ve narin bir yapısı vardı - Kara'nın tam tersiydi.

"Sen olduğunu sanmıştım. Çocuklar tutuklandığı için mi evdesin?"

Kara'nın kardeşine hiçbir borcu yoktu, bu yüzden tek kelimelik bir cevap verdi. "Evet."

"Matt ihtiyaç duyulursa davaya yardım etmeyi teklif edecek."

"Bunu kesinlikle yapmalı." Dan, Kara'yı kendi kız kardeşiyle aldattığında kalbini kıran adamı tükürecekti.

"Yola devam etmelisin Kelly," dedi Renata. "Burada görecek bir şey yok."

Kelly kuzenine kötü kötü baktı. "Sen kendi işine bak."

"Ben de aynısını sana söyleyebilirim. Kara seninle konuşmak istemiyor ve tabii ki sen de bunu biliyorsun ama yine de buraya gelip güzel zamanımızı bölmek zorundasın."

"Kaltaklık etme, Renata. Bu sana kırıksıklık verir."

"Yalancı, hilekar bir fahişe olmak ten renginize ne yapıyor?"

Kara yine yüksek sesle gülmemek için dudağını ısırarak zorunda kaldı. Renata en iyisiydi.

"Yeğenin ve kuzeninin önünde bu kadar kaba davrandığına inanamıyorum."

"Ona karşı kaba davranmıyoruz," dedi Renata. "Ailesinin kim olduğu onun elinde değil."

Kelly geldiği yere doğru hışımlla gitmeden önce onlara nefret dolu bir bakış attı.

Kara gülererek, "Lütfen beni asla kötü tarafına çekme," dedi. "Bu muhteşemdi."

"Ten rengi yorumundan oldukça memnun kaldım. Genelde bu kadar iyi bir şeyi olaydan sonra düşünürüm ama onda tam o anda aklıma geldi."

"İçimizdeki sürtüklere ilham veriyor."

"Buraya gelip hiçbir sorun yokmuş gibi davranma cüretini gösterdiğine inanamıyorum."

"Bu bana neden artık burada yaşamadığımı hatırlattı. Durup dururken onunla karşılaşmak hiç olmasını istediğim bir şey değil."

"Artık sana dokunamaz ve bunu biliyor. Sen *kazandın*, Kara. Erkeklerin erkeğini elde ettin ve küçük Matt'inin Dan'in eline su dökemeyeceğini biliyor. Bu onu geceleri uyutmuyor."

"Hâlâ çok güzel."

"Sadece dış görünüşü. İçerisi çürüyen bir iğrençlik kazanı."

Kara, Renata'nın kelimelerle kurduğu ilişki karşısında kahkahalarla güldü. "Matt'in savunmaya yardım etmesi için Dan'e ulaşmasını ummam beni kötü bir insan mı yapıyor?"

"Dan'in onunla uğraşmasını izlemek için patlamış mısır ve bira istiyorum." "Ben de öyle! Dan'in onu çiğneyeceğini düşünüyordum. tükür onu."

"Bunu görmeyi çok istiyorum. Bunu, baş belası Myles'ın çekip gitmesini ve beni yalnız bırakmasını istediğimden daha çok istiyorum."

"Eğer izlenecek bir gösteri varsa, ön sıralarda oturmanı sağlarım."

"Eve dönmene çok sevindim. Seni çok özledim."

"Ben de seni özledim."

BÖLÜM

Yedi

RENATA Kara'yı Bertha'nın evine **bıraktı** ve sonra işe dönmek için acele etmedi. Myles öğle yemeği saatini uzattığı için ona kızacaktı ama ona, onun ona olduğundan daha fazla ihtiyacı vardı, bu yüzden Güneybatı Limanı'na giderken saatte yirmi beş mil hız sınırına bağlı kaldı. Tekneler birazdan günün avıyla birlikte iskelelere yanaşacaktı, bu da Myles'ın birkaç saatliğine de olsa başının beladan kurtulmasını sağlayacaktı.

Omzunun üzerinden sarkan o adam olmadan geçirdiği zamanı, işlerinin büyük kısmını halletmek için kullandı.

Otoparka girdiğinde ilk gördüğü şey, yan tarafında Williams Lobsters & More logosu parlak kırmızı Ram kamyoneti idi. O aptal kamyoneti seviyordu, bu da ona katlanamadığı için kamyonete de katlanamadığı anlamına geliyordu.

Ve hayır, Kara'nın yanlışlıkla düşündüğünün aksine, o hiçbir ondan etkilenmedim.

Williams Lobsters, 1940'Bay Williams'ın büyükbabası ve büyük amcası tarafından kurulmuştu; bunlar perakende ve toptan satış işine girmeden önce ıstakozcuydular. Bugün, ıstakoz ve diğer deniz ürünlerinin her gün dünyanın dört bir yanına gönderildiği online işleri patlama yaşıyordu.

Myles'in babası Bay Williams işleri yürütürken her şey yolundaydı. İşlerin yolunda gitmesi için yaptığı her şeyi takdir eden nazik adamla çalışmayı çok seviyordu. Sonra emekli olup işi Dartmouth'tan MBA derecesi olan oğluna devrederek her şeyi mahvetmiş, o da işe girmiş ve "daha iyi" hale getirmek için gayet iyi işleyen her şeyi altüst etmeye çalışmıştı.

Renata o Ivy League diplomasını güneş görmeyen bir yere sokmak istiyordu ama bunun için o çıplakken onun yanında olması gerekiyordu ve bunu düşünmek bile kusma isteği uyandırıyordu.

Kredi kartıyla onun için aldığı sandviçin bulunduğu çantayı aldı ve ziyaretçilerin ıstakoz koktuğunu söylediği ofise getirdi. Bu koku ona o kadar tanıdık geliyordu ki artık neredeyse hiç fark etmiyordu. Bu onun için evinin kokusuydu ve çoğu insanın aksine bu kokuyu iğrenç bulmuyordu.

Aksine, memleketini ünlü yapan sektörün içinde ve çevresinde çalışmak rahatlatıcıydı.

Myles ofisinde değildi. Öğle yemeğini ve makbuzu masasına bırakıp o yokken gelen telefonları ve e-postaları takip etmek için kendi masasına geçerken, "*Küçük iyilikler için Tanrı*"ya şükürler olsun," diye düşündü.

Masasından uzakta geçirdiği doksan dakika boyunca, gün bitmeden işleme konulması gereken otuz iki yeni sipariş almışlardı.

Renata sevkiyat etiketlerini basmak ve envanteri güncellemekle meşguldü. Myles ana kapıdan girip doğruca masasına yöneldiğinde kendi işine dalmıştı. Onun geldiğini görmesine rağmen, onu ve dalgalı koyu kahverengi saçlarını, çarpıcı mavi gözlerini ve kaslı yapısını görmezden gelme sanatını mükemmelleştirmişti. Bunların hiçbirisi ona zerre kadar çekici gelmiyordu.

"Öğle yemeği nasıldı?"

"Güzel." Ayrıca onu görmezden gelmenin, dikkatini çekme çabalarında onu daha da inatçı hale getirdiğini de öğrenmişti. "Gün ortasında acelemiz vardı."

"Biliyorum. Gördüm." Günlük geliri takip etmek için vitrinlerini kontrol etmeyi takıntı haline getirmişti.

"Öğle yemeğiniz masanızda."

"Teşekkür . Kuzenin nasıl?"

Renata gözlerini ekrandan hiç ayırmadı. "O iyi." "Kocası kardeşlerle ilgileniyor mu?"

"Evet." Ne kadar az konuşursa, konuşma o kadar çabuk bitebilirdi.

"O adam kapılarından içeri girdiğinde polisler altına sığınmış olmalı."

"Uh-huh."

"Kuzenin onunla evli olduğuna inanamıyorum. O bir rock yıldızı. Onları kısa sürede hapisten çıkaracaktır."

Git başımdan. Lütfen, lütfen, git ve beni yalnız bırak. Bu düşünceleri iş günü boyunca defalarca aklından geçirdi ama asla yüksek sesle söylemedi. Ona kötü davranmak, golden retriever cinsi bir yavru köpeği tekmelemek gibi olurdu. Bir köpek yavrusunu tekmeleyeceğinden değil ama Myles'a kötü davranmak istiyordu, böylece onunla arkadaş olmak ya da başka bir şey yapmak istemediği mesajını alabilirdi. Kızgınlıktan kabalığa geçmeyi kendine de, nazik olmak için her gün mücadele ediyordu.

"Şehirdeyken fırsat bulursam onunla tanışmayı çok isterim."

Ondan bunu ayarlamasını mı istiyordu? Kadın ona baktı. "Oldukça meşgul olacak. Bir an önce Gansett'e dönmek için sabırsızlanıyorlar."

"Yine de... Eğer bir fırsat çıkarsa, beni aklınızda tutun." "Elbette. Benim, ah, bu emirleri çıkarmam gerekiyor." "Sizi bırakayım."

Renata diledi o olabilir bang onu Kafa Sert bir şeye karşı, ama bunun da yardımcı olmadığını öğrenmişti.

Herhangi bir şey. Bunu bir keresinde onunla geçirdiği zor bir günün ardından yapmış ve alnına üç dikiş atılmıştı; bir şeye ihtiyacı olup olmadığını öğrenmek için acile geldiğinde bunu ona açıklamak zorunda kalmıştı.

Ona arabasına binerken başını çarptığını söylemişti. Onu gitmesi gereken her yere götürmeyi teklif etmişti. "Aman Tanrım." Kelimeler daha ağzından çıkmadan Bunları yüksek sesle söylemenin akıllıca olup karar vermek için tek bir saniye bile ayırabilirdi.

"Bir şey mi dedin?" diye seslendi ofisinden.

"Hayır."

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Kara haklıydı. Onu bir iş arkadaşından daha fazla seviyordu. Hayır. Sadece , hayır, hayır, hayır, hayır, hayır. Kesinlikle olmaz.

Hayır.

KARA EVINE GİRDİĞİNDE DAN'I YAZARKEN BULDU. Bertha'nın mutfak masasında, bilgisayarını her kullandığında taktığı siyah çerçeveli mavi ışıklı gözlüklerini takmış, dizüstü bilgisayarıyla uğraşıyordu. Gözlükleri ona Dr. Torrington derdi çünkü gözlükler onu bir üniversite profesörü gibi gösteriyordu.

"İşte benim muhteşem karım. Ben de seni görmek için ne kadar beklemem gerektiğini merak ediyordum."

Bunca yıl sonra, ona hala böyle şeyler söylüyordu ve asla bir replik gibi gelmiyordu çünkü her kelimesinde ciddi olduğunu biliyordu. "İşte buradayım."

Ayağa kalktı, gözlüklerini çıkardı ve onu kucaklayıp öperek karşılamaya geldi. "Renata ile ziyaretin nasıl geçti?"

"Güzel. Onu şahsen görmek güzeldi."

"Eminim öyledir." Sanki onun içini görebiliyormuş gibi, o yoğun bakışlarıyla onu inceledi. Bazen görebildiğinden şüpheleniyordu. "Mide bulantın nasıl?"

"Acımasız."

Yüzünü buruşturarak, "Bir şey yedin mi?" diye sordu. "Sadece kraker. Yardımcı oldular."

"Sana tost, yumurta ya da başka bir şey yapmamı ister misin?"

Bir şey yeme düşüncesiyle öğürmemeye çalışırken başını salladı. "Teşekkür ederim ama hayır. Şimdilik böyle iyiyim."

"Bebek annem sadece krakerlerle yaşayamaz."

"Şu an için tek seçenek bu. Umarım geçer." Genellikle öğleden sonra geç saatlerde kesiliyordu ama bazı günler yirmi dört saat sürüyordu.

Onu kendine doğru yaklaştırdı. "Biraz uzanmak ister misin?"

"Evet. Son zamanlarda yorgunluktan kurtulamıyorum."

"Üçüncü trimesterde çok yorgun olmanın normal olduğunu okumuştum. koca bir insan büyütüyorsunuz."

"Ve bunun dünyadaki en doğal şey olduğunu duydum. Bugünkü gibi günlerde öyle hissettirmiyor."

"Keşke bunu senin için kolaylaştıracak bir şey yapabilseydim."

"Bu yardımcı olur," dedi ve onun sıcak kucağına sokuldu.

O kadar rahattı ki ayakta bile uyuyabilirdi. Bu daha önce de onu doğru tuttuğunda olmuştu. "Ayakta uyuyakalmadan önce seni yatağa götürelim.

tekrar."

Kara güldü. "Ben de tam bunu düşünüyordum. Beni bu kadar rahat ettirmek senin suçun."

Onu yatak odasına doğru yönlendirirken bir kolunu onun etrafında tuttu.

Adam spor ayakkabılarını çıkarırken kadın yatağa oturdu. "Kahramanım benim."

"Hay aksi. Sana bunu yapan ben olduğum için en azından bunu yapabilirim."

"Bu doğru."

Gülümseyerek bacaklarını yatağa kaldırdı ve yumuşak bir battaniyeyle örttü.

"Hareket nasıl ?"

"Neredeyse bitti. Umarım önümüzdeki birkaç gün içinde bir duruşma yapabiliriz."

"Değerli Kirby'min hapiste olduğunu düşünmekten nefret ediyorum."

"Sana endişelenmemeni söylememi istedi. Ona iyi davranıyorlar ve üstesinden geliyor."

"Onun için endişeleneceğimi biliyordu."

"Evet, öyle dedi."

"Keith'e ne oluyor?"

"Hiçbir fikrim yok. Annen onunla konuşacağını ve bana ihtiyacı olduğuna ikna edeceğini söyledi ama bunun olacağını sanmıyorum."

"Birinin onu savunması gerekiyor."

"Muhtemelen sokaktaki herhangi bir avukatı bana tercih ederdi." "Kimin daha iyi olacağını düşünüyor? senden daha mı iyi?"

"Böyle bir yorumun zaten kontrolden çıkmış egomu besleyeceğinden korkmuyor musun?"

"Egonu kontrol etmeye çalışmaktan vazgeçtim. Ama dürüst olmak gerekirse, senden daha iyi iş çıkaracak kimi bulacak?"

"Bilmiyorum ama umarım daha önce büyük suçlarla uğraşmış birini bulur."

"Bu ne demek oluyor? İdamlık bir suç mu?"

"Cinayet gibi ölüm cezasıyla sonuçlanabilecek en ciddi suçları tanımlamak için kullanılan bir terimdir." Hemen ekledi, "Ölüm cezası Maine'de 1887 yılında kaldırıldı, yani burada söz konusu değil. Ancak şartlı tahliye şansı olmayan ömür boyu hapis cezası kesinlikle söz konusu. Keith'in bu suçlamaların üstesinden nasıl geleceğini bilen bir avukata ihtiyacı var."

Kardeşlerinin bu tür bir kaderle karşı karşıya olduğunu düşünmek, kendisini olduğundan daha hasta hissetmesine neden oldu.

"Endişelenmemeye çalış," dedi Dan, onun endişelerini dinleyerek. "hüküm giymek arasında kilometrelerce yol var ve bana sorarsanız, şu ana kadar gördüğüm kadarıyla davaları zayıf. Onları kızla birlikte gördüğünü söyleyen bir görgü tanıkları var ve Keith konuşurken Kirby kamyonundaydı."

Ona kaldırımında rastlamışlar. Bir yere bırakılmak isteyip sordular, o da yürüyeceğini söyledi. Keith, Kirby'nin arabasına bindi. Ayrıldıklarında hayattaydı."

"Onu düşünüp duruyorum. Bir kutlama için gelmişti ve sonunda öldü."

"Biliyorum. Bu çok üzücü. Arkadaşlarının ifadeleri ortaya çıktığında onları okumak isterim. Bu bana o gece neler olduğu hakkında daha fazla bilgi verecektir." Onu öpmek için eğildi. "Şimdilik bu kadar yeter. Ben hallettim. Dinlenmen gerek."

"Sürekli yorgun olmaktan ve midemin bulanmasından nefret ediyorum. Bu beni güçsüz hissettiriyor."

"Bebek doğar doğmaz tam gaz geri döneceksin."

"Umarım öyledir."

"Yapacaksın. Elbette ."

Kara o kadar yorgundu ki gözlerini zar zor açık tutabiliyordu. Hamilelikten önce yıllardır gün içinde hiç kestirmemişti. Bugünlerde neredeyse her gün uyukluyordu. Renata'nın artık para konusunda endişelenmek zorunda olmamanın ne kadar güzel olduğu hakkında söylediklerini düşündü. Böyle zamanlarda güzeldi ama bu, istediği her şey için çalışmak zorunda olmanın nasıl bir şey olduğunu unuttuğu anlamına gelmiyordu.

Ailesi üniversite masraflarını karşılamış ve üniversiteye gidenler mezun olana kadar yardım etmişti ama ondan sonra Ballard'ların kendi başlarının çaresine bakmaları gerekiyordu. İnsanların onların şımarık zengin çocukları olduğunu düşünmelerine rağmen, aileleri çocuklara çok fazla şey "verilmesine" karşı çıkıyordu. Zaman zaman bu katı tutumlarından dolayı onlara kızsada, bu felsefenin onu erken yaşta kendine güvenen biri haline getirdiğini kabul etmek zorundaydı.

Dan'in parmak uçlarında odadan çıktığını duydu ve dinlenebilmek için zihnini boşaltmaya çalıştı. Ama Renata'nın yorumu onu eleştiriye açık olduğunu bilmediği bir noktadan vurmuştu. Tabii öyle de denebilirse. Renata'yla birbirlerine karşı her zaman açık sözlü olmalarına rağmen, Kara

evde en yakın olduğu insanlar arasında farklı hissetmeyi .

Ama artık her şey farklıydı ve bunu ona gerçekten önemli olan birinin söylemesi için kasabaya sadece bir gün sürmüştü.

DAN SON RÖTUŞLARI HAREKETİNE KOYUYORDU.

Bertha iki kolunda market poşetleriyle içeri girdiğinde Kirby'ye yöneltilen suçlamaları reddetti. Poşetleri ondan almak için ayağa fırladı.

"Teşekkür . Bugün nasıl geçti?"

Buster elinde iki poşetle onu takip etti. Onları tezgâhın üzerine koydu ve koridorda gözden kayboldu.

"O kadar da kötü değil. Keith benim tarafımdan temsil edilmeyi reddetti ve ben de Kirby hakkındaki suçlamaların düşürülmesi için bir dilekçe veriyorum."

Market poşetlerini açmayı bıraktı ve inanamayarak ona döndü. "Keith sizin tarafınızdan temsil edilmeyi reddetti."

"Evet, hanımefendi." Dan, Walter'a e-posta göndererek dilekçeyi yazdırmasını ve Ellsworth'teki mahkemeye teslim etmesini istedi ve dizüstü bilgisayarını kapattı. Bugünlerde elektronik dosyalamaya izin vermeyen bir yargı merciine nadiren rastlıyordu ama Hancock County bunlardan biriydi.

"Keith lanet olası bir aptal," dedi Bertha.

"Annesi de aynı yönde bir şeyler söyledi. Onunla konuşacak."

"Sizin gibi bir avukatın temsilini ne düşünüyor olabilir ki?"

"Prova yemeğinde tanıştığımız andan itibaren benden hoşlanmamış gibi görünüyor."

"O bir ahmak. Bir büyükannenin kendi torunları hakkında böyle şeyler söylememesi gerektiğini biliyorum ama bu durumda doğru. Ve ne var biliyor musun? Her zaman öyleydi. Omzunda kocaman bir çip ile doğduğu günden beri,

O bir baş belasıydı." Köşeye bir göz attı ve sonra sesini alçaltarak bakışlarını Dan'e çevirdi. "Çocukken Buster'a eziyet etti. Bu ona benden hiç sevgi kazandırmadı, sana söyleyeyim."

"Ne yapmış?" Dan, Keith'in iç yüzünü merak ederek sordu.

Bertha içini çekti ve ocağın üzerindeki dolapta duran viski şişesine uzandı. Sonra şişeyi ona doğru eğdi, kaşları soru sorar gibi kalkıktı.

"Evet, lütfen."

İki içki doldurdu ve masaya getirip onunla birlikte oturdu. "O sadece küçük bir piçti, her zaman Buster'a sataşır ve onun sınırlarını zorlardı. Diğer çocuklar Buster'ı severdi, özellikle de Kara, Keith'e ve onun saçmalıklarına karşı onu savunurlardı. Keith ona kötü davrandığı için Buster ne zaman ağlayarak eve gelse, gelecek haftanın ortasına kadar kıçına tekme basmak isterdim."

"yaş farkı nedir?"

"Buster, Keith'ten on yaş büyük ama çocuklar daha küçükken onlarla oynardı. Kocam ve benim için geç gelen bir sürpriz oldu, ama özellikle yaşlandıkça benim için bir keyiften başka bir şey olmadı. Birinin ona karşı kaba davranması, kendi torunum bile olsa, beni cinayet işleyebilecek biri gibi hissettirdi. Judith bu işe karışmayı reddedince birkaç kez neredeyse kavga edecektik. 'Erkek adam erkek adamdır' derdi, bu da beni daha da sinirlendirirdi. Dürüst olmak gerekirse, onunla ne yapacağını hepimizden daha fazla bildiğini sanmıyorum." Sesini daha da alçaltarak, "Söylemeye gerek yok, sonunda başının bu tür bir belaya girmesi beni hiç şaşırtmadı. Hayatı boyunca başına gelecekti."

"Ama onun kızı öldürmekle bir ilgisi olduğunu sanmıyorum. Kirby'ye inanacak olursak, onu kasabada bıraktıklarında hayattaydı ve iyiydi."

"Kirby yalan söylemez ve Keith'i korumak için hiçbir nedeni yoktur, kim bir SOB oldu ona daha fazla üzerinde bir

vesilesiyle."

"Eğer aralarında bir aşk yoksa Kirby neden Keith'in onu kasabadan alması için yaptığı çağırüyı kabul etsin ki?"

"Çünkü o böyle biri. Keith'in geçmişte alkollü araç kullanmaktan sabıkası var ve hiç kimse bu tür olayların getireceğı kötü reklamı istemez. Şirketin yerel ekonomi için ne kadar önemli olduğunu ifade etmek zor. Herkes orada çalışan birini tanıyor ve bu itibarın önemli olduğu türden bir iş. Ballard'ın başının belada olması iş dünyası için iyi değildir."

Kara mutfağı a girdi, uykulu ve sevimli görünüyordu. "Kendra bana mesaj attı, tutuklamalarla ilgili haberler çıktığından beri birkaç büyük sipariş iptal edilmiş bile."

Dan, Kendra'nın kim olduğunu düşünmek zorunda kaldı. Doğru , Chuck'ın yönetici asistanı olarak görev yapan en büyük Ballard. "Aileniz için bir grup mesajı var mı, herkesten tek seferde dava ya da sonuçlarıyla ilgili mesaj atmamalarını isteyebileceğim?"

"Tanrım, hayır." Kara iğrenmiş bir yüz ifadesi takındı. "Bu parçası olmak isteyeceğim son şey ve ayrıca Kendra'dan hoşlanıyorum. Bana mesaj atması sorun değil."

Dan onun eline uzandı ve kucağına oturması için kendine çekti. "Sonuçlar ya da serpinti ya da her neyse onun hakkında endişelenmeni istemiyorum."

Başını onunkine yasladı. "Ben iyiyim. Merak etme."

"Kestirmen nasıldı?"

"Destansı, son zamanlarda hepsi öyle."

Bertha gülümseyerek, "Sen de benim hamile olduğum zamanki halime benziyorsun," dedi. "Her gün bütün gün uyuyabilirdim."

"Bu her şeyi özetliyor. Bütün gün midem bulandıktan sonra şimdi de açlıktan ölüyorum."

Bertha seksenlik bir kadının sahip olması gerekenden daha büyük bir enerjiyle ayağı fırladı ama o sıradan bir seksenlik kadın değildi. "Akşam yemeğı hemen geliyor."

"Bırak yardım edeyim,"
dedi Kara. "Gerek yok.
Ben hallederim."

"Ama istiyorum. Seninle yemek yapmak en sevdiğim şeylerden biri."

"O zaman elbette, önlüğünü giy."

Kara ayağa kalktı ve dört çekmecenin en altındakini açarak üzerinde kırmızı, çocuksu bir el yazısıyla kırmızı el izleri olan bir önlük aldı.

"Bu hayatımda gördüğüm en şirin şey," dedi Dan.

"Bunu ben sekiz ya da dokuz yapmıştık," dedi Kara, özellikle de hamilelik göbeğiyle artık kendisine çok küçük gelen önlüğü giyerken.

"Yedi yaşındaydın ve adını yazmayı yeni öğrenmiştin. Bununla çok gurur duyuyordun."

"Çok sevimli," dedi Dan. "Yardım etmek için ne yapabilirim?" "Patates soyabilir mi?" Bertha Kara'ya sordu.

"Yapabileceğine inanıyorum."

"İkinizin benim hakkımda konuştuğunuzu duyabiliyorum ve evet, patates soyabilirim. Annem aptal yetiştirmemiş."

"Öyle değil mi?" Kara omzunun üzerinden ona gülümseyerek sordu.

"Haha." Dan gömleğinin manşetlerini açtı ve kollarını sıvadı. "Ben sadece güzel bir yüz değilim. Beni çalıştırın hanımlar."

Bertha kıkırdadı. "İkiniz birlikte çok tatlısınız. Bana Tony'mi hatırlatıyor. Eğer tartışmıyorsak, iletişim de kurmuyorduk."

"Bu bizi özetliyor," dedi Kara.

Bertha, "Bu eğlenceli bir yol," dedi.

Dan karısına gülümseyerek, "Bu bizim işimize geliyor," dedi. "Kara'nın hayattaki amacı beni mütevazı tutmak."

"Bu tam zamanlı bir iş."

"I olabilir bkz. nasıl o olur ol." Bertha

dedi ile Dan için gözlerinde bir pırıltı.

"Hey!"

"Gerçekler acıdır, aşkım." Kara ona soyması için dört büyük patates uzattı. "Soyacakla manikürünü bozma."

"Senin de çok iyi bildiğin gibi manikürüm yok." Onunla alay ediyor olsa da, son zamanlarda hoşuna gitmeyecek kadar solgun olan yanaklarında biraz renk görmek onu heyecanlandırmıştı. Telefonu Bar Harbor Polis Departmanı'ndan gelen bir aramayla çaldığında iki patates soymuştu.

"Dan Torrington."

"Ben Dedektif Cosgrove. Müvekkilinizin duruşması yarın saat 11:00'e alınmıştır."

"Haber verdiğiniz için teşekkür ederim. Raporda nasıl gidiyoruz?"

"Bu gece sana getireceğim."

"Teşekkür ederim. Keith avukat tuttu mu?"

"Duyduğum kadarıyla hayır."

"O mahkemeye çıkarılacak mı?"

"Evet."

"Uyardığın için teşekkürler."

"Sorun değil."

Hat .

"Bu da neydi şimdi?" Kara sordu.

"Bilmene gerek olmayan şeyler, aşkım."

"Sanırım bilmek istiyorum, eğer sorun olmazsa. Merak etmek daha stresli."

Dan onunla ailesi arasına koyabileceği her zırhla onu bu durumdan korumak istiyordu ama patron oydu. O ne isterse onu yapacaktı. "Sabah mahkemeye çıkarılacaklar."

"Bu tam olarak ne anlama geliyor?"

"Haklarındaki suçlamaları duymak, savunma yapmak ve kefalet talebinde bulunmak üzere mahkemeye çıkarlar."

"Kefaletle serbest kalacaklar mı?" Bertha sordu.

"Pek olası değil. Suçlamaların ciddiyeti nedeniyle kefaletle serbest bırakılmayabilirler."

"Tanrım," dedi Kara. "Kirby çok korkmuş olmalı."

"Onu gördüğümde durumu gayet iyiydi. Bir şey yapmadığını biliyor, bu da onu sakın tutuyor."

"Yine de... Bu değil gibi onlar yapamam üretim a eğer isterlerse ona karşı dava açabilirler."

"Bunu neden yapsınlar ki?" Dan sordu. "Hangi amaca hizmet edecek?"

"Kimin gündeminin ne olduğunu kim bilebilir?"

"Endişelerini anlıyorum tatlım," dedi Bertha, "ama Kirby'yi bir an önce oradan çıkarması için Dan'e olan tüm inancımızla bu işi bırakmalıyız."

"Hâkim yarın da görevden alma talebimi görüşebilir."

Kara, "Anlamadığım şey, bunu yasal olarak yapmadıkları halde nasıl bu şekilde suçlanabildikleri," dedi. "Kirby onu bıraktıklarında iyi olduğunu söylemişti, değil mi?"

"O yaptı."

"Peki onları nasıl suçlayabilirler?"

"Onlar var bir görgü tanığı kim koy onlar ile Onu. Birisi onları birlikte görmüş."

"Ama Kirby'nin kamyonetini hiç terk etmediğini söylemişsiniz."

"O yapmadı ama tanık kamyoneti onun olarak tanıdı ve Keith'i oradaki diğer kişi olarak teşhis etti. Görünüşe göre, eyalet polisi, cesedin daha sonra bulunduğu yere yakın bir yerde onunla birlikte görüldükleri için tanığın kimliğinin onları suçlamak için yeterli olduğunu düşündü."

Bertha, "İki kişiyi cinayetle suçlamak için ellerinde bundan daha fazlası olmalı," dedi.

"Raporları bekliyorum ama endişelenmenizi istemiyorum. Şu ana kadar gördüğüm kadarıyla dava çok zayıf. Umarım çabucak ortadan kaldırabilirim."

"Ya yapamazsan?"

" zaman oynayıp en iyisini umacağız."

BÖLÜM

Sekiz

Kapıdaki **bir tıkırtı** konuşmalarını böldü.

Bertha cevap vermeye gitti.

Kara'nın anne ve babası eve girip de Judith'in büyüdüğü eve tuhaf bir şekilde yabancı görünmeye başladıklarında Dan homurdanmamak için kendini zor tuttu. Bertha'nın alçakgönüllülüğüne karşın, Chuck ve Judith tepeden tırnağa cilalıydılar. Onlarla ilk karşılaştığında olduğu gibi, bu kez de onları zenginlerin merkezi oyuncu kadrosundan biri olarak düşündü. Ancak bu kez gözlerinin altında koyu halkalar ve daha önceki karşılaşmalarında olmayan bir yorgunluk hissi vardı.

Ziyarete kimin geldiğini ilk fark ettiğinde Kara'nın yüzünde beliren şaşkın ifadeyi kaçırmadı. Kendini onları görmeye hazırlayacak zamanı olmamıştı ve bu yüzden kendini kötü hissediyordu. Kelly ve Matt için düzenledikleri gösterişli düğünden beri Kara ve ailesi arasında bir mesafe vardı.

Buna rağmen Kara ayağa kalktı ve ikisine de sarılma hareketleri yaptı.

Chuck gülümseyerek, "Şu haline bak tatlım," dedi. "Çok güzelsin."

"Teşekkür , baba."

"Kendini iyi hissediyor musun?" Judith sordu.

"Midem bulanıyor ve bitkinim, ama bunun dışında iyiyim."

"Hepinizin yanında midem bulandı," dedi Judith. "Bu korkunç bir şey."

"Evet, öyle. Bunu on bir kez nasıl yaptığınızdan emin değilim."

"Zordu. Bununla uğraştığın için üzgünüm. Umarım yakında geçer. Üçüncü trimesterde genellikle çok daha iyiydim."

"Bunu iyi oldu."

"Burada olduğunuz için ikinize de teşekkür ederim," dedi Chuck. "Çağırdığımızda gelmeniz bizim için çok anlamlı."

Dan kayınpederinin elini sıktı ve kayınvalidesinin garip sarılışını kabul . "Tabii ki."

"Dinleyin," dedi Chuck, "ikinizin de bize bir borcu yok, bu yüzden geldiğiniz için gerçekten minnettarız."

"Aile ailedir." Dan, Chuck'ın durumu anlamasını takdir etti. Judith muhtemelen başka bir hikâyeydi.

"Çok nazıksınız," dedi Chuck.

"Bir dakika oturabilir misiniz?" Bertha kızına ve damadına sordu.

"Gecenizi bölmek istemiyoruz," dedi Chuck. "Sadece gelip size merhaba demek ve teşekkür etmek istedik."

"Bir dakika oturmak istersen sorun değil," dedi Kara. Bertha'nın Bertha'nın yaralı mutfak masasının etrafına yerleştiler,

Bir ömür boyu sürecektir anılar biriktirilmişti. Chuck için bir bira, Judith için de bir şişe şarap açtı.

"Teşekkürler anne," dedi Judith.

"Seni görmek güzel," dedi Bertha. "Uzun zaman oldu."

"Evet, çok uzun zaman oldu," dedi Judith. "Hayat yoğunlaşıyor ve

Günler uçup gidiyor."

"Gerçekten de öyle,"

dedi Bertha.

Aile dinamiklerini izlemek, Kara'nın Bertha hâlâ yakınlarda yaşıyor olsaydı onu görmeden tek bir gün bile geçirmeyeceğini bilen Dan için büyüleyiciydi. O

Bertha'yla ziyaretleri arasında bu kadar zaman geçmesine izin verdiği için annesini yargıladığını neredeyse hissedebiliyordu.

"Buster burada mı?" Judith sordu.

"Burada."

"Gitmeden önce bir merhaba demeliyim."

"Bu hoşuna giderdi."

Garip bir sessizlik anından sonra Judith, "Karakoldaki çocukları görmeye geldik," dedi.

"?" Bertha sordu.

"Keith zamanki meydan okuyan haliyle," dedi Chuck, "Kirby'nin ise korkudan ödü kopuyor."

"Keith'le kafasını kışından çıkarıp Dan'in onu temsil etmesine izin vermesi konusunda konuştun mu?" Bertha sordu.

Dan onun bu sözlerine yüksek sesle gülmek için dudağını ısırdı. Onları ilk kez birlikte görüyordu ve kızıyla aralarındaki zıtlık daha belirgin olamazdı.

"Denedik," dedi Chuck, "ama kılını kıpırdatmıyor. Matt'ten sabah gelmesini istedi."

"*Matt mi?*" Kara hayretle sordu. "İdamlık bir cinayet davasını savunmak hakkında ne biliyor ki?"

Judith, "O bir avukat," dedi.

"Bütün avukatlar eşit yaratılmamıştır," dedi Bertha, "onu savunması için ikinci el araba satıcısını da gönderebilirsiniz."

Dan boğuldu geri a gülmekat ve fikir . Kara'nın

Keith'i savunan eski sevgilisi. "Çenemde deri yok.

Kirby hakkındaki suçlamaların düşürülmesi için bir dilekçe , yarınki duruşmada ele alınacağını umuyorum." "Yani serbest

bırakılabilir mi?" Judith neşelenerek sordu.

önemli ölçüde.

"O kadar basit olacağını sanmıyorum. Keith'le birlikte kurbanın ölü bulunmasından kısa bir süre önce birlikte olduklarını söyleyen bir görgü tanıkları var. Bu, ayrıntılar çözülene kadar kefaletle serbest bırakılmamaları için yeterli olabilir."

"Onlar yapmadı!" Judith söyledi. "Onu bıraktıklarında hayattaydı. Olaya karıştıklarına dair hiçbir kanıt yokken onları nasıl böyle iğrenç bir suçla itham edebilirler?"

"Bunun korkunç bir durum olduğunu biliyorum, ancak sistem işini yaparken sabırlı olmalıyız."

"Oğullarım hapiste çürürken, hiçbir ilgileri olmayan bir şey yüzünden itibarları yerle bir oldu."

"Bunu duymak istemediğini biliyorum Judith," dedi Bertha, "ama Keith'in böyle bir şey yapabileceğinin hepimiz acı bir şekilde farkındayız. Bunu biz de biliyoruz, polisler de biliyor."

Judith geri çekildi. "Kendi torununuz hakkında nasıl böyle bir şey söyleyebilirsiniz?"

Dan Kara'nın eline uzandı ve onu sıktı. "Çünkü bu doğru. Kafanı bulutların arasından çıkarıp
Bir kez olsun, olur mu? Bu çocuk doğduğu günden beri başımıza bela oldu."

Judith kollarını kavuşturdu ve annesine meydan okuyan bir bakış attı. "Eminim bunun için bizi suçluyorsundur, oysa biz de tüm ebeveynler gibi elimizden gelenin en iyisini yaptık."

Kara'nın nefesi kesildi.

Diğerleri ona doğru baktı.

"Söylemek istediğin bir şey mi var, Kara?" Judith kaşlarını kaldırarak sordu.

"Elinden gelenin en iyisini mi yaptın?" Ses tonu kuşkuluydu. "Hayatı boyunca başıboş dolaşmasına izin verdin, şimdi de bunun onu yakalamasına şaşırmış gibi davranıyorsun. Bununla kesinlikle hiçbir ilgisi olmayan Kirby'yi de yanında götürdüğünden bahsetmiyorum bile."

Judith, "Eminim bunu bizim hakkımızda söylerken kendini daha iyi hissediyorsundur," dedi.

"Bunların hiçbiri hakkında iyi hissetmiyorum," diye yanıtladı Kara. "Genç bir kadın öldü ve kardeşlerim cinayetle suçlanıyor. Gerçekten onların aklandığını görmekten başka bir şey istediğimi mi sanıyorsunuz? Ama burada oturup da

Keith'in bu gelmesiyle hiçbir ilgisi yok. *Hepsi* sizin suçunuz. İkinizin de."

Dan karısıyla hiç bu kadar gurur duymamıştı. Buradan uzakta yaşadığı yıllar boyunca güçlü bir omurgaya sahip olmuştu. İlk tanıştığı Kara muhtemelen bunu annesine söyleyecek cesareti kendinde bulamazdı. Şimdi ise umurunda bile değildi ve Kara'nın annesine karşı aklından geçenleri rahatça söyleyebilmesinin çok seksi olduğunu düşünüyordu.

"O haklı," dedi Chuck. "Onu ve geri kalanınızı sizin deyiminizle 'başıboş bıraktık'. Ailemizi seviyoruz ama on bir çocuğa göz kulak olmak bizim yapabileceğimizden daha büyük bir işti."

Bertha alay etti. "Çünkü *denemediniz* bile ve benim gibi insanlar size belanın yaklaştığını söylemeye çalıştığında, bunu duymak istemediniz."

"Bunu söylemek için ne zamandır bekliyordun?" Judith annesine alaycı bir tavırla sordu.

"Yapma Judith," dedi Chuck. "O haklı. Bize anlatmaya çalıştı, diğerleri de öyle. Bunu duymak istemedik çünkü onunla ne yapacağımıza dair hiçbir fikrimiz yoktu."

Judith ayağa kalktı ve kapıya yöneldi. "Güzel ziyaret. Buster'a bir dahaki sefere görüşeceğimizi söyle." Dışarı çıkarken kapının arkasından çarpmasına izin verdi.

"Bunun için üzgünüm," dedi Chuck.

"Onun adına özür dileme," dedi Bertha. "içine kapanması ve başkalarının fikirlerini dinlememesi tamamen onun suçu, bunu muhtemelen herkesten daha iyi biliyorsunuzdur."

Chuck ayağa kalkarken içini çekti ve Dan'e baktı. "Yardımlarınız için tekrar teşekkür ederim. Sana borçluyuz."

"Hayır, . Kirby'ye yardım etmekten memnunum."

Kara'nın yanağına bir öpücük kondurdu. "Seni görmek güzel, tatlım. Bu şartlar altında olduğu için üzgünüm."

"Ben de."

O dışarı çıktıktan sonra, dışarıda arabanın çalıştığını duyana kadar sessizce oturdular.

"Pekala," dedi Kara, "eğlenceliydi. Bir daha ne zaman yapabiliriz?"

"Umarım asla." Bertha yemeği bitirmek için ayağa kalktı. "Beni ıslak bir tavuktan daha çok kızdırıyor ve hayatı boyunca da kızdırdı."

Kara büyükannesinin yanına gitti ve ona arkadan sarıldı. "Seni etkilemesine izin verme. O böyle biri ve bunu artık kesinlikle biliyoruz."

"Evet, var."

"Eklemem gerekirse," dedi Dan, "karımın annesine karşı duruşu beni gülünç bir şekilde tahrik etti."

"Dan! Büyükanneimin önünde olmaz."

Bertha, Kara'ya sarılmak için döndüğünde kahkahalarla sarsıldı. "İkinizi de seviyorum."

"Seni daha çok seviyoruz," dedi Kara. "Matt'in Keith'i savunmak için öne çıkması hakkında konuşabilir miyiz?"

Üçü ağlayana kadar güldüler ve sonra Kara'nın ailesinin ziyareti hiç olmamış gibi akşamlarına devam ettiler.

SABAHI, DAN ADLIYESINE GELDI.

Ellsworth on birdeki duruşmadan on beş dakika önce. Polis raporunun tamamını önceki gece geç saatlerde almıştı ve kayınbiraderlerine karşı açılan davanın, savcılarının duruşmaya devam etmek için ihtiyaç duyacakları türden sağlam kanıtlardan yoksun olduğuna her zamankinden daha fazla ikna olmuştu.

"Nasıl gittiğini bana haber ver patron," dedi Walter. "İnsanların söylediklerine bakılırsa, Kirby bir karmaşanın ortasında kalmış masum bir seyirci."

"Bana da öyle geliyor ama mahkemenin ne diyeceğini göreceğiz."

"İyi şanslar."

"Teşekkürler."

"

İçeride güvenlikten geçti ve ardından duruşmadan önce müvekkiliyle nerede görüşebileceğini sordu.

"Onu orada göreceksiniz," dedi bir memur. "Tamam o zaman."

Dan sanıkların gelmesini beklemek üzere mahkeme salonuna girdi.

Kirby elleri ve ayakları prangalı odaya götürüldüğünde Dan'ın ilk fark ettiği şey yüzünün yan tarafındaki kocaman morluk oldu. Kirby savunma masasında yanına oturduğunda "Ne oldu böyle?" diye sordu.

"Hiçbir şey."

"Kirby, ama. Ne oldu?"

"Kardeşimle banyoda konuştum. Söylediklerimden hoşlanmadı."

Arkalarından gelen bir hışırtı, Chuck ve Judith'in yanlarında pahalı parfüm ve kolonya kokularıyla geldiklerini haber veren tek uyarıydı.

Judith, Kirby'nin yüzünü görünce nefesi kesildi. "Ne oldu?"

"Merak etme anne. Önemli bir şey değil."

Ardından Keith içeri alındı ve masanın diğer ucuna oturtuldu.

Matt gelip onun yanına oturdu. Ona baktı ve kendisini görmezden gelen Dan'e başını salladı. Kara'nın kalbini kıran adama söyleyecek hiçbir şeyi yoktu. Belki de bu fırsatı Matt'e yalancı, hilekâr bir orospu çocuğu olduğu için teşekkür etmek için kullanmalıydı. Matt'in yaptıkları sayesinde Dan ve Kara mutlu bir evlilik sürdürüyorlardı.

Ama her şey .

"Herkes ayağa kalksın ve düzene girsin. Sayın Yargıç Morton Collins başkanlık ediyor."

Collins'in beyaz saçları ve açık havada zaman geçirdiğini gösteren kırmızı bir teni vardıMahkeme salonuna hızlıca bir göz attı, diğerlerine geçmeden önce bakışlarını Dan'in üzerinde uzunca bir süre durdurdu.

Dan, ününün kendisinden önce gelmesini severdi.

"Bu adamları kim temsil ediyor?"

"Keith Ballard adına Matt Gallagher."

"Lütfen mahkemeye hitap ederken ayağa kalkın, Avukat Bey." Matt ayağa fırladı, acelesinden neredeyse masanın üzerine düşüyordu.

"Özür dilerim." "Sayın Yargıç."

"Özür dilerim, Sayın Yargıç."

Dan ayağa kalkarken yüksek sesle gülmemek için kendini zor tuttu. "Kirby Ballard adına Daniel Torrington, Sayın Yargıç. Dün gece sunulan davanın düşürülmesi talebine dikkatinizi çekeriz. Kirby Ballard sadece kardeşi için bir araç sağlıyordu ve kurbanla herhangi bir teması yoktu. Tüm suçlamaların düşürülmesini ve derhal serbest bırakılmasını talep ediyoruz."

Yargıç savcıya baktı.

"İki kardeşin de kurban ölü bulunmadan kısa bir süre önce onunla birlikte olduğunu söyleyen bir görgü tanığımız var. Eyalet şu anda iki sanığın da serbest bırakılmasına karşı çıkıyor."

"Görevden alınma ve serbest bırakılma talebi reddedildi. Her ikisi de önümüzdeki Perşembe günü saat 11'de yapılacak olası sebep duruşmasına kadar kefaletsiz olarak tutulacak. O zamana kadar, eyaletin her iki adamı da bu cinayete ilişkilendiren ek kanıtlar sunması gerekecek, aksi takdirde suçlamalar düşecek."

Dan, "Evet, Sayın Yargıç," dedi.

"Bir hafta daha hapiste kalamam," dedi Kirby, sadece Dan'in duyabileceği şekilde alçak sesle.

"Kardeşinizden ayrı tutulmanızı isteyeceğim." "Bizi ayrı tutuyorlar. Yumruk olayı tuvalette konuştuk ve o da ucuz bir atış yaptı."

"Seni buradan mümkün olan en kısa sürede çıkarmak için elimden geleni yapacağım. İnancını koru, tamam mı?"

"Evet, tabii. Neden inancımı kaybedeyim ki?"

"Dayan, Kirby. eğer ve çenenin kapalı tut. Ben de orada olmadığım sürece dava hakkında kimseyle konuşmamayı unutma."

Bir memur onu hapishaneye götürmek üzere kelepçelemeye geldiğinde Kirby başıyla onayladı.

Ne Kirby ne de Keith götürülürken ailelerine doğru bakmadılar.

"Belki de bu konuda birlikte çalışmalıyız, ha?" Matt Dan'e söyledi.

Matt'in koyu sarı saçları, kahverengi gözleri ve bebek gibi bir yüzü vardı. Onun Kara'ya düşünmek Dan'in midesini bulandırdı. Onu incittiği için suratına bir yumruk indirebilmeyi diledi.

Bu adam gerçek miydi? "Böyle bir şey olmayacak Matt, ama sorman büyük cesaret. Sana bunu vereceğim."

"Burada aynı taraftayız."

"Bir şeyi tamamen açıklığa kavuşturalım. Sen ve ben *asla* hiçbir şeyde aynı tarafta olamayız. Asla."

Matt kaşlarını çattı. "Kara'nın bunca zaman sonra hâlâ bana ve Kelly'ye karşı bu kadar sert olmasından nefret ediyorum. Kelly dün birbirlerini gördüklerinde ona kaba davrandığını söyledi."

Dan, Kara'nın Kelly'yi gördüğünü ve bunu ona söylemediğini duyunca şaşkına döndü. Sözde kayınbiraderine gülümsedi. "Kara'nın vücudunda acıyan bir kemik bile yok. Aslında, onu kız kardeşiyle aldattığın için sana teşekkür etmem gerektiğini düşünüyordum, çünkü bu onu Gansett'e götürdü ve orada birbirimizi bulacak kadar şanslıydık. İkinizin de yalancı, arkadan bıçaklayan pislikler olarak ona büyük bir iyilik yaptığınızı düşünüyor ve ben de aynı fikirdeyim. O benim başıma gelen en iyi şey, bu yüzden teşekkürler dostum. Gerçekten. Ve ayrıca, siktir git."

Kahretsin, bu iyi hissettirdi. Çok, çok iyi. Kara' anlatmak için sabırsızlanıyorum.

Dan mahkemeden çıkarken neredeyse ıslık çalıyordu. Kirby'yi kurtaramadığı için hayal kırıklığına uğramıştı. Bundan vazgeçmiyordu.

"Dan!"

Chuck Ballard'la yüzleşmek için döndü. "Şimdi ne olacak?"

"Bilgi toplamaya ve buna göre karar vermeye devam edeceğiz. Oh, ve, Chuck? O ahmak alışveriş merkezi polisi yarardan çok zarar önce Keith için gerçek bir avukat bulmak isteyebilirsin."

"Evet, biliyorum. Bunu yapacağım."

Dan başını salladı ve ana kapıya doğru ilerlerken Walter'a bir araç için hazır olduğuna dair bir mesaj gönderdi. Kirby'yi hapisten çıkarmak için ihtiyaç duyduğu kanıtları bulabilmek amacıyla söz konusu gece yaşananlarla ilgili kendi soruşturmasını yürütmenin zamanı gelmişti.

Ancak bunu yapmadan önce karısıyla, ayrı yaşadığı kız kardeşiyle karşılaşması ve onun kocasıyla karşılaşması hakkında konuşması gerekiyordu. Bu son kısmı dört gözle bekliyordu.

Duruşma tam olarak umduğu gibi gitmemiş olsa da, olumsuzlukların yanında birkaç olumlu şey de olmuştu. Dan ona siktirip gitmesini söyledikten sonra Matt'in yüzünde beliren şaşkın ifadeyi hatırlayınca, Walter'la buluşmak üzere adliye merdivenlerinden inerken kendi kendine güldü.

BÖLÜM

Dokuz

Bertha'nın evine **döndüğünde** Kara'yı hâlâ uyuyor görünce şaşırdı. Hamileliğinden önce, izin günlerinde bile saat dokuzdan sonra nadiren uyurdu. Şimdi ise yeterince uyuyamıyor gibiydi. Onu alnından öptü ve dinlenmeye bıraktı.

"Hey."

Dan yüzünü buruşturdu üzerinde sahip olmak
uyandı onu ve geri döndü yanına uzanmak
için. "Özür dilerim."

"Olma. gerek." "Neden?"

"Çünkü insanlar sabahları bunu yapar."

"Şu anda öğleden sonra olduğunu söylemekten nefret ediyorum ve hamile insanlar günü uyuyarak geçirebilirler."

"Yatakta yatmak bazen yorgunluğu daha da kötüleştiriyor."
Parmaklarını onunkilerle birleştirmek için uzandı.
"Mahkemede işler nasıl gitti?"

"Karışık bir durum. Kefaletle serbest bırakıldılar ama Kirby için bunun üzerinde çalışıyorum. İyi haber şu ki Matt Keith'i temsil etmek için geldi ve hakimın önünde kendini tamamen küçük düşürdü. Bundan oldukça keyif aldım."

"Çoğunlukla emlak işleri yapıyor. Kimseyi savunmakla işi yok."

"Oh, biliyorum. Bu çok çabuk anlaşıldı. Birlikte çalışmamızı önerdi çünkü aynen aktarıyorum, 'Bu işte aynı taraftayız'."

"Kes . Ne dedin sen? Hiçbir şeyi atlama."

"Ona hiçbir *zaman* aynı tarafta olmayacağımızı söyledim. Sonra ona ve karısına yalancı, hilekâr pislikler oldukları için teşekkür ettim çünkü yaptıklarıyla seni Gansett'e gönderdiler ve orada birbirimizi bulduk. senin başıma gelen en iyi şey olduğunu söyledim ve siktirip gidebileceğini söyledim."

"Senin için hiç şu an olduğum kadar ateşli olmamıştım." "Gerçekten mi?"

"Oh evet. Yanıyor, bebeğim."

Ona yaklaştı ve bir kolunu ona doladı. "Bu konuda bir şeyler yapmalıyız."

"Büyükannemin evinde olmaz." "O bunu onaylardı."

"Muhtemelen yapardı ama yine de yapabileceğimi sanmıyorum." "Denemeliyiz. Böylece emin olursun." "Çok utanmazsın."

"Bebeğimin annesi benim için yanıyor. Benim yerimde olsan ne yapardın?"

"Dişlerimi fırçalamam lazım."

"Çabuk ol. Zaten bitiş çizgisine giden yolu yarıladım."

Adamın pantolonundaki şişkinliğe baktı. "Çok kolaysın."

"Ya hareket ya da kaybet."

"İkimiz de gitmeyeceğini bildiğimiz halde sanki gerçekten gidecekmiş gibi konuşuyorsun."

Onun şımarık ağzını, keskin zekâsına, zekâsına ve seksi vücuduna hayran olduğu kadar seviyordu. Yine de onun şımarıklığı bir üst seviyedeydi ve onunla tartışmak, onunla tatlı bir aşk yapmaktan sonra en sevdiği aktivite haline gelmişti.

O yokken takım elbisesini çıkardı ve boxer külotuna kadar . Yan yattı, kaldırdığı elinin üzerine koyarak onu bekledi.

Üzerinde sadece bir tişört ve sabah kremler ve iksirlerle dolu ritüelinden dolayı parlayan muhteşem yüzünde kocaman bir gülümsemeyle yatağına döndü.

Dan ona bir el uzattı. "Sana bakıyorum ve her gün bu kadar şanslı olmak için ne yaptığımı merak ediyorum."

"Haftalarca beni deli ettin, pes edip sana merhamet edene kadar beni rahatsız ettin."

Kollarını ona sararken güldü. "Ben . Ne çabuk unutuyorsun."

"Senin cazibe versiyonun bir koçbaşını andırıyordu."

"Bu doğru değil."

"Evet, öyle, ama dikenliğim seni uzaklaştırmadığı için minnettarım, çünkü dönüştüğümüz şeyi kaçırmaktan nefret ederdim."

"Seni çok seviyorum. Her zaman. Ama böyle şeyler söylediğinde..." Elini kalbinin üzerine koydu. "Beni tam buradan vuruyor, tüm hislerimden."

"Matt'e gerçekten siktirip gitmesini mi söyledin?" "Gerçekten söyledim."

Elini göğsünden aşağıya, karnının üzerinden külotunun içine kaydırarak sertleşmiş sikini okşadı. "Bu beni senin için hiç olmadığım kadar ateşli yapıyor."

"Bu doğru mu? Bana her anlat."

Onu çıldırma noktasına getirene kadar okşarken, "Kelly'ye eve gittiğini ve birlikte çalışmalarını önerdiğinde yaşlı Dan'ın ona nasıl siktirip gitmesini söylediğini hayal ediyorum. Ve sonra Kelly'yi hayal ediyorum, bana söylediklerini anlattığını düşünüyorum ve bu şimdiye kadarki en iyi şey."

"Benim kinci küçük dişi kedim. Kötü olduğunda çok seksi oluyorsun."

Kara güldü. "İsimleri geçene kadar asla kötü biri değilim."

"Sana iyi sebep verdiler."

"Mmm, ve sen... Sen benim tatlı intikamımsın."

"Evet, öyleyim ve sen de benimsin." Onu bugünlerde hiç öpmediği kadar şiddetle öptü, hamileliğini her zaman göz önünde bulundurarak. Ona karşı dikkatli olmasını istemediğini söylemişti ama elinde değildi. Onun için dünyadaki en değerli şeydi ve ona karşı dikkatli olmaktan başka bir şey yapamazdı.

Tişörtünü çıkardığında ve aşırı hassas meme ucunu emdiğinde boğazının arkasından gelen sesi seviyordu. İsteddiği zaman dinleyebilmek için ondan bu sesi kaydetmesini istemek garip olur muydu? Muhtemelen. Onun yerine, kızın kendisine verdiği tepkiyi asla unutmamak için bu sesi hafızasına kaydetti.

Birlikte her zaman ateşliydi ama hamilelik bunu daha da iyi hale getirmişti. Kız ona gösterene kadar bunun mümkün olduğunu düşünemezdi.

"Bertha ve Buster yarım gün alırsa diye elimizi çabuk tutmalıyız."

"Bunu en son ne zaman yaptılar?"

"Asla, ama her zaman bir ilki vardır."

"Büyükannen seni kocanla seks yaparken yakalayacak diye endişelendiğinde çok tatlı oluyorsun."

"Onun evinde!"

"Beni seviyor. Benimle olabildiğince sık birlikte olmanı isterdi, onun evinde bile."

"Nasıl istersen, aygır. Fikrimi değiştirmeden önce devam etsen iyi olur."

Bebegin yumrusuna ağırlık vermemek için kollarının üzerinde durdu ve içine doğru itti, onu doldururken gözlerinin kafasının içinde geriye doğru yuvarlanmasına bayıldı. "Fikrini değiştirmeyeceksin."

"Hayır, değilim ama yine de etmek istiyorum. Kendimi erkek arkadaşımın gizlice dolaşan bir ergen gibi hissediyorum."

"Kocanın hakkında konuşma." Gülmeye başladı ve duramadı.

"Ve ben senin içindeyken de gülme!" Bu sadece onun daha çok gülmesine neden oldu.

Hızını artırıp kızın dikkatini elindeki işe yönlendirirken, bunun acil önlemler gerektirdiğini düşündü.

Kahkahalar durduğunda ve parmakları sırtındaki kaslara battığında, bir zafer çılgılığı atmak istedi ama olayların "akışını" ikinci kez bölmemesi gerektiğini daha iyi biliyordu.

Bu düşünce onu neredeyse güldürecekti, ama tuttu ve onu bir yıldırım gibi vuran orgazmdan haykırana kadar iki katına çıktı. Hamileliğiyle birlikte bu yeni bir şeydi - yavaş tırmanış, her seferinde onu bitiren çok daha yoğun bir parlama noktası haline gelmişti.

"Vay anasını , kadın," dedi nefes nefese yatağa onun yanına çökerken. Daha sonra onun üstüne yatmayı özlemişti ve bunu tekrar yapabilecekleri günü iple çekiyordu.

Ona doğru kıvrıldı, kollarını ve bacaklarını onun etrafına doladı, tatlılığı ve sevgisiyle onu boğdu.

Ona sahip olmadan önce nasıl yaşamıştı? Onsuz bir zamanı zar zor hatırlayabiliyordu. Sanki ondan önceki hayatının çoğunu silip süpürmüştü ve ona, gerçekleşmeyen düğünden bir gece önce nişanlısını sağdııcıyla yatakta yakaladıktan sonra çok ihtiyaç duyduğu yepyeni bir başlangıç vermişti. Artık Kara'yla her şeye sahip olduğu için ikisini de nadiren düşünüyordu.

"Matt'e siktir olup gitmesini söylediğini duyan Kelly'yi düşünmeden edemiyorum."

"Belki de çok aşağılandığı için ona söylemiyordur." "Oh, ona söyleyecektir. O her küçük ufak ve asla unutmaz."

"Dün onu gördüğünü neden bana söylemedin?"
"Gerçekten mi? Ben asla vermedim o başka bir
düşündüm sonra o
oldu. Önemli bir şey değildi."

"Emin misin?"

"Evet. Renata ona kışını teslim etti ve bu muhteşemdi."

"Bana her şeyi anlat. Hiçbir şeyi atlama."

Kelly'yle karşılaşma anını anlatırken, birkaç yıl önce acıdan
donuklaşmış olan gözleri neşeyle dans ediyordu.

Bunu bilmesi gerektiğini düşündü ve ona söyledi.

"Onun hakkında konuşurken gerçekten farklı mı
görünüyorum?"

"Gece ve gündüz, bebeğim. İhanetten dolayı acı çekmek
yerine intikam için sevinç dolusun."

"İntikamdan bu zevk aldığım için kendimi bir sürtük gibi
hissediyorum." "Bunu yapma . Sen her lezzetli
bitini hak ediyorsun.

onunla bulabileceğiniz intikam."

"Connor çok tatlı biri. Onun önünde böyle davrandığım için
kendimi kötü hissettim."

"Buna sen sebep olmadın. Annesi yaptı ve bir gün bunu
öğrenecek ve neden böyle olduğunuzu anlayacak."

"Ailesinden ayrı bir ilişki onunla bir ilişki kurmak isterim.
O masum bir seyirci."

"Belki büyüdüğünde bizi kendi başına ziyarete gelebilir."

"Bu eğlenceli olurdu."

"Seni tanıyacaktı. Merak etme."

"Onun da kuzenini tanımasını istiyorum. Kuzenlerden , kız
kardeşim Kendra bizi yemeğe davet etti. Sakıncası yoksa onu
ve yeğenlerimi görmek istiyorum."

"Ben sizinleym, bebeğim. Ne yapmak istersen benim
için sorun değil."

"Ona söyleyeceğim."

"Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum."

"İki kız da hasta olduğu için düğüne gelemediği için çok
üzgündü."

"Ne kadar üzgün olduğunu hatırlıyorum."

"Bana karşı hep iyi olmuştur."

"Aranızdaki yaş farkı ?"

"Sekiz yıl. Benim için bir kız kardeşten çok ikinci bir anne gibiydi."

"Kelly ile yakın mı?"

"Pek sayılmaz. Kendra, Kelly ve Matt'in yaptıklarına çok kızdı. Aralarında kaybedilmiş bir aşk yok."

"I umut o oldu değer o için Kelly için var
Matt vazgeçmek zorunda kaldığı onca şeyden sonra."

"O asla kabul et o o oldu herhangi
bir şey diğer buna değer."

"Babana, o 'alışveriş merkezi polisi' yarardan çok zarar vermeden önce Keith'e gerçek bir avukat bulması gerektiğini söyledim."

"Ona alışveriş merkezi polisi mi dedin?" diye sordu, başını göğsünden kaldırıp ona gülümsedi.

"Ben yaptım. Bu ona çok fazla kredi vermek olabilir."

"Tam da seni zaten sevdiğimden daha fazla sevemeyeceğimi düşündüğüm anda..."

"Tek yapmam gereken bu mu?"

Başını onun göğsüne yasladı. "İşte bu "

"Biz buradayken onu tanımlamak için başka ne tür yollar bulabileceğime bakacağım."

"Hepsini duymak için sabırsızlanıyorum." "Dogcatcher?"

"Bu köpeklerle hakarettir."

Çok güldüler.

"Artık onlar için üzülmediğine çok sevindim," dedi Dan.
"Bunu hak etmiyorlar."

"Hayır, öyle değil. Onlar söz konusu olduğunda gurur duymuyorum ama olan oldu."

"Sizin incinmenizi hak etmeseler de, bulabileceğimiz her türlü kindarlığı hak *ediyorlar*."

"Kesinlikle öyle."

RENATA İŞE YIRMI DAKIKA GEÇ GİTTİ, BUNU UMUYORDU. Myles'ı o gün etkileşimlerini minimumda tutacak kadar yetecekti.

Öyle bir şansımız yok.

Onun geldiğini duyunca ofisinden çıktı, elinde masasına koyduğu uzun bir Americano ile gülümseyerek ona baktı. Yulaf sütü ve köpürtülerek onun titiz spesifikasyonlarına göre yapıldığını anlamak için kontrol etmesine gerek yoktu.

"Teşekkür ."

"Her şey yolunda mı? Hiç geç kalmazsın." "Üzgünüm."

". Olur böyle şeyler."

"Geç kaldığımda sinirlenmen gerekiyordu. Normal bir patron ol, olur mu?"

"Neden en üretken, en etkili çalışanıma kızayım ki? Her gün otobüsün tekerlerinin düşmesini engelleyen kişiye? Geç kalman umurumda değil."

"Öyle deme! Senden faydalanacağım."

Sertçe yutkunurken adam elması boğazında sallanıyordu.

Renata seçtiği kelimelerden anında pişman oldu, çünkü bundan hoşlanabileceği anlaşıyordu.

"Sen, sen bunu yapmazsın."

"Evet, yapardım Myles. Kötü şeyler biri değilmişim gibi davranmayı bırak."

"Ne gibi kötü şeyler ?"

"Diğer herkesle aynı şeyler. Patronum bana geç kalmamı umursamadığını söylerse, bu bir alışkanlık haline gelebilir."

"Hayır, olmayacak."

"Beni çok iyi tanıyormuş gibi davranmayı da bırakabilirsin, çünkü tanımiyorsun."

"Evet, biliyorum."

"Kapa çeneni ve işine git."

"Senden bir iyilik isteyeceğim ama şu anda senden biraz korkuyorum."

Renata ona dişlerini gösterdi.

Pislik güldü.

"Ne iyiliği?"

"İstersen hayır diyebilirsin. Aslında, hayır derssen seni suçlamam."

"Çıkar ağzındaki baklayı, Myles. Benim de senin de yapacak işlerimiz var."

"Benim.. Kuzenim önümüzdeki ay evleniyor ve LCV için son gün yaklaşıyor. getirmem için üzerimde büyük bir baskı var. Aslında çıkmam iyi olur, böylece neden kimseyle çıkmadığıma dair sorulara cevap vermek zorunda kalmam... Ve, eğer bir şey yapmıyorsan, bilirsin işte..."

Renata ona bakakaldı, beceriksizce, dolambaçlı bir şekilde çıkma teklif ettiğini fark edince şok oldu.

"Bu düğünde bana eşlik eder misin, böylece hepimiz evlenip dörder çocuk sahibi olana kadar mutlu olmayacak olan kalabalık teyze ve amca grupları tarafından rahatsız edilmeden düğünün tadını çıkarabilirim?"

Her iki aile de bölgenin dokusuna işlemişti. Herkes annesinin on dört, babasının ise on bir kardeşten biri olduğunu biliyordu. Myles'ın altmış iki birinci dereceden kuzeni vardı. Bunu biliyordu çünkü onlardan biri, Ellery, onun arkadaşıydı. Onlardan biriyle şu ya da bu şekilde bağlantısı olmayan birini bulmak zordu.

"Renata?"

Kuzeninin düğününe katılması için yaptığı davete cevap vermesini beklerken, rüzgârın içinde dönüp duruyordu. Ellery ona kuzenleri Nathan'ın düğününün tüm ailenin davetli olduğu bir şenlik olacağını söylemişti.

"Evet, Myles?" Avuç içleri ter içindeyken neden ağzı bu kadar kuru hissediyordu? Bunların hiçbiri onun başına gelmemişti.

Yüzünü buruşturdu. "Bana eziyet etmeye çalışıyor olabilir misin?"

"Bunu neden yapayım ki?"

"Bilmiyorum ama 'Evet Myles, seninle düğüne geleceğim' ya da 'Hayır, teşekkürler Myles, gelemeyeceğim' dersin iyi olur."

"*Eğer* evet dersem, ki bu çok büyük bir ihtimal, bir kerelik bir iyilik olacak. Başka bir şey değil. Anlaşıldı mı?"

"Evet."

"Ve sen de kimseye çıktığımızı söylemeyecek ya da bunu olduğundan daha fazla büyütmeyeceksin."

"Doğru."

"Kız arkadaşın olduğumu kimseye söylemeyeceğine yemin etmelisin."

"Yemin ederim bunu yapmayacağım."

"Teyzeleriniz detaylar için size ne kadar baskı yaparsa yapsın, hiçbirini paylaşmayacaksınız çünkü paylaşacak bir şey yok."

Gülmeye başlayınca dudakları titredi. "Bu kadar komik olan ne?"

"Öylesin."

Ondan detay vermesini isteseydi, bu umutsuzca dışında kalmak istediği dayanılmaz bir konuşmanın devam etmesini teşvik etmek olurdu. Ancak, "Ben neden komiğim?" diye sormayacak kadar da meraklıydı.

"Birilerinin bizim gerçek bir çift olabileceğimizi düşünmesinden korkuyorsun."

"Çünkü biz gerçek bir çift değiliz."

"Evet, biliyorum. Başka şartınız var mı?"

"Kesinlikle hiçbir şekilde flört ayrıcalığı olmayacaktı."

Masasının köşesine oturdu, yerleşti, ki bu hiç işe yaramayacaktı.

"Yapacak işin yok mu?" diye sordu. "Senin yoksa, benim var."

"İkimiz de biliyoruz, o yüzden bu görüşmeyi tamamlayalım ve günümüze devam "

"Henüz seninle geleceğimi söylemedim."

"Onaylama eksikliğinizi farkındayım."

Orospu çocuğu bundan biraz fazla zevk alıyordu. *Sen de öyle*, dedi beyni. *Kapa çenenı. Hayır, sen kapa .*

"Renata?"

Kendisiyle olan kavgasından irkilerek ona baktı ve yüzünde sıcak, sevecen bir ifadeyle onu izlediğini gördü. Bunu teşvik etmek istemedi.

"Sizinle gelebileceğimi sanmıyorum ama sorduğunuz için teşekkürler."

Gülümsemesi kısa sürede, dondurmasını kaldırıma düşüren küçük bir çocuğu hatırlatan bir kaş çatmaya dönüştü.

"davranma," dedi. "Ne şekilde?"

"Üzgün ve asık suratlı. Bu iyilik için büyük bir şansım olduğunu bilmen gerekirdi."

"Bunu biliyordum ama yine de araban bozulduğunda seni almak için kar fırtınasında bir saatten fazla araba kullandığım zamanı ya da içeride yağmur yağarken evinin çatısını tamir ettiğim başka bir zamanı hatırlayabileceğini umuyordum."

"Demek istediğini anladım." Belli ki başı sıkıştığında onu aramaktan vazgeçmesi gerekiyordu. "Bu şey için kıyafet kuralı nedir?"

"Resmi."

"Tabii ki öyle. Tamam. Ben gideceğim. Ama çıkmıyoruz, çıktığımızı kimseye söylemeyeceksin ve hiçbir romantik şey olmayacak. Anlaşıldı mı?"

"Crystal." Yine ısılt ısılt gülümsüyordu. "Bunu benim için yaptığın için teşekkür ederim. Teyzelerle olan hayatımı kurtarıyorsun."

Adam ısılt ısılt ısılt olarak uzaklaşırken Renata başını ellerinin arasına aldı ve bu sözde pazarlığın kontrolünü tam olarak ne zaman kaybettiğini düşündü. Daha çok rüşvet gibiydi. Her neyse. Onunla düğüne gidecek, oradayken mesafesini koruyacak ve daha sonra iş arkadaşından başka bir şey olmayarak işleri yoluna koyacaktı.

Bu oldu hepsi onlar olur hiç ol, Hatta Eğer
o henüz anlamamıştı.

BÖLÜM

On

KENDRA ve ailesi Mount Desert Island'ın hemen kuzeyindeki Trenton'da restore edilmiş bir çiftlik evinde yaşıyordu. Kara tadilatın fotoğraflarını görmüştü ama proje üç yıldan uzun bir süre önce tamamlandığından beri ilk kez bizzat görmeyi dört gözle bekliyordu. Başka bir hayatta olsa, kız kardeşi mimarlık ve iç tasarıma olan ilgisini farklı bir kariyere yönlendirebilirdi.

Ancak bu hayatta, Ballard Boat Works'te babalarının yönetici asistanı olarak çalıştı ve tüm şirket için işlerin sorunsuz yürümesini sağladı.

Kendra'nın ailelerinde oynadığı rol hep buydu; organizatör, uzlaştırmacı, vekil anne ve şoför.

"Ölü balık kokusuna alışmak ne kadar sürer?" Dan, Buster'ın kamyonetini camları açık bir şekilde Kendra'nın evine götürürken sordu.

Kara güldü. "Ben koku alamıyorum, o yüzden bir şey diyemem ama siz düzlüktekilerin alışması biraz zaman alıyordur."

"İnanılmaz derecede iğrenç." "Bu ev kokusu."

"Nefis. Bana Kendra'nın geçmişini tekrar anlat. Büyürken ona yakındın, değil mi?"

"Aramızda sekiz yaş varken olabildiğimiz kadar, ama şimdi ikimiz de yetişkin olduğumuz için daha fazla. Büyürken onunla annemle geçirdiğimden çok daha fazla zaman geçirdim, bu yüzden bir süre için o sadece başka bir otorite figürüydü. Şimdi ise bir arkadaş. Ona İsviçre diyoruz çünkü en büyük ikinci çocuk ve strateji müdürü olan Kellen ile şirketin gidişatı konusunda pek çok tartışma yaşamış olsalar da hepimizle açık bir iletişim hattı kurmaya çalışıyor. Birkaç yıl boyunca hiç konuşmadılar."

"Birlikte çalışmıyorlar mı?"

"Koridorun karşısındaki ofislerde." "Bu ilginç olmalı."

"Korkunçtu ve ancak Kendra sonunda yeter artık dediği için tekrar konuşmaya başladılar. Duyduğuma göre, bugün bile aralarında büyük bir gerginlik varmış ve babam emekli olduğunda hangisini başa geçireceğini düşünürken bir bakıma bunu besliyor."

"Kulağa korkunç geliyor."

"Öyle, ama Kendra öpüşüp barıştıkları için aralarını iyi tutmak için geleni yapıyor."

"Kulağa en büyük çocuk gibi geliyor. En büyük kız kardeşim Barb'ı tarif ediyor olabilirsin. Çok benziyor."

"Geriye dönüp baktığımda, Kendra'nın okulu ve çocukluğumu atlatmamda ne kadar etkili olduğunu görebiliyorum, ancak o zamanlar bana söylediklerini yapmak zorunda kaldığım için içerliyordum."

"Bunu hissediyorum. Barb bana ve Dylan'a karşı otoriterdi. Çoğunlukla onu görmezden geliyorduk."

"Kendra tanışabileceğiniz en nazik insandır. Ona kötü davrandığımızda çok kırılırdı, bu da eğlencemizi biraz bozardı."

"Kelly'nin yaptıkları hakkında ne söyledi?"

"Kellen'la iş yerinde yaşadıkları dışında, herhangi birimizle arasının bozuk olduğunu bildiğim tek an o andı. Sanırım o zamandan beri aralarını düzelttiler ama Kendra

Kelly'ye yaptıklarını ve bana davranışını onaylamadığını söyledi."

"Bu da bir şeydir zaten."

"Başkalarının benim adıma sonsuza dek kin tutmasını beklemiyorum."

"Bil diye söylüyorum... Her zaman yapacağım." "Yapmak zorundasın."

Dan, Kendra'nın araba yoluna girdiğinde güldü. "Güven bana, hiç sorun değil." Siyah çerçeveli pencereleri, kocaman bir ön verandası ve balkabakları ve sonbahar renkleriyle dolu şenlikli pencere kutuları olan büyük beyaz eve baktı. "Güzel ev."

"Evet, öyle. Kendra tasarladı ve dekore etti."

"İnanılmaz."

İki yalınayak genç kız koşarak evden çıktı.

Kara kucaklayıp öpmek için kamyonundan indi. "Sizler kocaman olmuşsunuz!"

"Bunu biliyordun Kara Teyze," dedi on bir yaşındaki Luna. "Resimleri gördün."

"Boyunun bu kadar uzadığını hâlâ fark ."

Luna, Kendra ve Kara ile aynı kızıl-sarı saçlara ve altın-kahverengi gözlere sahipken, dokuz yaşındaki Aurora babasının koyu renk saçlarına ve gözlerine sahipti.

İki kızın ona ikinci kez sarılması Kara'nın yüreğini burktu. Uzakta kalmak onu Maine'de yaşarken yakın olduğu yeğenlerinden uzak tutmuştu.

"Kocam Dan'i tanıyorsunuz," dedi Kara, kollarını kızlara dolayarak.

Aurora kıkırdayarak, "Çok tatlı," dedi.

"O iyi biri."

Dan gülümseyerek, "Sonunda siz hanımlarla yüz yüze tanışmak çok güzel," dedi.

"Annem senin ünlü olduğunu söylüyor," dedi Luna. "O kadar da ünlü değil."

"Ona ünlü olduğunu söylemeyin," dedi Kara. "Bu onun aklını başından alır."

Kızlar gülüştüler ve Kendra'nın onları kucaklayarak karşılamak için beklediği verandaya doğru .

Yıllar sonra ilk kez en büyük kardeşini gören Kara garip bir şekilde duygulanarak, "Ev tam bir gösteri merkezi," dedi.

"Teşekkürler. Hoşumuza gitti." "Bu Dan, bildiğiniz gibi."

Kendra onun elini sıktı. "Sonunda sizinle şahsen tanışmak güzel."

"Aynı şekilde. Kızlarınız FaceTime'da olduklarından daha da sevimli."

"Hemen içeri girip masayı hazırlamayı bitirirlerse onları tutmaya karar verdik."

Kızlar eve koşarak girdiler, kapı arkalarından çarparak açıldı.

"Bunu nasıl yaptın?" Kara kız kardeşine sordu. "Neyi?"

"Sadece belirli bir bakış ve tonla onları hoplatın." "İçinde var. Göreceksiniz. İhtiyacın olduğunda orada olacak."

"Umarım öyledir. Korkarım bu ufaklığın cinayetten paçayı sıyırır."

"Bunu kesinlikle yapmayacağız," dedi Dan. "Güncel olaylar ışığında kötü bir kelime seçimi," dedi Kara dedi Kendra onları içeri götürürken.

"Hayır, komikti," dedi Kendra.

"Oh, Ken, bu muhteşem." Kara evi fotoğraflardan ve FaceTime'dan görmüştü ama bunların hiçbirisi kız kardeşinin sıcak ve rahat bir mekân yaratma yeteneğinin hakkını verememişti. "Her şeye bayıldım ama şömine inanılmaz."

Şöminenin etrafındaki taş işçiliği tavana kadar uzanıyor ve şömineyi geniş, açık konseptli birinci katın odak noktası haline getiriyor.

"Gelin mutfakı görün. En sevdiğim bölüm."

Gurme mutfak en uzaktaki duvar boyunca uzanıyordu ve önünde Kara'nın o güne kadar gördüğü en büyük ada vardı. "Göz kamaştırıcı. Neden en sevdiğin bölüm olduğunu anlayabiliyorum."

"Bizim için bir ev tasarlayıp dekore edebilir misin?" Dan sordu. "Hazır olduğumuzda, yani."

Kendra bu istekten memnun olmuş görünerek, "Çok isterim," dedi.

"Bu onun en sevdiği şey," dedi Luna. "Dekorasyona kafayı takmış durumda."

"Sen ve kız kardeşin benim en sevdiğim şeylersiniz," dedi Kendra. "Sizi iyi birer insan olarak yetiştirmeye kafayı takmış durumdayım ki bu görüldüğünden daha zor."

Luna, "Çocuklar *eşya* değildir, anne," diye cevap verdi.

"Hepimiz evrende yer kaplayan şeyleriz," dedi Kendra. "Tanrı beni her şeyi bilen çocuklardan korusun."

Luna, "Harika, benim yaşımdayken tıpkı benim gibi olduğunu söylüyor," dedi. "Harika mı?" Dan sordu.

"Bertha'ya böyle diyorlar," dedi Kendra.

"Bayıldım buna. Çok uygun."

"Öyle değil mi? Onunla kaldığınız için çok heyecanlı olmalı."

"Öyle." Kara bir havuç çubuğunu Kendra'nın onun için hazırladığı ranch soslu kâseye batırdı, Kendra'nın sosu ne sevdiğini biliyordu. "Kocamdan hoşlanıyor."

Dan, "Onun üzerinde de bir tane var, yani bu işe yarıyor," dedi.

"Kara'mızı çok mutlu ettiğiniz için size övgüler yağıdırıyor."

Dan Kara'ya gülümsedi. "Her iki şekilde de işe yarıyor. Beni kendimden kurtardı."

"Bunu her gün yapıyorum. Bu büyük bir iş."

Kendra gülerek Dan için bir Sam Adams açtı ve Kara'nın önüne bir bardak buzlu su koydu. "Senden önceki havalı şöhretinle ne bekleyeceğimi ."

"Asla olmaz. Beni FaceTime falan aracılığıyla tanıdın."

"Yüz yüze olmakla aynı şey değil."

"Hayır, değil," dedi Dan. "Burada bulunma sebebimiz çok iyi olmasa da sonunda bunu düzeltebildiğimiz için mutluyum."

Masayı hazırlamayı bitirdikten sonra kızlar bir kez daha Kara'nın etrafını sardı. Aurora'nın hamile karnına baktığını fark edince Kara, "Bebeği hissetmek ister misin? Günün bu saatlerinde genellikle meşgul olur."

"Yapabilir miyim?"

"Tabii ki. Elini tam buraya koy." Kara çocuğun elini, genellikle en güçlü tekmeleri hissettiği sağ tarafına doğru düz bir şekilde koydu. "Bir saniye sürebilir."

"Oh! Hissediyorum! Bu çok havalı. İçeride bütün bir insan olması da ürkütücü."

"Biliyorum, değil mi?"

"Deneyebilir miyim?"

Luna sordu. "Kesinlikle."

Her iki kız da onları memnun eden bazı güçlü tekmeler hissetti.

"İçeridekinin kuzenimiz olduğuna inanamıyorum," dedi

Luna. "Oldukça havalı, değil mi?" Kara sordu.

"Evet, öyle," dedi Luna. "Nasıl da kız mı erkek mi olduğunu bilmiyorsun? Çoğu insan bunu öğrenip o aptal cinsiyet açıklama şeylerini yapmıyor mu? Geçen yıl komşular için bir tanesine gitmiştik. Pembe renkte patlayan bir top ateşlediler."

"Dan, hayatta çok az şeyin sürpriz olduğunu söylerken iyi bir noktaya değindi ve geldiğinde bunu öğrenmek eğlenceli olacak."

"Beklemeye dayanamazdım," dedi Aurora. Kendra güldü. "Çünkü senin hiç sabrın yok." "Annem onun sabırsız doğduğunu söylüyor," dedi Luna. "Aurora'mızın her zaman acelesi ."

"Yapacak işlerim var."

"Ben de sabırsızım," dedi Dan. "İstediğim şeyi istediğim zaman istiyorum."

"Gördün mü anne? O da benim gibi ve ünlü."

"Avukat olacak," dedi Kendra. "Yemin ederim."

Dan Aurora'yı . "Olması gereken bu." "Bebeğe ne isim vereceksiniz?" Luna sordu. "Dylan. Bu Dan'ın rahmetli kardeşinin adıydı."

"Öldü mü?" Aurora gözlerini kocaman açarak sordu.

Luna, "Geç demek bu demek, aptal," diye karşılık verdi.

"Bu evde isim takmak yok Luna. Kardeşini kaybettiğin için çok üzgünüz Dan. Bebeğe onun adını verecek olmana bayıldım."

"Bu tamamen Kara'nın fikriydi ve bayıldım."

"Dylan kız ya da erkek ismi olabilir mi?"

"Evet," dedi Dan. "Bu şekilde çok yönlü."

"Bu harika," dedi Luna.

Kendra kızına gülümseyerek, "Bu iltifatı herkese yapmaz," dedi. "Tebrikler çocuklar. Bebeğinizin ismi Luna'nın onay mührünü taşıyor."

"Çok onur duyduk," dedi Kara.

Luna sırtarak, "Öyle olmalısın," diye cevap verdi.

"Babam geldi," diye seslendi bir erkek sesi çamurluktan. Hugo mutfağa geldi, umutlu görünüyordu. "Eskiden koşarak gelirlerdi." Uzun boylu, siyah saçlı ve mavi gözlüydü. Üzerinde yün bir yelek olan bir elbise gömleği giymişti.

"Beş yıl önce," dedi Luna.

Hugo kızlarının başlarının üstünü öptü. "Ama yine de umut ediyorum. Her gece."

Kara'ya sarıldı ve onu öptü. "Seni görmek çok güzel kardeşim." "Seni de kardeşim. Çok uzun zaman oldu."

"Çok uzun." Dan'e elini uzattı. "Sizinle şahsen tanıştığıma memnun oldum."

"Aynen dostum. Evin muhteşem."

"Hepsi benim güzel, yetenekli karım sayesinde." Kendra'nın yanağına bir öpücük kondurdu ve ocaktaki tencereye göz attı. "Oh nefis. Annem en sevdiğim dana yahnisini yapmış."

"Günün nasıl geçti canım?"

"Olağanüstü. Önümüzdeki birkaç ay boyunca bizi meşgul edecek büyük bir yeni sipariş aldık."

Hugo, BBW de dahil olmak üzere yatlara, yelken takımlarına ve denizcilikle ilgili şirketlere markalı giysiler ve ürünler sağlayan bir giyim şirketinin sahibiydi.

"Bu harika, tatlım. Tebrikler."

"Teşekkürler."

"İşlerin iyi gittiğini duyduğuma sevindim Hugo," dedi Kara.

Kendisi için bir Sam Adams açtı ve Dan'ın önündeki tezgâha yeni bir tane koydu. "Şimdiye kadarki en iyi yılımızı geçiriyoruz. Yerden kalkmamız biraz zaman aldı ama sonunda yükselişe geçtik."

"çalıştın," dedi Kara. "Tüm bu başarıyı hak ediyorsun."

"Teşekkürler. Bunu sıfırdan inşa etmek ve yükselişini görmek çok eğlenceliydi. Şimdi bakmayın ama ABD Olimpiyat Takımı'na sweatshirt sağlamak için yarışıyoruz."

"ama!" Kendra söyledi. "Bu ne zaman oldu?"

"Birkaç hafta önce. Daha fazlasını öğrenene kadar bir şey söylemek istemedim."

"Bu çok havalı," dedi Dan. "Tebrikler."

"Teşekkürler. Biz de heyecanlı ve gerginiz. Bu büyük bir sipariş. Bunu gerçekleştirmek için daha fazla kişiyi işe alacağız, ki bu her zaman korkutucudur."

Aurora, "Bu iş sende baba," dedi.

"Teşekkürler, balkabağım. Benim için çalışmaya ne dersin?"

"Üçüncü sınıfı bitirir bitirmez," dedi kıkırdayarak.

Hugo, Dan ve Kara'ya şöyle dedi: "Eve dönerken düşünüyordum da, eğer isterseniz siz ikiniz şehirdeyken benim Jeep'imi kullanabilirsiniz. Bugünlerde bir şirket kamyonetim var ve Jeep'i satmayı düşünüyorum. Hiç kullanmıyorum ve size yardımcı olacaksa tamamen sizindir."

Kara Dan'e baktı. "Jeep, Buster'ın kamyonetinden çok daha güzel ve ölü balık gibi kokmuyor."

"Ben ikna oldum," dedi Dan. "Bir süre kalacağımız ortaya çıkarsa araba kiralamayı planlıyorduk."

Hugo arka kapının yanındaki kancaya gitti ve anahtarları getirdi. "Kullanmadığım bir arabam varken ona para ödemenin anlamı yok. İhtiyacın olduğu sürece sende kalsın"

"Teşekkür Hugo," dedi Kara. "Sen en iyisisin."

"Evet, teşekkürler," diye ekledi Dan.

"Minnettarız."

Kara, Dan'e gülümseyerek, "Buster'ın kokuşmuş kamyonetini eve ben götürürüm," dedi. "Kokusuz Jeep'i alabilirsin."

"Oh teşekkürler, İsa."

"Zavallı Dan ölü balık kokusuna dayanamıyor," dedi Kara kız kardeşi ve eniştesine.

"Oysa bizim için pek bir önemi yok," dedi Kendra. "Ben de öyle dedim! Koku körlüğü."

Kendra yahniyi servis etti ve kızların hazırladığı yemek masasına geçtiler. Kızlar yemeklerini bitirdikten sonra Kendra onları ev ödevlerini bitirmeleri ve duş almaları için gönderdi. Onlar odadan çıkar çıkmaz Kendra, Dan'e odaklandı. "Bugün mahkemede ne oldu?"

Dan ona Matt'in Keith'i temsil etmek için beceriksizce yaptığı girişim de dahil olmak üzere kapsamlı bir analiz yaptı.

"Keith'in seni geri çevirecek kadar aptal olduğuna inanamıyorum," dedi Kendra.

"Yapamaz mısın?" Kara sordu. "Her şeyi herkesten daha iyi bildiğini düşünmek tam ona göre."

"Evet, bu doğru. Kendi kibri onun sonu olacak. Umarım geri kalanımızı da kendisiyle birlikte aşağı çekmez."

"Ne demek istiyorsun?" Dan sordu.

"Tutuklandıklarından beri yaklaşık iki nokta iki milyon gelir değerinde iki büyük siparişimiz iptal edildi."

"Aman Tanrım," dedi Kara. "Babam sinir krizi geçiriyor olmalı."

"Tüm olanlardan dolayı çok üzgün."

Dan, "Kirby, kurbanı evine bırakmayı teklif ettikten sonra arabayla uzaklaştıklarında kurbanın kaldırımında durduğunu söyledi" dedi.

"O zaman onları nasıl suçlayabilirler?" Kendra sordu.

"Ölüm saatine yakın bir zamanda onunla birlikte olduklarını gösteren bir görgü tanıkları var. Yarın, gerçekte ne olduğunu anlamama yardımcı olabilecek iyi bir yerel özel dedektif bulmaya çalışacağım. Tanıdığınız biri var mı?"

Hugo, "Liseye birlikte gittiğim bir adam bu işi yapıyor," dedi. "Çoğunlukla boşanma davaları için, ama adil ve titiz olmasıyla ünlüdür."

"Eğer uygunsa yardımını almak isterim."

"Ona mesaj atarım."

"Kirby için çok korkuyorum," dedi Kendra. "Her ne olursa kesinlikle onunla bir ilgisi yok."

"Biliyorum," dedi Kara. "Ben de aynı şeyi söylüyordum. Tek yaptığı Keith onu çağırdığında gelmekken hapiste oturduğunu düşünmeye dayanamıyorum."

"Kirby'ye hayatı boyunca yaptığı muameleden sonra Keith'in hak ettiğinden daha fazlası."

"Şaka yapmıyorum."

"Kirby'ye nasıl davrandı?" Dan sordu.

"Kendra, "Ona sataşmak, onu küçümsemek için hiçbir fırsatı kaçırmıyor," dedi. Keith tam bir kabadayı. Her zaman öyleydi ama bilinmeyen bir nedenle Kirby'ye sataşmaktan sapıkça bir zevk alıyordu."

"Çünkü Kirby karşılık vermedi," dedi Kara. "Keith'le ya da onun saçmalıklarıyla uğraşamazdı, bu yüzden onu görmezden geldi, bu da Keith'i Kirby'ye ulaşmaya daha kararlı hale getirdi. İğrenç bir şeydi."

"Ailen bu konuda ne dedi?" Dan sordu. Kız kardeşler güldü.

"Sanki gözlerinin önünde olmuyormuş gibi davrandılar," dedi Kendra. "Bu konuda Keith'in yüzüne onlardan daha çok vurdum. Bir işe yaradığından değil."

"Peki Keith, Kirby'nin hıyarıysa, Kirby neden bir gece dışarı çıktıktan sonra onu alsın?"

"İşte Kirby böyle biri," dedi Kendra iç çekerek. "Kimse gelmediğinde gelen o çünkü onun işi bu. Keith, Kirby'yi çağırırsa Kirby'nin geleceğini biliyordu. Bu yüzden tabii ki ondan sonuna kadar yararlandı."

"Kirby'ye gerçekten hayran olduğumu ve Keith'in suratına bir yumruk atmak istediğimi söylememde bir sakınca var mı?" Dan sordu.

Kendra kadehini Dan'in şerefine kaldırdı. "Dünyamıza hoş geldiniz."

BÖLÜM

On bir

ERTESİ GÜN Kara, Renata ve arkadaşları Ellery ve Jessie ile öğle yemeği için kasabada buluştu. Yine parlak, güneşli bir sonbahar günü olduğu için dışarıda yemek yeme fırsatından yararlandılar.

"Bir ıstakoz dürümüne ihtiyacım var," dedi Kara. "Henüz buradakiler kadar iyi bir tane yemedim."

"İstakoz hamilelikte güvenli midir?" Jessie sordu. Kıvrırcık kahverengi saçları dağınık bir topuz yapılmıştı ve kıskanılacak kadar uzun kirpikleri her zamanki gibi tamamen rimelli idi. Jessie rimeli olmadan kendini çıplak hissettiğini söyledi.

"Evet, çok şükür. Aslında bana ve bebeğe iyi geliyor." "Ben de hamileyken yemiştım," dedi Ellery. "Buralarda uzak durmak zor. Birinin başka yerlerde tavuk gibi olduğunu söylediğini duydum," diye ekledi Ellery gülerek, omuz hizasındaki sarı saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırırken. Bulaşıcı kahkahası, Ellery'nin en güzel yanlarından biriydi.

Kara'nın çocukluğu.

"Bu komik ve doğru," dedi Renata. "İstakozla geçimini sağlayan kaç kişi tanıdığımıza bir bakın."

Ellery elini kaldırdı. "Gelirimizin yarısı." Renata elini kaldırdı. "Benimkinin tamamı."

"Temsilcilik benim Büyükanne, amca ve kardeşim." Kara oyunu belirtmek için iki elini de kaldırdı. "Bir ayağa ihtiyacım var,

"

"Don't girişim o ise sen yedi aylık hamile," dedi Renata.

"Evet, iyi karar. Kendimi acil serviste bulurdum." "Çok tatlı bir hamilesin," dedi Ellery. "Kendimi karaya vurmuş bir balina gibi hissediyorum."

"Hayır, her zamanki gibi çok iyisin," dedi Jessie. "Haksız yere çok sevimlisin."

"Egom için ne kadar iyi olduğunuzu unutmuşum," dedi Kara. "Biz her zaman buradayız," Ellery dedi.

"Bu asla değişti."

"Biliyorum ve bu kadar uzun süre ortalıkta olmadığım için özür dilerim. Umarım bunun sizinle bir ilgisi olmadığını biliyorsunuzdur."

Ellery, "Sen kendin için doğru olanı yaptın ama biz seni özledik," dedi.

Arkadaşı doğru şeyleri söylese de Kara bir şeyler sezmişti. "Ben de seni özledim. Pete'in kazasından sonra senin için burada olmak istedim." Istakoz ustası olan kocası birkaç yıl önce iş başında bir parmağını kaybetmişti. "Şimdiye kadar, cehenneme kadar yolu var deyip eve dönmeye en çok yaklaştığım an buydu."

"Desteginizi uzaktan hissettim. Artık alıştığı için uzun zaman önceymiş gibi geliyor. Sonrasındaki en zor kısım, bir süreliğine bu iş için cesaretini kaybetmesiydi."

"Böylesine korkunç bir sakatlıktan sonra sahalara geri dönmek onun için zor olmuş olmalı."

"Öyleydi ama tek bildiği buydu, başka ne seçeneği vardı ki?"

Garson siparişlerini almak için geldi. Kara ve Renata ıstakoz rulo sipariş ederken, diğer ikisi salata aldı.

"Handa işler nasıl?"

Ellery omuz silkti. "Hâlâ açığız, sanırım bu da bir şeydir."

Yatak ve kahvaltı işini kârlı hale getirmek için yıllarca mücadele etmişti.

"Çocukları okula götürebilmek için kahvaltı ve ödeme işleriyle ilgilenmesi için yarı zamanlı bir kişi işe almak zorunda kaldım."

"Çocuklar nasıl?"

"Çok büyüyorlar. Annabelle amigoluğa, Keaton da futbola kafayı takmış durumda. Bizi meşgul ediyorlar."

"Keaton geçen hafta sonu iki gol attı," dedi Jessie. "Bu inanılmaz! Dan ve ben gelip onu oynarken görmek istiyoruz."

biz evdeyken."

"Burada ne kadar kalacaksınız?" Ellery sordu.

"Henüz emin değilim. Önümüzdeki bir hafta içinde neler olacağına bağlı."

Jessie, "Tüm bu durum çok şok edici," dedi. "Kimse ne düşüneceğini bilmiyor."

Renata, "Umarım Kirby'nin o kadına olanlarla hiçbir ilgisi olmadığını biliyorlardır," dedi.

"Bir arkadaşım Cuma gecesi onların gittiği bardaydı," dedi Jessie. "Keith'i onunla dans ederken görmüşler ve ellerinin onun her yerinde olduğunu söylemişler. Polisler onunla konuşmuş ve ifadesini almışlar."

Renata, "Dans etmekle cinayet işlemek aynı şey değil," dedi.

Jessie, Kara'yı şaşırtan keskin bir ses tonuyla, "Ben öyle olduğunu hiç söylemedim," diye karşılık verdi. "Özür dilerim. Onun kuzeniniz ve kardeşiniz olduğunu biliyorum ve siz onun böyle bir şey yapabileceğini düşünmek istemezsiniz."

Renata, "O bir pislik, katil değil," dedi.

Kara, birbirlerine de yakın olan en yakın üç çocukluk arkadaşıyla hiç kadar rahatsız edici bir an yaşamamıştı.

"Kuzenim nasıl?" Ellery Renata'ya sordu.

"O iyi."

"Duydum a söylenti o sen onun artı-bir için Nate'in düğünü."

"Bu sadece bir iyilik, böylece insanlar neden kimseyle çıkmadığını sorarak onu çıldırtmayacaklar."

"Yani seninle çıktığını düşünmelerini mi istiyorsun?"

"Hayır! Hiç de değil. Biz sadece arkadaşız ya da her neyse." "Doğru," dedi Ellery kuşkuyla. "Bunu biliyor mu?" "Evet, ona bunun sadece bir iyilik olduğunu söyledim. Başka bir şey değil."

"Zavallı Myles," dedi Ellery. "Renata için deli oluyor ve bunu Renata dışında herkes biliyor."

"O o değilÇILGIN hakkında Bana." Renata dedi, Paniklemiş gibiydi. "Bu çok saçma."

"Hayır, değil," dedi Ellery. "O iyi bir adam ve nedense istediği kişinin sen olduğuna karar verdi."

"Bir sebepten dolayı' mı? Bu da ne demek oluyor?" Ellery omuz silkti. "Nasıl öyle anla."

Renata Ellery'ye ters ters baktı. Kara bir an için kuzeninin masanın öbür ucuna uzanıp arkadaşını tokatlayabileceğinden endişelendi.

"Kara? Sen misin?"

Kara başını kaldırdığında postane üniforması giymiş, posta çantasını göğsüne asmış kardeşi Kolby'yi gördü. Ona sarılmak için ayağa kalktı.

"Sen olduğunu sandım. Seni caddenin gördüm. Nasıl gidiyor hanımlar?"

Renata, Kara'nın fark ettiği ama Kolby'nin fark etmediği zoraki bir gülümsemeyle, "Güzel," dedi. "Seni gördüğüme sevindim kuzen."

"Sen de öyle. Çok uzun zaman oldu." Kara'ya baktı. "Ne zamandır buradasın?"

"Kardeşlere ne olacağına bağlı."

Kolby yüzünü buruşturdu. "Herkesin konuşmak istediği tek şey bu. Keşke rotamı kılık değiştirerek yapabilseydim, böylece tüm bu sorularla uğraşmak zorunda kalmazdım."

"Çapraz ateşe yakalandığınız için üzgünüm."

Omuz silkti. "Yeni şey yok, değil mi?"

"Evet, kesinlikle."

"Buradan çıkmakla doğru şeyi yaptın. Umarım uzun süre kalmak zorunda kalmazsın."

"Koşullara rağmen, senin ve kızlar gibi insanları görmek güzel. Sizi çok özledim."

"Ben de seni özledim kardeşim. Bir hamile kadar tatlı görünüyorsun." "Doğru. Manda gibi görünüyorum."

"O kadar da kötü değil. Henüz değil."

Kara onun koluna dostça bir yumruk attı. "Dikkat edin bayım."

"Hazır buradayken bir araya gelelim. Dan'le tanışmak isterim."

". Buradan uzakta, kimsenin bizi tanımadığı bir yerde."

"Mükemmel. Ara

beni."

"Arayacağım."

Yanağına bir öpücük kondurarak onu şaşırttı. "Seni gerçekten özledim."

Kara şimdiye kadar onu ne kadar özlediğini fark etmemiştir. "Aynen, Kolbs." Koltuğına döndü ve buzlu suyundan bir yudum aldı.

"Kardeşini yıllardır görmemek tuhaf olmalı," dedi Jessie.

"Evet, öyle. Onu ve diğerlerini özledim." Bu konuyu ve Kolby onları fark etmeden önce konuştukları konuyu değiştirmeye hevesli olan Kara, "Doug nasıl?" diye sordu. Jessie'nin uzun süredir birlikte olduğu erkek arkadaşı opioid bağımlılığıyla mücadele ediyordu.

"O harika biri. Üç yıldır içki içmiyor ve bu sefer kalıcı gibi görünüyor."

"Bunu duyduğuma çok sevindim. Çok mutlu olmalısınız."

"Öyleyim," dedi. Uzun bir sessizlikten sonra, "Ne olacağını öğrendin mi?" diye sordu.

"Hayır, bunun bir sürpriz olmasına karar verdik."

"Cinsiyetimizi açıklayan sevimsiz partiye katılma hakkımızı elimizden mi alacaksınız?" Ellery gülümseyerek sordu.

"Tanrım, evet. Dan'i bir cinsiyet açıklama partisinde hayal etmeye çalışıyorum. Judith'in bize vermekte ısrar ettiği nişan partisinde benim yaptığım gibi her şeyle alay ederdi." Kara ürperdi. "O gün tam bir felakete dönüştü, o yüzden böyle partilere hazırız."

"Hoşnutsuz avukatın Dan'in elini bıçakla kestiği gün müydü o?" Renata sordu.

"Evet, işte . İronik şekilde, o adam kasırgada öldü. Başka bir adamla birlikte tekneye binmeye karar vermiş. İkisi de öldü."

"Bu gerçekten çok üzücü," dedi Ellery.

"Öyleydi. Genç bir kıızı var, bu yüzden onun ve aileleri için zor oldu."

Garson kız yemeklerinin yanı sıra patates kızartması için ketçap ve sirke getirdi.

"Gansett'te kalacağınızı söylediğinizde şaşırmıştım." Jessie sanki yemekle pek ilgilenmiyormuş gibi salatasını dürtükledi. "Dan'ın Los Angeles'a dönmek isteyeceğini düşünmüştüm."

"Biz tanışmadan çok önce Los Angeles'tan bıkmıştı. Gansett'i en az benim kadar seviyor."

"Orada neler oluyor?" Ellery sordu.

"Hiçbir şey ve her şey. Çoğu bir şekilde birbiriyle akraba olan harika bir arkadaş grubumuz var. Kardeşler ve kuzenlerden oluşan bir aile var, McCarthy'ler. Ailelerinin bir marinası, bir oteli ve birkaç etkinlik mekânı var. Oğulları Grant, Dan'ın en iyi arkadaşı ve bu sayede Gansett'e geldi."

"Kışın ölü mü oluyor?" Renata sordu.

"Evet, yavaş ama meşgulüz. Her zaman bir şeyler oluyor. Doğum günü partileri ve çeşit kutlama." Kara lezzetli ıstakozundan bir ısırık alırken diğerlerinin öğle yemeklerine neredeyse hiç dokunmadıklarını fark etti. Onlara sorunun ne olduğunu sormak istedi ama söyleyebileceklerinden korkuyordu. Sonunda gerginlik onu ele geçirdi.

"Neler oluyor çocuklar?" Kara sordu. "Neden hepiniz bu kadar gerginsiniz?"

Jessie ona ters ters bakan Ellery'den gözlerini ayırmadan, "Gideli uzun zaman oldu," dedi. "Her şey değişir."

"Ne değişti?"

"Her şey, Kara," dedi Jessie. "Uyan . Yıllarca uzak kaldıktan sonra eve gelip sen yokken burada hiçbir şey olmamış gibi davranamazsın."

Bu sert yorum karşısında sinirlenen Kara, "Ben hiçbir şey gibi davranmıyorum," dedi.

"Bizi içermeyen yepyeni bir hayat buldun," dedi Ellery nazikçe. "Bu biraz acıtıyor."

"Bu doğru değil! Neden ayrıldığımı biliyorsunuz. Bana gitmemi söyleyen sizlerdiniz!"

Jessie, "Asla geri dönmeyeceğin hiç aklımıza gelmemiştir," dedi.

Kara sandalyesine yaslandı ve yaptıklarının evdeki en yakın arkadaşlarını incittiğini fark ederek kalbi sızladı. "Ben... Ben özür dilerim. Ben sadece... Buraya geri dönemedim. Yapamadım işte."

Ellery, "Burada Kelly ve Matt'ten çok daha fazlası var," dedi.

"Bunu biliyorum."

"Çocuklar," dedi Renata, "rahatlayın. Zor bir durumu atlatmak için ne gerekiyorsa onu yaptın."

"O yıllar önceydi," dedi Jessie. "Şimdi rock yıldızı bir avukatla mutlu bir evliliği var ve yıllardır da öyle. Bunca zamandır seni görmemiş olmamız biraz incitici."

Kara konuşamayacak kadar şaşkındı. Üçüyle de yakın temasta kalmak için elinden geleni yapmış, düzenli olarak mesajlaşmış, aramış ve FaceTiming yapmıştı. Aslında, kendisi yokken ilişkilerindeki ağır işlerin çoğunu o yapmıştı. Kendisi ulaşmadığında Jessie ya da Ellery'den pek haber alamıyordu. Bunu herkesin meşgul olmasına bağlıyordu. Bu kadar uzun süre ortalıkta olmadığı için ona kızdıkları hiç aklına gelmemiştir.

Öğle yemeklerini seçtiler ve garson kız Renata'nın kaptığı hesaplara dönene kadar garip bir sessizlik içinde arada yaşadılar.

"Ben hallederim," dedi.

"Teşekkür ," dedi diğerleri.

Kara ayağa kalktı. "Sizi görmek gerçekten çok güzeldi çocuklar. Uzak kalarak sizi incittiysem özür dilerim. Kendinize iyi bakın." Kalbi üzüntüyle ağrısa da pişmanlık duymadan, başı dik bir şekilde oradan uzaklaştı. Kız kardeşinin ve erkek arkadaşının ihanetinden kurtulmak için ne gerekiyorsa yapmanın pişmanlığı asla olmayacaktı, Kara'nın duygularının zerre kadar önemi yokmuş gibi ikiliye gösterişli bir düğün düzenleyen anne babasından bile.

Sadece Buster'ın kamyonetindeyken gözyaşlarının yanaklarından aşağı dökülmesine izin verdi.

Renata yolcu kapısının camına vurdu. "Kapıyı aç."

Kara bunu yapmak istemedi ama yine de eğilip eski kamyonetin manuel kilidini çevirdi.

Renata içeri girdi ve kapıyı kapattı. "Bunun için özür dilerim." "Üzülme."

"En büyük ihanetten kurtulduğunuz ve kendinize yeni bir hayat kurduğunuz için sizi suçlu hissettirmemeliydiler."

Kara kuzenine baktı. "Sen onlar gibi mi hissediyorsun? Gidip bir daha dönmeyerek seni hayal kırıklığına uğrattığımı mı?"

"Pek sayılmaz. Yani, benim ya da onlar yüzünden gitmiş değilsin. Bertha'yı da pek görmedin. Sadece biz değiliz."

"Kendimi bu eve dönüş yolculuğuna hazırlamaya, ben yokken her şeyin nasıl değişeceğini düşünmeye pek fırsatım olmadı."

"Dürüst ol, burası hakkında nadiren düşünüyorsun. Neden düşünesin ki? Üzerinde yürüdüğü zemine tapan harika bir adamla yepyeni bir hayatın var. Bu noktada geriye dönüp bakmanın sana ne faydası olacak?"

"Üçünüzün de benim için hâlâ önemli olmadığınızı düşünmeniz bana acı veriyor, özellikle de senin."

"Seninle nerede durduğumu hep ama gittiğinden beri seni çok özledim."

"Ben de seni özledim."

"Burada ikimiz için de çok fazla saçmalık var. Babalarımız bizi burada birlikte otururken görse çok kızarlardı. Bu ne kadar boktan bir durum? İki erkek kardeşin kızlarını en iyi arkadaş olarak görmekten heyecan duyacağını düşünürsünüz ama babalarımız öyle değil."

"Bunun yolumuza çıkmasına asla izin vermedik."

"Hayır, yapmadık ama buradan ayrılıp bir daha arkana bakmamış olman beni şaşırtmadı. Elimde olsa ben de aynı şeyi yapardım."

"Neden ?"

Renata başını koltuğa yasladı. "Çünkü ben senin cesur değilim. Senin yaptığın gibi hiç gitmediğim bir yerden kalkıp ."

Kara güldü. "Bu taşınmanın her yönü hakkında çıldırıyordum, ama tanıdık her şeyi bırakmak ne kadar korkutucu olsa da, kalmak bir seçenek değildi. Onlara yakın bir yerde yaşamaya, bir yere her gittiğimde onlarla karşılaşma riskine katlanamazdım. Kalmak benim için gitmekten daha kötüydü ve hiçbir şey için değil, zaten bir işimin olması her şeyi mümkün kılıyordu."

"Yaptığın her şeyi ve neden anlıyorum. Jessie ve Ellery'nin hiçbir şeyi sorgulamasına izin verme. Onlar sadece senin buradan gitmene çok üzülüyorlar ama onlar hiç gitmediler."

"İstediklerini sanmıyorum. Jessie ve Doug'ın nesi var? Doug'ın durumu iyi olduğu için pek heyecanlı görünmüyordu."

"Bu konuda çok heyecanlı, inanın bana, ama bazen ilişkiden çıkmak isteyip istemediğini ve bir hamle yaparsa onun iyileşmesini geciktireceğinden korkup korkmadığını merak ediyorum."

"Vay be. Gerçekten mi? Birini diğeri olmadan düşünemiyorum."

"Biliyorum. On dört yıldır birlikteler. Lise son sınıftan beri."

"Neden çıkmak istiyor?"

"Yanlış okuyor olabilirim ama bağımlılık yılları her ikisini de çok yıprattı ama sahip olmak için çok çalıştıkları her şeyi yok ederken onu neden bu kadar sevdiğini hatırlamak onun için çok zordu. Evlerinin üzerinde iki ipotek var ve bu ipotekleri ödeyebildikleri için şanslılar ve o uzun mücadeleden sonra farklı biri oldu."

"Nasıl yani?"

"Diğer insanların bağımlılıklarından kurtulmalarına yardımcı olmaya çok odaklanmış ve ona ve birlikte yaşamlarına daha az odaklanmış. Bağımlı arkadaşlarına ona ayırdığından çok daha fazla zaman ayırdığını söylüyor."

"Ona bir şey söyledi mi?"

"Yıllardır terapi görüyorlar. Bana sorarsanız, beş yıl önce onunla işi bitmişti ama bitirmeye cesaret edemedi. Ondan ayrıldıktan sonra tekrar nüksederse onun için ne olacağını bir düşünün."

"Bu onun için taşıması gereken korkunç bir yük."

"Öyle ve terapistin tartışma için orada olmasını önerdik ve o da bunu düşündü ama bunu gerçekleştirmeye cesaret edemiyor gibi görünüyor."

"bir konuşmaya nasıl başlayabilirsin ki?"

"Bilmiyorum ama zaman geçtikçe daha da kolaylaşmıyor."

"Bu onun için tamamen sürpriz olur mu?"

"Sanırım öyle. Onu yaklaşık bir ay önce gördüm ve bana onun mutsuz olduğuna dair hiçbir şey söylemedi. Bence bunu hissetseydi söylerdi, çünkü daha önce de söylemişti."

"Demek ki bunu saklamakta çok başarılı." "Evet, aynen öyle, ya da o kadar kendini kaptırmış ki önündeki ağaçlar için orman."

"Anne ve babası Florida'ya emekli olduktan sonra ailesinin evini satın almış durumu daha da karmaşık hale getiriyor. Kocasını satın almaya gücü yetmiyor, bu yüzden ayrılırlarsa evi satmak zorunda kalacaklar ve kadın eve bir ton iş yaptı."

"Vay canına, tüm bunlarla uğraştığını bilmiyordum."

"Bence her şeye rağmen onu her zaman olduğu gibi seviyor, kim bilir? Belki bir yolunu bulurlar."

"Umarım her ne olursa olsun onu mutlu eder ve zor zamanlarında yanında olamadığım için üzgünüm."

Renata ona doğru baktı. "İrtibatta kalmak için sağlam bir girişimde bulunduğunu biliyorum ama sen gittikten sonra gerçek hayatın çok değiştiğini ve artık her şeyin farklı olduğunu söylerken haklılar."

"Elbette bunu bekliyordum."

"Ama bizimle garip olacağını düşünmemiştin."

"Hayır, yapmadım," dedi Kara iç çekerek. "İstemedenden de olsa hepinizi hayal kırıklığına uğratmışım gibi hissediyorum."

"Bunu üstünüze alınmayın. İçinde bir miktar kıskançlık olması muhtemel. Kendine yepyeni bir hayat bulmakla kalmadın, aynı zamanda çok başarılı bir koca da buldun."

"Onu bu şekilde düşünmüyorum."

"Dünyanın geri kalanı biliyor. Kariyeri efsanelere konu oldu. Herkes onun kim olduğunu biliyor."

"Onun tüm başarılarıyla inanılmaz derecede gurur duyuyorum ama benim için o sadece Dan, hayatımın aşkı."

"Ki bu harika. Kelly'nin onunla birlikte olduğunu ve onunla evleneceğini duyduğunda vereceği tepkiyi hayal etmekten büyük keyif aldım."

Kara bir kahkaha attı. "Seni kindar sürtük."

"Oh, hadi ama. Sanki sen de bundan zevk almamışsın gibi davranma."

"Belki birazcık."

"Yalancı."

"Dün mahkemede Matt ile aralarında neler geçtiğini duymalısın."

"Anlat."

Kara ona hikâyeyi anlattıktan sonra aptallar gibi güldüler.

Kara sevgili kuzenine baktı. "Yokluğum size ya da kızlara sizi her zaman olduğu kadar önemsemediğimi düşündürdüyse gerçekten özür dilerim."

"Bunu biliyoruz. İnsanlar değişir. Büyürler ve yollarına devam ederler. Olur böyle şeyler. Sizin için en iyi olanı yaptığınız için asla özür dilememeli ya da kendinizi kötü hissetmemelisiniz. Jessie ve Ellery muhtemelen biraz sıkışmış hissediyorlardır. Onlar için her şey aynı kalırken siz büyük bir maceraya atıldınız. Elbette bunun sizinle hiçbir ilgisi yok."

"Restoranda olduğu gibi hissettirdiği kesin."

"Hayır, sen onlar için sadece daha büyük bir sorunun belirtisisin."

"Ellery, Pete ve çocuklarla mutlu değil mi?"

"Sakatlığı çok fazla oldu. Kendini toparlaması uzun zaman aldı ve o işsizken büyük bir mali darbe aldılar. Hâlâ o çukurdan çıkmaya çalışıyorlar ve han onlar için sürekli bir sıkıntı kaynağı. Ona satmasını önerdim ama burası büyükannesinin eviydi, dolayısıyla bu kararla ilgili çok fazla duygu var."

"Her şeyin onlar için bu kadar zor olmasından nefret ediyorum."

"Ben de öyle, ama bir yolunu bulmalılar. Söylediklerinden dolayı incinmemeye çalış. Onların mutsuzluğunun kaynağı sen değilsin."

"Benden sonra gelip bu perspektifi sağladığınız için teşekkür ederim."

"Sorun değil."

"Yani gerçekten Myles'la o düğüne mi gidiyorsun?"

"Hatırlatma bana."

BÖLÜM

On iki

DAN, Hugo'nun araştırmacı arkadaşı Carter Smith ile 102. Yol üzerindeki bir öğle yemeği mekanında **buluştu**. Walter onu her zamanki gibi eve gitmeye hazır olduğunda mesaj atması talimatıyla bıraktı.

Carter seyrelmiş gri saçları ve keçi sakalıyla iri bir adamdı. Dan'in elini sıktı ve ona oturmasını işaret etti.

"Beni kabul ettiğiniz için teşekkürler," dedi Dan.

"Süslü avukatı biraz merak ettiğimi itiraf etmeliyim."

"Ben o kadar süslü değilim."

"Sen ne dersen de. Oğullarınızın başı büyük belada." "Ne duyuyorsun?"

"Keith'in DNA'sı yerinde."

"Birlikte olduklarını inkar etmiyor. Görgü tanıklarının ifadelerine göre saatlerce birlikte dans etmişler."

"Tek yaptıkları bu değildi."

Dan'in Keith'in kurbanla seks yaptığına dair ilk duyduğu kanıt buydu. "Bunun nerede olduğunu söylüyorlar?"

"Barın tuvaletinde." Carter masanın üzerine Keith ile genç bir kadını tuvaletin dışında birbirlerine sarılmış halde gösteren grenli bir fotoğraf koydu.

"Bunu nereden buldun?"

"Barda alışan bir arkadaşım var."

Carter'da varsa, polislerde de vardır.

"Keith oranın mdavimlerindendir. Orada olan şeyler yüzünden başı ilk kez belaya girmiyor."

"Başka ne oldu?"

"Birkaç kadın, içki içtiğinde hayır cevabını kabul etmediğinden şikayet . Bu durumlarda fedailer onu uzaklaştırdı. Orada iki kavgaya karıştı ve ömür boyu men edilmesine bir kavga kalmıştı." Carter eğildi, yüz ifadesi ciddiye. "Mesele şu ki, onu orada seviyorlar. Herkes sarhoş olmadığında tanışabileceğiniz en iyi adam olduğunu söylüyor."

"Büyüleyici."

"Yine de doğru. Onu biraz tanıyorum. Tesisatınız bozulduğunda, kelime oyunu yapmak istemem ama tesisatya paranız yetmediğinde aradığınız adam olarak n salmıştır. Her şeyi tamir edebilir ve ihtiyaı olan herkese yardım etmeye isteklidir. Başka türlü tamirat masraflarını karşılayamayacak pek çok insan ona güveniyor."

"Bazı kurtarıcı nitelikleri olduğunu duydum."

"Onlardan çok sayıda var, ancak kenarlarda kaba görünüyor ve içki durumu son yıllarda daha da kötüleşti."

"Polis raporunda kurban Tanya Sorenson'un kasaba yakınlarındaki bir plajda dövülmüş ve boğulmuş olarak bulunduğu belirtildi."

"Ben de bu bilgiyi aldım. Horace Gordon adında yerel bir adam her sabah o sahilde balık tutuyormuş. Onu gören ve ertesini sabah on bir sularında ihbar eden oymuş. Duyduğuma göre, bu konuda oldukça zgnmş. Aynı yaşlarda bir torunu varmış ve üzülüyormuş. 911 çağrısı, polislerin bir gece önce birlikte olduğu kadından eve gelmediğini bildiren bir telefon almasından yaklaşık beş dakika sonra geldi."

"Keith ve Kirby'yi ne kadar süre sonra aldılar?" "İki saat sonra."

"Bu da tutuklamadan ve cinayetle suçlamadan önce gerçek bir soruşturma yapmadıkları anlamına geliyor."

"Ben de öyle düşünüyorum. Birkaç kişi Keith'le birlikte görüldüğünü söylemiş, son görüşmeden sonra Keith'le birlikte kasabada yürürken çekilmiş bir videosu varmış ve bir görgü tanığı Keith'le birlikte sahile yakın bir yerde olduğunu ve Kirby'nin kamyonetinin de orada olduğunu söylemiş."

"Onları tutuklamakta acele etmişler gibi görünüyor."

"Barda 'kızın her yerinde' olduğu bildirildiğinden, Keith'i tutuklamak ve suçlamak için olası bir nedene sahip olduklarını düşündüler, ki bu çok büyük bir esneme. Kirby daha da büyük bir zorlamaydı."

Dan, "Birlikte olduğu kadınlarla başlamak ve oradan devam etmek istiyorum," dedi.

"Benim de ilk hamlem bu olurdu. Ama şöyle bir şey var dostum... Yanlış anlama ama bence kendi başıma çalışmama izin vermelisin. Maineliler yabancıların işlerine burnunu sokmasını garipsiyorlar, özellikle de Hollywood için yapılmış süslü yabancıları."

"Ah," dedi Dan sırtarak.

Carter omuz silkti. "Sadece gördüğümü söylüyorum, ama bunu bir hakaret olarak algılamayın. Haksız yere hapsedilen insanları serbest bırakmak için yaptığınız çalışmalardan çok etkilendim."

"Teşekkür ederim ve geldiğinizi anlıyorum. Sizi buraya nasıl ilerleyeceğimiz konusunda tavsiyelerinizi almak için getirdim, bu yüzden işinizi yapmanıza izin vereceğim."

"Bence en iyisi bu. Hemen ilgileneceğim ve her gelişmeden sizi haberdar edeceğim."

"Bu bana uyar. Bana haftalık fatura keserseniz, hemen hallederim."

"Çok hızlı birikecek." "İnan bana," dedi Dan, "biliyorum."

CARTER İŞE GITMEK İÇİN AYRILDIKTAN SONRA DAN BABASINI ARADI.
Kayınvalide.

"Hey, Dan, nasıl gidiyor?"

"Özel bir dedektif tuttum, Hugo'nun Carter Smith adında bir arkadaşı. Davayı araştırarak ve yardımcı olabilecek ne bulabileceğine bakacak."

"Bunu ben ödeyeceğim."

Dan onun bunu söyleyeceğini ummuştu. Başka seçeneği yoksa faturayı ödeyemeyeceğinden ya da ödemeyeceğinden değil, ama masrafları Chuck'ın ödemesini tercih ederdi.

"Jonah Brown adında bir adam hakkında ne biliyorsun?"

"Onu nereden tanıyorsun?"

"O, öldürüldüğü gece oğullarınızı kurbanla birlikte teşhis eden görgü tanığı."

"Benimle dalga mı
geçiyorsun?" "Hayır."

"Aman
Tanrım."

"Ne?"

"İki yıl önce birden fazla uyuşturucu testini geçemediği için onu işten çıkardık. Hastalığı olduğu için işten çıkarmanın haksız olduğunu söyleyerek bize dava açtı. Anlaşmayı reddettik ve o da bunu ortadan kaldırmak için en az iki yüz elli bin talep ediyor. Onunla savaşıyoruz çünkü haklı bir sebepten dolayı kovuldu.

-Ve bunu kanıtlayabiliriz. Aralık ayında mahkemeye
çıkacak." "İlginç değil mi?"

"Elbette öyle. O kesinlikle bizim dostumuz değil."

"O kadar ileri giderse, duruşmada ailenin onunla olan geçmişini anlatabiliriz."

"Gerçekten mahkemeye çıkacağını düşünüyor musun?"
Chuck sordu. "Şimdiden işimizi etkilemeye başladı. Haber çıktığından beri milyonlarca dolarlık sipariş iptal edildi, oğullarımın itibarının zedelenmesinden bahsetmiyorum bile. Suçluluğu kanıtlanana kadar masum olmak buraya kadarmış."

"Amacım ön duruşmada elimden geldiğince çok kanıt sunmak ve savcının davasında yeterince delik açarak hakimin suçlamaları düşürmesini sağlamak.

Bu işi çabucak halletmek için en iyi şansımız bu, ancak yargıcın bizim lehimize karar vereceğinin hiçbir zaman garantisi yok."

"Yaptığın işi takdir ediyorum. Sana ödeme yapabilmemiz için zamanını takip ettiğinden emin ol."

"Zamanım için ücret almayacağım."

"Hadi, Dan. Bu uzun bir yol olabilir. Bunu bedavaya yapamazsın. Bize kesinlikle hiçbir şey borçlu değilsin."

"Hayır, yok ama kızınıza her şeyimi borçluyum. Bu sizi, Keith'i ve Kirby'yi benim için aile yapar ve zamanım sizin için boştur."

"Teşekkür . Çok cömertsiniz."

"Karımı eve götürebilmek için bu durumun mümkün olduğunca çabuk çözülmesini istiyorum."

"Anlıyorum ve her şeyin ışığında gelmeniz ikiniz için de iyi oldu."

"Evet, uzak durmak için çok iyi bir nedeni varken gelmesi çok iyi oldu."

"Daha önce de söyledim ama tekrar etmekte fayda var. Matt ve Kelly ile olan durumu kötü idare ettik ve Kara'yı incittiğimiz için üzgünüz."

"Bunu sahiplenmeniz onun için çok anlamlı ama bu tür acılar öylece kabuk bağlamaz. Biraz iltihaplanırlar. Onun burada olması ve benim de burada olmam, onun yaşananları affettiği ve unuttuğu anlamına gelmez."

"Anlıyorum."

"etmeye çalışmıyorum, Chuck. Yemin ederim öyle bir şey yok. Ama Kara'ya yapılan şey bir şekilde affedilemez."

"Evet, öyle. Hayatımda pek çok hata yaptım ama bu en büyüğüydü ve onun incinmesinde oynadığım rolden dolayı çok pişmanım."

"İşte bu yüzden buradayız, çünkü o bunu biliyor ve sen ona söylediğinde sana inandı."

"Bunu duyduğuma sevindim."

"Ancak annesi başka bir hikaye."

"Evet, kesinlikle öyle ve bunu bilmek seni daha iyi hissettirecekse, Kelly ve Matt ve Kara'ya yaptıkları yüzünden evlilik hayatımızın en kötü tartışmalarından bazılarını yaşadık."

"Kara size onların aldatmacaları yüzünden daha iyi durumda olduğunu söyleyecektir. Birlikte inanılmaz derecede mutluyuz. Ancak bu, sevdiği ve güvendiği iki insanın neden olduğu derin acıyı ortadan kaldırmıyor."

"Bu konuda hemfikiriz, Kelly ve Matt'e de aynı şeyi söyledim. Aile içindeki tüm bu çekişmeler bana acı veriyor. Hayatımın çok büyük bir parçası oldu. Kardeşimle başladı ve şimdi çocuklarım arasında. Kimsenin başına gelmesini istemezdim."

"Ben de öyle. Tek kardeşimi çok erken kaybettim ve onunla bir gün daha geçirebilmek için neredeyse hiçbir şeyimi vermezdim."

Chuck'ın derin iç çekişi telefonda yankılandı.

"Kardeşinle aranı düzeltmelisin, Chuck.
Hayat kin beslemek için çok kısa."

"Bu çok Doğru, ama bazı Kin
aşılamaz."

"Buna inanmayı reddediyorum. İlgili herkes isterse düzeltilemeyecek hiçbir şey yoktur."

"da bu. Benimle hiçbir şey yapmak istemiyor."

"Uzun oldu. Sizi şaşırtabilir."

"Oğullarımın cinayetle suçlanmasından başka bir şey zaman bunu biraz düşüneceğim."

"Anlaşıldı. İrtibatta olacağım."

"Her şey için teşekkürler Dan. Sana borçluyuz."

"Sorun değil."

"Elbette öyle, ama yine de geldiniz. Bunu

unutmayacağız." "Al Bakım, Chuck." O sona
erdi o Ara ve yapılmış

Bir diğeri Carter'a. "Az önce Chuck Ballard'la konuştum. Görgü tanığı Jonah Brown, birkaç yıl önce uyuşturucu testlerinde başarısız olduktan sonra BBW'den çıkarılmıştı. Şu anda hapisteler.

ve BBW anlaşmayı reddediyor. Dava Aralık ayında görülecek."

"Bu durumda, Ballard'ın oğullarını suçlamaktan büyük zevk almış olmalı."

"Ben de öyle düşünüyorum. Onu araştırabilir misin, arkadaşlarıyla konuşabilir misin, Keith, şirket ve genel olarak aile hakkında neler söylediğini öğrenebilir misin?"

"Evet. ."

"Teşekkürler,
dostum."

"Tamamdır."

Kara arkadaşlarıyla yemekten sonra ve Carter da davayla ilgilenirken Dan koşuya çıkmaya karar verdi. Geçen seferkiyle aynı rotayı izledi; Mount Desert Island'ın güney kısmından kıvrılan manzaralı yol boyunca. Acadia Ulusal Parkı'nı görmek için sabırsızlanıyordu ve Bertha ve Buster ile tekneye binip ıstakozculuk hakkında daha fazla bilgi edinmek için sabırsızlanıyordu.

Memleketini bu kadar çok sevdiği için Kara'ya karşı biraz vefasızlık hissetti. Engabeli doğal güzellik ona Malibu'yu olduğu kadar Gansett Adası'nı da hatırlatıyordu. Koşarken dava hakkında şu ana kadar bildiği her şeyi, Keith, Kirby ve Kara'nın ailesinin diğer üyeleri hakkında öğrendiklerini düşündü. Dün gece Kendra, Hugo ve tatlı kızlarını görmekten keyif almış ve Hugo'yla futbol, beyzbol ve hokeye duydukları ortak ilgi nedeniyle yakınlaşmışlardı.

Ne emin olmadıktan sonra, Kara'nın yakın ailesi içinde gerçekten sevdiği insanları bulmak onu rahatlatmıştı. Ona hoşlanacağı başkalarının da olduğunu söyledi ve onlarla tanışmayı dört gözle bekledi.

Telefonu bir mesajla çaldı ve Kara'nın kardeşleri nezarete olduğu için okumak için durdu. Aksi takdirde daha sonraya bırakırdı.

Ben Matt. Birlikte çalışmak istemediğini söylediğini biliyorum ama bazı bilgilerim var. Beni ara.

Dan inledi. Matt bu gezegende konuşmak isteyeceği son kişiydi. Telefonunu ceketinin cebine geri koydu ve yoluna devam etti. Evet, Matt'in elinde ne olduğunu öğrenmek istiyordu ama hemen atlayıp onu geri aramayacağından da emindi.

Lanet olası Matt. Hiç gururu yok muydu? Kara'nın kocasının ona davranış şeklinden sonra neden ona yalakalık yapıyordu ki? Kara ve Kelly'nin arasını düzeltmek için Dan'le arkadaş olmayı mı umuyordu? Eğer öyleyse, hayal kırıklığına uğrayacaktı. Dan, Kara'nın kendisini sırtından ve kalbinden bıçaklayan kız kardeşiyle barışmasını önermeye asla yanaşmayacaktı.

Chuck'a kendisi ve kardeşi hakkında söylediklerine rağmen, Kara ile kız kardeşi arasındaki uçurum muhtemelen düzeltilemeyecek ve düzeltilmemesi gereken türden bir şeydi.

Telefonu çaldığında koşusunun üçüncü milini tamamlamak üzereydi. Telefonu çıkarırken ilerlemeye devam etti ve ekranda Kara'nın adını görünce durdu. "Selam bebeğim. Öğle yemeği nasıldı?"

"Dan, ben Renata. Acil serviste Kara'nın yanındayım. Biraz ağrısı var."

Kalbi neredeyse . Hemen arkasını döndü ve Bertha'nın evine doğru koşmaya başladı. "Ne oldu?" Panik kelimeleri zar zor çıkarabildi.

"Henüz emin değilim ama monitöre bağlı ve bebeğin kalp atışları güçlü. Seni aramamı istedi."

Madem iyiydi, neden onu kendisi aramamıştı? "Bertha's senin bulunduğun yerden ne kadar uzakta?"

"Yaklaşık otuz dakika."

Ona ulaşması bu kadar uzun sürerse ölebilirdi. "Geliyorum. Ona söyle... Ona yolda olduğumu söyle."

"Çıldırılmamaya çalış. Doktorlar korkmuyor."

"Ben gelene kadar ona iyi bak."

"Yapacağım."

Dan kırmızı düğmeye bastıktan sonra Walter'ı aradı.
"Derhal hastaneye götürülmem gerekiyor. Karım orada. Sana yerimi gönderiyorum."

"Geliyorum patron."

"Acele et, Walter. Lütfen acele et."

BÖLÜM

On üç

KARA panik **çalışıyordu**. Bu yüzden Renata'dan Dan'i aramasını istemişti. Onun sesinden duyacak ve yaşadığı sinir krizi daha da kötüleşecekti. İlk başta, öğle yemeğinden sonra gaz olduğunu düşünmüştü ama ağrı daha keskin ve düzenli hale gelince, onu Mount Desert Island Hastanesi'ne götürmekte ısrar eden Renata'ya söylemekten başka çaresi kalmamıştı.

Onu doğruca bir odaya götürdüler ve güçlü kalp atışları Kara'nın şimdiye kadar duyduğu en iyi ses olan bebeğe monitör taktılar.

Bebek iyiye, ağrı geliyordu? Keşke ters gidebilecek şeyler hakkında daha fazla şey okusaydı da olası komplikasyonları bilseydi. Ama sorunsuz bir hamilelik ve ardından mükemmel derecede sağlıklı bir bebeğin gelişinden başka bir şey düşünmek istemiyordu.

Başka bir sonuç hayal bile edilemezdi.

Kara'nın durumu stabil ve emin ellerdeyken Renata o sabah gelen büyük bir siparişi yetiştirmek için isteksizce işe dönmüştü. Kara'yı daha sonra kontrol edeceğine söz vermişti.

Hemşire Debbie, "Tansiyonunuz biraz yükselmiş," dedi. "Hamileliğiniz boyunca yüksek miydi?"

"Hayır, hiç de değil. Ebem tam olması gereken yerde olduğunu söyledi."

"Kayıtlarınızı talep etmek için kiminle iletişime geçmeliyim?" "Victoria Stevens, hemşire pratisyen-ebe adresinde Gansett Adası kliniği." Kara telefonundan Vic'in numarasını alıp hemşireye verdi, Vic ve Shannon'ın balayı için henüz yola çıkmamış olmalarına şükreliyordu.

"Gansett'i seviyorum. Çocukken yazları büyükannem ve büyükbabamla orada geçirirdim."

Hemşire sohbet ediyorsa paniğe gerek yoktu, değil mi?

"Biz de orayı çok seviyoruz. Orası bizim evimiz." "Sizi Maine'e getiren nedir?"

"Benim... şey... ailem burada." "Ah, anlıyorum."

"Bebeğimi mi kaybediyorum?" Kara usulca sordu.

"Hiç sanmıyorum tatlım, ama bekleyelim bakalım doktor geldiğinde ne diyecek. Kadın doğum uzmanını çağırdık. Yakında burada olur." Debbie Kara'nın kolunu okşadı. "Endişelenmemeye çalış. Bunun hiçbir faydası olmaz."

"Deniyorum." Ve başarısız oluyorsun. Eğer bebeğe bir şey olursa... *Hayır, o konuya girme. Olumlu düşün.* Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken, şimdiye kadar hissettiği tüm duygular bir anda onu ele geçirmiş gibiydi; özellikle de korku, keder, kalp kırıklığı ve sevgi. Henüz tanışmadığı bu küçük varlığa duyduğu sevgi çok büyüktü.

Neyse ki bebek her zamanki gibi hareket ediyordu ve bu da bir nebze olsun rahatlatıyordu.

Yarım saat sonra, Dan koşuya çıktıktan sonra olduğu gibi saçları diken diken olmuş, gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde odaya daldı. Hemen kızın yanına geldi ve onu terli kucağına aldı. Normalde onun nemli tişörtüne sarılmaktan çekinecek olsa da, şu anda istediği tek şey Dan'di.

"Ne diyorlar?"

"Doktoru bekliyoruz ama hemşire her şeyin iyi göründüğünü söyledi. Bebeğin kalp atışları güçlü ve kendisi de çok hareket ediyor."

Dan bebeğin hareketini hissedebilmek için bir elini karnına koydu. "Peki ağrı nereden geliyor?"

"Emin değilim."

Debbie döndüğünde "Braxton Hicks kasılmaları olabilir," dedi. "Doğum sancılarını taklit edebilirler ve genellikle oldukça rahatsız edicidirler."

"Onlar hakkında bir şeyler okumuştum," dedi Kara. "Acı verici olmadıklarını sanıyordum."

"Herkesin farklı bir deneyimi var. Bazı anneler acı verici bulurken, diğerleri daha çok bir sıkışma hissi söylüyor."

"Ben de yaşadım, sıkılaşma. Bu benim kocam, Dan."

"Memnun oldum," dedi Debbie.

"Sen de," dedi Dan. "Doktor ne zaman burada olur?"

"Yaklaşık on beş dakika içinde. Serum takmaya başlayacağız."

Biraz susuz kaldığınız için size biraz sıvı verin, bu da Braxton Hicks kasılmalarına neden olabilir, eğer bu buysa. Hemen döneceğim."

Dan başını onun göğsüne yasladı. "Ödümü kopardı."

Kara parmaklarını onun saçlarında gezdirdi. "Beni de korkuttu." "Bu çocuğumuz şimdiden bize aracılığıyla adımlar."

"Ciddiyim." Tuhaf ağrılardan biri daha karnına doğru yayılırken Kara yüzünü buruşturdu.

"Selam evlat, benim, baban. Sana bir şey söyleyeyim... Annen çok harika biri ve seninle tanışmak için sabırsızlanıyor. İkimiz de . Ama ilk kez sahneye çıkma zamanın gelene kadar ona biraz daha yumuşak davranırsan çok memnun oluruz."

Başını kaldırıp ona baktığında, gözlerinde kalp vardı, gülümsedi. "Renata aradığında koşarak geldiğin için teşekkürler."

"Her zaman sana ve fıstığa koşarak geleceğim."

KARA O AKŞAM SAAT DOKUZ CIVARINDA SERBEST BIRAKILDI. Kapsamlı bir muayeneden ve çok sayıda testten sonra bebekle ilgili ciddi bir sorun olmadığı anlaşıldı ve tansiyonu dengelendi. Sancıların Braxton Hicks kasılmaları olduğu belirlendi.

Walter onları Bertha'nın evine geri götürürken, "Normal bir şey için paniklediğim için kendimi aptal gibi hissediyorum," dedi.

"Kendini aptal gibi hissetme. İkinize de bir şey olmasındansa panik yapmanızı tercih ederim."

"Yine de... hiçbir şey hakkında çok fazla şey."

"Eğer acı çekiyorsan hiçbir şey değildir. Ayrıca, son birkaç gün çok stresliydi."

Acı tüm dikkatini toplamasını gerektirmeden önce öğle yemeğinde arkadaşlarından gelen tuhaf havayı tam olarak değerlendirme fırsatı bulamamıştı.

Şimdi kendini daha iyi hissettiğinden, Jessie ve Ellery'nin söylediği şeyleri gözden geçirdi ve onlar hakkında ne hissettiğini çalıştı. Bir yandan nereden geldiklerini anlıyordu. Diğer yandan da kendisi için en iyi olanı yaptığı için özür dilemiyordu. Ama arkadaşlarının onun uzun süreli yokluğu yüzünden incinmiş olmasından nefret ediyordu.

"Her şey için teşekkürler Walter," dedi Dan onları Bertha'ya teslim ederken.

"Sorun değil patron, hanımını görmek de güzel."

"Teşekkür ederim Walter," dedi Kara.

"Kendine iyi bak." "Bakacağım."

Bertha onları kucaklayarak karşılamak için kapıda bekliyordu. "Her şeyin yolunda olmasına çok sevindim, tatlım."

Kara büyükannesine sarıldı. "Ben de."

"Bir de dünyadaki en doğal şey olduğunu söylerler, değil mi?"

Kara güldü. " mi?"

"Değil Eğer sen sor Ben. I vardı dört kaotik hamilelikler ve ardından dört kolay doğum."

"Umarım kolay teslimatı alırım."

"Yapacaksın. Bundan eminim. Aç mısın?"

"Bir şeyler yiyebilirim."

"Sabah kocaman bir tencere tavuklu şehriye çorbası yaptım. Kulağa nasıl geliyor?"

"Mükemmel."

"Dan?"

"Evet, lütfen. Teşekkür , Bertha."

"Benim için zevk."

Bertha kaseler dolusu çorbayı kabuklu ekmekle birlikte servis etti ve onlarla birlikte oturup yemeklerini yerken bir şişe Miller High Life içti.

"Senin Manhattan'da yaşayan bir kız olduğunu sanıyordum," dedi Dan. "Sadece hafta sonları, okul geceleri asla."

"Ah, anlıyorum. Lisedeyken Miller High Life içerdim."

"Bu bir skandal. O zamanlar bira içecek yaşta değildin."

Sırıttı. "Anneme söyleme." "Senin için değeri nedir, dostum?"

"Hem de çok. Şimdi bile kafama vurur." "Sanırım senin bu anneni seveceğim."

"O harika biri," dedi Kara. "Tüm ailesini seviyorum."

"Böyle olması güzel."

"Büyükbabanın ailesini sevdin mi?" Kara Bertha'ya sordu. "Onlar hakkında pek bir şey söylediğini hatırlamıyorum."

"Benden hoşlanmadılar. Rafine oğulları için fazla kaba saba olduğumu düşünüyorlardı. Annesi daha geleneksel bir eş olabilmem için evlendikten sonra ıstakozculuğu bırakmamı önerdi."

Kara, bağımsızlığına düşkün Bertha'ya birinin böyle bir şey söyleyebileceğini düşününce neredeyse çorbası boğazında düğümleniyordu. "Öyle bir şey demedi!"

Bertha kıkırdadı. "Kesinlikle öyle, ayrıca ıstakoz avcısı bir kadın olmanın pek de hanımefendiye yakışmadığını söyledi."

"Vay canına. Suratına yumruk atmadığın için ne kadar şanslı olduğunu biliyor muydu?"

"Onun bunu fark ettiğini hiç sanmıyorum ama sevgilim fark . Tony aşırı tepki vermemem için elimi tuttu." "Ne söyledi?"

"Bunu asla unutmayacağım," dedi Bertha gülümseyerek. "Dedi ki, 'Anne, kiminle evlendiğimi çok iyi biliyorum ve o benim istediğim her şey, bu yüzden onu rahat bırak, yoksa beni bir daha göremezsın."

"Vay canına," dedi Kara. "Bu çok ateşli."

"Elbette öyleydi ve eve döndüğümüzde bunun karşılığını fazlasıyla aldı."

"Ack! Dur!"

Bertha kahkahalarla güldü. "Sanki her fırsatta aynı şeyi yapmıyormuşsun gibi."

Kara, Dan'e suçlu bir bakış gönderdi. "Haklı, bebeğim."

"Sen sessiz ol."

Bertha, Kara'nın kocasına bakarak yaptığı surat ifadesine daha da çok güldü.

Kapının yüksek sesle çalınması onları ürküttü.

"Bu saatte bu da kim?" Bertha kapıyı açmak için ayağa kalkarken sordu.

Genç bir polis memuru kapıda durmuş, elinde büyük beyaz bir zarf tutuyordu. "Dan Torrington için paket. Şurayı imzalar mısınız lütfen?"

"Bu bende Bertha," dedi Dan. "Kimden?" "Dedektif Cosgrove bunu size bırakmamı istedi.

Daha önce. Bir trafik kazası için çağrıldım... Bu bir motorlu araç kazası."

"Bu terime aşınayım."

"Doğru ya. Tabii ki biliyorsundur. Özür dilerim. Her neyse, bunu size bırakmamı istedi. Bu kadar geç geldiğim için özür dilerim."

Dan paketi genç adamdan aldı ve makbuzu .

"Hepinize iyi akşamlar."

"Sen de aynısını yap."

"Nedir bu?" Dan zarfı açıp içindekileri inceledikten sonra Kara sordu.

"Son polis ve otopsi raporları."

"Ah, bazı ışık YATMA ZAMANI okuma,"

Bertha dedi, yüzünü buruşturarak.

Dan belgeleri tezgâhın bıraktı ve masaya döndü.

"Buna nasıl katlanıyorsun?" Bertha sordu. "Böyle bir davanın ayrıntılarına."

"Asla kolay değil, bu kesin ama gerçeklere odaklanmaya ve kendime yapmam gereken işi hatırlatmaya çalışıyorum."

"Hiç müşterilerinizden nefret etmeye başladığınız oluyor mu?"

"Birçok kez onlardan nefret etmeye başladım, özellikle de saçmaladıklarını ve ağızlarından çıkan her kelimenin yalan olduğunu fark ettiğimde. Böyle birine karşı tam bir savunma yapmak çok zor, bu yüzden bugünlerde sadece masum olduğuna inandığım müvekkilleri kabul ediyorum. Herkes sağlam bir savunmayı hak eder ama herkes benden bunu hak etmez. Artık değil."

Bertha başını salladı. "Bunu sevdim."

"Kariyerimin bu noktasında seçici olmak daha kolay. Başlangıçta, hayatlarının geri kalanını hapiste geçirmeyi hak eden gerçek pisliklere hayır deme lüksüne sahip değildim. Onlar için her zaman geleni yaptım ama mahkum edilip gönderildiklerini görmek kalbimi kırmadı."

"Hiç mahkum olması gereken birini kurtardınız mı?"

Dan'ın yüz ifadesi Kara'nın hiç görmediği kadar ciddiye. "Birkaç kez, bu gerçekten berbat bir şey çünkü yeniden suç işleyeceklerinden emin oluyorsunuz. Çoğu çok geçmeden tekrar suç işler. Sistem mükemmel değil ama elimizdeki tek sistem bu."

"Böyle bir durumda ilk hamleniz ne olur?" Bertha sordu.

"Tuttuğum müfettiş o gece birlikte olduğu kadınlarla konuşurken ben de raporlara bir göz atacağım."

Keith'le onu barda birlikte gören diğer kişiler." "Bir dedektif tutmuşsun," dedi Kara.

"Evet, bu bir idam davasında oldukça standarttır. Kapsanacak çok yer var."

"Kimi getirdin?" Bertha sordu.

"Carter Smith. Hugo tavsiye etti."

Bertha başıyla onayladı. "Smith'ler iyi insanlardır. Büyükbabası ıstakozcuydu. Eskiden onu iyi tanırdım."

"Bunun parasını kim ödüyor?" Kara sordu.

"Baban yapacağını söyledi. Ön duruşmada suçlamaların düşürülmesini sağlamak için elimizden geldiğince fazla bilgi toplamak üzere herkesin elini taşın altına koyması gerekiyor."

"Bu mümkün mü ki?"

"İmkânsız değil ama uzak bir ihtimal. Onların yapmadığına dair çürütülemeyecek kanıtlar üretmemiz , yani hedefimiz bu. Yargıca suçlamaları düşürmek için yeterli şüpheyi verecek bir şey bulmak."

"Ve bu soruşturmacının bu davada doğru tarafta olacağına güveniyor musunuz?" Kara sordu.

"Keith hakkında söyleyecek çok güzel şeyleri vardı." "Gerçekten mi?" Bertha sol kaşını kaldırarak sordu.

"Evet. Keith'in her şeyi tamir edebildiğinden ve örneğin bir tesisatçıya parası yetmeyen insanların onu aradığından, çünkü sorunu çok az bir ücret karşılığında halledeceğinden bahsetti. Carter, içmediği zamanlarda insanların onu çok sevdiğini söyledi."

"Bu doğru," dedi Kara. "O her zaman her şeyi tamir edebilmiştir. Lisedeyken babamın ondan mutfak lavabosundaki sızıntıyı tamir etmesini istediğini ve bir saat içinde yaptığını hatırlıyorum. Ondan sonra evde bir şeyleri tamir etmesi için nadiren birini çağırırlardı. Bir sürü de arkadaşı var, birçoğu çocukluk yıllarına dayanıyor."

Bertha, "Son birkaç yıldır içki içmesi iyice kötüleşti," dedi. "Onu her gördüğümde sarhoştı."

Dan, "İçki içiyor olması onu katil yapmaz," dedi.

"Hayır, kesinlikle değil," dedi Bertha.

"Yani... biz hiçbir zaman yakın olmadık," dedi Kara. "Dürüst olmak gerekirse onu çok az tanıyorum. Başı çok beladaydı, okulda kavga ederdi . Ama bunun cinayete dönüştüğünü düşünemiyorum."

"Bayanların onu *sevdiğinden* bahsetmiyorum bile," dedi Bertha. "Oh, kesinlikle. Bütün hayatı boyunca etrafına üşüşüler.

hayat."

"Bunların hepsi yararlı bilgiler," dedi Dan. "Geçirdiğin günden sonra seni yatağa götürmemiz gerekiyor, tatlım."

Olanların geri kalanını bile bilmiyordu. "Ben hazırım."

Kalktılar ve kaselerini bulaşık makinesine götürdüler.

Kara hâlâ masada oturan büyükannesine sarılmak için eğildi. "Çorba için teşekkürler. Çok lezzetliydi."

"Bir şey değil, tatlım. İyi uykular." "Seni seviyorum."

"Seni daha çok seviyorum." "Hayatta olmaz."

Bertha ona gülümsedi. "Bu konuda seninle dövüşeceğim. İyi geceler, Dan."

"İyi geceler Bertha. Yemek için teşekkürler." "İkinizi de burada görmekten çok mutluyum."

Kara pijamalarını giyip dişlerini fırçaladıktan sonra Dan onu yatağına yatırdı. "Raporları gözden geçireceğim ve biraz çalışacağım. Birazdan gelirim."

"Çok geç kalma. Ayaklarımı sıcak tutmana ihtiyacım var."

"Buralarda iyi olduğum tek şey bu mu?"

"Evet," dedi gülerek. " bu kadar."

"Nasıl olduğunu anlıyorum." Onu öpmek için eğildi. "Sen ve bebek Dylan'ın iyi olmanıza çok sevindim."

"Ben de öyle. Çok korkutucuydu."

"İşte bu yüzden Mac, Gansett Adası'nda gelecekteki tüm hamileliklere yasak getirdi."

"Mac gülünç biri ve karısı ikiz doğurarak ona meydan okudu."

"Ve baldızı dörtlü doğurarak. Her şeyin kontrolünü kaybetti."

"O ne düşünürse düşünsün, hiçbir zaman kontrolü elinde tutamadı."

Dan gülümsedi ve onu tekrar öptü. "Akıllı adamlar dünyayı kimin yönettiğini bilir ve bu biz değiliz."

"Bu doğru."

"Eve, Gansett'e dönmek için sabırsızlanıyorum."

"Ben de öyle. Kardeşlerim tüm suçlamalardan aklanmış olarak eve dönmek istiyorum, böylece burada neler olup bittiğini düşünmek zorunda kalmadan hayatımın tadını çıkarmaya geri dönebilirim."

"Bunun mümkün olan en kısa sürede gerçekleşmesi için elimden gelen her şeyi yapacağım."

"Yaptığınız her şey için teşekkür ederim. Ailemin hak ettiğinden çok daha fazlası."

"Hepsi senin için aşkım. Her şey senin için."

BÖLÜM

On dört

NE ZAMAN DAN

GELDİ yatak bir saat

Daha sonra,
aşkına sıkıca sarıldı.

Kara ona uzandı ve gerçek

"Kızlarla yediğin öğle yemeği hakkında hiç konuşmadık.
Onları görmek harika
mıydı?" "Evet."

Yüzünü görebilmek için geri çekildi. "Kulağa pek hevesli
gelmiyor. Onları gördüğün için çok heyecanlıydın."

"Görünüşe göre, çok uzun süre uzak
kalmışım." "Ne demek istiyorsun?"

"Uzun süreli yokluğumdan duydukları memnuniyetsizliği
dile getirdiler."

"Gerçekten mi?"

"Evet. Renata bunu kişisel algılamamam gerektiğini
söylüyor. Kendi hayatlarındaki hayal kırıklıklarını benden
çıkarıyorlar ama bu bana oldukça kişisel geldi."

"Neden gittiğini ve neden kaldığını biliyorlar."

"Sanırım başkalarının yaptıkları yüzünden onları
cezalandırmanın haksızlık düşünüyorlardı."

"Ama onlarla konuşuyordun. Mesaj, FaceTime, fotoğraflar
gidip geldi."

"I tahmin et var. Hayır yedek için
arkadaşlar kim fiziksel olarak mevcuttur."

"Sana böyle hissettirdikleri için çok üzgünüm tatlım. Bunu hak etmiyorsun."

"Bir bakıma öyle."

"Nasıl yani?"

"Kelly -ve Matt- ile işler patladığında her şeyden elimi ayağımı çektim. İşe gittim, eve geldim ve Bertha hariç herkesten uzak durdum. Onu hala düzenli olarak görüyordum. Ama diğer her şeyi bıraktım çünkü insanların bana tanıdıkları en zavallı insanmışım gibi bakmalarına dayanamıyordum."

"Ah, bebeğim. Sen hiç zavallı olmadın. Acınası olanlar Matt ve Kelly'ydi."

"Herkesin herkesi tanıdığı ve tüm kasabanın bir adam için kavga eden kız kardeşleri konuştuğu böyle bir yerde yaşamak nasıl bir şey biliyor musun?"

"Anladığımı söyleyemem."

"Çok acımasızdı. Sonra nişanlandılar ve ailem düğün planlamalarına yardım etmek için devreye girdi ve ben de buradan gitmek zorunda kaldım. Bir saniye daha dayanamadım. Kızlara veda bile etmeden ayrıldım. Arabama bindim ve şehirden uzaklaştım ve bir daha arkama bakmadım."

"Kendin ve akıl sağlığın için yapman gerekeni yaptın."

"Ben sadece kendimi düşünüyordum. Ani ayrılışımdan onlar için ne anlama geleceğini hiç . Onlar benim buradaki gerçek ailemdi, biliyor musun?"

"Bunu biliyorum. Onlar hakkında hep bunu söyledin."

"Benden daha iyisini hak ediyorlardı."

"Kendin bunu hak etmediği halde kendine çok yükleniyorsun. Onların başına gelseydi onlar da aynı şeyi yapabilirlerdi."

"Onlar benim gibi ayrılamazlardı. Benim yaptığım gibi tüm hayatlarını bırakıp gitmeyi göze alamazlardı."

"Eminim taşınma masraflarını kendi paranızla karşılamışsınızdır."

"Hayır. Aileme verdiğim cezanın bir parçası olarak şirkete ödettirdim. Çok fazla eşya almadım ama aldıklarımın parasını ödediler ve kızlar da bunu biliyor çünkü onlara babamı sıkıştırdığımı ve taşınma masraflarını ona ödettiğimi söyledim. Zor zamanlar geçirdiklerinde başvurbir Ballard Boat Works yok."

"Bahse girerim, bu tür bir yardım için şirkete ya da ailenize başvurduğunuz tek zaman bu olmuştur."

"Öyle, ama onlar-"

"Kara, sen yanlış bir şey yapmadın. Şirketler çalışanlarının yerlerini değiştirmek için her zaman para öderler."

"Bunun yaygın bir uygulama olduğunu biliyorum ama babamın işindeki başarısı beni bu çok önce arkadaşlarımdan ayırmıştı. Şehirde güzel bir dairem ve yeni aldığım bir arabam olduğu için beni tam olarak desteklemediğine asla inanmadılar ama üçü de benden çok daha fazla maddi sıkıntı çekerken bunların parasını kendim ödedim. Buraya geri dönmek bana gittiğimde unuttuğum şeyleri hatırlattı."

"Hayatınız için onlardan farklı seçimler yaptınız. Ellery genç yaşta evlendi ve oteli satın aldı. Jessie Doug'la birlikte olmayı seçti, en azından şimdilik. Renata daha iyi para veren bir işe geçebilecekken Williams için çalışmaya devam ediyor. Tıpkı senin için burada kalmak imkânsız hale geldiğinde buradan ayrılma kararına sahip çıktığın gibi onlar da kendi seçimlerine sahip çıkıyorlar."

"Sanırım."

"Bu doğru, aşkım. Sen hâlâ tanıştığımız günkü kişisin."

"Hayır, değilim."

"Öylesin. Ne demek istiyorsun?"

"Artık farklıyım."

"Nasıl?"

"Bir , artık para konusunda asla ama *asla* endişelenmiyorum. En son ne zaman paraya önem verdiğimi hatırlamıyorum."

nasıl ödeyeceğimi düşündüm."

"Yani çılgınca başarılı, yıkıcı derecede yakışıklı ve son derece seksi bir avukatla evlenmeniz duruma yardımcı olmadı mı?"

Kara bir kahkaha patlattı. O kadar çok güldü ki yatağını ıslatacağından korktu. Nefesini tuttuğunda gözlerinde yaşlar ve yüzünde bir gülümseme vardı.

"Söylediğim bir şey yüzünden mi?"

"Islak yatakta uyumak istemiyorsan beni bir daha böyle güldürme. Kocaman bebeğin mesaneme kamp kurdu."

"Diğer tüm sevimli özelliklerimin yanı sıra şeytani bir şekilde komik olmam elimde değil."

Dudaklarını sıkarak kapattı. "Konuşmayı kes."

Adam kadının kurtuldu. "Bu beni, senin sürekli beni susturmaya çalıştığın o muhteşem ilk günlerimize geri götürdü."

"Bunu asla başaramadım."

"Sizden önce başkaları denedi ve başarısız oldu." Kız kaşlarını kaldırıncaya hemen ekledi: "Ebeveynler, öğretmenler, koçlar, patronlar, profesörler, hukuk firması ortakları."

"İyi kurtuluş, Danışman." "Çok yakındı."

"Her zaman büyük bir beladan bir kalp uzaktasın."

"Tehlikeli yaşamayı severim." Saçlarını şefkatle yüzünden geriye doğru taradı. "Arkadaşlarınla geçirdiğin zaman üzücü olduğu için kendimi kötü hissediyorum."

"Olan oldu ama burada olduğumuz sürece onlarla daha fazla zaman geçirip işleri yoluna koymayı umuyorum. Bu gerçekleşmezse de sorun değil çünkü sen, Dylan, Bertha, Buster, senin ailen ve Gansett Adası'ndaki tüm ailemiz yanımda. Bizim seçilmiş ailemiz."

"Benimle birlikte olmak senin için zor bir durumu daha da kötüleştirdiyse özür dilerim."

"Seninle olmak tüm hayatımı tamamlıyor. Aşırı şişirilmiş egona rağmen, sen hayatımdaki en iyi şeysin."

başına geliyor ve sen beni çoğu zaman delicesine mutlu ediyorsun."

Ona yan gözle baktı. "Sadece çoğu zaman mı?"

"Zaferleri elde edebileceğiniz her yerde alın."

"Evet, canım. Demek başına gelen en iyi şey , ha?"

"buradan, Dan."

"Ama az önce beni her şeyden çok sevdiğini söyledin!"

"Bunu ne zaman söyledim?"

"Duydum. Yemin ederim
duydum." "Şimdi

uyuyacağım." "Bana iyi
geceler öpücüğü ver."

"zaten."

"Tekrar yap."

Ona doğru uzandı ve ilk şehvetin sancılarını çeken bir genç gibi nefes nefese kalana kadar yüzünü öptü. "İyi miydi?"

"Artık bambaşka bir sorunum var gibi görünüyor." "Bunu kendi başınıza çözebilirsiniz. Çocuğunuz ve Ben uyuyacağım."

"Vay canına, bu çok acımasızca. Bu kadar kaba olduğunu hiç bilmiyordum."

Kara, Dan Torrington ona delicesine aşık olmaktan başka seçenek bırakmadığından beri her gece yaptığı gibi gülümseyerek uykuya daldı.

ONUN ÖPÜCÜĞÜNDEN SONRA MÜMKÜN OLAN HER ŞEKİLDE UYANIKTİ.

Dan, mutfak masasının üzerine bir dükkan kurdu. Kendisine Bertha'nın Değirmenlerinden birini ikram etti ve ardından polis ve otopsi raporlarını incelemekle meşgul oldu.

Arkasında bir varlık hissettiğinde kendini tamamen kaptırmıştı. Döndüğünde, Buster'ın sanki odaya girmenin doğru olup olmadığından emin değilmiş gibi kapı aralığında durduğunu gördü.

"Selam, Buster. Umarım seni rahatsız etmedim." "Hayır."

Buzdolabına gitti, bir Miller çıkardı ve kapağını çevirerek kapattı. "Kara?"

"O iyi ve çok şükür bebek de öyle."

Buster birasından bir yudum alırken başını salladı. "O kızı öldürmediler."

"Biliyorum."

"Keith bir pislik, katil değil."

Dan başını salladı, Buster'ın anlattıkları ilgisini çekmişti çünkü Kara bir keresinde amcasını tanıdığı en keskin insan gözlemcisi olarak tanımlamıştı. "Ben de başkalarından böyle duyuyorum."

"Tamir edebilir
misin?"

"uğraşıyorum."

"Güzel." Birasını aldı ve kapıya doğru yöneldi, giderken masanın üzerine bir gazete bıraktı.

"İyi geceler,
Buster." "İyi
geceler."

Dan, *Mount Desert Islander* gazetesinin nüshasını eline aldı ve BALLARD OĞULLARI HAFTA SONU CİNAYETİNDE TUTUKLANDI yazan bir manşetin yer aldığı ön sayfaya göz attı.

BAR HARBOR - Ballard Boat Works'ün sahipleri Chuck ve Judith Ballard'ın oğulları Keith ve Kirby Ballard, bekarlığa veda partisi için şehirde bulunan 21 yaşındaki Tanya Sorenson'ın öldürülmesiyle ilgili olarak Cumartesi günü tutuklandı. Sorenson, uzun süredir Bar Harbor'da yaz aylarında yaşayan Mitchell ve Deborah Sorenson'un kızıydı. Parti, Tanya'nın erkek kardeşi August Sorenson'un nişanlısı Jessa Kaul içindi.

Islander'a konuşan kaynaklar 37 yaşındaki Keith Ballard'ın akşam saatlerinde Barnacle Lounge'da Bayan Sorenson ile birlikte görüldüğünü söyledi. İzleyicilere göre Ballard ve Sorenson gecenin büyük bir bölümünde dans etmiş ve son çağrı için geri dönmeden önce yaklaşık kırk beş dakika boyunca birlikte ortadan kaybolmuşlardır.

Düğün partisi West Street'teki Sorenson evinde kalıyordu. Bayan Kaul ve August Sorenson Ekim ayında Sorenson'ların evinde evlenecekler.

Yerel polis tarafından iyi tanınan Keith Ballard, Ballard Boat Works'te işçi olarak çalışıyor. Mount Desert Lisesine ama mezun olduğuna dair bir kayıt yok. Kardeşi 30 yaşındaki Kirby de BBW'de usta olarak çalışıyor. Mount Desert Lisesi ve Colby Koleji mezunu.

Sorenson ve Kaul aileleri bu zor zamanda mahremiyet talep etmişlerdir. Ballard ailesine yapılan çağrılar basın saatine kadar cevapsız kaldı. Ballardların kayınbiraderi olan ünlü savunma avukatı Daniel Torrington, Kirby Ballard'ı temsil ediyor. Torrington, eski Kara Ballard ile evli ve ikili Rhode Island'daki Gansett Adası'nda ikamet ediyor. Bir başka kayınbirader olan yerel avukat Matthew Gallagher ise Keith Ballard'ı temsil etti. Bugünkü duruşmada kardeşler önümüzdeki hafta yapılacak ön duruşmaya kadar kefaletle serbest bırakıldı.

Dan makaleyi okur okumaz telefonu çaldı Mount Desert Islander'dan gelen bir telefonla.

"Dan Torrington."

"Ben Mount Desert Islander'dan Elias Young. Bu kadar geç aradığım için özür dilerim ama bugünkü duruşmadan sonra birkaç sorum olacak. Bir dakikanız var mı?"

"İstiyorum."

"Kirby Ballard'ı temsil ediyorsunuz. Keith'i kim temsil ediyor?"

"Emin değilim."

"Neden ikisini de temsil etmiyorsunuz?" "Çünkü Keith benim hizmetlerimi almamayı seçti."

"Gerçekten mi?"

"Evet."

"Keith senin kim olduğunu biliyor mu?"

"Muhtemelen. Kız kardeşiyle birkaç yıldır evliyim ama onunla sadece bir kez düğünümüzde karşılaştım."

"Şahsen ben onun yerinde olsaydım seni takımımda görmek için can ."

"Onun adına konuşamam. O benim müvekkilim değil."

"Söz konusu gece Kirby'nin nerede olduğu hakkında bana ne söyleyebilirsiniz?"

"Akşamı evde geçirmiş ve sadece Keith'i kasabadan alıp eve bırakmak için ayrılmış. Kardeşine bir yere bırakılmak isteyip istemediğini sormak dışında kurbanla hiçbir teması olmamış. Keith hazır olduğunu söyledi. Ayrıldıklarında Bayan Sorenson kaldırımdan onlara el sallamış. Sanırım kaldığı yer onların bulunduğu yere yakındı."

"Görgü tanığı raporuna göre iki kardeş de onunla birlikte kaldırımdaydı."

"Kirby aracından hiç inmedi."

"Bu şimdiye kadar duymadığım bir şey. Sence neden suçlandı?"

"Bunu eyalet polisine ve sormanız gerekir."

"Bana söyleyebileceğiniz başka bir şey var mı?"

"Müvekkilim masum bir adamdır. Bu davada asla suçlanmamalıydı."

"Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim." "Sorun değil."

Dan, muhabire karşı açık sözlü davranarak Kirby için durumu daha da kötüleştirmedini umarak görüşmeyi sonlandırdı.

Ardından, Keith ve Tanya'nın bir saatten fazla dans ettiklerini, birlikte bir süre ortadan kaybolduklarını ve daha sonra son çağrı için geri döndüklerini doğrulayan tanıkların ifadeleri de dahil olmak üzere olayların zaman çizelgesini ortaya koyan polis raporuna daldı. Daha sonra el ele bardan ayrılırken görülmüşlerdir. Kasabadaki güvenlik kameraları onları tepeden aşağıya, sahile doğru yürürken kaydetmişti.

Görgü tanığı, Keith ve Kirby'yi Kirby'nin aracının yanındaki kaldırımda Tanya konuşurken gördüğünü iddia etti, ancak Kirby araçtan hiç çıkmadığını iddia etti. Peki bu sözde tanık onu kaldırımda nasıl gördü?

Sırada otopsi raporu vardı ve kandaki alkol seviyesinin %0,19 olduğunu belirtiyordu. Dizüstü bilgisayarını kullanarak Maine'deki yasal sınır olan %0.08'i araştırdı, yani Tanya sarhoşluk için yasal sınırın oldukça üzerindeydi. Kafasına aldığı bir darbe sonucu ölmüştü ama polis hangi silahın kullanıldığını tespit edememişti. Vücudunda ve vajinasında bulunan DNA, tutuklandıktan sonra Keith Ballard'dan alınan örnekle eşleşmişti, bu da birlikte gizlice seks yaptıkları anlamına geliyordu.

Bir sonraki hamlesi Tanya'yı sosyal medyada bulmak oldu. Aralarında Tanya'nın erkek kardeşi ve nişanlısının da bulunduğu arkadaşları ve ailesiyle çekilmiş fotoğraflarla dolu aktif bir Instagram hesabı buldu.

Tanya'nın uzun sarı saçları, mavi gözleri ve muhteşem bir gülümsemesi vardı.

Keith onun sadece yirmi bir yaşında olduğunu fark etmiş miydi? Bunu sadece ona bakarak anlayamazdı çünkü Dan onun en azından yirmili yaşlarının ortasında olduğunu tahmin ederdi.

Onun için yazılan övgü yazılarından bazılarını okurken ailesi için yüreği sızladı.

Küçük kız kardeşim öldü, yazmıştı August, itibaren birlikte fotoğraflarla birlikte. Bu ilk fotoğraflara bakılırsa, ondan yaklaşık beş ya da altı yaş büyüktü. *Tanya'nın gülümsemesi dünyamızı aydınlatırdı. Hayatımızı neşe ve kahkahalarla ve asla etmediği çocuksu bir merak duygusuyla doldurdu. Bu kayıp bizi sonsuza dek değiştirdi ve Tanya'mız için adaleti sağlamak adına elimizden gelen her şeyi yapacağız. Huzur içinde uyu, tatlı kız.*

Gönderi, August ve ailesinin yanı sıra geniş aileleri için de bir sempati dalgası yarattı.

Tanya'nın Instagram hesabının linkine tıkladı ve bir yıllık paylaşımları arasında gezinerek Tanya'nın hayatı hakkında fikir edinmeye çalıştı. Liseyi Madison, Connecticut'ta bitirmiş ve Connecticut Üniversitesi'nde okumuştı. Sık sık UConn sweatshirtleri ve diğer kıyafetleriyle poz veren gururlu bir Huskie'ydi ve Mayıs ayında mezun olacaktı.

Northeast Harbor Yelken Okulu'nda yelken eğitmeni olarak çalıştığı Bar Harbor'da yazları geçirmeyi çok severdi.

Dan, paylaşımları ve yorumları okurken bir sosyal medya tavşan deliğine düştü. May'in gönderilerinden biri dikkatini çekti. Düşünceli görüldüğü bir selfie paylaşmıştı. *Bazen işler umduğunuz gibi . İnsanlar size gerçekte kim olduklarını gösterir ve bu çok büyük hayal kırıklığı yaratabilir. İhtiyacım olduğunda yanımda olan tüm tatlı arkadaşlarıma minnettarım.*

Yorumlar da aynı derecede açıklayıcıydı.

0 seni hak etmedi. Hiç öyle düşünmedim.

Onsuz daha iyisin.

Uzun süre bekar kalmayacaksın, kızım.

Sizin için buradayız! Çöpü attığına sevindim!

Dan, Los Angeles'taki masumiyet projesi için çalışan kadın araştırmacılardan biri olan Clarissa'ya bir e-posta gönderdi. Genç ve havalıydı ve sosyal medyayı Dan'in asla anlayamayacağı düzeyde anlıyordu. Ona ilgisini çeken paylaşımın linkini gönderdi. *Adamın kim olduğunu nasıl öğrenebiliriz?*

Bir savunma avukatı olarak hedefi tanıtmaktı. Jüriye cinayetin nedeni olan başka biri tarafından işlenmiş olabileceğini göstermek için bir davada makul şüphe. Tanya'nın eski bir olası içinde bu

Yön. Uzak bir miydi? Elbette, ama başlamak için bir yerdi.

Clarissa kısa bir süre sonra ona e-posta gönderdi. *Hey! Bırak da . Yarın sana geri döneceğim. Maine nasıl?*

Teşekkür ederim. Maine ilginç bir yer. Çok sayıda aile dinamiği var ve hepsi de iyi türden değil. Yardımınız için minnettarım.

Yardım etmekten mutluluk duyarım.

Dan yorgunluktan gözleri dolana kadar Tanya'nın yazılarını okumaya devam etti. Esneyerek dizüstü bilgisayarını kapattı ve yorgunluğunu atmak için ayağa kalktı. Ocağın üzerindeki saatin 2:10'u gösterdiğini görünce bir kez daha baktı.

Evin içinde sessizce ilerledi, yatmak için hazırlandı ve Kara'nın sıcak bedenine sokuldu, düşünceleri, hayatı çok erken elinden alınan başka bir genç kadınla doluydu.

BÖLÜM

On beş

KARA, Bertha ve Buster'ın işe gitmek için hazırlandıklarını duyunca **erkenden uyandı**. Aylardır yaşamadığı bir enerji patlamasıyla, onlar önce onları görmek için ayağa kalktı.

Kara mutfakta belirlediğinde Bertha, "Tavukların yanındasın," dedi.

Kara büyükannesinin yanağını öptü ve ona sonsuza dek sevgili Bertha'sını hatırlatacak olan Jean Naté'nin kokusunu içine çekti. "İstakozcularla birlikte olduğumu mu söylemek istiyorsun?"

"O da var."

Kollarını soru sormak için uzatarak Buster'a doğru gitti. Buster başıyla kısa bir selam verdi ve ona hafifçe sarılması için izin verdi; Buster dokunulmaktan hoşlanmasa da bunu hoşgörüyü karşıladı. Bir keresinde ona, sıkı olmadıkları sürece kendisine sarılmasından memnuniyet duyacağını söylemişti.

Başını göğsüne yaslayan omzunu okşadı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Bugün daha iyiyim."

"Bunu duyduğuma sevindim. Bunu bir daha yapma."

Onun için endişelendiğini söyleme şekline güldü. "Endişelenmemeye çalışacağım."

"Bugün bizimle gelmek ister misin, tatlım?" Bertha sordu.
" isterdim ama Dan de gelene kadar beklemek istiyorum.
Sizi iş başında görmeyi çok ister."

"Ellerini kirletecek," dedi Buster, kahkahaya en çok yaklaştığı homurtuyla.

Kara ona gülümsedi. "Bunu görmek komik olacak."

"Süslü pantolon."

"Pek sayılmaz ama. Onu tanıyın. Bence ondan hoşlanacaksınız."

"Buster onu sevecek çünkü sen seviyorsun," dedi Bertha.

"Göreceğiz," dedi Buster, her zaman yaptığı gibi yargılamayı saklı tutarak yeni insanlarla. Hayatına girmeyi hak etmeleri gerekiyordu. Yıllar boyunca temkinli olmamak için onu hayal kırıklığına uğratan çok fazla insan olmuştu.

Kara'nın ilk anılarından biri Keith ve Kyle'ın Buster'a sataşmalarıydı. Her ikisinden de küçük olmasına rağmen, o zaman ve ondan sonraki her seferinde müdahale etmişti. O etraftayken kimse Buster'a sataşmazdı.

Dan yatak odasından çıktı, dağınık ve uykulu görünüyordu, bu onun en sevdiği görünümülerinden biriydi çünkü genellikle onu bu şekilde gören tek kişi oydu. Diğer herkes için o, Los Angeles'ın şık ve gösterişli avukatıydı. Ama onun için o aşkıydı, ruh eşiydi, her şeyiydi.

Kara, Buster'dan uzaklaşarak onu bir öpücükle selamladı.
"Günaydın. Ne kadar geç kalktın?"

"Çok geç. Kahve var mı?"

"Elbette öyle," dedi Bertha. "Burada yakıtımızı ondan alıyoruz." "Tanrı sizi korusun."

"Bertha bizi onunla balığa çıkmaya davet etti," dedi Kara.

"Bunu yapmayı çok isterim."

"Bugün gelmek ister misin?" Bertha sordu.

Dan Kara'ya baktı. "Kendini hissediyor musun?" "Gelmeyi çok isterim. Bu benim en sevdiğim şey." "O zaman yapalım."

"Senin işin yok mu?"

"Birkaç şeyi bekliyorum, yani zamanım var."

"Git hazırlan," dedi Bertha. "Sen giyinirken ben de kahvaltı için sandviç hazırlayayım."

Kara, en sevdiği çocukluk anılarından bazılarının yaşandığı, büyükannesinin ıstakoz teknesi *Big B*'de bir gün geçirme düşüncesiyle başının döndüğünü hissetti.

"Bunun olduğuna emin misin?" Odalarında hazırlanırken Dan sordu. "Dün hastanedeydin."

"Sahte doğum sancılarıyla. Ben iyiyim. Serum takıldığından beri kendimi çok daha iyi hissediyorum. Bu sabah midem bile bulanmadı."

"Vay canına, bu harika bir gelişme."

"Elbette öyle ve tekneye bineceğim için heyecanlıyım. Çok uzun zaman oldu."

"Her şeyin nasıl görmek için sabırsızlanıyorum."

"Bir sweatshirt getirin. Yılın bu zamanlarında suda hava serin olabilir."

"Evet, hanımefendi." Telefonu *Los Angeles Times*'tan gelen bir aramayla çaldığında oturma odasında bir sweatshirt arıyordu. Ne istiyorlardı ki? "Torrington."

"Ben *LA Times*'dan Kent Thomas." "Sizin için ne yapabilirim, Bay Thomas?"

"Söylentilere göre Maine'de cinayet suçlamasıyla yargılanan kayınbiraderlerinizi savunuyormuşsunuz. Doğruluk payı var mı?"

"Neden bilmek istediğinize bağlı."

"Gerçekten mi? Ünlü savunma avukatı aile içi bir cinayeti üstleniyor. Bu nasıl haber olmaz?"

"Bu benim ailem değil. Karımın ailesi ve ben onları çok az tanıyorum."

"Yani iki erkek kardeşinin cinayete suçlandığı doğru mu?"

"Size bilmek istediklerinizi söylersem, gazetenizde sansasyonel bir versiyonunu mu okuyacağım?"

"Hiçbir şeyi sansasyonel hale getirmeyi planlamıyorum. Yeni bir vaka yakaladığınızı ve bunun ailevi bir vaka olduğunu duydum, bu yüzden ilgimi çekti."

"Eşim Kara'nın iki erkek kardeşi, Keith ve Kirby Ballard, Maine Eyalet Polisi tarafından bekârlığa veda partisi için kasabaya gelen yirmi bir yaşındaki Tanya Sorenson'u öldürmekle suçlandı. Bar Harbor hapishanesinde tutuluyorlar. Mahkemede sunulduğunda davanın gerçeklerinin suçlamaların düşmesiyle sonuçlanacağına inanıyoruz."

"Kardeşlerin, kurbanın ölü bulunduğu sabahın erken saatlerinde onunla birlikte olduğunu söyleyen bir görgü tanığı olduğunu okudum."

"Keith Ballard akşam boyunca ve ertesi gün birlikteydi. Kirby kardeşini kasabadan aldı. Bayan Sorenson'a eve bırakmayı teklif etmişler ama o reddetmiş. Onu bıraktıklarında hayatta ve iyiydi."

"İkisini de mi temsil ediyorsun?"

"Sadece Kirby."

"Neden diğeri değil?" "Bunu ona sormanız gerekir." "Ah, anlıyorum."

"Hiçbir şey görmüyorsunuz Bay Thomas. Lütfen yarı gerçekleri ya da imaları yayınlamayın. Size elimden geleni söyledim. Umarım bununla ne yapacağınız konusunda sorumlu davranırsınız."

"Zaman ayırdığınız için teşekkürler Bay Torrington."

"Bu da neydi şimdi?" Kara onu bulmaya geldiğinde sordu.

"*LA Times*'dan aradılar. Görünüşe göre, kardeşlerinizi cinayet suçlamasıyla savunduğum söyleniyor."

Telefonu *Mount Desert Islander*'dan gelen bir aramayla tekrar çaldı. Kara'nın kim olduğunu görebilmesi için telefonu çevirdi. "Dan Torrington."

"Ben yine *Mount Desert Islander*'dan Elias Young."

"Sizin için ne yapabilirim, Bay Young?"

"Kayınbiraderlerinize karşı açılan davayı ve onların savunmasını nasıl yapmayı planladığınızı konuşmak üzere daha uzun bir görüşme için müsait olup olmadığınızı merak ettim."

"Her ne kadar sizinle görüşmek istesem de, mahkemeye çıkana kadar stratejimi gizli tutmayı tercih ediyorum."

"Hâlâ sadece Kirby Ballard'ı temsil ettiğinizi teyit edebilir misiniz?"

"Evet, bu doğru."

"Matthew Gallagher Keith'i temsil ediyor mu?" "Bunu ona sormanız gerekir."

"Karınızın Bay Gallagher ile bir geçmişi var."

"Eğer karımı çamura bulamayı planlıyorsanız, telefonlarınıza çıkmayacağım Bay Young. Birbirimizi anlıyor muyuz?"

"Tabii ki. Ben sadece-" "İyi günler."

Dan aramayı sonlandırdı ve elini Kara'nın omzuna koydu.

Kollarını kavuşturmuş, delicesine savunmasız görünüyordu, bu da onu kızdırıyordu. "Sanırım Matt'le olan geçmişimin bir şekilde bu hikâyenin bir parçası olmayacağını ummak çok fazlaydı."

"Böyle bir şey olmayacak, yoksa gazetesi benden tek kelime daha alamayacak. Bunun ortaya çıkması konusunda endişelenmeni istemiyorum."

"Ne? Ben mi endişeleniyorum?"

Dan ona sarılabilmek için kollarını hareket ettirdi. Hayatının aşkına sıkıca sarılırken, onu bu durumun çirkinliğinden korumak için ne gerekiyorsa yapacağına dair sessizce yemin etti. "Hadi balığa gidelim."

KARA'NIN İÇİNDEN GELEN KORKU HISSİ BİR TÜRLÜ GEÇMİYORDU.

Matt'le olan geçmişini soran yerel bir gazete. Kasabaya geri dönmüş olmak, uzun zaman önce yok ettiğini sandığı pek çok duyguyu yeniden canlandırmıştı. Ne olduğunu hatırlamak

Dedikodu konusu olmak, damarlarında asit dolaşması gibiydi. Utanç, kalp kırıklığı ve öfkenin bir bileşimi olan bu yakıcı hissi, ayrılıp Gansett Adası'nda yeniden başlamaya karar vermeden önce aylarca yanında taşımıştı.

"Konuş benimle." Dan onları Jeep'le iskeleye götürdü, Bertha ve Buster'ı da kamyonetiyle takip etti. "Ne düşünüyorsun?"

"Yoğun dedikodulara konu olmanın nasıl bir his olduğunu özlemediğimi."

"Herhangi bir dedikodunun konusu değilsiniz. Bir muhabir tek bir yorum yaptı."

"İşte böyle başlar. Hadi ama, tek gereken bu, biliyorsun."

"Onu . Bu dava ilerledikçe beni kaynak olarak isteyecekler ve artık biliyor ki seni hikayenin bir parçası yaparsa benim için ölür. Beni çok net bir şekilde duydu."

"Öyle miydi peki?" Ona doğru baktı. "Bunu tekrar yaşayamam. Yapamam işte."

"Eğer bu da hikayenin bir parçası olursa, derhal Gansett'e dönüyoruz. Ailen davayla ilgilenmesi için başka bir avukat tutabilir." Direksiyonu sıkıca kavradı ve yanağındaki bir kas, strese girdiğinde yaptığı gibi zonkladı. Bunu görmeyeli uzun zaman olduğunu fark etti. "Başından beri bu davadan vazgeçmeliydim."

"Hayır, buraya geri dönmem gerekiyordu. Bu durumdan uzun zaman önce kurtuldum. Arkadaşlarım haklı. Arada bir eve gelmenin ve Kelly ile Matt hayatımı mahvetmiş gibi davranmayı bırakmanın zamanı geldi, çünkü . Beni hayatıma yönlendirdiler."

"Mümkün olan en boktan şekilde."

"Kesinlikle, ama Gansett'e taşındığım için ne kadar mutluyum?" "Gansett'e taşındığın için *ben* ne kadar mutluyum?"

Konsola doğru eğildi, ki hamile karnıyla bunu yapmak hiç de kolay değildi, ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Her şey için çok ama çok mutluyuz."

"Bununla birlikte, sevdiğiniz insanlar da dahil olmak üzere kimsenin size zorluk çıkarmasını istemiyorum."

"Bu bir güçlükten çok bir uyandırma çağrısıydı. Ellery'nin çocukları hızla büyüyor ve beni neredeyse hiç tanımıyorlar. Yeğenlerim de öyle."

"Yeğenlerin seni tanıyor. Haftalık FaceTime görüşmeleri ve mektuplaşmalarla bunu sağladın. Onlara her zaman bir şeyler gönderiyorsun."

"Yine de burada onlarla birlikte olmanın yerini hiçbir şey tutamaz. Bunu geçen gece fark ettim. Onlar çoktan büyüdüler. Onlarla olan hiçbir şeyi kaçırmak istemiyorum."

"Onları önümüzdeki yaz haftalığına adaya getirmeliyiz. Buna bayılırlar ve bebek Dylan konusunda bize yardımcı olabilirler."

"Bu harika olur. Harika bir fikir."

Onu, Bertha'nın onları koyda demirli tekneye ulaştıran botu tuttuğu iskeleye yönlendirdi.

"Nereye park edelim?"

"Bertha'nın arkası iyi ve anahtarları bırakın. Kimse anahtarlarını tekneye almaz."

"Araçlarının çalınmasından endişe etmiyorlar mı?" "Hayır, kimse onlara dokunmaya cesaret edemez. Hepsi biliyor birbirimize."

Buster, arkasında on beygir gücünde bir dıştan takma motor bulunan küçük bir şişme botla annesini teslim ettikten sonra Dan ve Kara için geri döndü.

Kara yüzünü rüzgâra dönüp gözlerini kapattı, suda geçirdiği günlere milyonlarca anı ona kim olduğunu ve nereden geldiğini hatırlatıyordu. Gözlerini açtığında Dan yüzünde meraklı bir ifadeyle onu izliyordu.

"Ne?"

"Sizi geldiğiniz bu yerde görmenin biraz şaşırtıcı olduğunu düşünüyordum."

"Büyük bir parçam hâlâ burada yaşıyor ve döndüğümünden beri bunu görmeye başladım."

"Bir daha eve dönemeyeceğini söylüyorlar..." "Bu doğru değil."

"Burada olmana sevindim," dedi Buster.

Yerel dedikodulara konu olma ihtimalinden hâlâ endişe duysa da Kara sevgili amcasına gülümsedi. "Ben de öyle."

DAN TARAFINDAN RAHATSIZ EDİLDİ SORUŞTURMA TARAFINDAN MUHABİR VE

Kara'nın arkadaşlarının onu eleştirmesi. Onların incinmiş duyguları yüzünden kendini suçlu hissederek nereden geldiğini anlasa da, Kara'nın ilk tanıştıklarında nasıl içine kapanık, paramparça bir insan olduğunu da tüm ayrıntılarıyla hatırlıyordu. Onun kendine yepyeni bir hayat kurarken gösterdiği cesaret ve dayanıklılığı en ön sıradan izlemişti. Bugünlerde o haline hiç benzemiyordu ve o zamanlar yapması gereken şeyi yaptığı için başkalarının onunla uğraştığını duymak ona acı veriyordu.

Buster onları *Big B*'ye götürürken Dan, Kara'nın en sevdiği şeylerden birini yaparak harika vakit geçirmesini sağlamaya kararlıydı. Diğer şeyleri düşünmek için daha sonra zamanı olacaktı. Şimdilik istakoz avlamayı öğrenmek istiyordu.

"Bana her şeyi anlat. Hiçbir şeyi ."

Bertha gülerek teknenin motorunu çalıştırdı ve aralarında balık tutan diğer kişilerin konuşmalarıyla canlanan VHF telsizinin de bulunduğu bir dizi elektronik cihazı çalıştırdı.

"Dizel mi gaz mı?" Dan sordu.

"Kazanmak için dizel," dedi Bertha.

Dan arkasına yaslanıp, Buster'la birlikte demirleme halatını atma ve limandan ayrılma konusunda belli ki iyi çalışılmış bir rutinden geçmelerini izledi.

Bertha, "Sis yüzünden bugün geç başlıyoruz," dedi.

"yedi oldu," dedi Dan.

"Yaklaşık iki saat geciktik ama biz de gevşemeyi bekliyorduk."

"Gelgitler arasında mı?" diye sordu Kara. "Maine'in Downeast sahili her yerde görebileceğiniz en şiddetli gelgitlerden bazılarına sahiptir. O kadar güçlüdürler ki şamandıraları suyun altına çekerler ve onları tespit etmeyi imkânsız hale getirirler. Istakozcuların 'gelgit çekmek' ya da 'gelgit için yola çıkmak' dediklerini ."

"Ah, tamam. Peki... Sisin kalkması ne kadar sürer?" Yoğun siste ciddi bir tekne kazası geçirdikten sonra, görüş mesafesinin düşük olduğu bir durumda suda bulunmaktan ciddi bir tiksinti duymaya başlamıştı.

Kara onun sıkıntısını hemen anladı. "Güneş görüldüğüne göre sonuncusu da hızla yanacak."

"Güzel."

Ona sıcak bir gülümseme gönderdi. "Endişelenecek bir şey yok. Söz veriyorum."

Onun verdiği güvenceyle rahatlayan adam, "İki soru daha. Hangi şamandıraların size ait olduğunu nasıl anlıyorsunuz ve Downeast ne anlama geliyor?"

Bertha kaşlarını kaldırarak Kara'ya baktı. "Bunu anladın mı aşkım?"

"Yanlış bir şey yaparsam bana haber verecek misiniz?" "Sanki hiç şüphe varmış gibi."

Kara büyükannesine gülümserken Dan de karısının en sevdiği şeylerden birini en sevdiği iki insanla birlikte yapmanın gözlerinde yarattığı ışıltının tadını çıkardı. "Herkesin şamandıraları için kendi renk paleti vardır. Bizimkiler turuncu ve iki beyaz çizgili. Eğer üç beyaz çizgili turuncu bir tane görürseniz, o bizimki değildir."

"Bertha, "Ayrıca üzerlerinde bize ait olduklarını belirten resmi bir devlet etiketi var ve her kış onları yeniden boyuyoruz," diye ekledi.

"Kışın balık tutmaz mısın?"

"Artık gitmiyorum. Eskiden haftada birkaç gün dışarı çıkardım ama son zamanlarda evde kalıp şamandıraları boyamayı ve tuzakları tamir etmeyi tercih ediyorum."

"Bu hâlâ çok fazla iş demek."

"Kolay ve bunu içeride, sıcak bir yerde yapabiliriz."

"yerden beni denetlemeyi seviyor," diyor Buster dedi, onları güldürerek.

"O sandalyede çok iş yapıyor," dedi Kara. "Ve nasıl," diye yanıtladı Buster.

"Burası benim komuta ," dedi Bertha.

"Her neyse," dedi Kara, "Downeast terimi gerçek bir konumdan ziyade yönden geliyor. Eskiden insanlar Boston'dan Maine'e yelken açtıklarında, Maine'in doğu kıyısına ulaşmak için rüzgâr yönünde yelken açarlarmış, Downeast ismi de buradan geliyor."

"Yani Maine'in tüm doğu kıyısı Downeast olarak mı kabul ediliyor?"

"Kime sorduğunuza bağlı," dedi Bertha. "Washington ve Hancock ilçelerinin tamamını ve çok sayıda balıkçı köyünü kapsıyor. Neyin Downeast sayılacağı konusunda herkesin farklı bir tanımı var."

"Bu bölgede kaç tane ıstakoz balıkçısı var?" "DELA'dan gelen son rakam nedir, Buster?"

Bertha sordu.

"Yaklaşık üç bini Downeast'te, ancak eyalet çapında dört binden ."

"DELA nedir?"

"Downeast Istakozcular Derneği," dedi Bertha. Dan, "Bu cinsiyet ayrımı gözetmiyor," dedi.

"İnanın bana, bu konuyu yıllar boyunca defalarca gündeme getirdim. Bugünlerde çoğumuz kadınıız."

"Ne var ve en iyi zaman . yıl için
Istakoz mu?" Dan sordu.

"Tam şu anda," dedi Bertha.

Buster aşıya indi ve birkaç dakika sonra üzerinde Grundéns etiketi olan bir kıyafetle geri geldi.

Limandan uzaklaştıkça deniz daha da dalgalanmaya başladı ve Dan'in midesini bulandıran bir his belirdi. Bertha'nın karşısında oturan Kara'ya baktı ve onun denizin hareketleriyle kendisinden daha iyi başa çıktığını gördü Tabii ki öyleydi. Bu işin içinde doğmuştu.

Bertha tekneyi kendine özgü şamandıralarından birinin yanına getirdiğinde, Buster kapını yüzeye çıkaran hidrolik kaldıraç üzerinde çalışmaya başladı.

Bertha dümeni bırakıp kış tarafa giderek Buster'a ıstakozları toplamasında, ölçmesinde, birkaçını suya geri bırakmasında ve tuttuklarının pençelerine bant takmasında yardımcı oldu.

İyi yağlanmış bir makine gibiydiler, aralarında tek bir kelime bile geçmeden görevlerini yerine getiriyorlardı.

"Hangilerinin geri döneceğine nasıl karar veriyorlar?" Dan sordu. "Eğer hamile dişi ya da küçüklerse- ya da hatta büyük boy."

"Çok büyük olabilirler mi?"

Kara, "Genellikle daha büyük olanlar damızlıktır," dedi, "bu nedenle stokları sağlıklı tutmak için onları her zaman geri göndeririz. Maine ıstakozculuğu, koruma konusunda en ileri endüstriler arasında yer alıyor ve birçok balıkçılık aşırı avlanmadan zarar görürken, ıstakoz endüstrimiz, bunun gibi teknelerde stokları korumak ve muhafaza etmek için yapılanlar sayesinde güçlü."

"Bu harika."

"Bertha'nın arkadaşlarından birinin bir keresinde, amacımızın yüzümüze inat burnumuzu kesmemek olduğunu söylediğini duydum."

"Mantıklı."

"İstakozculuk bu insanların çoğu için bir aile geleneğidir." Uzakta görebildikleri diğer tekneleri işaret etti. "Çocuklarına ve torunlarına bırakabilecekleri bir miras bırakmak istiyorlar."

"Sakladıklarını nereye koyuyorsun?" Dan Bertha'ya sordu.

"Şimdilik bir bekletme tankına. Limana döndüğümüzde Buster onları şuradaki plastik kasalara taşıyacak. Ağırlığa göre satılıyorlar ve standart ağırlıkta oldukları için herkes aynı kasaları kullanıyor. Diğer tarafta işleri kolaylaştırıyor."

"Ortalama bir günde kaç kilo getireceksiniz?"

"Yılın bu zamanı mı?" Buster söyledi. "Birkaç yüz. Diğer zamanlarda elli tane bulduğumuz için şanslıyız." "Her gün farklı," dedi Bertha.

Dan, "Annem ıstakoz pişirmeyi kendine yediremiyor çünkü onları canlı canlı kaynatmanız gerekiyor," dedi, "ve buna dayanamıyor."

"Bunu çok duyuyoruz," dedi Bertha. "Acı hissedip hissetmedikleri konusunda önemli tartışmalar var. Ben öyle düşünmüyorum ama başkaları aynı fikirde değil."

"Ah, anlıyorum."

"Bantlamayı denemek ister misin, Dan?" "Çok isterim."

"Solak mısın, sağlak mı?" "Sağcı."

"Tamam, ıstakozu sol elinle kavrayacaksın. Sonra sağ elinizle penseyi alın, bir bant tutun ve bu şekilde pençenin üzerine kaydırın."

Yeterince kolay, diye düşündü, onun talimatlarını izleyerek. Istakoz elindeyken penseye uzandı, bir bant almayı başardı ve penseden fırladığında sağ pençesine doğru ilerliyordu, bu da Buster'ın yüzüne çarpmamak için eğilmesine neden oldu. "Hoppala."

Diğer üçü gülerken, o tekrar denedi ve sonunda pençeye bir tane takmadan önce iki bant daha kaybetti. İşte o zaman penseyi almadan çıkarmanın

Bandın çıkarılması da az bandın takılması kadar zor bir işti.

"Bu görüldüğünden çok daha zor," dedi penseyi Bertha'ya uzatırken, çünkü onu beklemek için bütün gün vakitleri yoktu.

Onun bir pençe atması için geçen sürede kızın altı pençe daha atmasını hayretle izledi.

"Ona penislerden bahset anne," dedi Buster.

"Ne diyorsun sen?" Dan sordu.

"Kara, neden bu onuru sen taşıımıyorsun?" Bertha torununa gülümseyerek sordu.

BÖLÜM

On altı

"ERKEK LOBİLER HAVE İKİ PENİSLER,"

Kara, Dan kaşlarını salladığında kıkırdayarak,

"Kadınlarını daha iyi seviyorlar," dedi. "Kadınlarını sevmek için daha iyi."

Bertha, "Ama onlar işleri yaklaşık sekiz saniyede hallediyorlar," dedi.

"Kadınları mutlu etmenin yolu bu değil," dedi Dan. "Yine de, eğer iki-"

"Büyükannem ve amcamın önünde bu düşünceni bitirme."

Buster, Dan'i son derece memnun eden içten bir kahkaha attı. "Tipik bir adam."

"Bunu biliyorsun," dedi Kara.

"Elimdekini çok seviyor. Sadece bundan bahsetmek istedim."

"Cezalandırılmadan önce işi bırakmalısın, Torrington."

Buster bir kompartımanın kapısını açtı ve Dan'i daha önce hiç deneyimlemediği ve bir daha asla deneyimlemek istemeyeceği kötü bir koku çarptı. "Bu da ne böyle?"

"Yem," dedi Buster, dudakları kendi versiyonu olan bir sırtıta dönüşerek.

"Aman Tanrım." Buster pis kokulu bir yem torbasını yanına getirdiğinde yana yığılmamak için elinden geleni yaptı.

Annem onu kapana koyabilsin diye.

Dan, kıcıyla gülmekte olan Kara'ya baktı. "Beni uyarabilirdin!"

"Ve yeşile dönmeni mi? Yok artık."

Okyanusun hareketiyle karışan koku midesini bulandırıp Bertha'nın onun için yaptığı lezzetli yumurtalı sandviçi geri getirmekle tehdit ederken, kurabiyelerini fırlatarak kendini utandırmamak için Herkülvari bir çaba harcadı. Buster ağır bir ıstakoz tuzağını suya geri bırakmaya hazırlanırken seksen yaşlarındaki Bertha'nın onu ağırlıksızmış gibi çekişine odaklandı.

"Geri çekilin," dedi Bertha. "Bu tehlikeli kısım."

Tuzak derinlere geri gönderilirken Dan, her şey bir hareketlilik içinde gerçekleşirken bunun neden tehlikeli olduğunu gördü.

Bertha, "En çok yaralanma ve ölüm tuzak kurarken meydana geliyor," dedi. "Her iki yılda bir birini kaybediyoruz."

"Ellery'nin kocası Pete de parmağını böyle kaybetmişti. Olabilecek en kötü zamanda parmağı armaya sıkıştı."

Dan böylesine korkunç bir yaralanmayı hayal ederken yüzünü buruşturdu. "Bugünlerde çok daha iyi durumda," dedi Bertha. "Gördüm birkaç gün önce ." "Ellery çok iyi olduğunu söyledi."

Bertha, "Baskın elindeki işaret parmağı olmadan nasıl çalışacağını anlaması biraz zaman aldı, ama artık anladı," dedi.

"Onlar adına çok rahatladım. Bir süre onun işe geri dönemeyeceğinden korkmuştum."

Bertha bir sonraki tuzağa geçmek için dümene döndüğünde, "Sen evdeyken kızları ve ailelerini akşam yemeğine çağırmalısın," dedi. "Avluda bir ıstakoz fırını yapabiliriz."

"Oh, bu eğlenceli olur. Dan'le şahsen tanışmalarını istiyorum. Bu kadar uzun süre uzak kaldığım için bana biraz kızgın olduklarını öğrendim."

"Ciddi misin?" Bertha gözlerini kocaman açarak sordu. "Benim de sorum buydu," dedi Dan.

Bertha kaşlarını çatı. "Oradaydılar. Neden gittiğini iyi biliyorlar. Bunu sana karşı kullanacaklarına inanmıyorum. Ben inanmıyorum."

"Belki de yapmalısın, çünkü bana kötülük yapan iki kişinin beni sevdiğim diğer insanlardan uzak tutmasına izin verdiğim haklılar."

"Öyle ," dedi Bertha şiddetle. "Dünyaya açıldın, kendine yepyeni bir hayat kurdun ve buradaki hepimizle yakın temasta olmak için elinden geleni yaptın. Kimseye hiçbir şey borçlu değilsin Kara, bu yüzden seni suçlamalarına izin verme."

" fikirdeyim," dedi Dan.

"İkinize de minnettar olmakla birlikte," dedi Kara, "buradaki sevdiklerimi görmek için eve daha sık geleceğim. Hepinizin de bizi ziyaret etmesini istiyorum."

"Maine'den ayrılması için ona iyi şanslar," dedi Buster.

"Onlarla Boston'da buluşmak için Maine'den ayrıldım," dedi Bertha. "On beş yılda bir."

Oğluna bir surat yaptı ve o da aynı suratı ona yaptı.

Tekne kıyı boyunca ilerlerken Dan kahkahalarla güldü. Yem kutusunu kapalı tuttıkları sürece bundan büyük keyif alıyordu.

ÖĞLE YEMEĞİNDE, BERTHA BİR SOĞUTUCU DOLU ÜRETTİ. sandviçler, meyveler, cipsler, içecekler ve kurabiyeler.

Bertha'nın ton balıklı salatası Kara'nın genç hayatının en güzel günlerine dair binlerce anıyı canlandırdı. Bertha ve Buster'la fırsat buldukça balığa çıkar, genellikle onlar balık tutarken ev ödevlerini yapardı.

"Bu harika yemeği ne zaman yaptın?" Dan ayakta yemek yerken sordu. Denize ayak basmaya başlamıştı ama yem kutusu hâlâ bir sorun olduğu için yemeğini çekingen bir şekilde yiyordu.

"Her gün olduğu gibi saat dört buçukta kalktım. İkinizi de gelmeye ikna etmeyi umuyordum, bu yüzden fazladan hazırlandım."

Günün temposu hiç düşmüyordu. Bertha zorlu kıyı şeridinde gezinirken, orada olduklarını bilmeseniz teknenin altını parçalayacak kayaları işaret ederken, mola aralarında bile Buster çalışmayı hiç bırakmadı.

Bertha Dan'e, balık avına çıkan diğer balıkçılardan gelen sürekli VHF konuşmalarının suda iyi bir gün geçirildiğinin göstergesi olduğunu söyledi. "Çok iyi olmayan günlerde telsiz sessizleşmeye meyillidir."

"İkinize ve ne kadar sıkı çalıştığınıza hayranım. Avukat olmak bununla kıyaslandığında çok kolay."

Bertha bir kahkaha attı. "Buna kıyasla her iş kolay, ama hepimizin bir kulvarı var."

"Emekli olmayı hiç düşündün mü?"

Bertha Kara'ya baktı, o da ona bilgi verdi. "Bu onun dünyasında bir küfürdür."

"Canım çok sıkılırdı," dedi Bertha. "Umarım son ödülümü burada, sadece benim için özel olarak inşa edilmiş ve bir ıstakoz teknesinde bulabileceğiniz birkaç kafadan birine sahip teknenin dümeninde oturarak alırım. Bir kızın ihtiyaçları vardır."

"Üzerlerinde tuvalet yok mu?" Dan sordu. "Hayır," dedi Kara. "Erkekler tek penislerini kullanarak yan tarafa. Kadınlar genellikle kova kullanır."

"Babamın teknesinde de böyle yapmıştım," dedi Bertha. "Bundan nefret ederdim, bu yüzden bu tekneyi yaptırırken başlı ısrar ettim."

Dan'ın telefonu bir TV kanalından gelen aramayla çaldı. "Dan Torrington."

"Ben Bangor'daki NBC kanalı WLBZ'den Kate Bannister."

"Sizin için ne yapabilirim Bayan Bannister?"

"Ballard oğullarının cinayetten tutuklanmasıyla ilgili bir haber yapıyoruz."

hikayemize eşlik edecek bir kamera önü röportajı sağlayın."

"Şu anda bir ıstakoz teknesindeyim. Bunu ne zaman yapmak istiyordun?"

"Saat altı haber bültenine yetişmesi için en geç dörde kadar." "Bir saniye bekle." Telefonu bir kenara bıraktı.

"Saat kaçta geri dönecek miyiz?"

"Bana ne zaman gerektiğini söyle, biz de bunu gerçekleştirelim."

"Üç mu?"

"Tamamdır."

Telefonda, "Bağlanmak için bana bir bağlantı gönderirsen saat dörtte konuşabilirim" dedi. Ona e-posta adresini verdi.

"Sonra konuşuruz. Teşekkür ."

"Sorun değil."

"Bebğim televizyona çıkacak mı?" Kara sordu. "Evet. Bu seni seksi yapar mı?"

"Hayır."

Dan, Bertha'ya "O acımasız biri," dedi.

"Senin etrafında olmak zorunda."

"Neyle uğraştığımı görmene sevindim,

B." "Anlıyorum."

"Umarım onu ne kadar mutlu ettiğimi de görüyorsunuzdur, hem de sadece bir penisle."

Bertha kahkahalarla güldü.

"Lütfen ona gülmeyin. Sadece onu cesaretlendirirsin."

"Seksi olduğum kadar komiğim de."

Bertha sevecen bir gülümsemeyle, "Ve hiç de kendini beğenmiş değilsin," dedi.

Bertha'nın Dan'i kendi çocuklarından ya da torunlarından biriyle dalga geçecek kadar çok sevmesi Kara için çok şey ifade ediyordu.

"Hiç de bile."

Buster yem kutusunu açtı ve Dan'in yüz ifadesi anında memnuniyetten Grinch'i kıskandıracak bir yeşil tonuna dönüştü.

Dan kusmak için teknenin yanına koşarken Kara, "Uh-oh," dedi.

Gülmemek için kendini zor tutan Bertha'ya baktı.

"En azından benim yerime kusuyor," dedi Kara sandviçinden bir ısırık daha alırken. Hastanede sıvı aldığından beri kendini bin kat daha iyi hissediyordu.

"Zavallı adam," dedi Bertha. "Bu koku kalbi zayıf olanlara göre değil."

"Hayır, değil, ama beni hiç etkilememesi çok komik." "Siz bizim gibi kör kokuyorsunuz. Uzaklardan gelen insanlar başa ."

"Uzakta mı?" Dan döndüğünde solgun görünüyordu ama artık yeşil değildi. "Orası benim geldiğim yer mi?"

Kara, "Downeast olmayan herkes uzaktadır," dedi.

"Maine'in başka bir bölgesinden olsalar bile mi?" "Özellikle o zaman," dedi Bertha gülerek.

İŞ ÇOK MEŞGULDÜ O RENATA VARDI VARDI YOKTU ZAMAN İÇİN ÜZÜLMEK düğüne katılmayı kabul ettiğinden beri Myles'la arasındaki rahatsız edici yeni havadan bahsetti. Her fırsatta ona yönelttiği aptalca sırtışlara bakılırsa, bu büyük bir hataydı. O sabah geldiğinde, yulaf sütü ve köpüğüyle sevdiği şekilde hazırlanmış bir kahve ve bir zamanlar kriptoniti olarak tanımladığı limonlu kek onu bekliyordu.

Lanet olsun ona.

Siparişleri yerine getirirken, müşterilerden ve tedarikçilerden gelen telefonlara cevap verirken ve posta etiketleri basarken küçük ısırıklar alarak tüm sabah boyunca Danimarka tatlısı yaptı.

Çok meşgul olsaydı, belki de düğün için bir elbise bulmak zorunda ya da en iyi şekilde görünmek için nasıl bir saç kesimi ve stiline ihtiyaç duyduğundan başka bir şey . Onun için en iyi şekilde görünmeyi önemseydiğinden değil, ama

Düğünde tanıdığı başka insanlar da olacaktı. Onlar için en azından manikür yaptırabilirdi, Tanrı aşkına.

Ama ya onun için bu kadar zahmete girdiğini düşünürse?

Şirket broşürleri için kullanılan sert parşömen bir kez daha kâğıt kesiği oluştururken parmağını yakıcı bir kesti. O şeylerden nefret ederdi.

" *çocuğu!* "

Her yeri kanıyordu.

Myles onu kontrol etmek için aceleyle ofisinden çıktı. "Neyin var?"

"O çok sevdiğin lanet broşürler beni yine yakaladı. İşçi tazminatı talebinde bulunacağım."

banyodaki lavaboya götürdü ve parmağını soğuk suyun altına tuttu.

Adamın onun elini tuttuğunu ve ona çok yakın durduğunu fark edene kadar tam bir dakika boyunca orada bir yordakçı gibi durdu. "Sorun değil." Elini geri çekerek, "Ben iyiyim" diye ekledi.

"Acil servise ihtiyacınız var mı?"

"Har-har. Bu hafta üçüncü kez o aptal broşürler tarafından yırtıldım. Hepsini çöpe atmak istiyorum."

Gönderileri işlediği çalışma alanının üzerindeki dolaplardan birinden bir ilk yardım çantası aldı ve işaret parmağının etrafına bir bandaj sardı. "Onları yeniden basarken farklı kağıtlar kullanacağız. İş başında yaralanmana izin veremeyiz."

"Teşekkür ederim."

"Bir değil."

"Eve gitmek ister misin?"

"Hem iyi davranıp de pasif agresif bir şekilde benimle dalga geçmeyi bırak."

Adam kahkahalarla güldü. "Bu da ne demek oluyor?"

Şarkı söyler gibi bir sesle, "Acil servise ihtiyacınız var mı? Eve gitmeniz gerekiyor mu?"

"Bunlar çok ciddi sorulardı." "Doğru."

"Kağıt kesikleri, sepsis ortaya çıkarsa ölümcül olabilir."

Ona ters ters baktı ve masasına geri döndü. "Isır beni."

"Ne zaman ve nerede?"

"Kapa çeneni, Myles, ve işine geri dön."

"Evet, canım."

"Bana öyle deme." "Özür dilerim canım."

Renata lezzetli hamur işinden bir ısırık alıp masasının üzerindeki kanlı pisliği temizlerken her zamankinden daha sinirliydi. Yırtıcı olaydan önce yaptığı işe geri , ona ve en çok da kendisine öfkeliydi. O düğünü asla kabul etmemeliydi. Ne kadar isterse istesin aralarında gerçekleşmeyecek bir şey için ona umut vermişti.

Geri çekilmek için hâlâ zaman var diye düşündü.

Korkak.

Ne? Kendi beynimin bana isim takmasına izin yok!

Neden korkuyorsun? Sana iyi davranan hoş bir adamla iyi vakit geçirmekten mi?

Aynı zamanda benim patronum ve günlük sinir kaynağım olan kişi.

Sana her zaman iyi davranan iyi bir adam.

Bu onunla çıkmak istediğim anlamına gelmiyor!

Kapını çalan onca potansiyel müşteri varken.

KES . Beklenti istemiyorum. Yalnız olmayı seviyorum.

sen? Geçen gece Kara'yı mutluluk ve hamilelikle parlarken gördükten sonra ne düşünüyordun? Belki de bir şeyleri kaçırdığını.

Ben öyle düşünmemiştim!

Şimdi de kendine yalan mı söyleyeceksin? Bunun ne anlamı var ki?

*Senden
nefret
ediyorum.*

*Hayır, .
Gerçekten .*

"Renata!"

Myles'in her zamankinden daha yüksek olan sesiyle neredeyse yerinden sıçrayacaktı. "Ne?"

"Telefon çalıyor. ister misin?" "Hayır, üzgünüm.

Ben bakarım."

"Tanrım, nereden çıkış ?"

"Hiçbir yerde." Masa uzantısını aldı ve müşterinin çevrimiçi sipariş vermesine yardımcı oldu. Yaşlı müşterileri teknolojiyle başa çıkmakta zorlanıyordu, bu yüzden siparişlerini telefonla veren müdavimleri vardı. Aramayı sonlandırdığında Myles hâlâ oradaydı.

"İyi olduğuna emin misin? Yaranla dalga geçmek istememiştim."

"Evet, yaptın ama ben iyiyim. Ve PS, eğer bir kağıt kesici yüzünden çıldırsaydın seninle dalga geçerdim."

"Bunu iyi oldu."

"Ne ekersen biçersin."

Başka herhangi birinin üzerinde seksi bulacağı sıcak bir sırıtışla parladı. "En kötüsünü yapmanı dört gözle bekliyorum."

"Yapma bunu."

"Neyi
yapmayayım?"

"Sana sürtüklük yapmamın tadını çıkar."

"Şirretliğin günün en sevdiğim kısmı oldu."

"Bu seni hangi seviyede mazoşist yapar?" "En yüksek seviye, bebeğim. En yüksek seviye."

Bu şaşırtıcı açıklamayla birlikte arkasını döndü ve ıslık çalarak ofisine geri döndü.

Renata tam bir dakika boyunca ofisinin kapısına bakarak öylece durduktan sonra aklına tek bir düşünce geldi

ve aklının merkezindeydi: Onunla o düğüne gitmekten kurtulmanın bir yolunu bulmalıydı.

BÖLÜM

On yedi

Limana girdiklerinde Dan gazetecilerden dört telefon daha almıştı. Onları günün ilerleyen saatlerinde geri döneceğine dair söz vererek oyaladı. Telefonlara cevap verirken, kıyıya döner dönmez uygulamaya koyacağı bir plan aklına geldi.

Kara onu elinden tutup eve dönerlerken Buster tarafından iyice temizlenmiş olan kış tarafa getirdi.

"Gözlerini kapat ve kokla," dedi.

Dan onun dediğini yaptı. "Ne kokusu alıyorum?"

"Çam ağaçları. Evde olduğumuzu böyle anlırsınız. Kokusunu alıyor musun?"

"İstiyorum."

"Karaya yaklaştıkça koku daha da güzelleşiyor."

Kollarını arkadan ona doladı ve kıyı şeridinin görünmesini izlerken ona sarıldı. "Seni burada seviyorum. Seni orada seviyorum. Seni her yerde seviyorum."

"Aww, şimdi de Dr. Seuss'tan mı alıntı yapıyorsun?"

"Eğer öyleysem, bu kasıtlı değil. Bu sadece gerçek. Burada senin yepyeni bir versiyonunu görüyorum ve bu hoşuma gidiyor. Bugün inanılmazdı."

"Kusarken bile mi?"

"Bunu yaşamama asla izin , değil mi?" "Ne bu hayatta ne de bir sonraki hayatta."

Adam kızın boynunu öptü ve kızın dizlerinin bağı çözülmedi. Doğal olarak, tekrar yaptı.

Bertha gülerek, "Teknede sevişmek yok," dedi. "Burası bir iş yeri."

Dan, Kara'nın kulağına "Frisky işi," diye fısıldadı.

"Geri çekilin, Danışman."

"Bunu daha sonra telafi edecek misin?" "Her zaman değil mi?"

"Sahip olduğum en iyi eş."

Güldü. "Unutmayın bayım." "Sanki unutabilirmişim gibi."

Demirleme yerine dönmeden önce, avlarını bırakmak ve Buster'ın ertesi güne hazırlık olarak torbalara doldurduğu yakıt ve yemi almak için bir iskelede durdular. Yem ve yakıtın birleşik kokuları Dan'i yeniden yeşile döndürmüştü.

"Ağzından nefes al," dedi Kara. "Bunun bir faydası yok. Tadını alabiliyorum."

Kara yine güldü. "Başını yan tarafa koy. Ne olur ne olmaz. Temiz güvertesini mahvedersen Buster çok kızar."

"Bundan bu keyif almana sevindim."

"Burada inelim. Cipe kadar yürüyebiliriz. Çok uzak değil."

"Bunun olmayacağına emin misin?"

"Tabii ki. Bu işi çok iyi biliyorlar." Bertha'ya döndü. "Biz buradan çıkacağız. Dan'in ilgilenmesi gereken bazı işler var. Bu büyüğü gün için teşekkürler."

"Benim için zevkti, tatlım. Umarım sen de keyif almışsındır Dan." "Büyüleyiciydi. Sana yepyeni bir saygı duyuyorum ve

ve ıstakoza bir daha asla aynı gözle bakmayacağım."

"O zaman görevimizi başardık," dedi Bertha. "Evde görüşürüz."

"Akşam yemeği hazırlıyorum," dedi Kara. "Yolda markete uğrarız. Özel bir isteğiniz var mı?"

"Hâlâ o makarna şeyini yapıyor musun?" Buster sordu. "Tavuklu tortellini mi?"

"Evet, o. Bayıldım."

"Ben de çok seviyorum," dedi Dan.

Kara amcasına gülümsedi. "Hemen ."

"Sadece kendini iyi hissediyorsan tatlım," dedi Bertha.

"Çok fazla şey yapma."

"Harika hissediyorum ve senin için yemek yapmak istiyorum." "O zaman buna hayır demeyeceğim. Yakında görüşürüz."

HIZLI BİR DURAĞINDAN SONRA BAKKAL MAĞAZASINDA, DAN VE KARA Bertha'nın evine vardıklarında sokağın haber kamyonları ve eve giden yolu neredeyse kapatan diğer araçlarla dolu olduğunu gördüler.

"Ne be?" Dan mırıldandı.

"Görünüşe göre gibi onlar figürlü dışarınerede ve ünlü avukat kalıyor."

"Harika."

Dan arabasını insanların ve araçların etrafından dolaştırarak garaj yoluna girdi. "Bertha ve Buster'a mesaj atıp eve geldiklerinde neyle karşılaşacakları konusunda onları uyar ve sonra içeri girip orada kal. Bunun yakınında olmanı istemiyorum."

" mısın?"

"Tabii ki. Onlara istediklerini vereceğim ve yollarına göndereceğim."

"Ne istiyorlar?" Kara, muhabir kalabalığına kaçamak bir bakış atarak sordu.

"Hikayelerinde kullanabilecekleri bir şey. Merak etme canım. Onları nasıl idare edeceğimi biliyorum ve burada işimiz bittiğinde, onlardan gitmelerini isteyeceğim. Yiyecekleri halledebilir misin?"

"Evet, ."

"Merak etmeyin. Her şey yolunda. Bu aslında bir fırsat."

"Ne için?"

"Bazı makul şüpheleri ortaya koymaya başlamak için." Gülümsedi. "İçeri girin. Siz içeride güvende olur olmaz, ben de onlarla ilgileneceğim."

"Bugün söylemeyi unutmuş olabilirim diye, teşekkür ederim." "Senin için her şeyi yaparım, aşkım. Ne olursa."

"Bunun için imza atmadın..."

"değil. Ben bu bok için yaşıyorum. Her şey yolunda."

"Vurulmayın, bıçaklanmayın ya da buna benzer bir şey yapmayın, beni duyuyor musunuz?"

Güldü. "Seni duyuyorum."

Kara arabadan indi, arka koltuktan iki market poşetini aldı ve muhabirler ona kardeşleriyle ilgili sorular sorarken eve girdi.

Bu olmaz.

İç kapı arkasından kapandığında, Dan aynı soru yağmuruyla karşılaşmak üzere arabadan

"Sakin olun, ben de size bir açıklama yapayım." Sessizleşmelerini bekledi. "Öncelikle beni dinleyin... Karımın kardeşlerine karşı açılan davayla hiçbir ilgisi yok. Eğer uğraşmaya başlarsanız, onun hakkında haber yaparsanız ya da onunla ilgili başka bir şey yaparsanız, benden tek kelime daha alamazsınız. Bu konuda anlaştık mı?"

Yirmi kadar muhabir arasında bir anlaşma mırıltısı yükseldi. Yarıısı elinde kamera tutan TV muhabirleriydi, diğer yarıısı ise yataktan yeni kalkmış gibi görünüyordu. Onları gazeteciler olarak etiketledi.

"Eşim yasak bölge dışında. Buradayız çünkü kayınpederim oğullarını temsil etmemi istedi. Keith temsil edilmeyi reddetti, bu yüzden tamamen Kirby'nin davasına odaklandım."

"Keith neden reddetti?"

"Bunu ona sormanız gerekir. Tüm bu davanın, Keith'in ölümünden önceki akşam kurbanla birlikte görülmüş olması gerçeğine dayanarak aceleyle verilmiş bir karar olduğuna inanıyorum."

Kirby' olaya tek dahli, kardeşinin eve bırakılmasını istediği bir telefona cevap vermek olmuştur. Kirby, Tanya Sorenson ile hiç konuşmamış. Tek yaptığı Keith'e eve bırakılmak isteyip istemediğini sormak olmuş. Tanya teklifi reddetmiş ve onu kasabanın kaldırımında bıraktıklarında hayatta ve sağlıklıymış. Bu davanın gerçekleri bunlardır ve biz polisin yanlış adamları tutukladığına ve diğer şüphelileri de göz önünde bulundurması gerektiğine inanıyoruz."

"Peki ya Keith'in DNA'sının kurbanın üzerinde bulunduğuna dair raporlar?"

"Onunla teması olduğunu inkar etmiyor. Onunla dans etti. Onu öldürmedi ve Kirby onunla hiç tanışmadı ya da tek bir kelime bile etmedi."

"Peki ya kardeşleri onunla birlikte gördüğünü iddia eden görgü tanığı?"

"Ballard ailesiyle olan geçmişini araştırdınız mı? Eğer bakmadıysanız, bakmalısınız."

"Detaylandırabilir misiniz?"

"Kendi araştırmanızı yapın. Orada ilginç bir hikaye bulacaksınız. Ayrıca, polisin Tanya'nın geçen kış bir erkek arkadaşıyla yaşadığı zor ayrılığı araştırıp araştırmadığını merak ediyorum. Instagram hesabında belgelenmiş. Adamın onu unutamamasıyla ilgili bir şey. Bunun da araştırmaya değer bir konu olduğunu düşünüyorum."

Muhabirlerin öfkeli notlar almasını izlerken, anlatının kontrolünü nasıl ele geçirdiğinden memnundu ve yarınki gazetelerde ve o geceki haberlerde manşetleri görmeyi dört gözle bekliyordu.

"Dava mahkemeye taşınırsa Kirby Ballard'ı temsil etmeye devam edecek misiniz?"

"Duruşmadan çok uzaktayız ama Kirby'nin bana ihtiyacı olduğu sürece burada olacağım. Şimdilik hepsi bu kadar. Bana bir iyilik yap ve sokağı temizle. Burada insanlar yaşıyor ve evlerine gidebilmeleri gerekiyor. Lütfen bir daha buraya gelme."

Dan döndü ve eve doğru yürüdü. "Bundan senin çıkarın ne, Torrington?"

Adamın ses tonundaki kin karşısında şaşırان Dan, yüz ifadesini düzelitti ve soruya cevap vermek için geri döndü. "Affedersiniz?"

"Beni duydun. Senin çıkarın ne?"

"Bana ihtiyacı olan bir aile üyesi için adım atmaktan ve bu zor zamanda eşimin yanında olmaktan başka bir şey değil."

"Eşiniz ailesinden uzakta, değil mi?" "Biz buradayız, değil mi?"

"Buraya gelmeyeli yıllar olmadı mı?"

"Başta da söylediğim gibi, karım bu hikayenin bir parçası değil ve onu bu hikayenin bir parçası haline getirenler benden tek kelime daha alamayacaklar. Geldiğiniz için teşekkürler. Şimdi çekip giderseniz memnun olurum."

Dan mutfığa girdiğinde Kara'yı, gösteri bittiği için kapatmak üzere eğildiği açık pencerenin yanında dururken bulduğunda nefesinin altında mırıldanıyordu.

"Hâlâ benim kahramanım," dedi.

"Bazıları o kadar aşağılık ki."

"Onlara çiğneyecekleri bir şey vermediğiniz için teşekkür ederim ve makul şüpheyi ortaya koyduğunuz için de tebrikler. Bu işin nasıl yürüdüğünü anlamaya başlıyorum."

"Bu sahte suçlamalar düşene kadar alternatif senaryolar üzerinde duracağız." Telefonu Bar Harbor Polis Departmanından gelen bir aramayla çaldı. "Dan Torrington."

"Küçük basın toplantınızı ve soruşturmaya yaptığınız pek de ince olmayan iğnelemeyi gördüm."

"Kurnazca mıydı, Dedektif? Öyle olmasını istemedim. Yoksa görgü tanığınızın yıllardır Ballard ailesinden ve işlerinden mahkemede intikam almaya çalıştığını ve kendisine borçlu olduklarını düşündüğü paranın bir kuruşunu bile görmediğini bilirdiniz.

sebepten dolayı kovuldu. Aralık ayında devam eden bir hukuk davası olduğunu biliyor muydunuz?"

"Bunun farkında değildim."

"Artık öylesin. Tanya'nın aylar önce ayrıldığı erkek arkadaşından kurtulmakta zorlandığını biliyor muydun?"

"Ailesi bundan bahsetmişti."

"Ve sen bakıyor içine nerede o oldu son Cuma gecesi mi?"

"Bir dizi şey üzerinde çalışıyorum ve bu da onlardan biri."

"I istiyorum benim müşteri serbest bırakıldı üzerinde Kefalet beklemede ön duruşma."

"Bu benim kararım değil. Bu AG'nin ofisine bağlı."

"Soruşturmanın tamamlanmamış olması nedeniyle kefaletle serbest bırakılmasını tavsiye ederseniz, bunun bir ağırlığı olacağından eminim."

"Onlarla konuşacağım ama hiçbir şey için söz veremem. Bu da yargıca bağlı. Bu arada, soruşturmamı baltalamaktan kaçınabilirsiniz-"

"Üzgünüm ama bunu yapamam. Masum bir adam cinayetle suçlanıyor. Kurbanla hiç tanışmamış ya da doğrudan bir teması olmamış. Eminim siz ve eyalet polisi elinizde açık ve net bir dava olduğunu düşünüyordunuz ama benim bulduğum hiç de öyle değil."

"Demek istediğinizi anladım, Avukat Bey. Başsavcılıkla konuşacağım. Yapabileceğim tek şey bu."

"Teşekkür ederim. Sizden ya da onlardan en kısa zamanda haber almayı dört gözle bekleyeceğim. İyi akşamlar dilerim."

"Sen de."

"Az önce onun gününü güzelleştirdin," dedi Kara, genişçe gülümseyerek. "Orada verdiğin ders tam bir ustalık dersiydi. O dedektifin sana karşı hiç şansı yoktu."

"Birçok küçük kasaba departmanında olduğu gibi aşırı çalışıyor ve personel sayısı az. Eyalet polisini görgü tanığının ifadesine ile birlikte atladığı için suçlamıyorum."

O akşam Keith'le birlikte olduğunu doğrulayan tanıklar. Ayrıca cesedin üzerinde DNA'sının bulunması meselesi de var. Onu serbest bırakmaları biraz zor olacak ama umarım Kirby ile bir yere varabiliriz."

Kara kollarını onun boynuna doladı ve parmak uçlarına kalkarak onu öptü. "Yaptığın her şey için çok teşekkür ederim. Davayla ilgilendiğini bildiğim için kendimi çok daha iyi hissediyorum."

"Hâlâ uzun yol var ama şansımızı ilk baştakinden biraz daha yüksek görüyorum." Ocağın üzerindeki saate baktı. "Ve şimdi daha fazla makul şüphe tohumları ekmek için diğer muhabirle buluşmam gerekiyor."

"İsterim ki... kariyerinden her zaman etkilendim. Çok , çünkü egon her zaman bir endişe kaynağı olmuştur."

"Elbette," dedi gülümseyerek.

"Ama sizi yakından çalışırken görmek gerçek bir keşif oldu. Çok etkilendim."

"Çılgınca mı dediniz?"

"Mmm, son derece çılgınca."

"Bu çift zarf." "Odaklanın, Danışman."

"Tamamen sana odaklanmış durumdayım, o kadar ki beni hemen bırakmazsan görüşmeyi kaçıracağım."

Kara onu öptü. "Git yakala onları, kaplan."

Görüşmeyi halletmek için oturma odasına giderken omzunun üzerinden, "Lütfen yatmadan önce bu çılgınca şeyi unutma," dedi.

BÖLÜM

On sekiz

DAN kulaklıklarını taktı ve Kate Bannister'ın gönderdiği bağlantıya tıkladı. Onun Zoom toplantısına katılmasını beklerken Walter'a mesaj attı. *Basın nerede kaldığımı öğrenmiş. Sence Bertha's için güvenliğe ihtiyacımız var mı?*

sanmıyorum. Az seni haberlerde gördüm.

Beni garaj yolunda pusuya düşürdüler, bu yüzden güvenlikle ilgili endişelerim var.

Bence buralarda iyisin. Büyük şehir gibi değil. İçgüdü kontrolü için teşekkürler.

Ne zaman istersen patron.

Kate Bannister birkaç dakika sonra görüşmeye başladı. "Gecikme için özür dilerim," dedi. "Başka bir iş için çağırıldım.

toplantı sona erdi."

"Endişelenmeyin."

"Basın toplantınızın bir bölümünü dinledim. Görgü tanığı ve onun Ballard ailesiyle olan sorunu hakkında bana ne söyleyebilirsiniz?"

"Sebepsiz yere işten çıkarıldı ve şirketin ödemeyi reddettiği nakit tazminatı talep ederek dava açtı. Konu Aralık ayında mahkemeye taşınacak."

"Kovulmasının sebebi neydi?"

"Bu detayları ifşa etme yetkim yok. İnanıyorum ki, bunları mahkemede açılan karşı davada bulacaksınız."

ama bence bu bilgi onun motivasyonunu sorguluyor. Tam bir soruşturma tamamlanana kadar müvekkilim için kefalet talep ettim."

"Keith Ballard'ın sabıka kaydı var."

"Keith'i temsil etmiyorum ve Kirby hiç tutuklanmadı."

"Ama Keith'in sabıka kaydını kabul edebiliyorsunuz?"

"Onun hakkında yorum yapmayacağım. O benim müvekkilim değil." Bir süre durakladıktan sonra ekledi: "Ancak şunu söyleyebilirim ki, daha önce alkollü araç kullanmaktan ya da kavgadan tutuklanmış olmak bir kişinin cinayet işlediği anlamına gelmez. Bar kavgasından cinayete büyük bir sıçrama olur."

"Davalarınızda alternatif senaryolar sunma konusunda bir şöhretiniz var. Bu sefer de bunu yapmayı düşünüyor musunuz?"

"Kesinlikle. Cinayet suçunu düşünün. Bir can almak için muazzam miktarda öfke, tutku ve kötülük gerekir. Bu davada bunların hiçbirisi yok muydu? Tüm anlatılanlara göre Keith ve Tanya barda eğlenceli bir akşam geçirmişler. İçki içmişler, dans etmişler, belki tuvalette oynamışlar. Rızası olan yetişkinler arasında olur. Kirby, Keith'i eve bırakmaya gelene kadar bunların hiçbirinin yakınında değildi. Burada cinayet sebebi nerede? Sana yardım edeyim. Bu adamların hiçbirinin Tanya'ya zarar vermek için bir nedeni yoktu."

Dan, Keith adına konuşurken ince bir çizgide , ancak onun davasının gerçekleri Kirby'ninkini etkiledi. "Kirby'nin yaptığı tek hata, eğer böyle adlandırmak isterseniz, kardeşinin eve bırakılması için yaptığı çağrıya yanıt vermektir."

"Keith üç kez alkollü araç kullanmakla suçlandı."

"Bunun kardeşini eve bırakması için neden aradığını açıklamaktan başka ne ilgisi var?"

"Sadece suçlandığını belirtiyorum."

"Bu davanın gerçekleriyle ilgili değil ama araca ihtiyacı olduğunda nasıl bir sistemi olduğuna işaret ediyor. Kirby kendini Keith'in hizmetine sunmuştu ve bu da ona teşekkür etmek içindi."

"Bir kaynak bana eşinizin ailesiyle arasının açık olduğunu söyledi."

"Bu doğru değil ve daha önce konuştuğum diğer muhabirlere de belirttiğim gibi, karımın haberi yapılamaz. Eğer beni bir kaynak olarak kullanmak istiyorsanız, onu haberin dışında tutun."

"Yine de bir yabancılaşmayı doğrulayabilir misiniz?" "Zaman ayırdığınız için teşekkürler. Sonra konuşuruz."

Dan, Kara cevap veremeden toplantıyı terk etti. Konuştuğu gazetecilere yaptığı uyarılara rağmen, davaya dahil olması nedeniyle Kara'nın aile geçmişinin ortaya çıkmasından hâlâ korkuyordu. Bunu düşünmek bile midesini bulandırıyor ve bu, teknedeki kokmuş yemin ona hissettirdiklerinden pek de farklı değildi.

Kara elinde onun için açtığı birayla oturma odasına geldi.

"Teşekkürler, aşkım." "Nasıl geçti?"

"Oldukça iyi."

yanında durmuş, parmaklarını saçlarında gezdiriyordu. "var?"

"Endişe yaratmaya başlayan hakkında konuşmamız gerekiyor."

"O da ne?"

"Az yapılan iki görüşmede de bana aileden uzaklaşmanızla ilgili sorular soruldu."

Tüm vücudu bir kalp atışında gerildi. "Ne dedin sen?"

"Bu dava bağlamında senin hakkında haber yapan biri benden bir daha asla tek kelime alamaz."

"Sence bu onu mı?"

"Emin değilim, beni endişelendiren de bu. Sırf ailenizin kardeşlerinizi savunmak için çağırdığı kişi ben olduğum için geçmişten gelen pisliklerin dirtilmesi fikri beni biraz hasta ediyor açıkçası."

"Ben de öyle. Ne ?"

"Mesele de bu... Eğer bunun bir hikaye olduğuna karar verirlerse, herhangi birinin bu konuda haber yapmasını engellememizin bir yolu yok."

"Bu nasıl bir hikaye olabilir ki?"

Dan hayatındaki herhangi bir şeyden nadiren pişmanlık duyardı. Onlara inanmazdı. Ancak geçmişini nedeniyle kendisini ve karısını bir hikaye haline getiren yüksek profilli kariyerinden pişmanlık duymaya başlamıştı. "Sadece... İsim yüzünden..."

"Neden burada olduğunuzdan ayrı bir hikayeniz var." " gibi bir şey. Ve lütfen bilin ki Bununla hiçbir ilgisi yok. Bana inanmak zorundasın-"

Onu öpmek için eğildi. "Bunu biliyorum. Ününün senden önce gelmesine engel olamazsın."

"Şöhretim sana acı verirse, kendimi asla affetmem."

"Arkadaşlarım da bunca zaman neden uzak kaldığımı merak ediyor."

Kollarını ona doladı ve yanağını bebeklerine yaslayarak onu kendine çekti. "Nedenini biliyorlar."

"Eğer hakkımda haber yaparlarsa, yapsınlar. Saklayacak bir şeyim yok ve PS, ben yanlış bir şey yapmadım. Sevdiğimi sandığım insanlar ve beni sevdiğini sandığım insanlar tarafından kandırılan bendim. Eğer birisi size benim ve ailem hakkında bir haber yapacağını söylerse, bunu kayıtlara geçirebilirsiniz. 'Eşimin saklayacak hiçbir şeyi yok. Sevdiği birini aldatan ve ona ihanet eden o değil. Bu onun kız kardeşi ve şimdi de kayınbiraderiydi. Karım size şu anda çok mutlu bir evliliği olduğunu ve ailesinin büyük bir kısmıyla yakın temas halinde olduğunu ve başından beri de öyle olduğunu söyleyecektir."

"Yani sadece Matt'i sevdiğini mi düşünüyordun?"

Kara onun bir avuç saçını sertçe çekiştirdi.

"Odaklan." "Özür dilerim... Ne diyordunuz?"

"Söylediğim her şeyi duydunuz ve eğer iş noktaya gelirse, yorumunuzu yapacaksınız."

"Emin misin?"

"Çok eminim. Eğer hikayeyi bizim hakkımızda yapacaklarsa, bu konuda söyleyeceklerimiz bunlar."

Kadının kışını avuçlayıp sıktı, hamile vücudunun gür ve seksi kıvrımlarına bayıldı. "Çok çetin cevizsiniz Bayan Torrington. Sizinle uğraşmak istemezdim."

"Benimle uğraşmayı seviyorsun."

"Bu doğru. Şimdi sen söyleyince, şu anda ne yapıyorsun?"

"Büyükannem ve amcam için yemek pişiriyorum, eve döndüklerinde açlıktan ölüyor olacaklar."

İnledi. ". Gerekiyorsa devam et."

"Her zaman benim için en iyisini düşündüğün için sana teşekkür etmeliyim. Bu benim için her şey demek."

"Sen benim için her şeysin."

"Ve sen bana bunu her gün hissettiriyorsun."

"Siz ikiniz hiç ara vermiyor musunuz?" Buster onları kucaklaşırken gördüğünde mırıldandı.

" onları rahat bırak, Buster," Bertha dedi. "Onlar içinde aşk."

"Her neyse."

Kara güldü, Dan'i öptü ve yemeği bitirmeye gitti.

Söylediklerine rağmen, kimsenin bir hikâye uğruna onu çamura bulamaması için elinden geleni ardına koymayacaktı.

RENATA PIJAMALARININ İÇİNDEYDİ VE ÜZERİNDE NEMLENDİRİCİ BİR MASKE VARDI. yüzünde, elinde bir kadeh şarap ve televizyonda *Orange County'nin Gerçek Ev Kadınları*. "Sakatlığının" ardından Myles'ın ekstra ilgisiyle geçen bir günün ardından nihayet nefes alabiliyordu.

Belki de bir kâğıt kesiğini fazla büyütmüştü... Saat on bir haberlerinin teaser'ında bir ses vardı

Kara'nın seksi kocasından gelen bir ısırık, medyaya Ballard ailesiyle ilgili ayrıntılar arayışlarında onu dışarıda bırakmalarını, aksi takdirde dava hakkında onlarla konuşmayı bırakacağını söylüyordu.

Dan'in kuzenini bu şekilde savunduğunu görmek onu zaten sevdiğinden daha çok sevmesine neden oldu.

Kara'ya bir mesaj yazmak için şarabını bıraktı. *Kocanın senin için uğraştığını görmek çok seksi, bebeğim.*

Bunu gördün mü? Oldukça sıcak! Tüm o çöplerin yeniden diriltileceği düşüncesi içimi ürpertiyor ama olsun. Uzun zaman önceydi ve pislik gibi görünecek olan ben değilim.

Renata Kelly'den hiç hoşlanmamıştı. Küçük bir çocukken bile sinsi bir kaltaktı. Her nasılsa, başı genellikle belaya girerken, o özgür ve temiz bir şekilde kayıyordu, lanet olası ispiyoncu.

Hayatının sonuna kadar Matt Gallagher'la kalmayı hak etmişti.

Renata, Kara ve Matt ayrıldığında rahatladığını kimseye itiraf etmeyecekti. Matt'in Kara için yeterince iyi olduğunu hiç düşünmemişti ama o yılan Kelly için mükemmeldi. Gkisi birbirini hak ediyordu.

Kapı zili çaldığında, tamamen hareketsiz kaldı. Bu saatte kim olabilirdi ki?

Belki de Amazon'dan sipariş ettiği kahve yüzündendi. Son zamanlarda her saat teslimat yapıyorlardı.

Kapıyı fırlatıp açtı ve Myles'ın yüzünde ona iyice baktığında solan büyük bir aptal sırtıyla orada durduğunu görünce çığlık attı.

Sonra maskeyi hatırladı ve tekrar çığlık attı. *"Ne yapıyorsun burada?"*

Aynı zamanda, "Yüzünde ne var?" diye sordu.

"Boş ver onu!"

"Ben... uh... sana şu sevdiğin mocha milkshakelerden getirdim, çünkü yaralısın."

Renata'nın nutku tutulmuştu, ki bu pek sık olmazdı. Mocha milkshake'i severdi ama

Yüzünde maske varken ve sütyen takmamışken! "Teşekkür ."
Ondan almak için paravan kapıyı açtı.

"Parmağın nasıl?" "İyi."

"İltihaplanma ya da sepsis belirtisi yok mu?"

Onunla tamamen dalga geçiyordu, ama hakkını yemeyelim, yüzünü asmadı. "Henüz değil, ama daha çok erken."

"Peki, beni haberdar et."

"Ben yaparım. Enfeksiyon kapmaması için yarın hastalık izni almam gerekebilir."

"Bu akıllıca olabilir. Üzerine yeni bir bandaj koymamı ister misin? İşini şansa bırakmak istemezsin."

Renata onun kendisine olan bariz ilgisini teşvik etmek istemiyordu ama adam ona sallama getirecek kadar kibardı, bu yüzden evine girmek için onun aptalca numarasını kabul etti. "Bu konuda biraz yardıma ihtiyacım olabilir." Onu içeri almak için geri çekildi. "Ben, ah, hemen döneceğim. Rahatınıza bakın."

Banyoya gitti ve maskeyi yıkadı; maskeyi çıkarmak için gereken agresif ovalama yüzünden yüzü kızarmış ve şişmiş görünüyordu. Ardından biraz nemlendirici sürdü, saçlarını taradı ve "yarasını" tedavi etmek için gereken bandajları ve antibakteriyel merhemi toplamadan önce sütyenini tekrar taktı.

Yarın, adamın kâğıt kesiğini bahane ederek ona bir şeyler ikram etmesini ve şu anda kanepesinde oturmuş, Ev Kadınları'nın bitmek bilmeyen dramına dalmış görünmesini muhtemelen komik .

"Bu kadınlar kim ve onları bir daha nasıl göremeyeceğim?"

Renata onun yüz ifadesine güldü. "Onlar sonradan edinilmiş bir tat."

"mi?"

Pipeti shake'in kapağından içeri soktu ve derin bir yudum aldı, ağzında patlayan tat yüzünden neredeyse inliyordu. Mocha shake onun tüm zamanların

En sevdiği ikramdı ama her gün bir tane isterken kendini ayda bir taneyle sınırladı. "'Sevmek' güçlü bir kelime. Onları kendi hayatım hakkında daha iyi hissetmek için izliyorum."

Kaşlarını çattı. "Senin hayatının nesi var?"

"Hiçbir şey. Gerçekten. Ama onları izlediğinizde, sizi rahatsız eden her ne ise, onların uğraştığı saçmalıklarla kıyaslandığında hiçbir şey olmadığını fark ediyorsunuz, bunların çoğu muhtemelen reytingleri artırmak için sahte."

"Bu tuhaf bir mantık. Bunun farkındasınız, değil mi?"

"Bunun mantıklı olduğunu hiç söylemedim ama bir saat boyunca başkalarının kaosunda debelenmek stres atmama yardımcı oluyor."

Bandajlara ve merhemlere uzandı ve parmağı üzerinde çalışmaya . "Neden streslisin?"

"Herkes stresli." "Ben stresli değilim."

"Elbette öylesin."

"Hayır, gerçekten ."

"Bir gün içinde yapman gereken onca şey varken nasıl stresli olmazsın?"

"Her gün yaptığım işi seviyorum. Elbette yoğun ama bu iyi bir şey. Bizi işimizin başında tutuyor." Kızgın görünen kâğıt kesigine nazikçe merhem sürdü ve yeni bir bandaj uyguladı. "İş yüzünden strese girmeni istemiyorum. Büyükbabam derdi ki, 'Biz burada kanser tedavi etmiyoruz. Istakoz nakliyatı yapıyoruz.'"

"Sanırım bu doğru." "İşin eğlenceli olması gerekir."

"Kim demiş?"

"Ben, ve ben patronum."

"Evet, öylesin."

"Eğer işte stres yok diyorsam, işte stres yok demektir. Beni duyuyor musun?"

"Seni anlıyorum. Kuzenlerimde de böyle bir şey var."

"Eminim herkes için en stresli şey budur."

Onlara yakın mısınız?"

"Çocukken Kirby'ye yakındım ama şimdi o kadar değil. Babalarımızın dışarıda olması falan çok zordu."

"Bu neden oldu ki?"

"Aile işi için kavga etmek."

"Ah, doğru. Sanırım bu konuda bir şeyler duymuştum." Onu dürttü. "Zaten biliyordun."

"Ailen hakkında dedikodu yaptığımı falan düşünmeni istemedim."

"Bugünlerde herkes Ballard'lar hakkında dedikodu yapıyor."

"I gördüm senin kuzeninin koca üzerinde ve Haberler Daha önce.

Görünüşe göre onları savunan doğru adam var." "O sadece Kirby'yi savunuyor. Keith onun hizmetlerini reddetti."

"Bunu neden yaptı?"

"Çünkü o bir aptal. Her zaman böyleydi, herkesten daha iyi bildiğini sanıyordu."

"Onu hiç tanımıyorum ama insanlar onun kaba saba biri olduğunu söylüyor."

"Öyle biri ama o kadını öldürmüş olması mümkün değil. Birini incitmektense kalbini kırması daha muhtemel. Onu öldürmek için ne gibi bir nedeni olabilir ki?"

"Gerçekte ne söylemek zor ama eminim tüm spekülasyonlarla başa çıkmak da zordur."

"Evet, buralarda Ballard soyadına sahip olmak zor bir zaman."

"Bunu hiç düşünmemiştim. Özür dilerim."

Omuz silkti. "Üzülme. Önemli bir şey değil. Kahve dükkânında ve markette sadece birkaç bakış. Atlatırım."

Bir anda, adamın kanepede kendisine oldukça yakın oturduğunu, kolunu arka minderlere koyduğunu ve vücudunu ona doğru çevirdiğini fark etti. Adamın tüm dikkati üzerindeydi ve bu konuda ne hissettiğinden hiç de emin değildi.

Kötü. Bu konuda kötü hissediyorsun.

Ama beni önemseyen birinin olması güzel bir şey, özellikle de şu anda ailemde olup bitenlerden sonra.

MYLES olması dışında. Patronun. Seni deli eden kişi. Hatırladın mı?

Vicdanı bir kez olsun tam bir sürtük gibi davranıyordu, daha iyi olan yargılarını görmezden gelmeye ve hala rahat edemeyeceği kadar yakınında oturan *patronuyla* birlikte biraz Ev Kadınları'nın tadını çıkarmaya karar verdi.

"Sana bir şey sorabilir miyim?"

Renata ona doğru baktı. "Sanırım..."

"Benden bu nefret etmene neden olacak bir şey mi yaptım?"

BÖLÜM

On dokuz

ANASINI. Renata yapmamıştı. beklenen bu.
"I senden hoşlanmıyorum."

"Oh. İstemiyor
musun?" "Tabii ki
yok."

"Ben de öyle düşünmüştüm."

Şimdi ona bunu düşündürdüğü için kendini tam bir pislik
gibi hissediyordu. "Sorun sen değilsin. Benim."

İnledi. "Bunu duyduğum her sefer için bir dolarım
olsaydı."

"İnsanlar sana bunu mu söylüyor?"

"*Kadınlar* bana bunu söylüyor. 'Sen gerçekten iyi bir
adamsın ama benim için iyi bir adam değilsin' ile birlikte.
Kaçınılmaz olarak, kendilerine bok gibi davranan bir pislikle
birlikte oluyorlar ve anlayamadığım bir nedenden ötürü bitmek
bilmeyen dramın her parçasını kucaklıyorlar." Ev kadınlarının
bir başka sert tartışmaya girdiği televizyonu işaret etti.
"İnsanlar neden bu şekilde yaşamak istiyor?"

"... uh... Bilmiyorum, ama sana böyle davranıldığı için
üzgünüm."

"Sorun değil. Pisliğin teki olduğum için sevimliktense, iyi
olduğum için reddedilmeyi tercih ederim, anlıyor musun?"

Başını salladı, içgörü ilgisini *çekmişti* ve... Kahretsin,
ondan miydi? İmkânı yok. Bu mümkün değildi. Öyle miydi?

"Sorunumuzun ne olduğunu biliyorum."

Shake'inden bir yudum aldı ve bir cevap oluşturmak için kendine bir dakika kazandırmaya çalıştı. "Bir sorunumuz olduğunun farkında değildim."

"Bir tane var."

Neden birden midesi tuhaflaştı? Muhtemelen laktoz yüzündendi. Başka ne olabilirdi ki? "Bana bunun ne olduğunu anlatacak mısın?"

"Babam emekli olduktan ve ben işin başına geçtikten sonra bana karşı neden bu kadar farklı davrandığını bilmek istiyorum. O gitmeden önce arkadaş olduğumuzu ve belki de bundan daha olma yolunda ilerlediğimizi düşünüyordum ama şimdi bana radyoaktifmişim gibi davranıyorsun."

""

"Evet, biliyorsun Renata. Eskisi gibi arkadaş değiliz."

"Teslimat yapıyor olmamız gerekirken sıvı bir öğle yemeği için gizlice kaçtığımızda mı?"

"Diğer şeylerin yanı sıra. Aramızda bir şeyler olduğunu ya da bir şeylerin başladığını düşünmüştüm ama şimdi... Arkadaşımı özlüyorum."

"Biz hâlâ arkadaşız."

"Hayır, değiliz. Bana bir şey söyle..."

"Ne?"

"Babamın yerine geçtiğimden beri farklı mıyım? Pislik bir patron falan mıyım?"

"Hayır. de değil."

"O zaman neden şimdi bana bu kadar farklı davranıyorsun?" "Çünkü artık benim patronumsun."

"Ne olmuş yani? Hâlâ sıvı öğle yemekleri, Cuma günleri çörek, happy hour ve eskiden yaptığımız diğer şeyleri yapabiliriz."

"Hayır,
yapamayız."

"Neden?"

Renata onunla ne kadarını paylaşmak istediğine karar vermeye çalışırken lezzetli shake'ini yudumladı. "Biliyor musun

Annemle babam neden
boşandı?" "Hayır,
bilmiyorum."

"Babam, amcamla araları bozulmadan önce Ballard Boat Works'ün ortağıydı. Eminim bunu biliyorsunuzdur. Herkes biliyor."

"Evet, duymuştum."

"Annem... Babamın şirketteki yönetici asistanıydı. Bu şekilde tanışmışlar. Evlenerek herkesi şok etmeden önce yıllarca gizlice çıktılar. Aslında amcamla aralarındaki sorun da burada başladı. Kardeşinin asistanlardan biriyle çıkması ve bunu yıllarca bir sır olarak saklamasıyla ilgili bir sorunu vardı. Bunun onları diğer çalışanlara karşı kötü gösterdiğini düşünüyordu. Söylemeye gerek yok ama babam amcamın görüşlerini pek takdir etmiyordu. Annem, kardeşlerin araları bozulduğunda, babamın gizliden gizliye bunun nedeni olarak kendisini suçladığını düşünüyordu. O günden sonra babamla aralarında hiçbir şeyin eskisi gibi olmadığını söylerdi. Babam ben lisedeyken evi terk edene kadar bir on yıl daha birlikte yaşamışlar."

"Bu senin için gerçekten zor olmuş olmalı."

"O zamana kadar rahatlamıştım. Onlarla ve tüm işlevsizlikleriyle yaşamak kolay değildi, ama annem... Her şey için kalbi kırılmıştı. Kendini haksızlığa uğramış hissediyordu. Hâlâ da öyle, bu yüzden aynı odada bile bulunamıyorlar. Onun gözlerini oyabilir."

"Ve tüm bu kalp kırıklıklarını patronuyla evlenmesine bağlıyor, değil mi?"

"Gibi bir şey."

"Anlıyorum."

"Ne görüyorsun?"

"Neden eskisi gibi arkadaş olamayacağımızı, çıkamayacağımızı ya da buna benzer bir şey yapamayacağımızı düşünüyorsun. Sonunda annene benzer bir duruma düşmekten korkuyorsun."

"Ben öyle bir şeyden korkmuyorum! Ben onun gibi değilim." "O zaman çıkmamız senin için sorun değil mi?"

"Ben öyle bir şey demedim."

"Gitsem iyi olacak. Yarın Istakozcular Derneği ile erken bir kahvaltımız var."

Organizasyonun saymanıydı ve nadiren bir toplantıyı kaçırmıyordu.

"Ah, tabii." Renata, beklemediği yerlere giden bir konuşmanın aniden sona ermesiyle garip bir şekilde söndüğünü hissetti. "Sarsıntı için ve beni kontrol etmeye geldiğiniz için tekrar teşekkür ederim."

"Sorun değil. Williams Lobsters & More'da iş kazalarını çok ciddiye alırız."

Renata güldü. "Bu ancak bir yaralanma sayılır."

"Önemli. İşlerin bu kadar sorunsuz yürümesi için yaptığınız her şeyi takdir ediyorum. Umarım şirket ve benim için ne kadar önemli olduğunuzu biliyorsunuzdur."

"Bunu duyduğuma sevindim. Teşekkürler."

"Sakın bana bunu zaten bilmediğini söyleme."

"Biliyordum ama yine de duymak güzel."

"O zaman sana daha sık söylemem gerekecek." Ayağa kalktı, hiç çıkarmadığı ceketinin fermuarını çekti ve kapıya yöneldi. "Yarın görüşürüz."

Renata onu kapıya kadar geçirdi ve giderken bornozunun kemerini sıktı. Baş aşağı ve içi dışına çıkmış hissediyordu. "Myles..."

Döndü. "Evet, Renata?"

"İyi bir adam olduğun için kimsenin sana kendini kötü hissettirmesine izin vermemelisin."

"Şey, onlara *izin* verdiğimden değil. Bir şekilde oluyor işte. İyi adamlar en son bitirir, değil mi?"

"Her zaman değil." Birdenbire, iyi davranmanın yanlış bir şey olmadığını bilmesi gerektiğini anladı. "Bazen üste çıkarlar." Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz çifte anlamı fark etti.

Dudaklarının hafifçe kalkması, bunun onun gözünden kaçmadığını gösteriyordu.

"Bu güzel olurdu. Belki bir gün. İyi uykular ve bir şeye ihtiyacın olursa beni ara. Ne zaman istersen."

Renata sadece başını salladı çünkü bu sözleri söylerken ona bakışı Renata'nın nutkunu tutmasına neden olmuştu.

Vücudundaki her hücre bir şeye tamamen ayarlanmış gibi görünürken onun kamyonetine doğru yürümesini izledi.

Onu.

Ona uyum sağlamıştı ve bazı önemli yerlerindeki karıncalanmaya bakılırsa, kesinlikle ondan etkilenmişti.

Myles'a.

Patronu

na.

Kahretsin.

KARA VARDIYERLEŞTİ İÇINE YATAK İÇİN OKUYUN İSE DAN BITMİŞ Çalışıyorum.

Telefonu Renata'dan gelen bir mesajla çaldı. *PROBLEM. Sanırım Myles'tan hoşlanıyor olabilirim-PATRONUM-ve burada çıldırmak üzereyim.*

Kara onu aradı. "Ne oldu?" Renata ona Myles'ın ziyaretini anlattı. "Daha önce geldi mi?"

"Asla! Nerede yaşadığımı bildiğini bile düşünmemiştim."

"Peki, iş sayesinde bu bilgiye sahip olabilir, değil mi?"

"Sanırım öyle, ama buraya habersiz gelmesi kesinlikle görülmemiş bir şey."

"Ve hepsi bir kağıt kesiği yüzünden. Bu çok şirin, Ren." "Cehennem gibi bir kağıt kesiğiydi. Çok kan kaybettim." "Ve sana mocha shake getirdi."

"Evet."

"Yani... Ne göt herif ama."

"Kapa çeneni! Bana bunun neden berbat bir fikir olduğunu anlatman gerekiyordu. Kadınlar ne zaman patronlarıyla ya da iş yerindeki herhangi biriyle çıkmaktan fayda görmüş ki?"

"Bahsettiğiniz şey tam olarak kurumsal bir monolit değil. Burası küçük bir aile şirketi ve kimse onunla çıktığınızı düşünmez."

"Doğru ya. Herkes bunun hakkında konuşuyor olurdu, bu da beni korkuturdu."

"Başıma gelenlerden sonra öğrendiğim bir şey varsa o da diğer insanların görüşlerinin beni ilgilendirmediğidir."

"Huh, bu oldukça derin."

"Bu doğru ve bir kez bu ilkeye göre yaşamaya başladığınızda, hayat çok daha basit hale geliyor. Kendinizi ve sevdiklerinizi mutlu etmek için çabalarsınız ve zaten hiçbir zaman sizin insanınız olmayacak olanlar için endişelenmezsiniz."

"Ne zaman bu kadar bilge oldun?"

"Hayat dişlerime tekme basıp beni akıllanmaya zorladıktan sonra. İnsanlar konuşacak. Bu onların sorunu, senin değil. soru şu: Ondan hoşlanıyor musun?"

"Ondan hoşlanmak istemiyorum." "Bu bir cevap değil."

Renata'nın inlemesi Kara'yı güldürdü.

"Bu bana Dan'ın benimle ciddi olarak ilgilendiğini ilk fark zamanı hatırlattı. Olmuyormuş gibi davranmak için elimden geleni yapmıştım."

"Ve bunun seni getirdiği yere bak - evlendin ve hamile kaldın."

"Mutluluktan uçmayı unutma."

"Neden onu çalıştın?"

"İlk başta benim için ne kadar bunaltıcı olduğunu söylemiştim, değil mi? Çünkü burada yaşananlardan sonra başka biriyle birlikte olmayı düşünecek kadar bile kafam yerinde değildi. Ama işte oradaydı, ısrarcı, komik, yakışıklı ve uslanmaz."

Dan yatak odasının kapısına geldi. "Benden mi , aşkım?"

"Git . Kuzenimle konuşuyorum."

Gitmek yerine içeri girdi ve yatağın üzerinde onun yanına uzandı. "Lütfen, devam edin. Biz de tam iyi şeylere geliyorduk."

Renata güldü. "Komik biri, vermeliyim."

"Yapabileceğin en kötü şey ona bunu söylemek olur."

"Ne dedi? Seksi bir şeytanmışım ya da çok komikmişim ya da-"

Kara onu susturmak için en sevdiği taktiği kullandı ve dudaklarını sıkarak kapattı.

"Görünüşe göre işiniz başınızdan aşkın." "Myles konusunda ne yapacaksın?"

"Bilmiyorum ama diğer insanlar ve onların fikirleri hakkında söyledikleriniz yardımcı oldu. Bazen buradan çıkıp tamamen anonim olabileceğim bir yere gitmeyi hayal ediyorum. Ne istersen yapabilirim ve kimsenin umurunda olmaz."

"Bunu burada yapabilirsin, Ren. Sadece kimsenin senin hakkında ne düşündüğünü umursamadığına karar vermelisin. Bir dene bakalım. Bu çok özgürleştirici."

Dan kaşlarını salladı ve yüzünü yelpazeledi. "*F* kadar sıcak."

"Bu arada," dedi Renata gülerek, "ben yatmaya gidiyorum. Shake yüzünden her zamanki şeker baş ağrım var ama buna değdi."

"Kendimi bildim bileli en sevdiğin şey bu. Hatırla. Bence Myles'ın sana bir tane getirmesi çok hoş."

"Çok ."

"Ona karşı nazik ol. Eğer hissetmiyorsan, onu rahat bırak."

"Sorun da bu zaten. Hissediyor olabilirim ve bu konuda ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yok."

"Chris'le ayrıldığınızdan beri, senin ne kadar özel ve harika bir insan olduğunu takdir edecek birini bulabileceğini umuyordum. Bana öyle geliyor ki Myles o kişi olabilir."

"Biriyle tekrar bu yola girmeye emin değilim. Son sefer çok acımasızdı."

"Evet, öyleydi ama Myles'ı ya da başka birini başkasının yaptıklarından sorumlu tutmak ona ve kendinize büyük haksızlık olur. Herkes bir Chris ya da Matt değildir. Bazen size farklı bir yol gösteren bir Dan ya da bir Myles olabilir."

Dan elini onun elinin üstüne koydu ve sıktı. "Haklısınız. Elbette , ama bunu yapmak daha kolay değil mi?

tüm bu saçmalıkların tekrar yaşanması riskini almaktansa yalnız kalmayı tercih eder misin?"

Kara Dan'e bakarak, "Daha kolay ama daha iyi değil. Doğru kişi olduğunda, risk almaya değer."

"Dinlediğiniz için teşekkürler. Sana minnettarım." "Seni seviyorum, evlat."

"Ben de seni seviyorum."

Kara telefonunu tekrar şarja taktı.

"Seksi zekâsı ve yakışıklı yüzüyle sizi içkiye sürükleyen yakışıklı bir serseriye şans verdikten sonra gülünç bir şekilde mutlu olduğunuzu konuşmaya devam edelim."

"Kendi sesinizi dinlemekten hiç sıkıldınız mı?"

Bir an için bunu düşündü. "Hayır." Kara güldü.

"Rüzgar torbası."

"Beni seviyorsun."

"Garip bir nedenden dolayı, istiyorum."

"Bunun için şükürler olsun." Onu öpmek için eğildi. "Walter'dan duydum, o da bir arkadaşının arkadaşından *Islander*'ın aileniz hakkında büyük bir hikaye yazdığını duymuş."

Kara yüzünü buruşturdu.

"Bunu sana yatmadan önce söylemeli miyim emin değildim ama bilmek istersin diye düşündüm."

"Evet, bilmek istiyorum. Babama söyledin mi?"

"O zaten biliyordu. Onu yorum yapması için çağırdılar ama o katılmamayı tercih etti."

"Ne zaman yayınlanacak?"

"Sabahları internette ve bu haftanın gazetesinde."

"Sanırım şaşırmamalıyız. Ballard Boat Works'ün iki oğlunun cinayet suçlamasıyla tutuklu olması buralarda büyük bir haber. Şirketin istihdam ettiği kişi sayısı nedeniyle ailemizin yaptığı her şey büyük haber oluyor."

"Fırsatımız olursa şirketi görmek isterim. Neye benzediğini merak ediyorum."

"Oradan geçebiliriz."

"Ayrıca büyüdüğün evi görmek, diğer kardeşlerinle tanışmak ve Acadia'yı gezmek istiyorum."

"Bunların hepsi yapılabilir." Kara alt dudağını kemirdi. "Sence Kelly ve Matt efsanesi bu hikâyenin bir parçası olacak mı?"

", ama umarım değildir."

"Kendime yanlış bir şey yapmadığımı söyleyip duruyorum ama yıllar önce yaşanmış bir olayın tekrar gündeme gelmesi çok iğrenç geliyor."

"Renata'ya diğer insanların fikirleri hakkında bir şeyler söylediğini duydum..." Onu yaklaştırmak için kolunu uzattı. "Buraya gel. Seni özledim."

"Ben

buradayım."

"Daha yakın."

Kara ona sokuldu, başını göğsüne yasladı ve her zaman onu rahatlatan kalbinin güçlü, sabit atışını dinledi. Bu kalp sadece onun için atıyordu ve bunu bilmek, buna inanmak onun her şeyi değiştirmişti. "Renata'ya söylediklerimde ciddiydim. Tüm risklere değdi. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Çatallı dilinize ve aşırı şişirilmiş egoma yönelik iğnelemelerinize rağmen, bunu biliyorum."

Kara gülerek homurdandı. "Bunlar sadece seni biraz mütevazı tutma çabalarım."

"Kimse beni senin kadar alçaltamaz ve başka türlü süneni de istemezdim."

"Gansett'teki o ilk günleri düşünmeyi seviyorum, beni deli ediyordun, her gün o kıyafetlerle geliyordun."

gölünç mokasen ayakkabılar, sırf benimle takılabilmek için bana para ödüyorsun."

"Bu benim en iyi stratejilerimden biriydi. Aklınızda hiçbir hedef olmadan tekneyle dolaşmak istememe kızmıştınız."

"Çünkü işler böyle yürümüyor. Seni bir yere götürmem gerekiyor."

"Beni bir yere götürdün, tamam mı? Kelly ve Matt'in adaya geldiği günü hatırlıyor musun, beni Büyük Tuz Göleti'nin ortasındaki cennete *kadar* götürmüştün?"

"Susun. Duvarlar ince. Bertha seni duyacak."

Sessiz kahkahalarla sarsıldı.

"O gün sana aşık olduğum gündü, koşarak gelip beni orada oldukları ve beni pusuya düşürmek istedikleri konusunda uyardığın gün."

"Bunun olmasına izin veremezdim."

"O günün en güzel yanı neydi biliyor musun?"

"Teknede seks değil miydi?"

"Bu ikinci en iyi kısımdı." "Huh.

Bu biraz aşagılayıcı."

"Sus ve dinle. En iyi kısmı, ona haddini bildirmek için kendimi hazırlayacak zamanımın olmasıydı."

"Ve sen de öyle yaptın - *epik* bir şekilde, ekleyebilirim."

"Onunla nasıl başa çıkacağımı bulmak için zamanım olmasaydı donup kalırdım. Bana zaman kazandırdınız ve bu her şeyi değiştirdi. Ne zaman onu, Matt'i ya da yaptıklarını düşünmek zorunda kalsam, o günü düşünüyorum ve anında kendimi daha iyi hissediyorum. Bunu benim için mümkün kıldınız."

"Unutma ki sana, hayatının her gününde, o sersemden *çok* daha üstün bir avukatla evlendiğini fark etmesi için bir fırsat da verdim."

Kara kıkırdadı. "O da var. Matt Gallagher beni değil de Kelly'yi sevdiğine karar verdiği için hayatımın bittiğini düşündüğüm bir zaman olduğuna inanamıyorum."

"Şanslı günümdeyim."

"O da benimdi. O zaman bunu görememiştim ama şimdi kesinlikle görüyorum."

"Nişanlımı düğünden hemen önce sağdıçla sevişirken yakaladığım gün de aynı şey oldu. Tüm hayatımı onunla geçireceğimi düşünürken şimdi aklımın ucundan bile geçmiyor olması çok komik."

"Çünkü beni ve bebek Dylan'ı düşünmekle çok meşgulsün."

"Bu doğru. Siz ikiniz benim tüm kalbim ve ruhumsunuz." Elini onun karnının üzerine koydu. "Gelmesi için sabırsızlanıyorum."

"Ben de yapamam. İki ay daha."

"Umarım o zamandan çok önce buradan gitmiş oluruz. Bebek doğmadan önce ait olduğun yere, evine dönmeni istiyorum."

"Ben de öyle umuyorum."

"Bunun gerçekleşmesi için elimden gelen her şeyi yapıyorum." "Biliyorum ve bunu takdir ediyorum. Hepimiz minnettarız."

"Senin için her şeyi yaparım aşkım. Her şeyi."

BÖLÜM

Yirmi

DAN manşetleri kontrol etmek için erkenden kalkmıştı. Ballard ailesiyle ilgili haber *Islander*'ın ana sayfasında manşetten verilmişti: BALLARD AİLESİNİN DRAMI YENİ BİR ŞEY DEĞİL ve alt başlıkta şöyle yazıyordu: İKİ OĞLU CİNAYETLE SUÇLANAN AİLE KADARKİ EN ZOR SINAVIYLA KARŞI KARŞIYA.

BAR HARBOR - Kasabadaki Shannon's Sunrise Café, dört yıl sonra bölgenin ilk cinayetinin işlendiği bir hafta sonunun ardından her zamanki yerel halkın kahve, yumurta ve haber için bir araya gelmesiyle Pazartesi sabahı erken saatlerde hareketli bir iş yapıyordu. 21 yaşındaki yaz sakini Tanya Sorenson'un cesedi, arkadaşlarının bir gece dışarı çıktıktan sonra kayıp olduğunu bildirmesinden kısa bir süre sonra, Cumartesi günü Bar Harbor Sahil Yolu'nda bir balıkçı tarafından bulundu. Müstakbel baldızının bekârlığa veda partisi için hafta sonu şehirde bulunan Sorenson, Cuma gecesi düzenlenen şenlikler sırasında birkaç yerel işletmede görülmüş ve geceyi Barnacle Lounge'da sonlandırmıştı.

Cumartesi gününün ilerleyen saatlerinde polis, Tıp Kurumu tarafından tespit edilen ölüm saatinden kısa bir süre önce bir görgü tanığı tarafından Sorenson ile birlikte görülen Keith ve Kirby Ballard kardeşleri tutukladı.

Ballard'da çalıştığı için adının açıklanmasını istemeyen bir Shannon's müşterisi "Bu inanılmaz" dedi.

Tekne İşleri. "Tutuklandıkları haberi çıktığından beri tüm kasaba sarsıldı."

Cinayeti kardeşlerin işlediğinden şüphelenip şüphelenmediği sorulduğunda ise sadece "Hiçbir fikrim yok" demekle yetindi.

Diğer müşteriler, özellikle kasabada gerçekten iyi bir adam olarak bilinen Kirby Ballard'ı savundu.

"Mesele şu ki, sert ününe rağmen," dedi bir adam, "Keith iyi bir adam. Evimde bir şey bozulursa ilk onu ararım. Tamir edemeyeceği hiçbir şey yoktur ve ev için neredeyse hiç ücret almaz. Burada pek çok insan onu bu yüzden takdir ediyor."

Çok sayıda tanık kurbanı Keith Ballard ile birlikte Barnacle Lounge'da içki içerken, dans ederken ve öpüşürken gördüklerini belirtmiştir. Tanıklar, son çağrı için geri dönmekten önce bir süre birlikte ortadan kaybolduklarını bildirdi. Kasabadaki güvenlik kameraları, çiftin bar kapandıktan kısa bir süre sonra Barnacle'dan ayrıldığını ve el ele Ana Cadde'den sahile doğru yürüdüklerini gösteriyor. Bir görgü tanığının ifadesine göre Kirby, Keith ve Tanya ile birlikte su kenarında görülmüştür.

Connecticut Üniversitesi'nde son sınıf öğrencisi olan Sorenson, Mitchell ve Deborah Sorenson'un kızıydı. Kardeşi August'un nişanlısı Jessa Kaul için ailenin Bar Harbor'daki evinde bir hafta sonu kutlaması düzenliyordu. Polis sadece Sorenson'ın başına aldığı bir darbe sonucu öldüğünü ve cesedin üzerinde Keith Ballard'ın DNA'sının bulunduğunu açıkladı. Toksikoloji de dahil olmak üzere diğer testler devam ediyor.

37 yaşındaki Keith Ballard, bir dizi bar kavgası ve alkollü araç kullanmaktan dolayı yerel kolluk kuvvetleri tarafından iyi tanınıyor. Kardeşi 31 yaşındaki Kirby'nin ise daha önce sabıka kaydı bulunmuyor. Her iki kardeş de aile şirketlerinde çalışıyor; Keith işçi olarak, Kirby ise Ballard Teknelerini diğer tüm markalardan ayıran ahşap aksanlar konusunda uzmanlaşmış bir usta olarak çalışıyor.

Kardeşlerin tutuklanması Bar Harbor, Mount Desert Island ve Hancock County'de şok etkisi yarattı. Aileleri Chuck ve Judith Ballard, son 15 yılda 60'tan fazla haksız yere hapsedilmiş kişinin serbest bırakılmasına yardımcı olan Los Angeles merkezli Masumiyet Projesi'ndeki çalışmalarıyla tanınan ulusal çapta tanınmış bir savunma avukatı olan damatları Daniel Torrington'ı çağırdı.

Torrington, BBW'nin Gansett Adası denize indirme servisini işleten Kara Ballard ile evli. Kız kardeşi Kelly, Kara'nın eski erkek arkadaşı yerel avukat Matt Gallagher ile evlendikten sonra yaklaşık dört yıl önce Bar Harbor'dan ayrılmıştır.

"Orospu çocuğu," Dan mırıldandı olarak o okuyun o son paragraf. "Bu müstehcen haberi eklemeyen duramadılar."

Ballard'lar bölgenin en büyük işverenlerinden biri ve en uzun süredir faaliyet gösteren işletmelerinden birinin sahibi olarak isimlerini Downeast Maine ile eş anlamlı hale getirmişlerdir. Nadiren 11 Ballard kardeşten birini tanımayan bir bölge sakiniyle karşılaşabilirsiniz. Çoğu Ballard Boat Works için çalışan birini tanır. Aile ve işletmesi bu bölgenin DNA'sına işlemiş durumda ve ailenin iki oğlunun cinayetle suçlanmasıyla birlikte aile -ve işletme- uzun tarihinde bir başka tehlikeli aşamayla karşı karşıya.

1942 yılında Horace Ballard tarafından kurulan Ballard Boat Works, lüks yatlar, iş tekneleri ve aradaki her şeyi içeren geniş bir tekne yelpazesi üreterek zamanın testine dayanmıştır. Ailenin Downeaster piknik tarzı teknesi, New England ve dünyanın dört bir yanındaki limanlarda bir demirbaş haline gelmiştir. Ballard Tekneleri kaliteli işçilikleri ve türünün tek örneği tasarımlarıyla tanınır ve Maine'de tasarlanıp üretildiğini gösteren ayırt edici işaretleri ve bordo renkli kanvası sayesinde bir tekneyi fark etmek kolaydır.

Son tahminlere göre mevcut işgücü, tasarım, ahşap işleri, satış ve pazarlama, dizel motor mekaniği ve fiberglas uzmanlarını kapsayan yaklaşık 1.000 çalışandan oluşuyor.

İcra Kurulu Başkanı ve Başkan Charles "Chuck" Ballard, kardeşi üçüncü Horace ile birlikte işi babaları Horace Jr'dan devralan Horace'ın torunudur. Ancak kardeşler arasındaki ortaklık 18 yıl önce dalgalı sularla karşılaşmış ve iki aile arasında kalıcı bir çatlağa neden olan çekişmeli bir ayrılığa yol açmıştır.

Anlatılanlara göre Horace'ın Chuck'ı ya onu satın almaya ya da şirketi yabancılara satmaya zorlamasından bu yana kardeşler hiç konuşmamış. Chuck Ballard'ın, şirketin Horace Ballard Sr. ailesinin bir üyesinden başkasına ait olması düşüncesinin kendisi için düşünülemez olduğunu söylediği aktarıldı - ancak görünüşe göre, ailelerinin üç neslini istihdam eden şirkete karşı böyle bir duygu beslemeyen kardeşi için değil.

Chuck o zaman "Kardeşimi satın almak için sahip olduğum her şeyi ipotek ettirdim," demişti. "Umarım emekliliğinin tadını çıkarır. Benim yapacak işlerim var."

Şirket, Chuck'ın liderliğinde katlanarak büyüdü ve yılda 20 milyon dolarlık bir işletmeden 200 milyon dolara kadar çıktı. Lüks tekne serilerine ek olarak BBW, ABD federal hükümetinin yanı sıra Kanada, Birleşik Krallık ve Almanya hükümetleri için tekne inşa etme sözleşmelerine sahiptir.

Şimdi üçüncü BBW bir aile şirketi olmaya devam ediyor. Chuck ve Judith'in yedi çocuğu şirkette C-suite'den boya atölyesine, fiberglas ekibinden iş geliştirmeye kadar çeşitli görevlerde çalışıyor.

Şirketin strateji müdürü 39 yaşındaki Kellen Ballard, Pazar günü aile ve şirket adına bir açıklama yayınladı ve kısmen şunları söyledi: "Ailem, kardeşlerim ve tüm Ballard Boat Works ekibi adına, kardeşlerimin bu iğrenç suçtan masum olduklarının kanıtlanmasını ve tamamen aklanmalarını bekliyoruz. Bu arada, Ballard Boat Works, ailemize karşı olan birçok yükümlülüğünü yerine getirmeye devam edecektir."

Çalışanları, müşterileri ve Downeast Maine toplumu için büyük önem taşımaktadır. Ballard ailesi Keith ve Kirby aleyhine açılan dava hakkında daha fazla yorum yapmayacak olup, bu zor zamanda ailenin mahremiyetine saygı göstermenizi rica ediyoruz. Davayla ilgili sorularınızı avukatımız Daniel Torrington'a yöneltebilirsiniz."

Dan Kara 'nın nasıl hissedeceğini hakkında merak ediyordu.

ifadeye eklenen kardeşlerden biri olarak yer aldı. Bildiği kadarıyla kimse bunu onaylayıp onaylamadığı konusunda ona danışmamıştı.

Shannon's'ta garsonluk yapan bölge sakini Darcy Warner, "Böyle harika bir olayı kutlamaya gelen ve hayatını kaybeden o zavallı kız için üzülüyorum," dedi. "Kimse onun başına gelenleri hak etmiyor."

DAN, ELIAS YOUNG'A BİR MESAJ GÖNDERDİ.

Ballard kardeşleri kurbanın ölümünden kısa bir süre önce onunla birlikte gördüğünü söyleyen görgü tanığına ne demeli? Bu olayda kesinlikle kendi gündemi var ve hikayenin bu yönü hakkında pek bir şey söylendiğini görmüyorum.

O gönderildi ve mesaj ne zaman Kara sarılmış arkasından ona sarıldı. "Nasıl gidiyor?"

"Sadece ducky."

"Adalı hikayesi ne kadar kötü?"

"Çok kötü değil ama Kellen ailesi, kardeşleri ve şirket adına bir açıklama yayınladı."

"Öyle mi dedi? Kardeşler mi?" "Evet."

"adına konuşması ne güzel," dedi Kara.

"Bunu söyleyip söylemeyeceğini merak ediyordum. Kız kardeşinin eski erkek arkadaşınla evlendiğinden bahsediyordu."

"Tamam..."

"Ayrıca baban ve amcan arasındaki kavgaya da karıştı."

"Tabii ki. Ne zaman şirket ya da aileyle ilgili bir şey olsa, tüm bunlar yeniden gündeme geliyor. Yerel medya Ballard ailesindeki çatlaklardan asla bıkmaz."

Kara'nın telefonu bir mesajla çaldı ve okumak için ayağa kalktı. "Şirketle hiçbir ilgisi istakoz balıkçısı kardeşim Kingston da benim gibi düşünüyor. Kellen'a mesaj atacağını ve hepimiz adına konuşmamasını söyleyeceğini söyledi."

"Eğer bu konuda güçlü hissediyorsan sen de aynısını yapmalısın." "Sadece sorulsa ya da bir cevap verilse iyi olurdu."

bizim adımıza bir açıklama yapacakları konusunda bizi uyardılar. Bunun şirketi korumak için yapılan bir halkla ilişkiler çalışması olduğunu anlıyorum ama bizim adımıza konuştuklarını bile söylememeleri biraz sinir bozucu."

"Elbette öyle."

"Babama, Kendra'ya ve Kellen'a mesaj atıp bunu onlara söyleyeceğim."

"Seni suçlamıyorum."

Kara onun yanında durdu ve mesajını yazdı.

Dan dayanamayıp bir kolunu ona doladı ya da başını bebek yumrusunun üzerine koydu. Yanağına sağlam bir yumrukla karşılandı. "Dylan bu sabah meşgul."

"Bütün gece eğlendi. Bunu sizinkilerden almış."

"Benim halkım bazı Ballardlar gibi bütün gece parti yapmaz."

"Mevcut durumu bana karşı kullanmayın. Bu akıllıca olmaz."

Dan bir kahkaha attı.

"Kulağa nasıl geliyor: 'Kamuoyuna açıklanmadan önce bana danışılmayan veya uyarılmadığım bir açıklamaya kardeşlerden biri olarak dahil edilmekten hoşnut değilim. Bu şekilde hissetmekte yalnız olmadığımı eminim. Lütfen bilginizi ya da rızam olmadan benim adıma konuşmayın. Teşekkür ederim."

"İddialı, saçmalamayan Kara'dan aşırı derecede tahrik oluyorum." "Kapa çenenizi. Ben ciddiğim."

"Ben de öyle."

"Bu ifadeye katılıyor musunuz?"

"Bu senin yapacağın bir açıklama. Katılıp katılmamam önemli değil, ama bir alevden beşe kadar bir ölçekte, ben buna on veriyorum."

"Bana göre ölçeğiniz çarpık."

"Bu doğru. Sen benim için her gün, bütün gün on alevsin."

"Bana hiçbir yardımcı olmadığınız için, bu mesajı göndereceğim ve günüme devam edeceğim."

Dan elini kızın kışına götürdü. "Balıkçı insanlar bugünlük çoktan gittiler. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

"Hayal bile edemiyorum."

"Ev bize kalıyor. Bir gün izin alıp birlikte vakit geçirmeye ne dersin?"

"Her günü birlikte geçiriyoruz."

"Ama o günlerde, yukarıda bahsedilen yalnızlık nedeniyle bugün gibi çıplak değiliz."

"Çok utanmazsın, Torrington."

"Önemli bir nokta, 'Kabul ediyorum' demeden önce benim hakkımda bunu biliyordun."

"Gerçekten de öyle yaptım ve benimle yasal olarak konuşma."

"Elimde değil. Bu benim DNA'mda var ve sen benim DNA'mı seviyorsun. Aslında düzenli olarak DNA'mın içinde debeleniyorsun."

"Şimdi de iğrençleşiyorsun."

"Bunda iğrenç bir şey yok, bebeğim. Sen ne dersin? Bu günü ülkede çıplak bir gün ilan edelim mi?"

"Çıplak bir yarım güne ne dersin? Bugün yapmak istediğim birkaç şey var."

"İlk yarısı olduğu sürece yarım günle yaşayabilirim. Aslında, bunu düşünerek şimdiden bir şeyler yapmaya başladım bile."

Onun kahkahası tüm dünyada en sevdiği şeydi.

"Öngörülebilir değilsen hiçbir şeysin."

"Beni sevmenin birçok nedeninden biri de bu." Dan onu yavaşça yana çekti, böylece ayakta durabildi, kollarını onun etrafına doladı ve onu geriye doğru içine yönlendirdi.

Yatak odası. Gansett'teki evlerinde olsalardı, en yakın yatay yüzey yeterli olurdu ama burada, büyükannesinin evinde, kapatabilecekleri bir kapı istiyordu.

İkisi de küçük yatak odasına girer girmez, kapıyı tekmeleyerek kapattı ve güvende olmak için kilitlemek üzere geri uzandı.

"Burada Bertha ve Buster ile birlikte olmayı ve buradaki hayatınızı daha fazla görmeyi seviyorum ama evde sizinle tamamen yalnız kalmayı gerçekten özlüyorum."

"Ben de öyle. Bunu çok özlüyorum ama Bertha ve Buster'la biraz vakit geçirmek de güzel oldu. Bu evi de en az adadaki evimiz kadar seviyorum."

"Nedenini anlayabiliyorum."

"Düşündüğünüzde komik geliyor. Her türlü konfora sahip ucube bir sarayda büyüdüm ama kıyıdaki bu köhne ev... Burası benim evim."

"Çünkü Bertha burada yaşıyor. O senin kişin." "O benim *ilk* kişimdi. Şimdi bir tane daha var." "Kim o? Onu kalbinden vuracağım.

en uzun kılıç-"

Kara onu öptü. "çeneni."

"Evet, canım." Asla kesin bir şeyden vazgeçecek biri olmayan Dan, onu öptü ve kıyafetlerini çıkarmasına yardım etti, o da aynısını kendisi için yaptı. "Çıplak günü *seviyorum*." Onun boynunu öptü ve yumuşak tenine sokuldu.

"Bütün hafta boyunca en sevdiğim gün."

"Mmm, genelde güzel bir gün olur."

Dan kaşlarını çatarak geri çekildi ve "Genellikle mi?" dedi. Bir kez daha güldü. "Daha az konuşma. Daha çok aksiyon."

"Mmm, düşünme şeklini sevdim." Onu yatağa geri yatırdı ve yanına geldi, bir eliyle başını desteklerken diğer eliyle kıvrımlı vücudunun her yumuşak santimine dokundu.

"Bir evden daha büyük olduğum halde beni hâlâ istediğine inanamıyorum."

Dan dondu kaldı, böyle bir şey söylediği için şok olmuştu. "Muhteşem, seksi ve bebeğimize hamileyken seni hâlâ bu şekilde istediğime inanamıyor musun? Gerçekten mi?"

"Koca göbeğim ve iğrenç derecede büyük göğüslerimle kendimi gülünç hissediyorum."

Dan memelerinden birini avuçladı ve meme ucuyla dik durmasını sağladı. "Sakin en sevdiğim göğüslerim hakkında kötü bir şey söylediğini duymayayım."

"Bundan sonra normale döneceklerini hatırlatırım." "Sizin versiyonunuzda yanlış bir şey olduğundan değil ama bu güzelliklerin tadını sonuna kadar çıkarmayı planlıyorum."

"Benim biraz... ne bileyim... çirkin ya da her neyse, öyle olduğumu düşünseydin bana söyler miydin?"

"Kara, tatlım, hayatımın aşkı, seninle ilgili güzel ve çekici olmayan hiçbir şey yok benim için."

"Bunu sadece bana bunu yaptığın için söylemiyorsun değil mi?"

"Tanrım, hayır. Hamile kalmadan önce senin dünyanın en güzel kızı olduğunu düşünüyordum, ama şimdi..." Gözlerini kapadı ve alnını onun göğsüne yasladı. "Şimdi senin lanet bir tanrıça olduğunu düşünüyorum."

"Zaten çok şanslı olacaktın."

"Ciddiyim. Aslında, tanrıçaların karım üzerinde hiçbir etkisi yoktur."

"Kara? Burada mısın? Kara?"

Donup kaldılar.

"Aman Tanrım. Annem."

"Hayır," dedi Dan inleyerek. "Mükemmel bir ereksiyonu öldürmenin yolu."

"Bırak beni. Beni aramak için buraya geleceğini tahmin etmezdim."

O taşındı için izin ver onu yukarı. "Ve sen merak ettimneden Kapıyı kilitledim mi?"

"Merak etmedim." Kara, Buster'dan çaldığı bornozu giydi ve beline sıkıca bağladı. "Bu düşünceni unutma."

"Mmm, tabii. Sorun değil."

Kadın odadan çıkıp kapıyı kapattıktan sonra Dan yüzünü yastığa gömdü ve inledi.

BÖLÜM

Yirmi Bir

"HEY," dedi Kara kendisine kahve ikram etmekte olan annesine.

Judith yüzünü ona döndüğünde, Kara sarı saçlarının hepsinin yerli yerinde olduğunu, makyajının yüzündeki on yılı kazımak için ustalıkla yapıldığını ve mükemmel vücudunu tümüyle ortaya çıkaran en yeni fitness kıyafetlerini giydiğini fark etti. Annesi Kara'nın dağınık görüntüsüne şöyle bir baktı ve kaşlarını çattı. "Hâlâ yatakta mıydın?"

"Öyleydim. Zor bir gece geçirdim." Elini bebek yumrusunun üzerine koydu. "Mide ekşimesi çok kötü."

"Evet öyle. Ben de bu konuda çok kötü zamanlar geçirdim." "Bunu on bir kez yaptığımı hâlâ hayal edemiyorum."

Judith'in gülümsemesinde yeni olan bir kırılganlık vardı. "Dan burada mı?"

"Evet, şu anda dinleniyor. Gece boyunca benimle birlikteydi."

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim. Sadece istedim ki..." Kahve fincanını tutarak tezgâha yaslandı ve iç geçirdi. "Birinin bana bunun işe yarayacağını söylemesine ihtiyacım var. O kadını oğullarım öldürmedi. Öldürmüş olamazlar."

"Dan, Kirby için elinden gelen her şeyi yapıyor. Suçlamaların düşürülmesini ya da en azından bir kefalet duruşması daha yapılmasını umuyor."

"Kirby için çok endişeleniyorum. Keith zor durumlarda kendini nasıl idare edeceğini biliyor ama Kirby..." Başını iki yana salladı. "Onu hapiste hayal edemiyorum."

Kara'nın kalbi Judith'le birlikte attı, bu garip bir duyguydu çünkü genellikle uzak, duygusal olarak ulaşılmaz annesiyle arasına mesafe koymaya meyilliydi. "Eminim dayanmaya çalışıyordur. O hayatta kalmayı başaran biri."

"mi? Ya biri ona zarar verirse..."

"Kasaba hapishanesinde, eyalet hapishanesinde değil. İyileşecek. Umarım Dan onu en kısa zamanda oradan çıkarır."

"Yaptığı her şey için ona minnettarız."

"Yardım edebildiği için mutluyuz. Endişelenmemenin zor olduğunu biliyorum ama Dan'ın söylediğine göre onlara karşı açılan dava en iyi ihtimalle zayıf. Tam bir soruşturma yapılmadan karar vermek için acele edildiğini düşünüyor."

"Babam o iğrenç Jonah Brown'ın onların sözde görgü tanığı olduğunu söyledi. Saçma sapan davasını savuşturmak için bize bir servete mal oldu."

"Dane göre, o söyleyene kadar polisin davadan haberi yokmuş. Dosyaladığı dilekçede bu da yer alıyor."

"Seni dinliyorum," dedi Judith sıcak bir gülümsemeye. "Bir avukat gibi konuşuyorsun."

"Bana iyi öğretti."

"Bilmeni isterim ki..."

Kara annesinin söyleyeceklerini duymak için sabırsızlanarak bekledi ki bu da bir ilkti.

Judith derin bir nefes aldı ve Kara'nın onu hiç görmediği kadar duygusal görünerek ona baktı. "Dan'le bu kadar mutlu olduğun için çok heyecanlıyım. O olağanüstü bir adam ve belli ki sana sırılsıklam aşık. Bunu hak ediyorsun, Kara."

"Teşekkür . Beni gerçekten çok mutlu etti."

"Ayrıca isterim ... Kelly ve Matt ile olanlar için üzgünüm. Biz asla olmamalıydık."

bizim yaptığımız gibi onu destekledi. Onlar seni incitti, *biz* seni incittik ve bundan derin üzüntü duyuyorum."

Kara baktı at onu içinde hayretsonra duruşma Duymayı hiç beklemediği kelimeler. "Oh. Şey. Teşekkür ederim." "Yakında öğreneceğiniz gibi anne olmak zordur, ancak taraf tutmanız gereken zamanlar vardır. Ben almalıydım senin yan, ve Ben yaparım.her zaman pişmanlık o I yapmadım. I bunu bilmeni istedim."

Kara mesafeli, dokunulmaz annesinin yanına gitti ve ona sarıldı. "Teşekkür . Bunun benim için anlamı çok büyük."

"Aranızdaki bu korkunç uçurumdan nefret ama onu neden asla affetmeyeceğinizi anlıyorum."

"Onu uzun zaman önce affettim. Bu düzeyde bir öfkeye dayanamaz ve sağlıklı bir yaşam süremezdim. Ama bir daha asla hayatıma tamamen girmesine izin vermeyeceğim. Umarım anlamışsındır. Biri size gerçekte kim olduğunu gösterdiğinde..."

"Onlara inanmak zorundasınız." "Aynen öyle."

"Merak ediyorsan söyleyeyim, onun seçimlerini ve Matt'le sana davranış biçimini onaylamadığımı çok iyi biliyor. Connor'ın iyiliği için bunu bir kenara bıraktım ama o biliyor."

"Ona garip bir şekilde minnettarım çünkü yaptıkları olmasaydı Dan ile asla tanışamayacaktım ve bu gerçekten trajik olurdu."

"Evet, olurdu ama asla bu şekilde olmamalıydı."

"Hayır, olmamalıydı. Söyledikleriniz için teşekkür ederim. Bu konuda gerçekten ne hissettiğini bilmek benim için çok anlamlı."

"Bunu sana uzun zaman önce söylemeliydim." "Fark etmez. Artık biliyorum."

"Kıskanıyordum, biliyor musun?" "Neyi?"

"Annemle aranızdaki sıkı bağ, benim onunla ya da seninle asla kuramadığım bir bağ."

"Bunu benimle ya da onunla yapmak istediğini hiç düşünmemiştim."

"Ben sen ve o gibi değilim. Siz ikinizde insanların ilgisini çeken bir sıcaklık var. Bende bu hiç olmadı. Hepinizi çok seviyorum ama nedense bunu göstermekte çok zorlanıyorum. Keşke daha çok annem ve sizin gibi olsaydım."

Kara, daha önce bir gram bile güvensizlik ya da iç gözlem göstermemiş bir kadından gelen bu eşi benzeri görülmemiş itiraf karşısında inanılmaz derecede etkilendi. "Tek yapman gereken, anne, sevdiğin insanlara nasıl hissettiğini söylemek. Onlara sözlerinle ve davranışlarınla göster. Nazik ve ulaşılabilir ol. Senden istediğim tek şey bu -zamanını, ilgini, şefkatini."

"Bunların hepsinde berbattım. Daha iyisini yapmaya çalışıyorum." "Değişiklik yapmak için asla geç değildir."

"Umarım bu doğrudur. Senden ve diğerlerinden çok kopuk hissediyorum..."

"Bizi teker teker ele alın. Herkesin uvertürü takdir edeceğinden oldukça eminim, yeter ki ardından bir eylem gelsin."

"Olacak. Söz veriyorum, Kara. Bebeğine iyi bir büyükanne olmak istiyorum. Hayatının bir parçası olmak istiyorum. Arkadaşlarımdan çocuklarından aldığı gibi senden resimler ve komik hikayeler içeren mesajlar almak istiyorum. Geçmiş istediğim kadar değiştiremem ama geleceği değiştirmeye çalışıyorum."

"Ne olursa olsun, seninle gurur duyuyorum. Hataları kabul etmek ve onları düzeltmeye çalışmak kolay değildir."

"Bir süredir terapi görüyorum. Bazı şeyleri biraz daha farklı görmeme yardımcı oldu. Ve bilmeni isterim ki, gurur duyman benim için çok değerli. Ben de seninle ve Dan ile Gansett'te kurduğum hayatla gurur duyuyorum. Orada ikinizin de çok sevildiği çok açık."

"Orada güzel bir hayat bulduk."

"Umarım bu sorun yakında çözülür de eve gidebilirsiniz. Ama bu arada, babanız ve ben ikinizi burada ağırlamaktan mutluluk duyarız."

Akşam yemeğinde annem ve Buster'la birlikte tabii ki." "Bunu çok isteriz."

"Randevu için sana mesaj atacağım."

"Geldiğin için teşekkürler anne. Söylediğin şeyleri duymak benim çok anlamlı."

"Bu kadar uzun sürdüğü için tekrar özür dilerim." Kara omuz silkti. "Geç olması hiç olmamasından iyidir."

Bu kez sarılmayı annesi başlattı. "Seni seviyorum, tatlı kızım."

"Ben de seni seviyorum."

Kara, gümüş renkli Mercedes sedanıyla uzaklaşırken annesine el salladı. Sonra yatak odasına gitti ve Dan'i yatakta oturmuş, telefonunda gezinirken buldu.

"Bu da şimdi?"

"Buna inanamayacaksın." Annesiyle yaptığı konuşmanın özünü aktarırken gözleri fal taşı gibi açıldı. "Aslında Kelly ve Matt felaketini ele alış biçimi için özür diledi."

"Vay canına, bunu duymak güzel olmalı."

Kara onun yanındaki yatağa uzandı. "Oldukça şok ediciydi ama aynı zamanda birçok yönden haklı çıkarıcıydı. Bana daha çok Bertha ve benim gibi olmayı dilediğini söyledi. Aramızdaki sıkı bağı ve insanlarla olan kolay ilişkimizi hep kışkırttığını söyledi."

"Bu konuda ne hissediyorsun?"

"Hayret. Böyle hissettiğini hiç bilmiyordum. Her zaman Bertha'yla olan sıkı bağımın onu kızdırdığını düşünmüşümdür çünkü burada olmayı evde olmaya tercih ederim."

"Anneniz ikinizden nasıl olunacağı konusunda çok şey öğrenebilir."

"Bir süredir terapi gördüğünü ve bunun çok açıklayıcı olduğunu söyledi."

"Böyle bir çaba gösterdiği için senin adına mutluyum."

"Evet, o kadar uzun süre bunu diledikten sonra farklı olabilir."

"Sadece dikkatli olun. Bir kaplanın çizgileri bir gecede değişmez. Onun tarafından tekrar incitilmeni istemiyorum."

"Seni anlıyorum ama bu bana yasal geliyor. Ona fotoğraflarla ve bebekle ilgili komik hikâyelerle mesaj istediğini söyledi. İstedikini söylemeseydi bunu asla yapmazdım."

"Bu her açıdan harika bir haber."

"Öyle, ama ihtiyatlı davranma konusunda seni anlıyorum. Akşam yemeğine gelmemizi istiyor. Ona bunu yapmak istediğimizi söyledim."

"Elbette, ne istersen benim için sorun değil."

"Geçmişteki günahlarını ona karşı kullanmadığınız için teşekkür ederim."

"Bunu yapmayacağımı ne zaman söyledim?" Kara güldü ve ona sokuldu.

Kollarını ona doladı. "Sana nasıl davrandıklarını asla unutmayacağım ve seni incittikleri için onları asla affetmeyeceğim. Ama şunu da söyleyeyim... Eğer onlarla daha yakın bir ilişki kurmak istiyorsan, senin için de onlar için de ihtiyatlı bir iyimserlik içindeyim. Görünüşe göre hayatlarının ilerleyen dönemlerinde birkaç değerli ders almışlar."

"Evet, ona geç olması hiç olmamasından iyidir dedim." "Kalıcı olduğu sürece."

"Doğru."

"Şimdi, kabaca kesilmeden önce ne yaptığımıza gelelim." Dan bornozunun kemerini çekiştirdi. "Çıplak gün, çekim iki."

Elini bornozunun içine sokar sokmaz telefonu çaldı. "Lanet olsun."

Kara onun yüzündeki acı dolu ifadeye güldü. "Tüm bu *inîş* çıkışlara dayanamıyorum."

Örtüdeki çadıra baktı.
ereksiyon.

"Sakın bakma! Bu durumu daha da kötüleştirir."

Adam telefonu sert bir ses tonuyla, "Torrington," diye açtığında kadın gülmekten titriyordu.

Bir saniye dinledi. "Bugün saat bir gibi mi?" Bir duraklama daha. "Orada olacağım. Haber verdiğin için teşekkürler."

"Ne ?"

"Yargıç saat 1'de avukatları odasında görmek istedi."

"Bu alışılmadık bir şey mi?"

"Son derece, bu da önergenin onu harekete geçirdiği anlamına geliyor. Bu çok iyi bir haber."

"Bir dahaki sefere mahkemeye giderken seninle gelebilir miyim?" "Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin?"

Başını salladı. "Seksi kocamı işte görmek istiyorum." "O zaman bunu gerçekleştireceğiz." Adam saatine baktı.

"Gitmeden önce burada yapmam gereken bazı işler var, o yüzden acele et ve soyun."

Kara onun yüz ifadesi karşısında . "Evet, canım."

DAN DUŞTAN ÇIKIYORDU KI TELEFONU ÇALDI.
Arayanın kimliğinde kayınvalidesinin adını görünce inledi.

"Günaydın, Judith."

"İyi Sabah. I konuştu için Keith sadece
Şimdi, ve En kısa zamanda gelip
gelemeyeceğinizi sordu."

"O benim müvekkilim değil, Judith."

"Sanırım görüşmek istediği konu bu." "Kısa süre içinde oraya geleceğim."

"Teşekkür ederim,

Dan." "Sorun değil."

"Bana umut verecek bir şey söyleyebilir misiniz?"

"Yargıç bugün avukatlarla bir görüşme ayarladı, bunu umut verici bir işaret olarak görüyorum. Dava üzerinde her açıdan çalışıyorum ve kısa süre içinde daha fazla bilgi almayı umuyorum. Çok zor olduğunu biliyorum ama sabırlı olmalısınız. Bu bir koşu değil, bir maraton olabilir."

"Derimden çıkıyormuş gibi hissediyorum. Oğullarım... *cinayetle* suçlanıyorlar. Cennetteki Tanrım... Onların bir kadına zarar vermesine imkan yok. Ebeveyn olarak pek çok konuda başarısız olmuş olabiliriz ama onlara başkalarına saygı , kadınları ve çocukları korumaları öğretilti... Bunu yapmış olamazlar Dan."

"Elimden gelen her şeyi yapıyorum, bu yüzden sakın kalmaya çalışın. Her seferinde bir adım atmalıyız."

"Tamam," dedi iç çekerek. "Tamam."

"Onlar için yapabileceğiniz en iyi şey, medyayla ya da ilginç ayrıntılar veya her şeyi daha da kötüleştirmek için kullanabilecekleri bir şeyler arayan herhangi biriyle konuşmamaktır."

"Anlaşıldı."

"Duruşmadan sonra sizinle temasa geçeceğim." "Tekrar teşekkürler, Dan."

"Bir değil."

Dan, Walter'a mesaj atıp otuz dakika içinde kendisini almasını istedi. Koşusunu kaçırmıştı ama muhteşem karısıyla yatakta geçireceği fazladan bir saat, koşudan her gün daha iyiydi.

Kara yatak odasına dumanı tüten bir fincan kahve getirdi. Sevişmelerinden dolayı yanakları kızarmış, gözleri mutluluk ve memnuniyetle parlıyordu. Bu şekilde kalmaları onun için zorunluydu. "Kiminle konuşuyordun?"

Dan fincanı ondan aldı. "Annen."

Kara yatakta onun yanına oturdu. "Tanrım. Seni deli mi ediyor? Ona geri çekilmesini söyleyebilirim."

"Bunun için endişelenme. Ben hallettim." "Özür dilerim. Bundan nefret ediyorum."

" değil. Tüm bu olanlarla ilgili çok zor zamanlar geçiriyor, ki bu tamamen anlaşılabilir bir şey. Keith'in beni görmek istediğini söyledi."

"Gerçekten mi? Matt'in ihtiyacı olan avukat olmadığını mı anlıyor?"

Dan sinsi ses tonuna gülümsedi. "Belki de."

"Onu görmeye mi gidiyorsun?"

"Tabii ki. Onunla bir alıp veremediğim yok. Yardımımı isterse, yardım ederim."

"Bu aile için fazla iyisin."

"Hayır, ben sadece senin için çok iyiyim. Bekle. Yanlış söyledim."

Kara güldü. "Şaşırtıcı bir şekilde, ne demek istediğini anladım."

Bir kolunu ona doladı. "Bana katlandığın için çok şanslıyım."

"Evet, öyle. Adamımı iş başında görmek için sabırsızlanıyorum." "Sen orada olursan çok gergin olacağım."

"Kapa çeneni. ."

Dan güldü. "Senden hiçbir şey alamıyorum."

"Neden hala deniyorsun?"

"Çünkü her zaman çok eğlenceli. Seninle her şey eğlenceli."

"Kardeşlerimi cinayet suçlamasıyla savunurken bile mi?"

"Bu o kadar eğlenceli değil ama burada olmak eğlenceli."

Harcamak

Bertha ile vakit geçirmek eğlenceli."

"Renata istiyor için yap akşam yemeği Bu gece. Öyle mi sen yukarı Bunun için mi?"

"Kesinlikle."

Dışarıdan gelen bir ses Walter'ın geldiğini haber verdi. "Bu benim aracım."

"Hâlâ bir şoför tuttuğuna inanamıyorum."

"Ondan çok iyi bilgiler alıyorum ve arabadan çalışabiliyorum. Bu yatırıma değer."

"Beni haberdar et."

"Yapacağım." Tatlı dudaklarına kalıcı bir öpücük bıraktı.

"Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Bar Harbor'a giderken, araştırmacı Carter'dan bir telefon aldı. "Selam dostum. Nasıl gidiyor?"

"Eski erkek arkadaşının izini sürme konusunda biraz ilerleme kaydediyorum. Billy Norton adında bir adam. Lisedeyken ve o üniversitedeyken birkaç yıl çıkmışlar.

Ekibinizin sosyal medyada bulduklarına göre geçen yıl tatillerde ayrılmışlar. Ondan sonra bir daha ondan hiç bahsetmemiş. Arkadaşları endişelerini dile getiren mesajlar göndermişler ama bu mesajlar kamuoyu önünde cevapsız kalmış."

"Nerede ?"

"Büyüdükleri yer olan Madison, Connecticut'ta yaşıyor ve tesisatçı olarak çalışıyor. Bugün oraya gidip biraz daha araştırma yapacağım ve kasabadaki insanlarla konuşarak onun ve çiftin kim olduğunu öğrenmeye çalışacağım. Ayrıca geçen hafta sonu nerede olduğunu bulmaya çalışıyorum. Bugün size daha fazla bilgi verebilirim."

"Bu harika, Carter. Teşekkür ederim. Perşembe günü muhtemel sebep duruşmamız var."

"Tam zamanlı çalışıyorum."

"Tekrar teşekkürler."

". "

"İlerleme kaydediyor musun patron?" Walter sordu.

"Belki."

Dan yolculuğun geri kalanını, o sabah Dedektif Cosgrove'dan e-postayla aldığı güncellenmiş polis raporunu inceleyerek geçirdi. Değişen tek şey, iki görgü tanığının daha Keith'i bar kapandıktan sonra Tanya'yla birlikte gördüklerini iddia etmeleri idi ki Dan'e göre bunun konuyla pek ilgisi yoktu. Keith'in Tanya'yla birlikte sahildeki iskele bölgesine kadar yürüdüklerini ve orada ayrıldıklarını kabul edeceğinden oldukça emindi.

Walter kısa bir süre sonra kamu güvenliği kompleksine girdi ve Dan eşyalarını topladı. "Bire kadar Ellsworth'te olmalıyım."

"Sorun değil. Seni burada bekleyeceğim."

"Teşekkürler, Walter."

İçeride Keith Ballard'ı görmek istedi ve güvenlik kontrolünden geçirilerek Dan'in kariyeri boyunca girdiği yüzlercesi gibi küçük, havasız bir odaya sokuldu.

Keith birkaç dakika sonra getirildi.

Dan onu çok az tanıyordu ama ilk bakışta Keith günlerdir uyumamış gibi görünüyordu. Bazı açılardan, çektiği çilenin Keith'e zarar verdiğini fark ettiği için memnundu. Biraz daha az kibir ve meydan okuma onun davasına yardımcı olabilirdi. Diken diken olan saçları Kara'nın kızıl sarısından çok koyu sarıydı. Kan çanağına dönmüş mavi gözleri ve kırmızı bir teni vardı.

Dan'ın karşısına oturduğunda, "Geldiğiniz için teşekkürler," dedi.

"Elbette. Sizin için ne yapabilirim?"

"Şey, yardımına ihtiyacım var."

"Tamam."

Sonunda Dan ile göz göze geldi. "Bu kadar basit mi? Ben soruyorum ve sen tamam mı diyorsun?"

Dan omuz silkti. "Ben de bu yüzden buradayım. Size ve Kirby'ye bu karmaşadan kurtulmanızda yardımcı olmak için ama Kirby'nin müvekkilim olduğu için sizi temsil etmemi onaylaması gerekiyor."

"Matt'in ne yaptığına dair hiçbir fikri yok."

"Ve bu seni şaşırtıyor mu?"

"O kadar da değil. Geçen gün hıyarlık ettiğim için özür dilerim ama kendimi sizin hizmetinize muhtaç bulduğum için biraz şoktayım."

"Kirby'nin onayını bekleyerek sizin için elimden geleni yapacağım."

BÖLÜM

Yirmi İki

KEITH YALINLAŞTIRILMIŞ ACROSS THE TABLO,

onun

yüz ifadesi sertleşti. "Kirby kabul etmese bile, ki etmeyebilir, biz Tanya'ya *hiçbir şey* yapmadık. Onu bıraktığımızda iyi olduğunu söylediğimde bana inanmanızı istiyorum."

"Sana inanıyorum."

"Gerçekten mi?"

"Neden ki?"

"Şu ana kadar hakkımda pek iyi bir izlenim edinmediniz. Eminim kasabadaki insanlardan ve kendi ailemden çok şey duymuşsunuzdur."

"Duyduğuma göre pek çok insan başka türlü karşılayamayacakları ev onarımları için size güveniyormuş."

"Öyle mi dediler?"

"Bunu birkaç kişi söyledi."

"Alkollü araç kullanmaktan, bar kavgalarından, kötü biten sayısız ilişkiden ve diğer şeylerden bahsedeceklerini düşünmüştüm."

"Bunun bir kısmını ben de duydum, ancak diğer şeyden daha sık bahsedildi."

Keith elini kabaca çenesindeki kirli sakalın üzerinde gezdirdi. "Söyleyecek iyi bir şeyleri olduğunu duymak güzel."

"Kesinlikle yaptılar. Seni ve Kirby'yi onunla birlikte gösteren görgü tanığı Jonah Brown."

Keith'in yüzü tüm ifadesini kaybetti. "Benimle dalga mı geçiyorsun? Bu adam ailemiz için kışını yırtıyor."

"Ben de öyle
duydum." "Bu
harika."

"İyi haber şu ki, ailenize karşı devam eden davası nedeniyle olası sebep duruşmasında onu kolayca itibarsızlaştırabilirim."

"Bu iyi haber mi?"

"Bu çok iyi bir haber. Sizi ve kardeşinizi suçlamakta art niyetli olduğunu gösteriyor."

"Kirby çağırma cevap vermek ve beni götürmek dışında hiçbir şey yapmadı. Onunla hiç konuşmadı bile."

"Nasıl oldu da gözü morardı?"

"Banyoda bana tüm bunların benim hatam olduğunu söylüyordu ve bu beni çok kızdırdı. O da benim kadar iyi biliyor ki bunların hiçbirisiyle bir ilgim yok."

"Onu yumruklamanın hiçbir faydası olmayacak. Burada öfkeni kontrol altında tutmalısın Keith. Onlara sana karşı kullanabilecekleri başka bir şey vermek istemezsin."

"Biliyorum. Bu konuda kendimi kötü hissediyorum. Bunların hiçbirisi Kirby'nin suçu değil, bu kesin."

"I istiyorum sen için al Ben aracılığıyla her
şey Tanya ile ilk buluştuğunuz andan Kirby ile birlikte
onun kamyonetiyle uzaklaştığınız ana kadar olanları. Tek
bir ayrıntıyı bile atlamayın çünkü hepsi konuyla ilgili
olabilir."

Keith derin bir iç çekti ve koltuğuna geri oturdu. "Onunla o gecedен önce tanışmıştım."

"Ne? Ne zaman? Ne zaman?"

"Yaz boyunca. Burada yelken kampında çalışıyordu ve yirmi bir yaşına yeni girmişti, bu yüzden ilk kez bar ortamının tadını çıkarıyordu. Onu birkaç kez gördüm ve bir gece konuşmaya başladık. Bana uzun süreli bir ilişkiden yeni çıktığını ve biraz eğlenmek söyledi."

"Bu ne zaman oldu?"

"Haziran olabilir mi? Sezonun başlarıydı."

"Sonra ne oldu?"

"Biraz dans ettik, birkaç içki içtik, biraz güldük, birkaç öpüştük. Önemli bir şey olmadı. Birkaç hafta boyunca onu bir daha görmedim. Dört Temmuz'dan sonra tekrar karşılaştık ve ondan sonra daha düzenli takılmaya başladık." tanımla."

"Şehirde birkaç kadeh bir şeyler içer, canlı müzik izler ve sonra da benim evime giderdik."

Dan, polislerin Tanya'nın evinde olduğunu öğrenip arama emri çıkarması fikri karşısında inlemek istedi. Muhtemelen evde DNA'sı bulunacaktı, bu da işleri karmaşıktırabilirdi.

"Senden biraz daha gençti."

"Evet, bu konuda kendimi suçlu hissettim ama o bunu başından beri reddetti. Yetişkin bir kadın olduğunu, kiminle vakit geçirmek istediğine kendisinin karar verebileceğini ve bu konuda sorunu olan herkesin siktirip gidebileceğini söyledi."

Dan bol bol not alırken, hayatı trajik bir şekilde kısa kesilen güçlü, korkusuz kadın için acı çekiyordu.

"Ailesi ve arkadaşları takıldığınızı biliyor muydu?"

"Arkadaşlarından biri yaptı. Lauren Rogers adında bir kız. Benimleyken ailesine Lauren'la kaldığını söylerdi."

"Lauren'i nerede bulabileceğimi biliyor musun?"

"Buralı. Yelken kampında Tanya ile çalışmıştı. Yılın geri kalanında ne yapacağından emin değilim." "Ben onu bulurum."

"Neden onunla konuşmak istiyorsun?"

"Mahkemeye Tanya'nın sizi nasıl sevdiğini, size nasıl güvendiğini, hakkınızda hiç kötü bir şey söylemediğini anlatmak gibi yardımcı olacak bilgilere sahip olabilir. Bu tür şeyler. Tabii eğer Tanya'nın senin hakkında söyleyecek kötü bir şeyi yoksa."

"Neden yapsın ki? Hepimiz eğlenceliydik ve drama yoktu. İkimiz de bunun sonsuza kadar sürecektir bir şey olmadığını biliyorduk,

ama sürdüğü süre boyunca eğlenceliydi. Okula dönmek için ayrıldı ve müstakbel baldızının bekarlığa veda partisi için şehre dönmeden bir gün öncesine kadar ondan bir daha haber alamadım."

"Sizinle iletişime geçtiğinde ne söyledi?"

"Hafta sonu şehirde olacağını ve araya gelmek istediğini söyledi. Ona Cuma gecesi Barnacle'da olacağımı ve oraya yakınsa uğramasını söyledim."

Bu onun işine yarayacak mükemmel bir bilgiydi. Keith'in Tanya'yla önceden kurulmuş, sıradan bir ilişkisi olduğunu ve bunu doğrulayabilecek biri olduğunu bilmek, onu öldürmek için hiçbir nedeni olmadığını göstermeye yardımcı olacaktı.

"Bana cuma gecesini anlat."

"Saat on gibi kızlarıyla geldi. Yeni tanışıyor muydunuz gibi davranmak zorundaydık çünkü hiçbir Biz. Onun ebeveynler olurdu çevrilmiş dışarı hakkında onu asmak dışarı ile bir daha yaşlı Adamım, özellikle bir ile Tutuklama kaydı vardı, bu yüzden onu gizli tuttuk. Ona ve diğerlerine birer içki ısmarladım ve gecenin geri kalanında dans ettik. Bir ara sevişmek için gizlice kadınlar tuvaletine girdik."

"Prezervatif kullandın mı?" Dan sordu, gerçi o zaten biliyordum.

Başını iki yana salladı. "Uzun süreli doğum kontrolü uyguluyor ve ikimiz de en son birlikte olduğumuzdan beri kimseyle birlikte olmadık."

"Ona dokunduğunuz diğer yerlerin yanı sıra vajinasına da DNA'nızın bulaştığının farkındasınızdır."

"Tek düşünebildiğim bu, ama ona zarar vermedim. Ona asla zarar vermem. O çok şirin, çok tatlı, çok komik bir kızdı."

"Ondan bahsederken kadın deyin."

"Doğru. Çok üzüldüm. Harika bir insandı ve biri onu öldürdüğü için çok üzgünüm."

"Gece boyunca onunla hiç konuşabildiniz mi?" "Burada ve orada. Gürültülü ve kalabalıktı ama Sömestr şu ana kadar iyi gidiyordu.

Yazdan sonra tekrar çalışmaya başladım."

"Bize yardımcı olabilecek başka bir şey söyledi mi ya da yaptı mı?"

"Bir şey oldu ama o anda dikkatimi çekmedi..." Çenesindeki kirli sakalı ovuşturmaya devam etti. "Bir noktada gerçekten çok sinirlendi."

"Nedenini söyledi mi?"

"Eski sevgilisini kalabalığın içinde gördüğünü sandığını ama Connecticut'ta olduğu için bunun mümkün olmadığını söyledi."

Dan'ın kalbi bunu duyunca daha hızlı atmaya başladı. "Onu aradı mı?"

"Hayır, ama onu gördüğünü sandıktan sonra bütün huyu değişti. Oradan çıkmak istedi ve takip edilmediğinden emin olmak için biraz onunla yürümemi istedi."

"Bu noktada arkadaşları neredeydi?"

"O kısmı unutmuşum. Müstakbel SIL ile tartıştı çünkü diğerleri ailesinin evine dönerken o Barnacle'da kalmak istiyordu. Onu benimle yalnız bırakmak istemediler. Onlara iyi olduğunu ve istediğini yapabileceğini söyledi. Birbirlerine ne dediklerini duymadım ama diğerleri gitmişti ve o da onlarla kavga etmekten yara almıştı. Birkaç shot attı ve dans etmek istedi, biz de öyle yaptık."

"Adam hakkında başka bir şey söyledi mi?"

"Hayır, ama daha önce bana kocasının tekrar bir araya gelmelerinden vazgeçmediğini ama onun hayatına devam ettiğini söylemişti. Adamın kasabadan ayrılmak gibi bir niyeti yokmuş ve kız da bundan daha büyük bir hayat istiyormuş. Görünüşe göre, okula geri döndüğünden beri birkaç kez kampüste ortaya çıkmış ve ona kaybolmasını söylemişti. Adam bundan hoşlanmamış ama onu başka erkekleri daha büyük bir hayattan daha çok istemekle suçladıktan sonra gitmiş. Sanırım birkaç kez işler biraz çirkinleşti."

"Bu harika bir bilgi Keith. UConn'da nerede yaşadığı hakkında ne biliyorsun?"

"Sanırım Storrs'da kampüs dışında bir apartman dairesindeydi."

"İhtiyacımız olursa, onunla ne olduğu hakkında daha fazla bilgi almak için arkadaşlarını ve oda arkadaşlarını bulmaya çalışacağım."

"Sence gördüğü o muydu?"

"Bardaki güvenlik kayıtlarını kontrol edeceğim ve orada olduğunu tespit edebilecek miyiz diye bakacağım. Eğer bulabilirsek, bu senin ve Kirby'nin üzerindeki baskıyı kaldırmaya yetebilir. Sizin bir nedeniniz yoktu. O yaptı."

"Ya onu öldürdüğünü kanıtlayamazsanız?"

"Zorunda değilim. Sadece ikinizden başka birinin yapmış olma ihtimalini göstermem gerekiyor. Eğer sizin olaya karıştığınıza dair makul şüphe uyandıracak yeterli kanıt sunarsam, dava asla mahkemeye taşınmaz."

"Ya yeterli olmazsa ve hala bizim yaptığımızı düşünürlerse?" "Her seferinde bir gün alalım. Elimden gelen her şeyi yapacağım. seni bundan kurtarmak için."

"Peki o zaman hayatımın geri bir kadını öldürmekle suçlanan biri olarak yaşamak zorunda kaldığımda ne olacak?"

"Suçlanmak hüküm giymekle aynı şey değildir." "Öyle değil mi , yine de? her zaman insanlar olmayacak mı?"

"Sence ben yapmış olabilir miyim?"

"Sonunda başka biri suçlu bulunursa olmaz." Dan eğildi. "Bak Keith... Bunun dayanılmaz olduğunu biliyorum ama bunu sen yapmadın. Seni aklamak için kullanabileceğimiz bilgileri toplarken sabırlı olmalısın. Bu konuda her açıdan çalışan iyi adamlarım var."

"Bugünden önce üzerinde çalışıyorlar mıydı?"

"Evet, anneniz Cumartesi öğleden sonra beni aradıktan yaklaşık bir dakika sonra bu konu üzerinde çalışmaya başladılar."

"Bu işte gerçekten , değil mi?" "Ben de öyle duydum."

"İyi bir başlangıç yapmadığımızı biliyorum... ama isterim ki... Kara aptallara katlanmayan iyi bir çocuktur. Eğer senin iyi olduğunu düşünüyorsa, muhtemelen iyisindir."

Dan güldü. "Garip bir nedenden ötürü bu beni dünyanın en şanslı erkeği yapıyor, beni onaylıyor."

Keith masanın üzerinden elini uzattı.

Dan onunla yarı yolda buluşmak için uzandı ve elini sıkıttı.

"Teşekkür ederim,

Dan." "Bir değil."

DAN DAHA SONRA ADRESİNDEN KIRBY'YI GÖRMESİNİ İSTEDİ VE KAYINBİRADERİ karşısında otururken Kirby'nin yerinde duramadığını fark etti. Parmakları masaya vuruyor ve bacağı o kadar sert zıplıyordu ki tüm vücudu da onunla birlikte hareket ediyordu. "Hiç uyumuyor musun?"

"Pek sayılmaz."

"Bir şeye ihtiyacınız var mı?"

"Aklımı kaçırmadan önce buradan defolup gitmeliyim."

"Size iyi haberlerim var. Keith bir görüşme talep etti ve sizin onayınızı bekleyerek benim tarafımdan temsil edilmek üzere imza attı."

"Neden benim onayıma ihtiyacın var?"

"Çünkü sen her şeyden önce benim müvekkilimsin, dolayısıyla bağlılığım sana, ama benim de onu temsil etmemde bir sakınca görmüyorsan, ikinizin de çıkar çatışması feragatnamelerini imzalamanız koşuluyla ortak bir savunma yapabilirim."

Kirby bir an için bunu düşündü. "Normalde Keith ile aynı takımda olmak istemezdim ama bunu o yapmadı. Geçmişte yaşadığı sorunlar yüzünden onu zor durumda görmek istemiyorum. İşleri yoluna koymaya çalıştığını gördüm. İyi bir avukata ihtiyacı var ve Matt Gallagher iyi bir avukat *değil*."

"Bu durumda, ikinizi de temsil etmekten mutluluk duyuyorum. Keith bana kurban ve onunla daha önceki ilişkisi ve uzun süredir birlikte olduğu erkek arkadaşından zor bir şekilde ayrılması hakkında çok faydalı bilgiler verdi. Üzerinde çalışan adamlarım var.

soruşturmayı itibarsızlaştırmak ve ön duruşmada suçlamaların düşürülmesini sağlamak amacıyla."

"Bu günler . Asla ."

"Yargıç bugün de bir görüşme talep etti. Bunun ne hakkında olduğundan emin değilim ama bizi görmek iyi bir haber."

"Ben buradan çıkana kadar bunların hiçbirisi iyi haber değil."

"Bunu sen yapmadın, o yüzden bana bunu kanıtlamam için bir şans ver ve bu sorun ortadan kalksın."

"Bu gerçek dışı, anlıyor musunuz? Hayatını yaşarken, kendi işine bakarken böyle bir şeye yakalanmak." Dan'e tereddütlü bir bakış gönderdi. "Yaptığınız işi, masumiyet projenizi ilk duyduğumda biraz şüpheci yaklaştığımı itiraf etmeliyim. Suçluları hapisten mi çıkarıyorsunuz? Yani, kim suçlandığı konuda masum olduğunu söylemez ki? Şimdi anlıyorum."

"Bu çok sık oluyor, bu yüzden bunu hayatımın işi haline getirdim."

"Tanrı'ya şükür ki benim gibi insanları koruyan sizin gibi insanlar var."

"Bu işin sonunda devletten büyük bir tazminat almanız mümkün."

"Bu umurumda değil. Ben iyi adımları, itibarımı ve hayatımı önemsiyorum."

"Konuştuğum hiç kimse ne kadar iyi bir adam olduğunu ve bu olayla bir ilgin olmasının mümkün olmadığını söylemedi."

"Bunu duyduğuma sevindim. Buradayken düşünmek ve söylenenleri hayal etmek için çok fazla zamanım oldu."

"Buradan inanmanın zor olduğunu biliyorum ama dürüst olmak gerekirse çok yakında eve gideceğini düşünüyorum. Elime geçen her fırsattan yararlanarak senin bunlarla hiçbir ilgin olmadığını söyleyeceğim. Yargıçla görüştüğümde tekrar söyleyeceğim.

bugün."

"Teşekkür ederim Dan. Çok teşekkür ederim."

"Ben memnun I olabilir olmak Burada için
Yardım edin. Yapma. kaybetmek umarım,
tamam mı?"

"Evet, yapmamaya
çalışacağım." "Yakında
döneceğim."

"Kara nasıl? Buraya dönmek onun için kolay olmasa
gerek."

"O da senin kadar dayanıyor." "Ona iyi
olduğumu ve endişelenmemesini
söyle." "Söyleyeceğim. Bunu
duyduğuna sevinecek."

Kirby'nin yanından ayrıldıktan sonra Dedektif Cosgrove ile
konuşmaya gitti. "Lütfen bana müvekkillerime karşı bir
davanız olmadığını fark etmeye söyleyin."

"Keith'in geçen hafta sonundan önce Tanya ile birlikte
olduğunu söyleyebilecek başka tanıklarımız da var."

"Yaz boyunca onunla çıktığını tamamen kabul ediyor."

Yüzündeki şaşkın ifadeye bakılırsa, dedektif Dan'in bu
kadar çabuk pes etmesini beklemiyordu.

"Haksız yere suç isnat edilen masum insanlarla uğraşırken
neyi doğru bulduğumu biliyor musunuz?"

"İstesem de istemesem de beni aydınlatacağından eminim."

"Ortak payda, masum insanların saklayacak bir şeyleri
olmamasıdır. Keith'in Tanya ile önceki ilişkisini öğrenmek
istiyorsanız, kalan soruları açıklığa kavuşturmak için sizi
onunla birlikte odaya alabiliriz."

Cosgrove bunu düşündü. "Onunla konuşmak isterim ama
bugün olmaz. İlgilenmem gereken başka şeyler var."

"Umarım diğer işleriniz bu davayla ilgilidir çünkü
müvekkillerim masumdur ve ciddi suçlamalarla karşı
karşıyadır. Her şey söylendiğinde ve yapıldığında çok büyük
bir hukuk davaları olacak."

Cosgrove kaşlarını çattı. "Ne yazık ki, onlarınki benim tek
vakam değil ve eminim siz çok daha büyük departmanlarla
uğraşmaya alışkınsınızdır ama biz burada çok yoğunuz."

"Anlaşıldı. Sizi işinize geri dönmeniz için yalnız bırakayım. bunlar daha önce olmasa da mahkemede ortaya çıkacak."

"Bu da ne demek oluyor?"

"Söylediğim gibi. Duruşmadan önce bildiklerimizi paylaşmaktan kaçınmak gibi bir yükümlülüğümüz yok. Size iyi günler, Dedektif."

BÖLÜM

Yirmi Üç

WALTER Dan'i Ellsworth'e, yargıcın odasında çağırdığı toplantıya götürdü.

Dış ofiste Dan, kendisine kartını uzatan bir avukatla karşılaştı. "Eyalet Başsavcı Yardımcısı Cori Brooks." Uzun boylu, kahverengi tenli ve uzun, örgülü saçlıydı. Tokalaşması sert, yüz ifadesi anlamsızdı. Keskin görünümlü kırmızı bir takım elbise ve yüksek siyah topuklu ayakkabılar giymişti.

O teslim edildi onu onun Kart. "Daniel
Torrington için savunma."

"Duh."

"Sadece kibarlık yapıyorum."

Cori gülümsedi. "Bu konuda zıt taraflarda olmamıza rağmen, kariyerinize hayran kaldım."

"Teşekkür ."

Bir yönetici onları yargıcın odasına götürdü.

Yargıç Collins bir yığın dosya, başka kağıtlar ve yarısı yenmiş bir salatayla kaplı bir masanın arkasında oturuyordu. Gömleğinin kollarını sıvamıştı ve okuma gözlüğünü burnunun ucuna dayamıştı. Her de tokalaşmak için ayağa kalktı. "İçin teşekkürler."

"Sorun değil," dedi Dan.

Onun ziyaretçi koltuklarına oturdular.

"Birlikte temsil edilmek isteyen her iki Ballard kardeşten de çıkar çatışması feragatnameleri imzaladım."

Yargıç formları ondan aldı ve masasındaki yığına ekledi. "Bu davayla ilgili raporları baştan sona inceledim ve bir sorunuz var Avukat Bey." Bu sözler savcıya yönelikti. "Davanız zayıf."

Dan ayağa kalkıp tezahürat yapmak istedi.

"Bunun farkındayım Sayın Yargıç ve polis daha fazla bilgi toplamak için çalışıyor."

"Biz de öyle, Sayın Yargıç," dedi Dan. "Şimdiye kadar, görgü tanığının Ballard Boat Works ile haksız fesih davasına kilitlendiğini öğrendik, muhtemelen kaybedecek çünkü çok sayıda uyuşturucu testini geçemediği için işten çıkarıldı. Buna ek olarak Keith Ballard, Tanya Sorenson'u söz konusu geceden aylar önce tanımış ve yaz boyunca onunla bir ilişki yaşamış. Sorenson ona ulaşarak şehirde olacağını ve kendisini görmek istediğini bildirmiştir. Kadınlar tuvaletinde seks de dahil olmak üzere birlikte eğlenceli bir akşam geçirmişler. Barnacle'daki kalabalığın arasında eski erkek arkadaşını gördüğünü düşünmüş ve bar kapandığında Keith'ten kendisini bardan uzağa, tepeden aşağıya götürmesini istemiş. Barda bir şeyler gördüğünden emin olduğunu ve eve kadar yürüyebileceğini söyledi."

Yargıç kaşlarını çatarak Cori'ye baktı. "Bu suçun ciddiyeti ve Keith'in sabıka kaydı olmasaydı, suçlamaların derhal düşürülmesini emrederdim."

"Kirby Ballard, Tanya ile hiç tanışmadı ya da onunla hiçbir ilgisi olmadı. Kirby hakkındaki suçlamaların derhal düşürülmesini ya da en azından kefaletle serbest bırakılmasını talep ediyorum."

Collins derin bir iç çekti. Cori'ye, "Perşembe günkü duruşmaya kadar size bu adamları cinayetle ilişkilendirecek kanıtlar sunmanız için süre veriyorum, yoksa suçlamalar düşürülerek serbest bırakılacaklar" dedi.

"Evet, Sayın Yargıç."

Yargıç korkutucu bakışlarını savcıya yöneltti. "Eski erkek arkadaşının o gece nerede olduğunu bulun."

söz konusu."

"Bunun üzerinde çalışıyoruz,
efendim." "Daha hızlı çalışın."

"Evet, efendim."

Dan, Cori ile birlikte çıktı.

"Davamız hakkındaki yorumlarınızla basından uzak
durmanızı istemek sanırım çok fazla olur."

"Evet, bunu istemek çok fazla. Müvekkillerim olabilecek
en kötü suçla itham edilen masum insanlar. Aklandıklarını
görmek için ne gerekiyorsa yapacağım."

"Yeterince adil."

Dan, Walter'ın arabasının arka koltuğuna bindi. "*Mount
Desert Islander*"ın ofisini ziyaret etmem gerekiyor."

"Hemen köşeyi dönünce."

"Oraya gitmeden önce birkaç şey yapmam
gerekiyor." "Neye ihtiyacın varsa patron."

Dan, Keith ile yaptığı görüşme hakkında notlar aldı.
Judith ve Chuck'a mesaj atarak artık resmi olarak Keith'i
temsil ettiğini ve yargıcın savcılığa ikna edici kanıtlar
sunmaları için Perşembe gününe kadar süre verdiğini, aksi
takdirde suçlamaların düşeceğini bildirdi. Matt'e kendisinin
değiştirildiği haberini kimin vereceğini merak etti ve Matt'in
kendisinin Dan tarafından değiştirildiğini öğrendiğini hayal
ederken kendi kendine kıkırdadı. Bunun Matt için
olabildiğince küçük düşürücü olmasını umuyordu.

Bu komikti çünkü Dan hayatında nadiren kendini küçük
biri olarak tanımlardı. Ama ona Kelly ya da Matt'ten söz
edildiğinde, içindeki tüm küçüklük yüzeye çıkıyordu.

Kara'yı da bilgilendirmek için ona bir mesaj gönderdi.

Bunların hepsi umut verici.

*Benim için de öyle. Yakında biteceği konusunda
iyimserim. Tanrım, umarım öyle olur. Eve mi
gidiyorsun?*

*Daha gelmedim. Bir iki saat içinde evde
olurum. Burada olacağım.*

Buna güveniyorum.

Dan, Carter'a bir mesaj gönderdi. *0 gece Barnacle'ın içinden videoya ihtiyacım var. Bu konuda bana yardımcı olabilir misiniz?* Dava duruşmaya bağlanana kadar tam keşif bilgisi alamayacaktı, bu yüzden kendi ağını kullanmak zorunda kaldı.

Bu arada.

Bunun üzerine Carter beş dakika sonra cevap verdi.

Dan daha sonra Los Angeles'taki ofisinden Clarissa'ya mesaj atarak Tanya'nın eski sevgilisinin fotoğraflarını istedikböylece bardaki videoda onu arayabilecekti.

Mount Desert Islander ofislerinin önüne park ettiklerinde Dan, Walter'a "Bu uzun sürmez," dedi.

" etme. Ben bir kahve alacağım."

"Kulağa hoş geliyor." İçeride Elias Young'ı sordu ve odasına götürüldü.

Genç muhabir kendisini görmeye gelenin kim olduğunu angözleri yuvalarından fırladı. O kadar hızlı ayağa fırladı ki masa sandalyesi duvara çarptı. "Ben, um, sizi beklemiyordum."

Dan yirmili yaşlarının ortasında olduğunu tahmin ettiği adama elini uzattı. Orta boylu, kahverengi saçlı ve gözlüydü. "Dan Torrington."

"Evet, biliyorum. Ben Elias Young."

"Konuşabileceğimiz bir yer var mı diye merak ediyordum." "Tabii, konferans odasını kullanabiliriz. Ben sadece eşyalarımı al."

Dan ona biraz yer açmak için geri çekildi ve haber odasındaki tüm gözlerin ona çevrilmiş fark etti. Diğerlerine küçük bir el salladı.

"Bu taraftan," dedi Elias. "Size bir şey getireyim mi? Sanırım mutfakta biraz suyumuz var. Biraz kahve de kalmış olabilir."

"Ben iyiyim, teşekkürler."

Elias konferans odasının kapısını kapattı ve Dan'in karşısına bir not defteri, kalem ve dijital kayıt cihazıyla yerleşti.

"Bunu kaydetmemin sakıncası
var mı?" "Keyfine bak."

"Tamam... peki bu ne hakkında?"

"Davayla ilgili öğrendiklerimiz konusunda sizi
bilgilendirmek istedim."

Elias öfkeyle notlar alırken Dan ona Keith'in bir önceki yaz Tanya'yla , hafta sonu şehirde olacağını bildirmek için mesaj attığını ve Barnacle'da buluşmayı planladıklarını anlattı. Birlikteyken Keith'le eski erkek arkadaşının bir türlü gitmediğini ve bir an için onu bardaki kalabalığın içinde gördüğünden korktuğunu paylaştı. Onunla karşılaşmaktan korktuğu için şehir merkezinden çıkarken kendisine eşlik etmesini istedi.

"Eğer korktuysa, Ballard kardeşlerin onu eve bırakma teklifini neden kabul etmedi dersiniz?"

"Dürüst olmak gerekirse bunu bilmiyorum. Sadece Keith'in onu ailesinin evine götürmesini bir nedenden dolayı istemediğini varsayabilirim. Belki de müstakbel görümcesiyle daha önce onun yüzünden yaptığı kavga yüzündendir?"

"Garip bir seçim gibi görünüyor."

"Benim için de öyle, ancak sizi ve okuyucularınızı temin edebileceğim tek şey Keith ve Kirby Ballard'ın onun cinayetiyle hiçbir ilgisi olmadığıdır. Aslında, şu ana kadar gördüğüm kanıtlara dayanarak suçlanmalarına şok oldum. Başsavcılığın elinde mahkemeye götürebilecekleri bir dava olmasına imkan yok."

"Bu konuda sizden alıntı yapmama izin var mı?"

"Keşke yapsanız ve mümkün olan en kısa sürede yapsanız."

Bu onu duraksattı. "Beni polislerle uğraşmak için mi kullanıyorsun?"

Evet, demek istedi Dan ama onun yerine, "Hiç de değil. Davayla ilgili bir güncelleme ilginizi çeker diye düşündüm ama çekmezse başka bir mecraya taşıyabilirim."

"Buna gerek kalmayacak."

"Bir hikayeyi ne zaman yayınlayabilirsiniz?" "Bugün ilerleyen saatlerde internette."

"Okumak için sabırsızlanıyorum. Başka sorularınız olursa beni arayın." Ayrılmak için ayağa kalktı ve sonra durup muhabire baktı. "Size görgü tanığının Ballard Boat Works ve Ballard ailesiyle nasıl davalık olduğunu anlattım. Uyuşturucu testlerini geçemediği için nasıl kovulduğunu ve onlara nasıl dava açtığını araştırdınız mı?"

"Bunun üzerinde çalışıyorum."

"Günün geri kalanında iyi eğlenceler." "Sen de öyle yap."

"Oh, yapacağım."

Dan ofisten çıkarken Walter'a mesaj atmış, kayınbiraderlerini aklayacak ve Tanya'nın cinayetine karışmadıklarını kanıtlayacak makul şüphe tohumlarını ekmeye başladığından emindi.

Walter'dan müşterileriyle buluşmak için onu Bar Harbor'a geri götürmesini istedi.

Kardeşlere, "Her şey yakında bitebilir, bu yüzden inancınızı koruyun," dedi.

Keith her ikisi için de, "Deniyoruz," dedi.

Karakoldan çıkarken Kara'dan gelen bir telefona gülümsedi. "Selam aşkım. Nasıl gidiyor?"

"Burada her şey yolunda. Peki ya sen?"

Walter'ın arka koltuğuna bindi. "Şimdi eve ."

"Bütün öğleden sonra çalışıyor musun?"

"Daha iyi bir teklif alıp almayacağıma bağlı."

"Zamanınız varsa size Acadia'yı gösterebilirim diye düşündüm." "Bu kesinlikle daha iyi bir teklif sayılır.

Görmeyi çok isterim
seninle."

"Peki sonrasında ailemin evinde akşam yemeği yemeye ne dersin?"

"Bu gece Renata'yı göreceğimizi sanıyordum."

"Annem onu davet etmemi söyledi, ki bu da babasıyla arasının açık olduğu düşünüldüğünde çok önemli bir ."

"Vay canına, bu harika. Eğer yapmak istediğinin bu olduğundan eminsen, benim için sorun yok."

"Hiçbir şeyden emin değilim ama annemin sonra, muhtemelen hak etmeseler bile onlara şüpheyle yaklaşmak istiyorum."

"Anladım, bebeğim."

"Buraya geri dönmek ve burayla ilgili her şeyin içine tekrar dalmak çok garip ama buradan harap ve moralsiz bir şekilde ayrıldığımdan beri komik bir şey oldu."

"O da ne?"

"Siyah saçlı, seksi, egoist bir avukata aşık olmak dışında..."

"Nerede bu aygır? Onu öldürteceğim."

Kahkahalarla homurdandı. "Bunun dışında, omurgamı ve kimin içeri girmesine izin vereceğimi ve neye katlanacağımı belirleme yeteneğimi keşfetmiş gibi görünüyorum. Artık beni bir zamanlar olduğu gibi incitebilecek güce sahip değiller."

"Aferin sana, aşkım. Bu beni seninle gururlandırıyor."

"Buraya gelmek uzun bir yoldu ve tüm bunlar boyunca sırtımı yaslayabileceğim kendi insanımın olmasıyla çok daha kolay hale geldi."

"Kişiniz ona yaslanmanızı sever." "Beni asla hayal kırıklığına uğratmaz."

"Ve asla da olmayacak."

"Kardeşlerimi hapisten çıkaracak mısınız?" "Bundan emin olabilirsiniz."

"Seni seviyorum."

Dan gözlerini kapadı ve iç çekti. Onun söylediği bu sözler tüm hayatını yaşamaya değer kılmıştı. "Seni daha çok seviyorum."

"Asla olmaz."

"Bu kavgayı eve döndüğümde yaparız."

"Sabırsızlanıyorum."

KARA DAHA ÖNCE ONA THUNDER HOLE VE SAND BEACH GÖSTERDİ.
Jeep'i Cadillac Dağı'na çıkarmasını emretti. Kadın

dağın tepesinden manzaranın ne kadar inanılmaz olduğunu unuttu ve Dan'ın bunu ilk kez deneyimlemesini izlemeye bayıldı.

"Bu gerçekten bir şey." Tam etkiyi görebilmek için yavaşça bir daire . "Yolculuk da harikaydı."

"Hayatınız boyunca orada olan bir şeyi kanıksamanız, ama sonra geri dönüp onu farklı görmeniz çok komik."

"Bu doğru. Bir süre uzak kaldığımda Los Angeles hakkında böyle hissediyorum. Eskiden görmeden geçip gittiğim şeyleri fark ediyorum." Kolunu ona doladı ve bir selfie çekmek için onu kendine yaklaştırdı. "İleride Maine'e daha sık gelmeliyiz."

"Evet, öyle. Fırsatım varken Bertha ile olabildiğince çok vakit geçirmek istiyorum."

"Ben de seviyorum. Onun etrafında olmayı seviyorum. O tanıdığım en inanılmaz insanlardan biri."

"Bunu gördüğün için teşekkür ederim. Matt onunla telefonda ve tabii ki o bunu hemen anlardı."

"Onun kaybı, bebeğim. Onu tanımak için zaman ayırmaya değer."

"Bana Keith'le nasıl gittiğini anlat."

"Daha önce onunla güzel bir sohbet gerçekleştirdim. Bana pek çok faydalı bilgi verdi."

"Bunun en iyi yanı ne biliyor musun?"

"Neymiş o?"

"Matt'i senin için terk etti."

Dan kahkahalarla kükredi. "Gerçekten de öyle, benim kindar küçük dişi kedim."

"Ben mi? Kinci mi? Asla. Ama umarım eve gidip Kelly'ye ağabeyimin onu çok daha başarılı - seksi demiyorum bile - bir kadın için nasıl terk ettiğini anlatmıştır."

"Bahsetmiyorum bile..."

"Dan Torrington, Esquire. Bu gerçekten zevk alınacak bir an."

"Her zevk almanı istiyorum."

"Oh, yapacağım. Bunun için endişelenme. Kirby'yi de gördün mü?"

"Yaptım." "O nasıl?"

"Çok iyi değil ama orada kalacağına ve inancını koruyacağına söz verdi."

Derin iç çekişi her şeyi anlatıyordu. "Onun için bundan nefret ediyorum. Böyle bir şeyle suçlanmanın üstesinden asla gelemeyecek."

"Yapacak. Zaman içinde. İğrenç suçlardan hüküm giymiş insanların aklandıktan sonra üretken bir hayata geri döndüklerini gördüm. Bu bir gecede olmaz ama olabilir ve oluyor da. Ve o mahkumiyetin yakınından bile geçemeyecek."

"Bundan emin misin?"

"Öngörülemeyen bir sistem hakkında olabildiğince eminim." "Bu 'öngörülemez sistem' kelimeleri midemi bulandırıyor incindim."

"Bunu düşünmeyin. Onları oradan çıkarmak için elimizden gelen her şeyi yapıyoruz ve duruşmada suçlamaların düşürülmesi için yeterli şüpheyi ortaya koyacağımızdan eminim."

"Bu nasıl olur? İki masum insan nasıl cinayetle suçlanır?"

"Bu her zaman olur. Mağdurların aileleri acı çekiyor, toplum endişeli, kolluk kuvvetleri tutuklama yapmak için büyük baskı altında... Bazen bir tutuklamayı haklı çıkaracak yeterli kanıt bulunur ve sonra bu kanıtlar etrafında jüriye satılan bir dava açılır ve masum bir kişi mahkum edilerek hapse gönderilir. Çoğu zaman, sanıkların gerçeği ortaya çıkarabilecek müfettişlere sahip üst düzey savunma avukatları tutacak kaynakları yoktur. Bu çok kusurlu bir sistem ama tek sistem bu."

"Bu çok korkunç."

"Korkutucu."

Bir rüzgâr Kara'nın titremesine ve fermuarını çekmesine neden oldu.

"Hadi seni bu soğuktan kurtaralım."

Dağın aşağısına ve Acadia'yı oluşturan yemyeşil ormana doğru ilerlediler.

"Bertha ve Buster yemeğe geliyorlar mı?"

"Pas geçti. Artrit zor bir gün geçirdiğini söyledi."

"Bunu duymaktan nefret ediyorum."

"Ben de öyle. Onda bir sorun olduğu düşüncesi beni aşıyor."

"Bir öküz kadar güçlüdür. Bunu biliyorsun."

", ama o hâlâ seksenli yaşlarında ve tam zamanlı çalışıyor."

"Tam olarak istediği şeyi yapıyor." "Evet, kesinlikle."

"Ailenin evine gitmenin senin için sorun olmayacağından emin misin?"

"Benimle orada olacak mısın?"

"Seninle olmaktan daha çok tercih edeceğim başka bir yer yok." Elini kendi eliyle kapattı. "O zaman iyi olacağım."

BÖLÜM

Yirmi Dört

PARKTAN ÇIKTIKTAN SONRA Kara onu Bar Harbor'a ve büyüdüğü eve doğru yönlendirdi. Renata'dan yemeğe ama daha sonra Kara'ya yetişeceğini bildiren bir mesaj aldı. Kasabaya vardıklarında Dan'e sağa dönmesini söyledi. Yavaşlamasını ve sola dönmeye hazırlanmasını söylemeden önce birkaç mil daha geçti.

"Sen göstermeseydin orada dönecek bir yer bile göremezdim," dedi Dan.

"İlk araba kullanmaya başladığımda, yer işaretlerini tanımaya başlayana kadar yanından defalarca geçerdim."

Dan, Ballard'ların evi Sea Swept'e giden dolambaçlı toprak yolda arabayı sürerken Kara'nın endişesi her zaman oraya gittiğinde olduğu gibi arttı. "Bu yol... Oraya vardığımda burada olacaklara karşı kendimi hazırladığımı hatırlıyorum. Nadiren benimle ilgili bir şey olurdu ama her zaman bir şey olurdu."

"Şimdi buraya gelmenin iyi bir fikir olduğuna emin misin?"

"Sorun değil. Hiçbiri üzerimde bir zamanlar sahip olduğu güce sahip değil. Mümkün olan her şekilde buradan uzaklaştım. Ve bazı açılardan, birden fazla kez hatırlatıldığı üzere, burayı çoktan geride bıraktım."

"Bertha'nın önerdiği istiridye partisi hakkında arkadaşlarınla konuştun mu?"

"Evet ve yakında bunu da araya sıkıştırmayı umuyoruz."

"Hepsiyle şahsen tanışmak için sabırsızlanıyorum."

"Onlar da aynısını söyledi. Bence sen onların hepsi gelmeyi kabul etmekte bu kadar acele etti."

"Bu doğru değil, Kara. Onlar yüzünden kendine yüklenmeyi bırak. Hepsiyle yakın temasta kalmak konusunda çok iyiydin ve ziyaretler iki taraflı işliyor, biliyor musun? Seni nerede bulacaklarını bilmiyor değiller ya."

"Doğru, ama çekip gittim ve bir daha arkama bakmadım."

"Hayır, . Olan şey bu değildi. Gittin ve kaldın çünkü bu senin için en iyisiydi ve senin için en iyi olanı yaptığın için kimseden özür dilediğini görmeye dayanamıyorum."

Konsolun öbür ucuna uzanıp onun elini tuttu. "En iyi arkadaşım olduğun için teşekkür ederim."

"Benim olduğun için teşekkür ederim."

"Sen gerçekten sahip olduğum en iyi arkadaşsın. Bertha, Buster ve Renata ile birlikte."

"Sizin için ne ifade ettiklerini bilmek çok yüce bir övgü."

"Onları ne kadar sevsem de, hem de şiddetle sevsem de, sen kendi başına bambaşka bir kategoridesin. Umarım bunu biliyorsundur."

"Benden kaçmak için ne kadar uğraştığını

düşündüğümde..." Kara güldü. "Kapa çenenini! Ben ciddiylim." "Ben de öyleyim. Beni küçümserken çok vahşiydin." O

Jeep'i ev ortaya çıkmadan önceki son viraja kadar sürdü ve sonra fren yaparak durdu. "Kapat. Kapat. Cehennem. *Kapa çenenini.*"

"Sea Swept'e hoş geldiniz. Çok güzel bir yer, değil mi?"

"Kesinlikle öyle. Vay canına. yer burası mı?"

"Bertha'nın evi benim gerçek evimdi."

"Biliyorum, ama bu... Vay canına."

"Chuck ve Judith'in normal bir evde yaşayacağını mı düşünmüştünüz?"

"Sanırım değil, ama de..."

Maine'deki diğer her şey gibi, ev de zamanın bakış açısıyla ona farklı görünüyordu. Gri kiremitler eskisinden daha yıpranmış, çevre düzenlemesi biraz fazla büyümüş ve çatı kırk yıldan fazla bir süredir kıyı koşullarıyla mücadele etmekten yıpranmıştı.

Tenis kortunun ve çitle çevrili havuzun yanından geçip evin önüne geldiler.

"Şuraya park edin," dedi Kara, sağ tarafı göstererek. "Kullandığımız kapı bu."

Onlar arabadan inerken, Kendra Volvo SUV aracıyla yanaştı. Camı indirdi. "Geleceğinizi duyduk, o yüzden kaza yaptık."

Kızlar daha araba tam olarak durmadan arka koltuktan inip Kara'ya sarılmak için koşular.

Luna, "Annem, kendini bir yere davet ettiğinde buna çökmek denildiğini söylüyor," dedi.

Kara güldü. "Büyükanne ve büyükbabanın evi olunca teknik olarak çarpışma sayılmaz."

"Ben de öyle dedim," diye cevap verdi Aurora. "Her zaman bize gelmek isterken büyükannemin evinde nasıl kalabiliriz?"

"Aynen öyle."

Dan diğerlerini selamlamak için arabanın yanına geldi.

"Hanımlar." Aurora utangaç bir gülümsemeye,

"Merhaba Dan Amca," dedi.

"Bugün okul nasıldı?"

"Bunu tartışmamayı tercih ederim."

"Matematik testi yanlış gitti," dedi Kendra.

"Bu benim başıma çok geldi ama yine de Stanford Hukuk'a girdim. Umutsuzluğa kapılmayın."

"Bekle, hukuk fakültesine gittin ve matematikte berbat mısın?" Luna sordu.

"Berbat Luna," dedi Kendra ve kızının gözlerini devirmesini sağladı.

"Bu küfür sayılmaz anne."

"Matematiğim berbattı ama yine de en iyi hukuk fakültelerinden birine gittim," dedi Dan, Luna'yla birlikte diğerlerini çamurluğa kadar takip ederken.

Luna, "Bu çok etkileyici," dedi.

"Ona etkileyici olduğunu söylemeyin," dedi Kara. "Bu onun kafasını şişirir."

Kızlar Dan'in ona yönelttiği kaş çatma kıkırdadılar. "Bu doğru değil."

"Evet, öyle."

"Şimdiden ne hakkında tartışmaya başladık?" Judith, Kara'nın son gelişinden bu yana yeniden yapılmış olan gurme mutfağa girdiklerinde sordu.

Luna, "Kara Teyze, biri Dan Amca'nın etkileyici olduğunu söylediğinde kafasının şiştiğini söylüyor," diye bildirdi.

"Dan Amca da bunun doğru olmadığını söylüyor," diye ekledi Dan.

"Öyle mi?" Judith gülümseyerek ve başını hafifçe eğerek sordu.

Kara güldü, her zaman gergin olan annesinin bu şakacı alayına şaşırmıştı. "Gördün mü? Bunu sadece ben görmüyorum."

Dan, Chuck'tan bir Sam Adams alıp derin bir yudum aldıktan sonra, "Buralarda hiç rahat edemiyorum," dedi.

Luna, "Matematikte *berbat* olsam bile hukuk fakültesine gidebileceğimi öğrendim," dedi.

Dan ona göz kırptı. "Sen git kızım."

Judith Kara'ya, "Kolby ve Keenan spor salonundan sonra gelebileceklerini söylediler," dedi. "Umarım sorun olmaz."

"Tabii ki. Onları görmeyi çok isterim." En küçük iki erkek kardeşi, çalışmadıkları zamanlarda hemen hemen her şeyi birlikte yapan oda arkadaşları ve en iyi dostlarıydı. "Geçen gün Kolby'yi bir anlığına gördüm."

"Seni gördüğüne sevindiğini söyledi."

"Ben de onu gördüğüme sevindim." Kara bir havuç çubuğu ve biraz ranch sosla kendine yardım etti, annesinin bu atıştırma alışkanlığı sevdiğini hatırlamasına dokundu. "Mutfak çok güzel görünüyor anne."

"Öyle mi düşünüyorsun? Ben çok mutluyum. İlk sözde mutfak tasarımcılarının önerdiklerini değil, bu sefer tam olarak istediğimi yaptım."

Lacivert alt dolaplar, beyaz üst dolaplar ve daha koyu renkli dolap ve tezgahların yerini alan beyaz bir tezgah tercih etmişti. Bar tabureleri olan büyük bir ada en önemli parçaydı.

"Gerçekten çok beğendim," dedi Kara. "Özellikle de backsplash."

Ocağın üzerindeki boyalı fayanslar, yelken teması daha küçük alanlara da taşınan yelkenli tekneler ile spinnakers içeriyordu. Daha küçük bir mutfakta abartılı olabilecek bir şey bu mutfakta mükemmel bir şekilde işledi.

Judith Kendra'ya sıcak bir gülümsemeyle, "Ben de öyle," dedi. "En sevdiğim tasarımcı her şeyi seçmeme yardımcı oldu."

"Hazır olduğumuzda evimizi kesinlikle sen tasarlayacaksın," dedi Kara Kendra'ya.

"Beni de yaz," dedi Kendra.

"Bu ev harika," dedi Dan. "Siz mi inşa ettiniz?"

"Yaptık," dedi Chuck. "Yaklaşık kırk yıl önce, bugünkünden çok daha ucuza mal olduğu zamanlarda."

Judith, "Yıllarca geceleri ve hafta sonları bu işlerin çoğunu kendisi yaptı," diye ekledi. "Asla bitmeyeceğini düşünüyorduk."

"Ve tüm yatak odalarını doldurana kadar çocuk yapmaya devam ettiler," dedi Kendra ve herkesi güldürdü.

"Plan tam olarak bu değildi," dedi Judith. "Sadece bu şekilde gelişti."

Chuck, "Ve her biri ve ortakları için minnettarız," dedi. "Özellikle de son zamanlarda."

Judith Dan'e, "Keith'i artık senin temsil ediyor olman bizi çok rahatlatmış," dedi.

"Çalışıyoruz, endişelenmemeye çalışın."

"Bunu söylemek yapmaktan daha kolay. Ailemiz yıllar boyunca bazı şeyler yaşadı, pek çok iniş çıkış oldu ama bu..." Judith gözleri yaşlarla dolarken başını salladı.

Chuck bir kolunu ona doladı. "Diğer her şeyi nasıl atlattıysak bunu da öyle atlatacağız. Her seferinde bir adım."

Judith başını salladı, gözyaşlarını sildi ve zorla gülümsedi. "Elbette yapacağız. Meşhur dolmalarımı yaptım. Kim bir tane ister?"

Atıştırmalıklara daha yakın olmak için adada oturan Luna ve Aurora ellerini kaldırdı.

"Ben!" Kara söyledi. "Tabasco ile, lütfen."

Dan, "Bana bu sözde eşyaların içinde ne olduğunu hatırlatsana," dedi. "Sihir," dedi Kara. "İçlerinde bu var."

"Biraz istiridye, chorizo ve diğer nefis şeylerle birlikte," dedi Kendra.

"Bir tane alacak," dedi Kara. "Martı gibidir. Her şeyi yer."

Kızlar Dan'ın yaptığı surat ifadesine kıkırdadılar.

"Bu doğru mu Dan Amca?" diye sordu Aurora. "Martı gibi misin?"

"Eğer sorduğunuz buysa, hiç çöplük dalışı yapmadım ama yemek yemeyi severim."

Kızlar kıkır kıkır gülerken Kara, sevgili kocasının varlığı sayesinde, büyüdüğü evde daha önce hiç olmadığı kadar evinde hissediyordu.

O her şeyi daha iyi yaptı.

AKŞAM YEMEĞİNDEN SONRA ÇIKOLATALI PASTANIN ÜZERİNDE OYALANDILAR ONU

Annesi sıfırdan yapmış ve vanilyalı dondurmayla servis etmişti. Dan gitmeye hazır olup olmadığına dair işaretler almak için Kara'ya bakmaya devam etti ama Kara aile üyelerinin huzurunda rahat ve mutlu görünüyordu. Keith ve Kirby için duydukları endişeye rağmen, onlarla birlikte yeni anılar biriktireceği bu zamanı geçirdiği için çok mutluydu.

Kolby ve Keenan, spor salonundaki arkadaş gruplarının komik hikâyeleriyle onları eğlendirmişlerdi.

Kolby'nin her gün posta yolunda gördüğü insanlar.

"Hazır buradayken ofise de uğrayacak mısın Kara?" Keenan iş geliştirme müdürü olarak onun yerini almıştı. "Herkes seni görmeyi çok ister. Şu anki sorunlarla başa çıkmak için becerikli kocanı eve getirmen konusunda çok konuştular."

"Herkesi görmeyi çok isterim," dedi Kara.

Dan, "Ve hakkında çok şey duyduğum bu şirketi görmeyi çok isterim," diye ekledi.

"Yarın gel," dedi Chuck. "Sana etrafı gezdiririm."

Kara Dan'e baktı. "Bunun için vaktin var mı?"

"Yapmalıyım. Başkalarının bana bilgi vermesini bekliyorum ve bu noktada kişisel olarak elimden geleni yaptım."

"Bu gece konuşmayacağımızı söylediğimizi biliyorum," dedi Judith, sesi neredeyse ağlamaklı geliyordu, "ama sence nasıl olacak Dan?"

"Davanın düşmesi için çok güçlü bir gerekçemiz var. Eyalet polisinin tüm gerçekleri bilmeden onları suçlamasının ciddi bir aşırılık olduğunun ortaya çıkacağına inanıyorum."

"Tanrım," dedi Chuck. "Umarım öyledir."

"Henüz seni umutlandırmak istemem ama bu davayı asla mahkemeye taşımayacaklarından giderek daha fazla emin oluyorum. İstersen konuştuklarımız kalsın."

Chuck grubun geri kalanına sert bir bakış atarak, "Hiçbirimiz tek kelime etmeyeceğiz," dedi.

Kolby, "Kirby'nin tutuklanmış olması hâlâ çok şaşırtıcı," dedi. "Kelimenin tam anlamıyla bir sineği bile incitmezdi. Onları nasıl yakalayıp dışarı çıkardığını hatırlıyor musunuz?"

"Evet," dedi Kendra yumuşak bir gülümsemeyle. "Eve girmesinin sineğin suçu olmadığını söylerdi."

Judith gözlerini silmek için bir peçete kullandı. "Onun bir kafese kapatıldığını düşünmeye dayanamıyorum. Bunun onu kıracağından endişeleniyorum."

"Bu olmaz." Kara dedi güçlü bir şekilde. "Biz olmaz izin ver o.

Yarın onu görmek istiyorum."

"Seni ben götüreceğim," dedi Dan. "Seni görmesinin ona yardımcı olacağını düşünüyorum."

"Ondan sonra ofise uğrarız," dedi Kara.

Chuck, "BBW'yi gezdikten sonra ikinizi de öğle yemeğine götüreceğim," dedi.

Judith, "Ancak ben de gidebilirim," dedi.

Herkes Kara'ya baktı ve onun kararını bekledi.

"Elbette," dedi. "Kulağa harika geliyor. Ama sadece Travelin Lobster'a gidebilirsek."

"Sen nasıl istersen, tatlım," dedi Chuck.

"ESKİ ODAMI GÖRMEK İSTER MİSİN?" KARA, DAN'E ESKİ ODASINI SONRA masayı temizledi ve bulaşıklara yardım etti.

"Çok isterim."

"Bu taraftan."

Chuck sert bir sesle, "Kızım! orada komik işler çevirmek yok," dedi.

Dan ve Kara güldüler.

Bir elini bebeğinin karnına koydu. "Bu uyarılar için biraz geç kaldın baba."

Chuck kaşlarını çatı. "Hatırlatma bana."

"En iyi şekilde davranacağıma söz veriyorum, Chuck," dedi Dan, çapraz parmaklarını kaldırarak.

Kara onun elini tutup bir zamanlar Kelly'yle paylaştığı odaya götürürken gülümsedi. Kız kardeşiyle yıllardır neredeyse hiç konuşmadığı için bu milyonlarca yıl önceymiş gibi geliyordu. Onların odası soldaki üçüncü odaydı. "Hepimiz evde yaşarken Kelly ve Kendra ile paylaştığım banyo buydu. Oğlanların kendi banyoları vardı ve biz onlardan çok ama çok dururduk. Geri kalan tüm yatak odaları onlarındı. Annemle babamın odası ana katta."

"On bir çocuk başımızın üstünde. Akıl almaz."

"Hepimiz uzun süredir burada değildik. Kendra ve Keenan arasında on dört yıl var. Çocuk anaokuluna gittiğinde, Kendra üniversiteye gitmişti. Kellen da ertesi yıl üniversiteye gitti. Onlar evdeyken sadece yazları çok çılgın oluyordu. Kingston on sekiz yaşına bastığı gün evden taşındı ve bir daha arkasına bakmadı."

"O ıstakozcu, değil mi?"

"Evet, yirmi yaşındayken kendi teknesini almadan önce yıllarca Bertha ile çalıştı."

"Bu oldukça havalı."

"Onu başka bir şey yaparken hayal edemiyorum." Dan'e çocukluk hazineleriyle birlikte iki adet ikiz yatağın bulunduğu odayı gösterdi. Kelly'ye ait her şey kaldırılmış, odanın onun tarafındaki bölümü yatak dışında bomboş kalmıştı. Kara'nın eski masasının üzerindeki raflarda, Nancy Drew gizemleri ve Bertha'nın bu türe olan ilgisini dile getirdikten sonra verdiği birkaç Agatha Christie romanı da dahil olmak üzere en sevdiği kitaplardan bazıları vardı.

Dan, on dört yaşındayken bir yaz tenis kampında kazandığı kupayı eline aldı. "Bir şampiyonla evli olduğumu hiç bilmiyordum."

"O yıl tüm kampın birincisiydim. Eskiden çok tenis oynardım ama yıllardır oynamıyorum. Çocukken dışarıdaki kortta turnuvalar yapardık."

"Kulağa eğlenceli geliyor."

"Öyleydi. Kirby beni hep yenerdi. Ona karşı hiç maç kazandığımı sanmıyorum. Kendra da eskiden çok iyiydi. Lise takımında oynuyordu."

"Lisede oynamadın mı?" "O zamana kadar lakros oynamaya başlamıştım."

"Bu oyunu hiç anlamadım."

"Çoğu insan oynamadığı ya da oynayan çocuğu olmadığı sürece bilmez. Bir zamanlar ben de bu işte oldukça iyiydim." Okul takımında lakros oynayarak kazandığı mektubu kaldırdı.

Dan mektubu ondan aldı ve inceledi. "Bu çok seksi."

Gözlerini devirdi. "Dürüst olmak gerekirse..."

"Dürüst olacağım. Seni sahada koşarken, altın rengi at kuyruğun arkanda uçuşurken, topa vurup gol atarken hayal etmek çok seksi." Dramatik bir şekilde ürperdi. "Çok seksi."

Kara, odayı yeniden dekore ettiklerinde seçtiği yorganın hâlâ üzerinde olduğu yatağa oturdu. Kelly, Kara'nın iç karartıcı bulduğu çirkin siyah bir şey almışken, o çiçeklerle gitmişti. Annesi bir noktada ondan kurtulmuştu ya da Kelly onu almıştı.

"Ne düşünüyorsun?" Dan onun yanına oturduğunda sordu.

"Bu odayı Kelly ile nasıl paylaştığımı ve tüm sırlarımı ona nasıl anlattığımı, onun da işine geldiğinde bana karşı nasıl kullandığını."

"Bu yıkıcı olmalı."

"Öyleydi, ama olmam gerektiği kadar şaşırmadım. Hayatı boyunca, daha iyi bir terim kullanmam gerekirse, kötü bir çizgisi vardı. Ne zaman ortaya çıkacağını asla bilemezsiniz. Bir yanım hep Matt'in peşinde koşmasının ona karşı bir şeyler hissetmekten çok beni incitmekle ilgili olduğunu düşündü."

"Eğer bu doğruysa, o zaman şimdi onunla sıkışıp kaldığı kesin." "Birbirlerini hak ediyorlar."

"Gerçekten."

"Neyse," dedi Kara gülümsemeye zorlayarak, "burası benim eski odam."

"Yeni oda arkadaşın olduğum için çok mutluyum."

Onu öpmek için eğildi. "Sen sahip olduğum en iyi oda arkadaşısın."

Dan kolunu ona doladı. "Bertha'nın evine geri dönelim. Bebeğimin annesine sarılmak istiyorum."

"Bebeginin annesi buna bayılırdı."

BÖLÜM

Yirmi Beş

"BU SÜRPRİZ BİR ŞEKİLDE EĞLENCELİYDİ," Kara dedi

Judith'in annesine ve kardeşine gönderdiği bir kutu yemek artığı ve Dan'in çok sevdiği için yatmadan önce yemesi için bir parça daha kekle Bertha'lara dönüyorlardı.

"Çok güzel bir akşamdı. Kolby ve Keenan'ı da görme fırsatı bulduğuma sevindim. Tanışmam gereken kim kaldı?"

"Yarın Kellen'la tanışacaksın. BBW'de babam ve Kendra'nın ikinci adamı."

"Yani baban ve Kendra tek bir kişi gibi mi?"

" yukarı. Onun adına konuşuyor ve bunu herkes biliyor. CEO ya da COO ya da buna benzer bir şey olmak istemiyor. İşe gitmek, işini yapmak ve evine, kızlarının ve ailesinin yanına dönmek istiyor. Ancak Kellen ile şirketin gidişatı konusunda sık sık anlaşmazlığa düşüyorlar. Örneğin devlet ihalelerini istemiyordu. Çok fazla şey üstlendiklerini düşünüyordu. Kellen ise bunun güvenilir bir para olduğunu ve çeviremeyeceklerini savunuyordu."

"Bunun her iki tarafını da görebiliyorum."

"Ben de yapabilirdim ama bir süre araları kötüleşti. Kendra büyük patron olmak istemediğini söylüyor ama yine de öyle sayılır."

"Hugo bu gece neredeydi?"

"Boston'da yeni bir müşteriyle görüşmesi ve bu gece burada kalacaktı."

"Peki, başka kim kaldı?"

"Kingston. Bir ara görüşüp görüşemeyeceğimizi öğrenmek için ona mesaj atacağım. Ayrıca BBW'de boya atölyesini işleten Kyle'ı ve fiberglastan sorumlu Kieran'ı da göreceksiniz ama onlarla düğünde tanıştınız. Ve sonra herkes olacak. Kelly ile resmi olarak tanışmış ..."

"Onunla olan sınırlı ilişkimden memnunum. Bu arada, on bir çocuk *çok fazla*."

Kara kahkahalarla uludu. "Ya ?"

"O kadar çok alamayız. Tohumum için ne kadar yalvarıp yakardığın umurumda değil, bunu yapmayacağım."

"Eww, ve endişelenme. Bu bir sorun olmayacak. Birincisi, asla 'tohumum için yalvarmayacağım' ve ikincisi, çocuklarımıza ihtiyaç duydukları tüm sevgi ve ilgiyi verebilmek istiyorum. Tencere on bire bölündüğünde bunu yapmak zor."

"Bertha, Buster, Kirby, Renata ve senin için çok şey ifade eden arkadaşlarına sahip olduğun için çok mutluyum."

"Çocukluğumda oynadıkları roller için hepsine her gün minnettarım."

"Söylemeliyim ki... Ailenle huzurlu, mutlu ve eğlenceli zamanlar geçirdiğini görmek hoşuma gidiyor. Neredeyse seni tanıdığımdan beri senin için bunu diledim."

"Ben de bunu umduğumu itiraf etmekten korkuyordum. Eve dönmek benim için iyi oldu. Bana buradaki her şeyin korkunç olmadığını hatırlattı."

"Mühür kırıldığına göre artık ne zaman isterseniz buraya gelebiliriz."

"Kardeşlerim bize eve dönmemiz için bir sebep verdiği için biraz rahatlamış olmak garip mi?"

"Evet, tuhaf," dedi gülerek, "çünkü burada olmamızın nedeni korkunç."

"Bunu söylediğimi kimseye söylemeyin ama ilk başta ne kadar istesem de göz ardı edemeyeceğimiz bir nedenimiz olduğu için mutluyum. Bertha ya da bir başkası için bir sağlık krizi değildi."

"İyi bir noktaya değindin ama kardeşlerinin tutuklanmasına sevindiğini kimseye söylemeyeceğim."

"Ben öyle bir şey demedim!"

Onu böyle güldürmeye bayılırdı. "Sen ne dersin bebeğim. Ben duyduğumu duydum."

"Keyfim beni kızdırmaya çalışmayı bırak." "Ne kadar iyi bir ruh halinden bahsediyoruz?"

"En iyi ruh hali."

"Bu iyi ruh hali beni de kapsıyor mu?"

"Sen orada kurgu kasmaya başlayana kadar öyleydi."

"Çok özür dilerim. Her şeyi geri alıyorum."

"Kimsenin size utanmaz bir fırsatçı olmadığınızı söylemesine izin vermeyin."

". "

Bertha'nın araba yoluna girdi ve Jeep'in Bertha'nın kamyonetinin önünü kapatmaması için en sağa park etti. "Bu onlara yeterince yer sağlar mı?"

"Bir sürü," dedi Kara.

İçeride Bertha bir fincan çaya bir kadeh burbon katıyordu; suda geçen uzun bir günün ardından ağrıyan eklemlerine iyi geldiğini söylüyordu. Dan kıyafetlerini değiştirmeye gittiğinde Kara hemen yanına gidip ona sarılınca gülümsedi.

"Yemek nasıldı, aşkım?"

"Şaşırtıcı derecede güzeldi. Judith ev yapımı dolmalar, deniz mahsulleri güveci ve çikolatalı pastasıyla her şeyi yaptı, ki birileri -isim vermiyorum- iki parça yedi ve daha sonra yemek için eve bir tane daha getirdi."

Bertha, "Çikolatalı pastası ölünür," dedi.

"Sana ve Buster'a biraz gönderdi, ayrıca yarınki akşam yemeği için yeterince yemek artığı da gönderdi."

"Çok nazikti."

Kara büyükannesine Judith'in ziyareti ve aralarında geçen konuşma hakkında bilgi vermişti bile. "Gerçekten farklı olmaya çalışıyor gibi görünüyor."

"Bunu ben de görüyorum. Umarım uzun sürer." "Sanırım bunu öğreneceğiz."

"Yemeğe başka kim geldi?"

"Kendra ve kızlar, Kolby ve Keenan. Güzel vakit geçirdik. Babam Dan'in kontrol edebilmesi için yarın bizi ofise davet etti ve sonrasında öğle yemeğine gideceğiz."

"Senin adına sevindim, tatlım. Uzun zamandır onlarla anlamlı bir şekilde barıştığını görmeyi umuyordum. Ayrılıklar çok yorucudur. Bunu babana sorman yeterli."

"Evet, yorucu oluyorlar ve ben de memnunum."

Dan mutfığa döndü. "nereye koydun, tatlım?"

"Senden sakladım."

"Ben bulurum. Kemikli bir köpek gibi pastanın kokusunu alabilirim."

Bertha güldü. "Ona acı, Kara. O büyüyen bir çocuk."

"Lütfen, Kara. Pastama ihtiyacım var."

Ona gözlerini devirdi ve Bertha'nın ekmek kutusundaki saklandığı yerden almaya gitti.

"Yesss!"

Bertha ona bir çatal uzattı.

Kara kendine bir bardak buzlu su hazırlarken, "Bana baba vücudu oluyorum diye sızlanma," dedi.

"Sana inlememden hoşlanıyorsun," dedi bir ağız dolusu kekin etrafında.

Kara ona en sert bakışını attı. "Bertha'nın önünde olmaz."

Bertha sessiz kahkahalarla sarsıldı. "İkinizi de çok seviyorum."

"Biz de sizi seviyoruz," dedi Kara. "Bundan sonra buraya daha sık geleceğiz. Sizi görmeden aylar geçirmek istemiyorum."

"Benim hesabıma bir şey yapma, aşkım. Yıllarımın tükenmesinden endişe ettiğini biliyorum ama ben hiçbir yere gitmiyorum. Daha yaşayacak çok şeyim var." Elini nazikçe Kara'nın bebek karnına koydu. "Ve yetiştirip yaşam tarzımızı öğretecek bir torun daha."

Hayatı boyunca gerçek kuzeyi olan bu kadına duyduğu sevgiyle dolup taşan Kara, ona sarıldı ve gözyaşlarını geri kırıptı. "Burada kalsan iyi olur. Bu çocuğu sensiz büyütemem."

"kalmayacaksın, aşkım. Söz veriyorum."

"PASTANIN BENİ AZDIRDIĞINI BILİYOR MUYDUN?" DAN FISILDADI karanlıkta yatağa girdiklerinde.

"Sus. Koridorun karşısındaki büyükanne ve amcamla böyle bir şey olmayacak."

"Çok sessiz olabiliriz."

"Hayatında bir saniye bile sessiz kalmadın." "Bu doğru değil. Gerektiğinde sessiz kalabilirim."

"Sana güvenmiyorum, özellikle de şekerle kafayı bulmuşken."

"Haklı olabilirsin, ama dürüst olalım. Konu seks sırasında sessiz olmak olduğunda zayıf halka ben değilim..."

Kara dudaklarını kıstı ama bu onu sadece bir saniyeliğine susturdu.

Her zaman yaptığı gibi kıvrılarak kurtuldu. "Bu durum böyle kendi evimize ihtiyacımız olacak, böylece burada her zamanki gibi işimize geri dönebiliriz."

"Bu iş uzamayacak, çünkü kocam size onun işleri nasıl halledeceğini bilen harika bir avukat olduğunu söyleyecektir."

"Bu doğru, ama o bile Süpermen değil."

"Öyle değil mi? Ona göre-"

Dan onu öptü ve gülmesine neden oldu.

"Gerçekler acıtır, değil mi?"

"Şşşt, karımı öpüyorum. Seni duyamıyorum." Adamın eli kadının yukarı kaydı, tişörtünün altına girdi ve kadın ona bunun olmayacağını söylediğini hatırlayamadan göğsünü avuçlamak için bebek karnının üzerinden geçti.

Bertha ve Buster'ın çoktan uykuya daldıklarından emin olmasına rağmen, bu küçük evde koridorun tam karşısında olmalarını bir türlü kabullenemiyordu. "Dan..."

"Hmm?"

"Yapamam."

"Yapabilirsin. Sadece rahatla ve bana güven." "Gürültülü olacağına güveniyorum."

"O kadar sessiz olacağım ki, burada olduğumu bile anlamayacaksın."

Bu düşünce o kadar mantıksızdı ki gülmeye başladı ve duramadı, ta ki adam onun süper hassas meme ucunu hafifçe çimdikleyip nefesini kesene kadar.

"Şşşt."

Birkaç dakika önce kararlı olan fikrini, onu daha fazlası için ateşleyen birkaç öpücük ve okşamayla nasıl değiştirmişti? Onu umutsuzca istediğinde ona direnmek nafileydi. Giysilerini en az zahmetle çıkarma konusunda ustaydı ve o kadar çabuk içine girmişti ki, sessiz kalması için onu öpmeden önce zar zor hazırlanabildi.

Adam haklıydı. Seks sırasında gürültü yapma konusunda zayıf halka oydu.

Dudakları, içinde hareket ederken dudaklarına karşı bir gülümsemeye dönüştü, yatağın gıcırdamasına ve kalbinin hızlanmasına neden oldu. Bunu ona her seferinde nasıl yapıyordu? Hayır demeyi planladığında bile mi? Büyükannesi ve amcası -*umarım*- koridorun karşısında uyurken bile?

Ah, onların yakınlarda olduğunu düşünmek bile büyük fiñişe ulaşma şansını mahvetmek için neredeyse yeterliydi ama onu oraya götürmeyi Dan'e bırakın. Her. Tek. Zaman.

Nefes nefese birbirlerine tutunarak ona katılırken çıkardığı sesleri bir başka derin öpücükle bastırdı.

"Zayıf halka," diye mırıldandı boynunun sokulurken.
"Kapa
çeneni."
"Sadece
söylüyorum..."
"Uyu, Dan."
"Evet, hanımefendi. Ama önce seni bu dünyadaki her
şeyden daha çok sevdiğimi söylemem gerek."
"Affedildin."
Kara kollarını aşkına dolamış ve yüzünde bir
gülümsemeyle uykuya daldı.

DAN'S ILK SIPARIŞ OF BUSINESS-AFTER A RUN AND A CUP OF
Carter'la bardan video görüntüsü alma konusunda ne
olduğunu kontrol etmekte.

"Ben de tam seni arayacaktım," dedi Carter. "Güvenlik
kamerası görüntülerini aldım ve şu anda inceliyorum."

"Kimi biliyor musun?" "Evet, Clarissa'nın
gönderdiği fotoğrafı aldım." "Harika iş.
Teşekkür ederim."

"Gelişmelerle ilgili olarak sizi birazdan arayacağım. Dün
öğleden sonra Tanya'nın ailesi ve erkek kardeşiyle de
konuştum ve eski erkek arkadaşının sessizce gitmediğini
doğruladılar. Kızın durumu idare ettiğini ve ona zarar
vermesinin mümkün olmadığını söylediler. Yıllardır
birlikteydiler, onu çok seviyordu, vesaire. Tanya ve ailesi
polise haber vermemeyi tercih etmişler çünkü iki aile
arkadaşmış."

Dan inledi. "Bu büyük bir hata olabilirdi."

"Düşüncelerin benimkilerle uyuşuyor."

"Eğer onu dans ettiği ve başka bir adamla öpüştüğü o bara
sokabilirsek, oyun bitebilir."

"Katılıyorum. Ne olursa olsun, Tanya onlara Keith'ten
hiç bahsetmemiş ya da hayatındaki başka hiç kimseyle ilgili
endişelerini belirtmemişti."

"Keith onlara ondan bahsetmediğini çünkü kendisinden çok daha yaşlı bir adamla görüşmesini onaylamayacaklarını söyledi. Eski erkek arkadaşıyla ilgili elinizdeki her şeyi bana gönderin. Geçen hafta sonu nerede olduğunu araştırmak için ofisimden birilerini çağıracağım."

"Şimdi sana mesaj atıyorum." "Teşekkürler, Carter."

"Sorun değil. Ayrıca bu sabah Tanya'nın yerel arkadaşı Lauren ile konuşup Keith'i yaz boyunca görmekten mutlu olduğunu teyit edeceğim. Elimde kullanabileceğiniz bir bilgi olur olmaz size döneceğim."

"Harika. Tekrar teşekkürler."

Carter'ın aktardığı bilgiler, zaten bildikleriyle ve savcılıktan gelen yeni bir bilgi olmamasıyla birleşince Dan Perşembe günkü duruşma için iyimser hissetmeye başladı. Chuck ve Judith'e bir mesaj göndererek onları bilgilendirdi. Mesajın sonuna da şunu ekledi: *Lütfen herkesten Keith ve Kirby'yi desteklemek için orada olmalarını rica edin. Bu, birlik olma zamanıdır ve tüm ailenin orada olması, hepinizin onların arkasında olduğu ve onlara inandığı mesajını verecektir.*

Chuck cevap yazdı. *Herkesin orada olduğundan emin olacağız. Yaptığınız her şey için teşekkürler. Güncellemelerinizi okuduktan sonra kendimi çok daha iyi hissediyorum.*

Dayan biraz.

Teşekkürler Dan, dedi Judith. *Bizim için yaptıklarını asla unutmayacağız.*

Yardım etmekten mutluluk duyarım.

Ayağa kalktı, otururken katılaştan kaslarını gerdi ve uyuyan güzelini kontrol etmeye gitti.

Ellerini yanaklarının altında birleştirdiğinde bir melek gibi görünüyordu.

Dan onun yanına uzandı ve bir elini çıplak kolunun üzerinde gezdirdi.

"Mmm. Bu benim kocam mı yoksa bana tecavüz etmeye gelen rastgele adam mı?"

"Bu bir fantezi falan mı?"

Gülen gözlerini açtı. "Bilmek istemez miydin?"

"Evet, aslında bilmek isterim."

"Sabahın köründe saçmalamaya başlama." "Neredeyse öğlen oldu. Saatlerdir ayaktayım."

oturdu. "*Öğlen* oldu mu?"

"Hayır," dedi kıkırdayarak. "Dokuzu biraz geçe."

Omzuna kapalı bir yumruk indirdi. "Ow."

"Hamile karına yaptığın çok kötü bir şeydi." "Biraz komikti."

"Birazcık bile komik değil."

Parmaklarını birbirine sıkıştırdı. "Birazcık." "Şu anda bir kavganın içindeyiz."

Ayağa kalktı ve banyo kapısını çarparak odadan çıktı.

Dan'ın bundan kurtulmak için biraz yalvarması gerekecekti ama sorun değildi. Onunla birlikte sürünmek -onunla ilgili herhangi bir şey- daha önce yaptığı her şeyden daha eğlenceliydi. Telefonu, Gansett Adası'nda onun yerine bakan avukat Kendall James'ten gelen bir aramayla çaldı.

"Hey, Kendall."

"Selam Dan. Orada işler nasıl gidiyor?"

"Bazı ilerlemeler kaydediyoruz ve Perşembe günü yapılacak ön duruşmada iyi haberler almayı umuyoruz."

"Bizi haberdar edin. Buradaki herkes seni ve Kara'yı soruyor."

"Bunu duyduğuma sevindim."

Kasırga sırasında ölen Jim Sturgil'in mirası da dahil olmak üzere, Kendall'ın yokluğunda ilgilenmekte olduğu bir dizi bekleyen davayı gözden geçirdiler.

"Onunla bir geçmişiniz olduğunu duydum," dedi Kendall.

"Öyle de denebilir. Nişanımda beni bıçakladı parti."

"Ben de öyle duydum."

"Eski karısına ve kızına hıyarlık ettiği için insanlar onu işten çıkardıktan sonra muayenehanesini devraldığım için çok kızgındı. Ne ekersen onu biçersin olaylarından biriydi. Nişan partisine sarhoş geldi ve bela arıyordu buldu da."

"Lanet olsun, seni nereden buldu?"

"Avucumu bir oyma bıçağıyla kesip açtı." O bu sözleri söylerken Kara yatak odasına döndü.

Gözleri sorularla kocaman oldu.

"Aman Tanrım! Barodan atıldı mı?"

"Hayır, çünkü ben de dahil olmak üzere olaya karışan hiç kimse bunu istemedi. Biz sadece bizi rahat bırakmasını istedik, o da birkaç ay hapiste kaldıktan sonra adaya döndüğünde yasal süreçler devam ederken çoğunlukla bunu yaptı."

"Vay be, ben de burada pek bir şey olmuyor sanıyordum."

"Orada çok şey oluyor." "Ben de öyle buluyorum."

"Oğullarınız nasıl ?"

"Şimdiye kadar çok sevdiler ve okulda bazı arkadaşlar edindiler. Ne düşündüğümüzü görmek için bu yıl vermeyi kabul ettik ve sonra kalmak isteyip istemediğimize karar vereceğiz."

"Gansett'e dikkat edin. Sizi çok çabuk etkisi altına alıyor. Rhode Island kıyılarındaki küçük bir adaya kalıcı olarak yerleşeceğimi hiç düşünmemiştim ama artık burası evim."

"Kardeşlerim burayı seviyor ve ben de onlara yakın yaşamayı seviyorum. Neler olacağını göreceğiz."

"Ben yokken benim yerime muayenehaneye baktığınız için teşekkür ederim. Tam zamanında geldin."

"Yardım etmekten mutluluk duyarım. Önümüzdeki bir iki gün içinde sizi e-posta ile bilgilendireceğim."

"Mükemmel. İyi günler."

"Sen de aynısını yap ve mahkemede iyi şanslar." "Teşekkürler."

"Jim Sturgil ve kasap bıçağı hakkında kiminle konuşuyordun?" Kara sordu.

"Kendall James. Hikayenin tamamını duymamıştı."

"Bu hikayeden nefret ediyorum."

Dan avucundaki ince beyaz çizgiye baktı. "Eski tarih."

"Benim için yeterince eski değil." Ürperdi. "O günü asla unutmayacağım."

"İyi şeyleri hatırlıyorum. Hatırladığım kısım, benimle ilgilenme ve onu daha iyi öpme şekli." "

Kızıl-sarı saçlarını sırtından aşağıya parlak bir şelale gibi inene kadar taradı. "Bunu hatırlarsın."

"Hadi sana biraz kahvaltı hazırlayalım, sonra da babanla ofiste buluşmadan önce seni Kirby'yi görmeye götüreceğim. Hakkında çok şey duyduğum bu şirketi görmek için sabırsızlanıyorum."

"Evet, ben de."

"Şirket konusunda neden pek hevesli görünmüyorsunuz?"

"mi?"

"Uh-huh." Ellerini kadının omuzlarına koyup hafifçe masaj yaptı ve sert kaslarında hissettiği gerginlikten irkildi. "Sorun nedir, tatlım?"

"Yok bir şey. Ben iyiyim. Gerçekten..."

Yüzünü ona çevirdi. "Konuş benimle."

"Şirkete bağlı pek çok duygu var - bazıları iyi, bazıları kötü, bazıları ise gerçekten korkunç."

"Senin için çok fazlaysa oraya gitmek zorunda değiliz."

"Bunu size göstermek istiyorum. Buradaki hayatımın büyük bir parçasıydı. Kesinlikle görmeniz gereken bir şey."

"Sana acı veriyorsa hayır."

"Ben iyiyim. Söz ve herkesi orada görmek istiyorum. Bir dakika oldu."

"Eğer eminsen." Onu öptü ve ipeksi saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırdı. "Ben duş almaya gidiyorum."

Yiyecek bir şeylerin var. Eğer istersen Bertha sana yumurtalı sandviç bıraktı."

"Kulağa hoş geliyor. O serumu taktırdığımdan beri kendimi ne kadar iyi hissettiğime inanamıyorum."

"Buna çok sevindim. Seni acı çekerken görmekten nefret ediyorum." "Küçük mucizemiz için ödenecek küçük bir bedel."

"Umarım tıpkı muhteşem annesi gibi görünür."

"Bence tıpkı yakışıklı babasına benzeyecek ve en az senin kadar, hatta daha fazla konuşacak. Aslında, ikinizden kurtulmak için kulak tıkaçlarına yatırım yapmam gerekebilir."

"Gerçekten bir olacağını mı düşünüyorsun?"

"Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum, ama içimde öyle bir his var. Ve kulak tıkacı arzusu bebekle birlikte büyüyor."

"Bununla çok komik olduğunu , değil mi?" "Ben sadece gerçeği söylüyorum, aşkım."

Dan gülümsedi. "Eğer oğlum benim onda birim kadar hatip olursa, çok başarılı bir hayatı olacak."

Kara gözlerini devirdi. "Tanrı olsun."

BÖLÜM

Yirmi Altı

KARA, Kirby'yi hapiste görmeye hazır olduğunu düşünmüştü. Bu konuda çok yanılmıştı. Onu turuncu bir tulumun içinde görünce kalbi kırıldı ve gözyaşları yüzünden akmaya başladı. Gardiyana "Ona sarılabilir miyim?" diye sordu.

"Bir saniyeliğine."

Kara kardeşinin yanına gitti ve gardiyan "Bu kadar yeter" diyene kadar elinden geldiğince sıkı tuttu.

Dan'in yanına, Kirby'nin masasının karşısına otururken yüzünü sildi. "Bu kadar duygusal olduğum için özür dilerim."

"Sorun değil. Burada olmasından nefret etsem de seni gördüğüme sevindim." Yorgun görünüyordu ve günlerdir tıraş olmamıştı, bu da sarsıcıydı. Onu hiç kirli sakallı görmemişti, çünkü işte olmadığı zamanlarda her zaman titizlikle bakımlı olurdu.

Kara masanın öbür , sıkı çalışmaktan sertleşmiş ellerine uzandı. "Herkes senin bu olayla bir ilgin olmadığını biliyor. Herkesin tek şey bu."

"Keith de yapmadı. Ondan uzaklaştığımızda ben de oradaydım. Onu eve bıraktım. Yorgun olduğunu ve doğruca yatmaya gittiğini söyledi. Yerinde kaldığından emin olmak için biraz sonra yerini kontrol etmiş olabilirim. Öyle de yaptı."

"Bu iyi bir bilgi Kirby," dedi Dan. "Duruşmada bundan bahsedeyeğimden emin olabilirsiniz."

"nasıl ?"

"İhtiyatlı bir iyimserlik içindeyim. Savcılığı şaşırtacak ve hakime suçlamaları reddetmesi için yeterli sebep verecek birkaç şey sunacağız, ancak bu asla garanti değildir."

"Burada çıldırıyorum. Beni buradan çıkarmalısın."

"Bunun gerçekteşmesi için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Ne olursa olsun güçlü kalmalısın. Gerçek senin tarafında."

"Neden bunun hiç önemi yokmuş gibi hissediyorum?" "Önemi var. Tabii ki önemli."

"Ama siz haksız yere suçlanan mahkûmları aklayarak bir kariyer yaptınız. Beni onunla ilişkilendiren en ufak bir kanıt olmamasına rağmen mahkum edilme ihtimalim yokmuş gibi davranmayın."

Dan koltuğuna geri otururken iç çekti. "Sana yalan söylemeyeceğim. Böyle şeyler olur. Olması gerekenden daha sık, ama neredeyse her zaman savcılarının ikna edici bir anlatı oluşturmasına yetecek kadar hafifletici nedenler vardır. Sizin davanızda böyle bir şey yok."

"Ama Keith için var?"

"Onun durumu daha karmaşık. Onunla birlikteydi ve barın tuvaletinde onunla seks yaptı. Yaz boyunca onunla görüşüyormuş."

"Bunu biliyordum."

"Tanya'nın lisedeki erkek arkadaşı Billy Norton'dan nasıl zor bir ayrılık yaşadığını da . Tanya, Billy'yi Cuma gecesi Barnacle'da gördüğüne yemin etti. şu anda onu aramak için görüntüleri inceliyoruz. Eğer orada olduğunu gösterebilirsek, o zaman cinayet için gerçek bir sebebi olan birini bulmuş oluruz. Belki de kızın Keith'le devam ettiğini görünce öfkelenmiştir. Belki de sen ve Keith'ten ayrıldıktan sonra onunla buluşmayı kabul etmişti ve bu yüzden eve bırakılmasını istemedi. Bunların hepsi olasılık.

Sizin ve Keith'in olaya karıştığına dair makul şüphe yaratacak bir şey yok. Keith'le daha önce birçok kez kendi isteğiyle takılmışken onu öldürmek için ne gibi bir nedeni olabilir?"

"Vay canına," dedi Kirby. "Bunu duymak beni çok daha iyi hissettirdi."

"Lütfen umudunu kaybetme," dedi Kara. "Dan, duruşmada ne olursa olsun sizin için mücadele etmekten asla vazgeçmeyecek."

Kirby bakışlarını ona çevirmeden önce Dan'e "Teşekkür ederim," dedi. "Ve sen, olmak isteyeceğin son yer olmasına rağmen buraya geri döndüğün için."

"Eve dönmek benim için iyi oldu. Bunun yüzünden olmasından nefret ediyorum ama burada olmak güzeldi."

"Kelly'yi gördün mü?"

"Bir kez, bir dakikalığına, ama önemli bir şey değildi."

"Güzel. Mesafeni koru. Her şeye rağmen hiç değişmemiş."

"Bu noktada değişmesini beklemiyorum ama bir noktada Connor'ı tanımak isterim."

"Büyüdüğünde ve kararlarını verebildiğinde."

"Planımız bu."

"Ne zaman ?" "Kasım."

"Ne biliyor musun?"

"Kesin olarak öğrenmemeyi tercih ettik ama sanırım erkek olacak." "Adı ne olacak?"

"Dylan -her iki şekilde de- Dan'in rahmetli ağabeyinden sonra." Kirby Dan'e baktı.

"Bilmiyordum. Özür dilerim." "Teşekkürler."

"Ona ne oldu?"

"Yıllar önce Afganistan'da öldü." "Vay canına. Gerçekten çok üzüldüm."

"Ben de." Dan kolunu Kara'ya doladı. "İkinci Dylan Torrington'la tanışmak için sabırsızlanıyorum."

Kara, "Dünyanın Dan Torrington'ın yavrularına hazır olduğundan emin değilim," dedi.

Kirby güldü, bu da onu memnun etti. "Eminim tıpkı babası gibi harika biri ."

"Zaman doldu," dedi gardiyan, nerede olduklarını ve neyin tehlikede olduğunu sarsıcı bir şekilde hatırlatarak.

Kirby ayağa kalktı ve yapmamaları söylenmeden önce Kara'ya tekrar sarılmak için eğildi.

"Seni seviyorum," dedi Kara. "Senden asla vazgeçmeyeceğim, Dan de vazgeçmeyecek."

"Her şey demek. Ben de seni seviyorum."

Kirby götürüldükten sonra Kara hıçkırıklara boğuldu.

Dan ona sarıldı, sırtını okşadı ve her şeyin yoluna gireceğini söyledi.

"Haklıymışsın. Onu burada görmeye hazır değildim." Kara yüzündeki gözyaşlarını silmek için kolunu kullandı. "Keith'i ben de görmek istiyorum."

"Onlara haber veririm."

O GİTTİĞİNDE KARA BURNUNU SÜMKÜRDÜ VE

Kaba ağabeyinin gözyaşlarından rahatsız olacağını bildiği için kendini toparladı. Keith'e yakın olmasa da, onu turuncu bir tulum içinde görmek boğazında yeni bir yumru oluşturdu.

Keith kız kardeşine çarpık bir sırıtışla, "Seninle burada tanışmak ne güzel," dedi.

"İyi misin?"

"Harikayım. Seni bir daha buralarda göreceğimi hiç düşünmemiştim."

"Tek bir telefon görüşmesinin her şeyi değiştirebilmesi ne kadar komik." "İyi bir nedenin olmamasına rağmen geldiğin için teşekkürler. için."

"Gelmek için iki iyi nedenim vardı ve iyi ki de gelmişim. Bunun dışında tabii ki buraya dönmek benim için iyi oldu. Çok uzun zaman oldu."

"Tüm bu olanlardan sonra bize siktir olup gitmemizi söyleseydin seni suçlamazdım."

"Bunu asla yapmam."

"Sen benden daha iyi bir insansın."

"Duh."

Keith sert dış görünüşünü yumuşatan bir kahkaha attı.
"İyi bir tane."

"Kirby az önce bana ilginç bir şey anlattı," dedi Dan, Keith'e kardeşinin onu bıraktıktan sonra yerini nasıl kontrol ettiğini anlatırken.

"Tam bir anaç tavuk."

"Seni beladan uzak tutan kişi," dedi Kara.

"Evet, ve bu saçmalığa bulaştığı için kendimi hasta hissediyorum." Kara'ya yoğun bir bakış attı. "Bunun olduğunu biliyorsun, değil mi? Bazen pisliğin teki ama katil değilim."

"Bunu biliyorum Keith."

"Tüm bu olanların en kötü yanı da bu, biliyor musun? İnsanların bir kadına zarar verebileceğini düşünmesi. Benim de kavgalarım ve sürtüşmelerim oldu, ama hep karşılık verebilecek biriyle. Bir kadınla asla."

"Bunu öğrendiğim iyi oldu," dedi Dan. "Sadece erkeklerle dövüştüğünü söyleyerek geçmişteki suçlamalarını tanıtma çabalarına direnebiliriz. Asla bir kadınla değil."

"Asla, *asla*, *asla*. Eğer aksini söylüyorlarsa, bu lanet bir yalandır."

"Senin için savaşacağım. Söz veriyorum."

"Teşekkür ederim. Hıyarlık ettiysem tekrar özür dilerim..." "Sorun yok."

"Hayır, gerçekten öyle değil. Her iki seferde de acısını senden çıkardım ve bu senin hatan değildi ve değil. Yardım etmeye çalışıyorsun ve burada elimde zamandan başka bir şey olmadan otururken bunu fark ettim."

Kara, Keith'in içgörüsünden etkilendi ve kalbinin daha önce hiç olmadığı şekilde ona açıldığını hissetti. Keith'le ilgilenmişti.

Kendisine eşlik eden potansiyel tehlikeyi ve kaba tavrını sezerek ondan kaçındı.

"Geldiğiniz için teşekkürler çocuklar. Bize yardım etmek için kendi hayatlarınızı askıya aldığınız için minnettarız."

"Bir şeye ihtiyacın olursa bize haber ver," dedi

Kara. "Annem bana bir şeyler getiriyor. Ben iyiyim."

Kara, muhafız onu götürmeden önce kardeşine hızlıca sarıldı.

"Sen iyi misin?" Dan sordu.

"Kardeşlerimi hapiste gördükten sonra olabileceğim kadar iyiyim." Kadın, onun kendileri için açtırmak üzere çaldığı kapıya kadar onu takip . "İki kez derken ne demek istedi?"

"Uhhh, şey..."

"Düğünümüzün sabahında onları hapisten çıkardığın zaman olmalı."

Dan kısa bir süre durdu ve ona döndü. "Bunu biliyor muydun?"

Kara onun yüzünü okşadı. "Dan, tatlım, eşler *her şeyi* bilir. Bu kadar zeki biri olarak bunu şimdiye kadar anlamayı beklerdim."

"Cidden, nasıl ?"

Kara oradan için sabırsızlanarak ana girişe yöneldi. "Asla söylemeyeceğim."

MYLES'İN İŞİNE SON VERİLDİĞİ GECE DEN BERİ İŞ YERİNDE HER ŞEY GARİPTİ.

Renata'nın evine uğramıştı. Renata onun o geceki konuşmaları hakkında bir şeyler söylemesini bekliyordu ama söylemedi. Aslında, sonraki birkaç gün boyunca hiçbir şey hakkında fazla konuşmadı. Bunun yerine, ofisinde, başı öne eğik, normalde bir haftada yaptığından daha fazla işi bir günde yapıyordu, ya da ona öyle geliyordu.

Gevezelik yoktu, kâğıt kesiğiyle ilgili alaycı şakalar yoktu ya da sevdiğini bildiği limonlu kekle birlikte masasında rastgele kahveler belirmiyordu.

Lanet olsun, onu özlemişti.

Ve bu onu çileden çıkardı. Onun nesi vardı böyle? Ona patronuyla neden asla çıkamayacağını tam olarak anlatmıştı ve görünüşe göre o da geri adım atarak onun bu konudaki düşüncelerine saygı duymuştu.

Peki neden kendini bok gibi hissediyordu?

Renata telefonunu aldı ve mola vermek için dışarı çıktı. Ara vermeyi hak edecek hiçbir şey yapmamıştı ama yine de ara veriyordu.

Kara'yı aradı, en yakın arkadaşının bir kez olsun yanında olmasına şükretti. Kara eve gelene kadar, onun yanında olmasını ne kadar özlediğini fark etmemişti.

"Hey! Nasıl gidiyor?"

"Harika."

"Sorun nedir?"

"Önce bana neyin peşinde olduğunu söyle." Kara'nın neden şehirde olduğuna saygılı olmak istiyordu. Keith ve Kirby'nin tutuklanmaları, onun uydurma durumuyla karşılaştırıldığında gerçek sorunlar sayılırdı.

"Dan ve ben Keith ve Kirby'yi görmeye geldik."

"Nasıllar?"

"Tamam, sanırım. Perşembe günkü ön duruşma için hepimiz umutluyuz."

"Bunun için planın nedir?"

"Bu konuda bir şey söylememem gerekiyor ama Dan'in işe yaramasını umduğu bir stratejisi var."

"Olmasını umuyor ve dua ediyorum."

"Ben de öyle. Şimdi, neden alaycı bir şekilde harikasın?"

"Çünkü Myles'a geri çekilmesini söyledim ve o da yaptı."

"Ummm... İstedğin bu değil miydi?"

"Gerçekten kadar öyle olduğunu düşünmüştüm."

Kara güldü. "Bunun ne kadar saçma olduğunu görebiliyor musun?" "Evet! Öyle olduğunu biliyorum ama ona söylenecek en doğru şey buydu.

Ailemin evliliğinin iş yerindeki dram yüzünden nasıl mahvolduğunu."

"Sen annen değilsin, o da baban değil." "Yine de benzer bir durum."

"Nasıl yani? Şirketin tek sahibi o. Bir çalışanıyla evlenmeden önce *yıllarca* gizlice çıkmasına kızacak bir erkek kardeşi-ortağı yok."

"Bana patronumla neden kesinlikle çıkmamam gerektiğini söylemen gerekiyordu, bana izin vermen değil." "Bana bir senaryo gönderirsen, harfiyen uygulamam, sonra da sana dağ fare doğurdu derim."

köstebek yuvası bile sayılmaz." "Bu senaryoda yok!"

Kara, o kaltak, yine güldü. "Saçmalıyorsun. Hatırladığım kadarıyla patronun olmadan önce Myles'tan çok hoşlanıyordun. Hatta o zamanlar onunla çıkma yolunda olduğunu sanıyordum."

"Aynı şey beni de durdurdu. Teknik olarak patronum değildi ama yakında bir gün patronum olacağını biliyordum."

"İşte yeni bir fikir. Başka bir işe gir. O zaman uzun zamandır istediğin ama işin yüzünden bir türlü sahip olamadığın adamla çıkmakta özgür ve rahat olursun."

"Bu işi seviyorum."

"Onu işinden daha mı çok seviyorsun?" "Nereden bilebilirim ki?"

"Biliyorsun Renata, işte bu yüzden bu konuda düğümleniyorsun. Ondan hoşlanıyorsun. Hem de çok. Uzun zamandır hoşlanıyorsun. Sohbet ederken onun adının ne kadar sık geçtiğini biliyor musun? Myles şöyle dedi, Myles böyle dedi, Myles bana mocha shake getirdi, Myles çok komik bir şey yaptı..."

"Bu doğru değil. Ben onun hakkında konuşmam."

"Biliyorsun dostum, yıllardır biliyorsun. Bundan ne zaman bir şey çıkacağını merak ediyordum. Ve daha geçen gece ondan etkilendiğini itiraf ettin."

Renata inledi. "O lanet olası avukatla evlendiğinden beri senden nefret ediyorum."

Kara kahkahalarla güldü.

"Hiç komik değil. Tartışmacılığın çok daha kötüleşti."

Kara gülmeye ve kahkaha atmaya devam etti. "Senden gerçekten nefret ediyorum."

"İstemiyorsun, o yüzden kapa çeneni. Sana gerçeği söylüyorum, *duymak* istemediğini söylüyorsun ama gerçekten istiyorsun çünkü Myles'la çıkmak istiyorsun. Diğer şeylerin yanı sıra."

"Dur!"

"Durmayacağım. Dinle Ren, eğer istiyorsan Myles'la birlikte olmaman için hiçbir neden yok. Eğer onun teknik patronun olmasıyla başa çıkamıyorsan, hiçbir zaman senin üzerinde gücü varmış gibi davranmasa bile, o zaman işi bırak. Ama sonsuza dek senin olabilecek birine sırtını dönme."

Renata *sonsuz* *dek* sözcüğünü duyunca inledi ama Kara yılmadan devam etti.

"Benden söylemesi, bunu ben de denedim ve neyse ki Dan'i uzak tutma çabalarım başarısız oldu. Risk almaya karar verdiğimde kolayca aşılabilecek bazı engeller yüzünden ona sırtımı dönmek büyük bir hata olurdu."

"Annem patronumla çıktığım için beni asla affetmez."

"Annenin hayatı ve hataları senin taşıyacağın bir yük değil. Onun pişmanlıkları gitmiyor için senin ol sadece çünkü durum benzer."

"Haklı olduğun zaman senden daha çok nefret ediyorum."

"Beni Dan'den daha çok güldürüyorsun ve bunu yapmak kolay değil. Bu akşam yemeğe çıkıyor muyuz, yoksa büyük bir kavgaya mı tutuştuk?"

"Yemeğe çıkıyoruz, ama ilk kez haklı çıktığın için kendini beğenmişlik yapmasan iyi edersin."

"*Her neyse.* Neden Myles'a bize katılmasını söylemiyorsun? Onunla tanışmayı çok isterim."

"Böyle bir şey ." "Neden olmayacak?"

"Çünkü."

"Renata... Saçmalıyorsun." "Ben değilim. Sadece, bilirsin işte..." "Chris uzun, çok *uzun* zaman önceydi."

"İnan bana. Biliyorum."

Onun adını duymak Renata'nın cenin pozisyonuna geçip bir haftalık mocha shake içmek ve günlerce Netflix izlemek istemesi için yeterliydi.

"İlk aşklarımızda ikimizin de başına gelenlerden sonra böyle bir şansı tekrar yakalamak gerçekten çok zor. Dan ile olanlara ne kadar direndiğimi anlatamam ve şimdi ne fark ettim biliyor musun?"

"O da ne?"

"Mutlu olmak için harcayabileceğim ne kadar çok zamanı boşa harcadım."

"Hiç senin kadar cesur ."

"Kapa çeneni! Sen her zaman olmak istediğim belalı adamsın! Okuldaki o korkunç kızın bana sataştığını ve senin de onun suratına yumruk attığını hatırlıyor musun?"

"Ve uzaklaştırma aldım ve kırık elim alçada altı hafta mı geçirdim?"

"Bu şimdiye kadar gördüğüm en havalı şeydi ve hala tüm zamanların en iyi onunda yer alıyor. Lütfen bana en azından Myles'la aranızdaki şeyin gerçek olup olmadığını deneyecek cesarete sahip olmadığını söyleme."

"Daha önce gerçek bir anlaşma yaptığımı sanıyordum."

"Gerçekle uzaktan yakından alakası yoktu. O erkek gibi davranan bir çocuktü ve seni hak etmiyordu."

"Peki Myles?"

"Myles iyi bir işi olan yetişkin bir adam ve sana iyi davranıyor, bu da adı her neyse onun üç bin adım üstünde. Ondan hoşlanıyorum ve daha onunla tanışmadım bile. Onu yemeğe getirin, daha sonra size daha kapsamlı bir değerlendirme yapacağım."

"Ondan bir şey yapmasını istersem, bu ona umut verecektir."

"Belki de *onu* hak etmiyorsundur diye düşünmeye başladım." "Bu çok kaba. Her zaman benim tarafımda olman gerekiyordu.

zamanlar."

"Öyleyim, Ren. Öyle olduğumu biliyorsun. Bu adama bir şans ver. Düşününde dans etmek istiyorum."

"Uğursuzluk getirmeden kapa çeneni ve PS, siz mutlu mesut evlisiniz diye ben de öyle olmak istemiyorum."

"Yeterince adil, ama mutlu olmayı hak ediyorsun. Sadece bunun gerçekleşmesi için kendine izin vermelisin."

Normalde bu kadar uzun süre ortalıkta görünmezse Myles onu aramaya gelirdi. Kapıdan kafasını bile uzatmaması, aslında hiç sahip olmadığı bir şeyi kaybettiği için garip bir şekilde üzülmesine neden oldu.

"Dört kişilik rezervasyon yaptırayım mı?"

"Sana haber veririm." Bir mesaj aldıktan sonra telefonunu kontrol etti. "Hey, Ellery çocuklarının öğleden sonra futbol oynayacağını ve maçı izlemek için uğramak isteyip istemediğimizi soran bir mesaj attı. Ondan sonra akşam yemeği yiyebiliriz."

"isterim. Bana bilgi gönderin."

"Olur. Gelirsen çok sevinecek." "Çocukları görmek için sabırsızlanıyorum." "Ne kadar büyük olduklarına inanamayacaksın." "Çok heyecanlıyım."

"Şimdi sana gönderdiği bilgileri mesaj atıyorum. Seni görmek için sabırsızlanıyorum."

"Kimi görmek için sabırsızlanıyorsun?" Myles arkasından sordu. "Başka biriyle mi görüşüyorsun? Benimle çıkmamanın gerçek nedeni bu mu?"

Renata sakinleşmek için derin bir nefes aldı ve ona dönerek kocaman bir gülümseme takındı. "Arayan kuzenim Kara'ydı, benimle çıkmaya hiç niyeti yok." Ofise geri dönerken onun geçip gitti, iyi bir kafa buhar o giderken. Nasıl cüret o

konuşmasını dinleyip sonuçlara mı varacaksın?

Ve hayır, onun bariz kıskançlığını çekici bulmadı. Hem de hiç.

Belki *biraz* çekiciydi... Hayır. Hayır, değildi.

Myles masasının yanında belirdi. "Özür dilerim. Telefonunuzu dinleyip sonra da bir ahmak gibi davranmamalıydım."

"Hayır, görüşmedin. Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, kimseyle görüşmüyorum, bunu biliyorsun çünkü her gün benimle birliktesin ve eğer biriyle görüşüyor olsaydım, muhtemelen bunun farkında olurdun."

"Bir saniye ofise gelebilir misiniz?"

"Uh, evet. Sanırım." Onu takip ederken "*Bu da ne oluyor?*" diye merak etti.

BÖLÜM

Yirmi Yedi

Myles, kendisinden önce büyükbabasının ve babasının olan masanın arkasına yerleşirken, **"OTURUN,"** dedi.

Renata ziyaretçi koltuğuna oturdu.

"Babamla şirketin geleceği hakkında konuştum ve size bir teklif yapmak istiyoruz."

Ona ihtiyatla baktı. "Ne tür bir teklif?"

"Katkılarınızın kolayca özetlenemeyeceği ya da bir değer biçilemeyeceği konusunda hemfikiriz çünkü açıkçası siz olmasanız mahvolurduk. Eminim ikimizin arasında olup bitenlerle uğraşmaktansa başka bir iş bulmanın daha kolay olacağını düşünüyorsunuz ve sakın bir şey olmadığını söyleme."

"Tamam, söylemem," dedi Renata küçük bir gülümsemeyle, garip bir şekilde sıcak bir his kapladı içini, sonra aklına biraz dehşet verici bir düşünce geldi. "Babana aramızda bir şeyler olduğunu söyledin mi?" diye sordu, boğazındaki paniği temizlemesine neden olan yüksek ve cırtlak bir sesle. Keyifli Bay Williams onun işinde profesyonelden başka bir şey olduğunu düşünürse utancından ölürdü.

"Çok fazla kelimeyle değil, ama ona seni işe ortak yapmamızın tam zamanı olduğunu düşündüğümü söyledim ve o da

tamamen katılıyorum."

Renata'nın nutku tutulmuştu, ki bu çok sık olan bir şey değildi. Şirkette bir ortak. Onu doğru mu duymuştu?

"Bunu... bunu doğru nedenlerle mi yapıyorsun Myles?"

"Doğru nedenler ne olabilir ki?"

"Çünkü bunu gerçekten hak ediyorum, benimle yatmak istediğin için değil."

Soruyu sorduğu anda pişman oldu çünkü yüzüne bir tokat atmış gibi görünüyordu.

"Bunu gerçekten hak ediyorsun, sen de biliyorsun. On yıldır buranın kalbi ve ruhu oldun. Katkılarınıza değer veriyor ve takdir ediyoruz ve sizi ortak yaparak ödüllendirmek istiyoruz." Teklifin ana hatlarını içeren bir kâğıt uzattı; bu kâğıtta ücretteki önemli artışın yanı sıra, örnek olarak verilen bir önceki yıla ait rakamın ne olduğunu görünce gözlerinin yuvalarından fırlamasına neden olan kâr paylaşımıyla ilgili bir paragraf da yer alıyordu.

"gibi, bu yıl geçen yıldan daha iyi geçti, bu nedenle bu örnekte olandan biraz daha fazlasını bekleyebilirsiniz. Bu teklifi geçtiğimiz Ocak ayından itibaren geçerli kılmaya hazırız, böylece en yoğun yılımız olan bu yılda sıkı çalışmanızın karşılığını almış olacaksınız."

Renata'zihni, onu bir anda bunaltan milyonlarca düşünceyle dolup taşıtı, özellikle de bir tanesi, teklifte bulunma nedenlerini aptalca sorguladıktan sonra tam olarak doğru şeyi söylemiş olmasıydı.

"Ne düşünüyorsun?"

"Bu... um... çok cömert bir teklif ve takdir ettiğiniz için teşekkür ederim."

"Bunu hak ettin, Renata. Babam ve ben bu konuda tamamen hemfikiriz."

"Bunu düşünebilir miyim?"

Bu soru onu açıkça şaşırtmıştı. "Elbette. İsteddiğiniz kadar zaman ayırın."

"Bunun için teşekkür ederim. Benim için anlamı çok büyük."

"Burada işlerin bu kadar sorunsuz yürümesini sağlamak için yaptığınız her şey için teşekkür ederim. Başarımızın büyük bir kısmı sizin sıkı çalışmanızdan kaynaklanıyor."

Renata'nın kendini rezil etmeden önce oradan çıkması gerekiyordu. Ayağa kalktı ve ofisten çıkarken teklif mektubunu da yanına aldı. Ona döndüğünde kapıdan çıkmıştı bile. "Bu öğleden sonra kuzenim ve kocasıyla futbol maçına ve akşam yemeğine gitmek ister misin?"

"Sen de orada olacak mısın?" diye sordu, gözleri eğlenceyle dans ederken gülümseyerek.

Renata bıkkınlıkla içini çekti. "Evet." "O zaman bunu çok isterim."

Başını salladı ve masasına döndü, kendini toparlamak ve az önce olanları düşünmek için uzun bir süre oturdu.

Ona ortaklık teklif etmişlerdi.

Myles'a sadece bir randevu sayılabilecek bir şey teklif etmişti.

Vay anasını.

DAN KAPSAMI VE BÜYÜKLÜĞÜ KARŞISINDA HAYRETE DÜŞTÜ. Ballard Boat Works kampüsü. İnternette resimler görmüştü ama bunlar karşısında gördüğü devasa işletmenin hakkını vermiyordu. Yaklaşık yirmi dönümlük bir alana yayılan tersanede bordo renkli şirket logosunu taşıyan çok sayıda büyük beyaz binanın yanı sıra tam teşekküllü bir marina ve Kara'nın travel lift adını verdiği, tekneleri sudan çıkarıp tekrar suya indirmeye yarayan bir mekanizma bulunuyordu.

Büyük bir yelkenlinin yavaşça başka bir yere taşınmasını izledi.

Kara, teknelerin sehpalar ve bloklar üzerinde sıralandığı asfalt alan için "Buraya 'sert zemin' diyoruz," dedi. "Ya suyun içindesinizdir ya da sert zeminde."

Kompleksin en ucunda, üzerinde BBW logosu bulunan iki katlı beyaz bir bina yönetici ofislerini barındırıyordu.

"Kardeşlerinizden bazıları hala diğerk limanlardaki fırlatma hizmetlerini denetliyor mu?"

"Bunu buradan, işi yerel olarak yöneticilerle yapıyorlar. Sahada olan ve aynı zamanda şoför olarak çalışan tek kişi benim."

"Ah, anlıyorum." Suyun üzerinde olmayı, tekneleri kullanmayı ne kadar çok sevdiğini biliyordu.

Ana kapının dışında, parlak sonbahar güneş i altında hâlâ çiçek açmakta olan kırmızı sardun yaların bulunduğu variller vardı.

"Bu inanılmaz, Kara. Hayal ettiğ imden çok daha fazla."

"Çok fazla," dedi kuru bir kıkırdamayla onu yönlendirirken Ofis binasına.

Resepsiyonda çalışan yaş lı kadın, Kara'yı kucaklayarak karşılamak için ayağ a kalkarken heyecandan bir ç ığ lık attı. "Seni görmek çok güzel!"

"Sen de. Bu benim kocam Dan. Dan, Marilee ile tanış, tüm operasyonu bir arada tutan kişi."

"Ben o kadar ileri gitmezdim." Marilee'nin yanakları utançtan pembeleşti. "Ve sonunda Kara'nın saygıdeğ erk kocasıyla tanışmak çok güzel. çok şey duyduk."

Dan onun elini sıktı. "Ben de memnun oldum."

"Etkileyici kariyerinizi takip ettim." "Teşekkür ederim."

"Babam iç eride mi?" Kara sordu.

"Sizi ofisinde bekliyor ve ziyaretiniz için daha fazla heyecanlanamazdı."

"Bu taraftan," dedi Kara ve Dan'i ikinci kata çıkan merdivene doğru yönlendirdi.

Uzun bir koridorda yürürken insanlar Kara'ya selam veriyordu. Sağdaki sondan ikinci ofiste durdu.

"Hey, abla! Bugün geleceğ ini duydum." Ayağ a kalktı, masasına geldi ve ona sarıldı.

"Dan, en büyük kardeşim Kellen ile tanış, şirketin strateji müdürü."

İki adam el sıkıştı. Yaklaşık bir metre boyunda, mavi gözlü ve Kara'yla aynı kızıl-sarı saçlara sahip olan Kellen, Keith'in daha rafine bir versiyonuna benziyordu.

"Sonunda sizinle tanışabildiğime sevindim," dedi Kellen. "Ününüz sizden önce geliyor."

"Bu konuda pek konuşmuyoruz," dedi Kara. "Doğrudan onun şişko kafasına gidiyor."

Kellen gülerken Dan karısına şakacı bir kaş çattı. "Seni görmek gerçekten çok güzel, Kara."

"Sen de öyle. Çok uzun zaman oldu."

"Elbette öyle ve tabii ki hepimiz eve dönmek zorunda kalmandan nefret ediyoruz."

"Her şey o kadar da kötü değildi."

"Bunu duyduğuma sevindim. Babam Dan'e etrafı gezdirmek ve sizi ziyaret etmek için sabırsızlanıyor."

"Kendra burada mı?"

"Luna'yı dışçıye götürmesi gerekti ama birazdan dönecek."

"Ah, tamam. Umarım gitmeden önce onu yakalarız.

Öğle yemeğinde bize katılabilir misin, Kell?"

"Çok isterdim ama bugün çok yorgunum. Erteleyelim mi?"

"Kesinlikle. Gidip babamı görelim."

Koridorun sonunda bulunan Chuck'ın ofisinin kapısı açıktı ama Kara yine de kapıyı çaldı. "Evde kimse var mı?"

"İçeri gelin!" Chuck masanın etrafından dolanıp ikisini de kucaklayarak karşıladı. "Seni burada gördüğüme çok sevindim, tatlım."

"Burada olmak çok güzel."

Dan, kızın ifadesinden bunu kastettiğini ve bir hafta önce böyle hissetmezdi. Bu onun için büyük bir rahatlamaydı. Ev ziyaretinin onu gerileteceğinden korkmuştu ama bunu daha iyi bilmeliydi. Onun Kara'sı dirençliydi ve sevdiği insanları görmekten heyecan duyuyordu ve çok daha yetenekliydi.

Şimdi inciten insanların üzerine çıkmak için buradan ayrıldığında olduğundan daha fazla çaba harcıyor.

Chuck göğsünde beyaz bir logo olan bordo BBW ceketini giyerken, "Hadi bir tur atalım ve sonra da öğle yemeği yiyelim," dedi. "Açlıktan ölüyorum."

"Her zaman açlıktan ölüyorsun," dedi Kara.

Chuck kıkırdayarak, "Bazı şeyler asla değişmez," diye cevap verdi. "Keenan senin eski ofisinde."

Kara, bir zamanlar kendisinin olan masanın arkasında otururken gülünç derecede büyümüş görünen en küçük Ballard kardeşe merhaba demek için başını eğdi.

"Babam seni yemeğe mi götürüyor? Ben de miyim?"

"Hayır, gidemezsin," dedi Chuck. "Bugün Kara'nın günü ve sen beni bu hafta zaten iki kez öğle yemeğinde ıslattın."

"Peki," dedi Keenan abartılı bir surat ifadesiyle. "Bana bir şey getirsen ölür müsün?"

"Biz Bak," Chuck dedi. "O a Dipsiz Çukur, her zamanki gibi."

"Baba gibi, oğul gibi," dedi Kara.

"Bunu inkar bile edemem."

O karşılandı birkaç diğer çalışanlar ve Dan'i tanıttı.

Hepsi onun kariyeri hakkında yorum yaptı ve Keith ve Kirby'ye yardım ettiği için teşekkürlerini ifade etti.

Chuck alt kata doğru ilerledi. "Birazdan dönerim, Marilee."

"Güzel bir öğle yemeği yiyin. Sizi görmek çok güzel, Kara ve Dan." "Seni de Marilee."

"İmalat atölyesinden başlayacağız." Chuck onları, çok çeşitli şekil ve büyüklükte teknelerin yapım aşamasında olduğu, beyaz, kavernöz binalardan birine götürdü. "Burada, Kara'nın adada sahip olduğu gibi, en popüler ürünlerimiz haline gelen otuz iki ayak, otuz sekiz ayak ve kırk dört ayak piknik teknelerimize taşınan birkaç açık hava lansmanımız var. Talebi karşılamak için onları yeterince hızlı üretemiyoruz."

"Kulağa iyi bir sorun gibi geliyor," dedi Dan.

"Çoğu zaman öyle. Çocuklar tutuklandığından beri birkaç iptal yaşadık, bu da endişe verici."

Kır saçlı ve BBW polar ceket giyen bir adam onlara yaklaştı. "Selam Kara. Seni gördüğüme sevindim."

"Merhaba Mark. Bu benim kocam Dan. Mark tasarımcılarımızdan biri."

Dan onunla el sıkıştı. "Tekneler muhteşem." "Teşekkürler. Onlarla gurur duyuyoruz."

Atölyede çalışan herkes -ya da Dan'e öyle geliyordu- Kara'ya merhaba demek ve kocasıyla tanışmak için yanına geldi, bazıları eski dostlarıymış gibi ona sarıldı. Aynı şey Kirby'nin iş arkadaşlarının onu ne kadar özlediklerini ve yakında taburcu olduklarını söyledikleri ahşap atölyesinde ve yine kardeşi Kyle'ın alanı olan boya atölyesinde de oldu.

Kara'ya çabucak sarıldı ve onu en son düğünlerinde görmüş olan Dan'e daha da hızlı bir baş selamı verdi -kefaletini ödeyip Keith ve Kieran'ı Gansett Adası hapishanesinden çıkardığı zaman da dahil olmak üzere.

"Burada ne kadar ?" Kyle Kara'ya sordu.

Dan'e baktı. "Mahkeme işlerinin ne kadar süreceğine bağlı."

Dan, "Bu meselenin yakında çözüleceğini umuyoruz," dedi. "Bu iyi olur. Suçlamalar sahte."

"gelen her şeyi yapıyoruz," dedi Dan.

"Pekala, o oldu iyi . sen Çocuklar için Gel. Biz hepimiz bunu takdir ediyoruz."

"Perşembe günü mahkemede olacak mısın?" Chuck oğluna sordu. Kyle başını salladı. "Mesajı aldım. Orada olacağım."

"Görüşürüz o zaman," dedi

Kara. "Seni görmek güzel, kardeşim." "Ben de seni."

Turlarına Kieran'ın sorumlu olduğu fiberglas bölümünde devam ettiler. Tüm kardeşler arasında en sarışın oydu, kollarında dövmelemler vardı.

Boynuna kadar uzanıyordu ve kulak memelerine siyah göstergeler yapıştırılmıştı. Dan'e bir tasarımın nasıl tekneye dönüştüğüne dair hızlı bir genel bakış sundu ve teknelerini farklı kılmak için kullandıkları çeşitli tekniklerden bahsetti.

Dan, "Bu işin her kısmı benim için çok ilginç," dedi. "Teknelerin nasıl yapıldığına hiç bu kadar kafa yormamıştım."

Kieran, "Bizden boyaya ve ardından Kirby ile ahşaba geçiyorlar," dedi. "Sonra da iç mekanlardaki son işlemlere geçiliyor."

"Bana kendi köşeni göstermek için zaman için teşekkürler," dedi Dan.

"Sorun değil."

"The Trap'te işler nasıl?" Kara, kardeşinin sahibi olduğu barı sordu.

"İşler her zamanki gibi canlı."

"Bunu duyduğuma sevindim."

"İstediğin zaman bir şeyler içmek için uğrayabilirsin. Bana haber verin ki yerlileri kız kardeşimin geleceği konusunda uyarabileyim."

Kara hamile karnını okşadı. "Bebek doğduktan sonra bu teklifini kabul edeceğim."

"Kulağa hoş geliyor." Kieran Kara'ya sarıldı. "Buralarda yabancılık çekme. Seni özlüyoruz."

"Ben de seni özledim. Tur için teşekkürler." "Her zaman."

Daha sonra, kendine özgü bordo-beyaz çizgili minderlerin yanı sıra yastıkların, kanopilerin ve diğer aksesuarların yapıldığı kumaş mağazasını kontrol ettiler ve Eylül sonunda hala canlı iş yapan marina ofisine gittiler.

"Bu bizim ara sezonumuz," diyor Chuck. "Hala marinaya gelen geçici teknelerimiz var, diğerleri ise kış için çekmeye başlıyor. Ekim sonu itibariyle günde yirmi ila otuz tekne çekiyor olacağız."

Dan, "Operasyonunuzdan daha fazla etkilenemezdim," dedi.

"Teşekkür ederiz. İnşa ettiğimiz şeyle gurur duyuyoruz. işine girdiğimde, bir marina ile bir küçük

bir dizi tekne inşa etmek. Son kırk küsur yılda bunu katlanarak büyüttük. Ancak sahip olmaya değer her şey gibi bunun da zorlukları olmadı değil."

"Sadece hayal edebilirim."

"Hadi öğle yemeği yiyelim, olur mu? Annem bizimle kasabada buluşacak."

ONLAR YARI YOLDA KEYIFLI BİR ÖĞLE YEMEĞİNDE
BIRLIKTEYDILER.

ONUNLA

Dan bir mesaj aldığı anda ebeveynleri aramak için izin istedi.

"Bunun neyle ilgili olduğunu düşünüyorsun?" Chuck telefonu kulağına Dan'in uzaklaşmasını izlerken endişeyle sordu.

Kara, "Dava üzerinde çalışan müfettişlerden bazı güncellemeler bekliyordu," dedi. "Umarım öyle olur."

Judith açıkça, "Bu gerilim beni öldürecek," dedi.

"Dramatik olma," dedi Chuck.

"Ben gelmiyorum. Buraya her zaman geliriz." Judith masalarının ötesindeki kalabalık restorana belli belirsiz bir bakış attı. "Yine de buradaki herkesin yargısını hissediyorum. Oğullarımın bir kadını öldürebilecek kapasitede olup olmadıklarını merak ediyorlar."

"Bunun korkunç olduğunu biliyorum anne," dedi Kara. "Ama Dan hiçbir şey olmuyormuş gibi görünse bile dava üzerinde çok çalışıyor. Elinden gelen her şeyi yapıyor."

"Ona ve size çok minnettarız," dedi Chuck. "O olmasaydı ne yapardık bilmiyorum."

Kara ve ailesi Dan'in dönmesini beklerken yemeklerini karıştırdılar. Midesi düğüm düğüm olmuştu. Ailesinin nasıl hissettiğini tahmin bile edemezdi.

On beş dakikadan fazla bir süre sonra Dan geri döndü, onlara doğru gelirken gülümsüyordu. "Haberler iyi. Kurbanın eski erkek arkadaşının, Keith ve arkadaşlarıyla aynı anda Barnacle'da olduğunu tespit ettik."

Judith duyulabilir bir rahatlama nefesi verdi. "Bu Keith ve Kirby'yi temize çıkaracak mı?"

"Kesin bir şey söyleyemem ama bu bize başka bir şüpheliyi, gerçek bir nedeni olan bir şüpheliyi tanıtmaya fırsatı verir. Çoğu zaman bu, suçlamaların düşürülmesi ya da en azından polis soruşturmayı sürdürürken kefaletle serbest bırakılmaları için yeterli oluyor."

"Tanrım, umarım öyledir," dedi Judith, hepsinin aklından geçenleri dile getirerek.

Ailesiyle ayrıldıktan sonra Bertha'lara geri döndüler, böylece Dan biraz çalışabilecek ve Kara da bir sonraki gezintilerinden önce dinlenebilecekti. Kanepeye uzandı ve Dan'ın telefonda, yerelde ve Kaliforniya'da çalıştırdığı ve kardeşlerinin davası üzerinde çalışan kişilerle konuşmasını dinledi.

Bertha'nın evine dönerken Dan ona defalarca şirketten ne kadar etkilendiğini ve bu kadar büyük bir kompleks olmasını beklemediğini söylemişti. "İnternetteki fotoğrafları görmek bile beni hazırlayamazdı."

Şimdi onu iş başında dinlerken, sorular sorarken, ayrıntıları araştırırken ve Perşembe günü yapılacak duruşmada kullanacağı oluşturmaya başlarken etkilenme sırası ondaydı.

Kara hem anne babası hem de kardeşleri için üzülüyor ve bu durumun bir an önce çözülmesini umuyordu. Bu işin sonsuza dek sürüncemede kalacağını düşünemiyordu. Peki ya sürerse? Dan uzun bu işin içinde kalır mıydı? Sekiz hafta sonra doğacak bir bebek varken bunu düşünmek bile onu yoruyordu.

Umarım bebek doğana çoktan Gansett'e dönmüş olurlar.

Bir de baktı ki Dan onu öpüp uyandırıyor. "Hey, Uyuyan Güzel. Futbol maçı ne zaman?"

"Dört ."

"Buradan ne kadar uzakta?"

"Yaklaşık yirmi dakika." "O
halde yola çıkmalıyız."

Kara kollarını başının üzerine uzattı. "Bu şimdiye
kadarki en iyi şekerlemeydi."

"Baygındın." "Ne kadar
süre?"

"Yaklaşık doksan dakika."

"Vay anasını."

Elini bebeğin karnının üzerine koydu. "Senin ve minik
insanın dinlenmeye ihtiyacı var." Bebek, Dan'in avucuna
onu güldüren bir tekme atarak karşılık verdi. "Ele avuca
sığmaz biri olacak."

"Babası gibi."

"Sana bir avuç vereceğim, bebeğim."

"Büyükannemin oturma odasında olmaz," dedi kibarca.

"Bu dikenli ses tonu beni tahrik ediyor."

Göğsüne hafifçe bastırdı. "Bırakın kalkayım, Avukat Bey.
Gitmem gereken bir maç var."

BÖLÜM

Yirmi Sekiz

KARA, son öğle yemeklerinin Kelly ve Matt fiyaskosundan sonra Kara'nın seçimlerinin bir suçlamasına dönüşmesinden sonra Ellery ve Jessie'yi tekrar görmek konusunda gergin olduğunu Dan dahil kimseye **itiraf** .

Geçmişte yaşadıkları acıları geride bırakabileceklerini umuyordu ama eğer bunu yapamazlarsa Kara ayaklarına kapanmayacaktı. Dan ve diğerlerinin de söylediği gibi, bir süre için onu yıkabileceğini düşündüğü bir şeyden kurtulmak için yapması gerekeni yapmıştı. Bu onu yıkmamıştı ama daha önce olduğundan daha güçlü ve dirençli yapmıştı.

Dan, "Yeğenimin maçına gittiğimizde sandalye getirdiğimi hatırlıyorum," dedi.

"Doğru ya! İyi düşünmüşsün. Bertha'da muhtemelen spor yaptığımız zamanlardan kalma bir şeyler vardır." Kara garajı karıştırdı ve önce öksürmesine sonra da hapşırmasına neden olan tozla kaplı iki stadyum sandalyesi buldu. "Buldum onları!"

Dan güldü ve saçından bir örümcek ağı tutamını çekti.

"örümcek olmaz, değil mi?"

"Sanmıyorum ama gözümü dört ."

Sandalyelerin üzerindeki tozu silkeledi ve onları cipin arkasına fırlattı. Yola çıktıklarında

Trenton, Dan onun eline uzandı ve sıktı. "Arkadaşlarınla şahsen tanışmak için sabırsızlanıyorum."

"Sonunda bunun sevindim." "Onları göreceğin için heyecanlı mısın?"

"Heyecandan çok gerginim. Geçen sefer pek iyi gitmemişti."

"Herhangi bir konuda suçlu hissetmene izin vermeyi reddediyorum." "Hatırlattığın için teşekkür ederim."

"Geriye dönüp baktığımızda, kalp kırıklığının keskin kenarlarını yumuşatmak ve kötülerini biraz daha az kötü yapmak kolaydır. Ama onlar affedilmeyi, bağışlanmayı ya da herhangi bir şekilde geçirtilmeyi hak etmiyorlar. Kelly ve Matt'in yaptığı, eski sevgilimin yaptığı, sözde sağdıcımın yaptığı şey korkunçtu. Affetmek ve unutmak gibi bir yükümlülüğümüz yok."

"Kesinlikle haklısınız ve zamanın keskin kenarları nasıl yumuşattığı konusunda çok iyi söylediniz."

"Dylan öldükten sonra bir yerde, insan ruhunun doğal olarak dirençli olduğunu ve süresiz olarak yoğun bir keder ve kalp kırıklığı içinde kalmanın neredeyse imkansız olduğunu okumuştum. Bu başlangıç seviyesini uzun süre devam ettiremeyiz. O öldükten sonra ilk kez güldüğümü ve sonrasında ne kadar kötü hissettiğimi hatırlıyorum. O sonsuza dek gitmişken nasıl komik bir şey bulabilirim ki? Ama bu, biz istesek de istemesek de hayatın devam ettiğinin ve büyük bir kayıptan sonra kahkaha, neşe ya da mutluluğun yanlış bir şey olmadığını kanıtıydı. Yasını tuttuğumuz kişi sonsuza kadar üzgün kalmamızı istemezdi."

Kara boştaki elini ikisinin birleşmiş ellerine doladı. "Bazen Dylan'ın kaybına günlük olarak yeterince dikkat etmediğimizi düşünüyorum ve ondan bahsetmeden geçen günler için üzgünüm."

"Lütfen olmayın. O her zaman benimle ve dediğim gibi, sürekli o boşlukta kalamam. Birbirimizi bulduğumuz için çok mutlu olurdu ve sana bayılırdı. Biliyorum."

olurdu. *Ona* hiçbir zaman o kadar düşkün olmadı, bu da bana bir işaret . Hak etmeyen insanlar dışında herkesi severdi."

"Keşke onu tanıyabilseydim."

"Ben de  yle. Onun yanımda olması zaten m kemm l olan hayatımı daha iyi hale getirebilecek tek şey."

"Yine de zamanın ilerleyişi ve her şeyi nasıl değiştirdiği konusunda haklısınız."

"Sanırım, ileriye dönük olarak her zaman bir parçamız olsa bile, bu sıkıntı düzeyine sonsuza kadar tutunamayacağımız kaçınılmaz."

" ok doğru."

Eğlence ligi ma ının oynandığı ilkokulun otoparkına girdiler.

"Vay , ne çok araba varmış."

"Kızlar dans için futbolu bıraktıklarında Kendra çok heyecanlanmıştı. Gençlik futbolunun şimdiye kadar dahil olduğu en çılgın şey olduğunu ve maçların korkunç olduğunu söyledi. Bir saniye kafanızı çevirseniz, maçın tek gol n  ka ırırdınız."

"Kulağa doğru geliyor. Kız kardeşlerim de çocukları oynadığında bundan nefret ederlerdi."

"Birkaç yıl içinde bizi bekleyen şey bu mu?" Dan cipin arkasından sandalyelerini alıp kolunun altına sıkıştırırken Kara sordu. El ele tutuşarak tarlaya doğru yürüdüler.

"Belki Dylan'ı beyzbola yönlendirebiliriz. Futbol kadar çılgınca değil."

"Adada gençler futbolu var mı?" Kara böyle şeylere hiç dikkat etmemişti.

"Tabii ki oynuyoruz. Bütün  ocuklar oynuyor." "Yaşasın."

Dan kolunu ona dolamak için elini bırakırken güldü.

Renata fark etti ve selamlamak için yanlarına geldi. "Elçiye zeval olmaz ama Matt'in yeğeni rakip takımda ve buradalar."

"Harika," dedi Kara dişlerini sıkarak.

"Bilmiyordum. Kendimi kötü hissediyorum."

"Merak etmeyin. Burası büyük bir alan."

"Sonunda seninle yüz yüze tanıştığıma göre sana sarılabilir miyim?" Renata Dan'e sordu.

Sandalyelerini bıraktı ve kollarını ona uzattı.

İkisinin birbirine sarıldığını görmek Kara'yı duygulandırırken, yakışıklı bir adam da onlara katıldı.

"Bu Myles. Kuzenim Kara ve kocası Dan."

Myles onlarla tokalaşırken, "İkiniz hakkında çok şey duydum," dedi.

"Aynen öyle," dedi Kara, kuzeninin ters ters bakışını kazanarak. "Bu doğru mu?" Myles sordu. "O ne diyor Ben mi?"

"Lütfen," dedi Renata küçümseyerek. "Senin adını hiç anmadım. Hadi gidip maçı izleyelim."

Myles ve Kara, Renata'yı Ellery ve Pete'in aileleri ve arkadaşları için kamp kurdukları yere kadar takip ederken gülüştüler.

Arkadaşları Kara'yı ve Dan'le tanışmanın heyecanıyla karşıladı.

Kara, kendisini görmekten ve kocasıyla tanışmaktan büyük heyecan duyan Ellery'nin anne babası ve kız kardeşiyle kucaklaştı.

Jessie ve erkek arkadaşı Doug birkaç dakika sonra geldi ve daha fazla kucaklaşıldı.

"Harika görünüyorsun Doug," dedi Kara eski dostuna sarılırken.

"Teşekkürler. Bu bir yolculuktu."

Grup, takımının galibiyetinde iki gol atan Ellery ve Pete'in oğlu Keaton için yüksek sesle tezahürat yapan bir takım oluşturdu.

Ayrılmaya hazırlanırken Pete, "Pizza bu akşam bizden," dedi.

"Kara."

Matt'in bir zamanlar arkadaşı olan baldızı Hallie'yi bulmak için döndü. Matt'in erkek kardeşiyle evliydi. "Selam Hallie. Nasılsın?"

"Ben iyiyim. Sen?"

"İyi gidiyor."

"Harika

görünüyorsun."

"Teşekkürler, siz de öyle. Bu benim kocam Dan. Dan, bu da Hallie Gallagher."

Bu durum zaten yeterince garip olduğu için, onun boşlukları doldurmasına gerek kalmadan kim olduğunu anlayacağını umuyordu.

"Son birkaç yıldır seni çok özledim," dedi Hallie.

"Ben de. Çocuklar nasıl?" Kara, Kelly ve Matt tarafından pusuya düşürülmemek için dua ederken bakışlarını Hallie'ye sabitledi.

"Büyüyor. Josh sekizinci sınıfa yeni başladı, Noah da altıncı sınıfta. En küçüğümüz Luke ise dördüncü sınıfta. O bir futbol oyuncusu."

"Selam Kara," dedi Hallie'nin kocası Joe.

"Merhaba Joe. Seni gördüğüme sevindim."

"Sen de."

Kara onu Dan'le tanıştırdı, Dan de Kara'nın elini sıktı. "Siz de geliyor musunuz?" Pete sordu.

Kara, başka bir hayatta kayınvalidesi olabilecek insanlarla vedalaşmasına sebep olduğu için onu öpmek istedi. "Sizi görmek harikaydı çocuklar. Ailenize selamlarımı iletin," dedi Joe'ya.

"Yapacağım."

Kelly ve Matt, oğulları Connor'ı kucaklarında taşıyarak yaklaştıklarında temiz bir kaçışa doğru gidiyorlardı.

Kara kız kardeşine uyarı niteliğinde bir bakış fırlattı ve onlar arkadaşlarıyla birlikte ayrılırken geri çekildi.

"Bir merhaba bile demeyecek misin?" Kelly arkasından seslendi. "Yeğenini görmek istemiyor musun?"

Renata Kelly ile ilgilenmek için dönerken, "Yürümeye devam et," dedi. "buradan Kelly ve onu rahat bırak. İsteddiğin buydu, değil mi? Ne dilediğine dikkat et."

"Bunu hiç istememiştim! Birbirimizi gördüğümüzde beni tanıımıyormuş gibi davranmasını!"

"Ne olacağını düşünüyordun?" Renata sordu. "Seçimlerini yaptın ve şimdi onlarla yaşayacaksın. Umarım buna değmiştir."

"Gidelim Renata," dedi Myles nazıkçe. "Diğerleri bizi bekliyor."

Kara ellerinin titremesinden nefret ediyordu. Yanlış bir şey yapmadığı halde neden böyle oluyordu?

Grupla birlikte otoparka doğru yürürlerken Dan kolunu ona sıkıca sardı.

"Ne kadar da yüzсüzmüş," diye mırıldandı Renata.

"Daha sonra söylemeyi unutursam diye söylüyorum," dedi Dan, "iyi iş çıkardın kuzen."

"Çok ," dedi Ellery. "Ona inanamıyorum."

"Yapabilirim," dedi Jessie. "Her zamanki Kelly, başkalarını nasıl etkilediğini umursamadan istediğini yapıyor ve sonra insanlar ona kızdığında şaşırmış gibi davranıyor."

Kara, içinde öfke kabarırken onların söylediklerini dinledi. Yürümeyi bıraktı, bu diğerlerinin de durması anlamına geliyordu.

"Sen iyi misin?" Dan sordu.

"Evet, ben iyiyim. Bana bir saniye izin verir misin?" "Kara..."

"Ben iyiyim. Yemin ederim." Onlar uzaklaştığından beri kıpırdamayan kız kardeşine doğru döndü.

Dan'ın onu takip edeceğini biliyordu ama bakışlarını hedeflerinden ayırmadı.

Matt onun geldiğini gördü ve Kelly'yi uyardı. "Ne istiyorsun?" Kelly sordu.

"Ben de sana bunu sormak istiyordum. Benden ne istiyorsun? Beni herkesin içinde pusuya düşürdüğünde, ne olmasını bekliyorsun?"

Kara'nın hayatları boyunca imrenerek baktığı, muhteşem mavi gözleri ve kusursuz teniyle minyon bir sarışın olan Kelly, nasıl cevap vereceğini bilemiyor gibiydi.

Kara bekledi.

"Sanırım sadece aramızdaki bozukluğu düzeltebilmeyi diliyorum."

"Sana şunu sorayım... Senin bana yaptığını ben sana yapsaydım, uzlaşma arar mıydın?"

Kelly en azından biraz kıpırdanacak kadar sağduyuluydu. "Bilmiyorum."

"Evet, . Benimle bir daha asla konuşmayacaktın, bu yüzden roller tersine dönseydi senden alacağımdan daha fazlasını benden aldın. Ama bir şeyi açıklığa kavuşturmama izin verin... İkinizi de zerre kadar düşünmüyorum. Bana yaptıklarınızı geride bıraktım. Beni yıkmak inşa eden insanlarla dolu zengin, güzel bir hayatım var. Geçmişteki acı verici şeyler yerine onlara odaklanmayı seçiyorum. Eminim bunu anlayabilirsin."

"Özür dilerim. Duymak istediğin bu mu?"

Kara başını eğdi, geçmişte hiç kimseden hiçbir şey için özür dilememiş olan kız kardeşinden gerçek bir özür duymak ilgisini çekmişti. "Tam olarak ne için özür diliyorsun?"

"Yaptığımız şey yüzünden incindiğini."

"Olmayacağımı mı sandın? Benim arkamdan görüşmeye başladığınızda, bunun nasıl sonuçlanacağını düşünmüştün?" Kelly cevap vermeyince Kara devam etti. "Beni hiç düşünmedin, değil mi? Ne istediğini gördün ve onu aldın, tıpkı daha önce giysiler, ayakkabılar, bebekler, oyuncaklar konusunda hep yaptığın gibi. Neye sahip olduğum önemli değildi, onu istedin ve aldın."

" bir şey değildi."

"değil miydi?"

Matt sıkıntılı bir ifadeyle, "Biz... gitmeliyiz Kelly," dedi.

"Neden?" Kara ona sordu. "Sebeup olduğun iki kız kardeş arasındaki ilişkinin yok oluşuna tanıklık etmek seni rahatsız mı ediyor?"

"Ben... um..."

Kara önünde dururken, bir noktada kendisine zarar verme güçlerini kaybettiklerini fark etti ve bunun tam olarak ne zaman olduğunu merak etti.

"Bakın, hepimizin geçmişı tekrarlamaktan daha iyi yapacak işleri var. Umarım eylemlerin sonuçları olduğunu öğrenmişsinizdir. Çocuklarımızın iyiliğı için birbirimize karşı medeni olmamamız için hiçbir neden yok, ama lütfen şeylerin asla eskisi gibi olacağını düşünme. Çünkü olmayacak. İkiniz de bana gerçekte kim olduğunuzu gösterdiniz. Size inanmayı seçtim ve bu nedenle mesafemi koruyacağım. Umarım anlayışla karşılırsınız. İyi günler dilerim."

Kara uzaklaşmak için arkasını döndüğünde Dan'ın açık bir gururla onu izlediğini gördü.

"Kara! Bekle!" Kelly aralarındaki mesafeyi kapatmak için hızla hareket etti. "Seni incittiğim için her zaman üzgün olacağım."

"Böyle söylediğiniz için teşekkür ederim. Bu önemli."

"Eğer mümkünse... Sizi tanıştırmak isterim..." Bakışları Dan'i kuşattı. "İkiniz de... yeğeninize."

"Elbette," dedi Kara.

Kelly, Matt'e yaklaşmasını işaret etti. "Connor, bunlar Kara teyzen ve Dan amcan. Merhaba diyebilir misin?"

Sevimli sarışın çocuk, yumuşak bir merhaba derken yüzünü babasının paltosuna gömdü.

Kara gülümsedi ve başını eğerek parmaklarını ona doğru salladı. "Tanıştığımıza memnun oldum Connor."

Adam gülümsedi ve o da gülümsedi, çünkü nasıl gülümsemesin ki? "Teşekkür ederim," dedi Kelly ağlamaklı bir sesle.

Kara başını salladı, kolunu Dan'ın koluna doladı ve sanki üzerinden büyük bir yük kalkmış gibi hissederek onlardan uzaklaştı.

Hâlâ taşıdığını bile bilmediği bir yükü kaldırdı. "*İnanılır*
gibi değil." Dan dedi içinde a Düşük,
çakıllı

tonda. "İşte busun."

Kara güldü. "Kim, ben mi?"

"Seninle inanılmaz derecede gurur duyuyorum. Bu çok cesurca ve taşaklı bir hareketti."

"Teşekkürler. Bunu ortaya koymak oldukça iyi hissettirdi ve Connor'la resmi olarak tanıştığımız için mutluyum."

"Tam güzel karımın her yönünü gördüğümü düşündüğüm anda, o bana yeni bir şey gösteriyor."

"Tahmin yürütmeyi severim."

"Bunu çok iyi yapıyorsun. Nasıl hissediyorsun?"

"Rahatladım. Artık onlarla karşılaşabilirim ve bu büyük bir sorun olmaz. Çocuklarımız da yakın olmayacak olsalar bile birbirlerini tanıyarak büyüyebilirler. Bu da bir şeydir zaten."

" bu kadar."

Otoparkta, heyecanla bir güncelleme bekleyen diğerlerine .

"Her şey ," dedi Kara.

"Bana onları affetmediğini söyle," dedi Renata.

"Hayır, konuşmadım. Ama birkaç şey söylemek ve Connor'la tanışmak iyi hissettirdi."

"*Muhteşemdi*," dedi Dan.

"Bunu söylemek zorunda," diye yanıtladı Kara ona gülümseyerek. "Hayır, söylemiyorum. Gerçek bu."

Renata, "Olaylar patlak verirse 911'i aramaya hazırdım," dedi.

Kara güldü. "Yedi aylık hamileyken böyle bir şansım yok."

"Sen benim kahramanımsın," dedi Renata. "Onlarla yüzleşmek için oraya geri dönme şeklin. İnanılmaz."

"Kavga etmekten yoruldum. Tüm bu öfkeyi taşımak çok yorucu. Artık nerede durduğumuzu biliyor ve ben de yeğenimle resmen tanıştım. Her şey bitti ve bitti."

bana kalırsa. Diğer haberlere gelince, açlıktan ölüyorum ve akşam yemeği için hazırım."

"Diğerleriyle pizza nasıl olur?" Renata sordu.

Kara bakışlı at Dan, kim başını salladı. "Bu kulağa mükemmel geliyor."

BÖLÜM

Yirmi Dokuz

Yerel bir pizza restoranında **yenilen akşam** yemeğinden **sonra** Renata, saat henüz erken olduğu için herkesi bir içki ve tatlı için evine davet etti.

Kara sonunda Ellery'nin kızı Annabelle'i kucağına aldı. Küçük kıza sarıldı, saçlarının tatlı kokusunu içine çekti ve Ellery'nin çocuklarının bunca yıl uzak kaldıktan sonra kendisine bir yabancı gibi davranmamış olmalarına şükretti. Kara'nın onlarla FaceTime'da geçirdiği zaman, çocukların sıcak karşılaşmasıyla sonuçlanmıştı.

Pete kanepede onların yanına oturdu. "Seni görmek çok güzel, K. Seni buralarda özlemiştik." Yıllarca tuzaklara bakmanın ve ıstakoz taşımanın getirdiği iri yarı bir yapısı vardı. Kahverengi saçları yazdan kalma sarı çizgilerle kaplıydı ve altın sarısı gözleri sıcaklık ve şefkatle doluydu. Ellery ile liseden beri birlikteydiler ve Kara'nın da en yakın arkadaşlarından biriydi.

"Sizi çok özledim çocuklar. Tekrar sizinle birlikte olmak çok güzel." "Kocanı sevdim. Ne bekleyeceğimden emin değildim.
süslü bir ünü var ama iyi insanlar."

Kara mutfakta Doug ve Myles'la konuşan Dan'e baktı. "Evet, öyle."

"Senden şüphe etmemeliydim," dedi sıcak bir gülümsemeyle.

"Haha. Şanslıydım ve bunun farkındayım."

"Bu şans değildi. Bunu hak etmiştin." Sesini alçaltarak ekledi: "Adı her neyse onu hiç düşünmemiştim."

"O zaman neden söylemedin?" "Bunu duymak ister miydin?" "Muhtemelen hayır," diye kabul etti.

"Yine de onun böyle bir AH olacağını hiç beklemiyordum."

"Bunun ne anlama biliyorum," dedi Annabelle.

"Dudaklarını ilikle, küçük hanım," dedi babası. "Bütün yaramaz kelimeleri seviyor."

"Peki bu yaramaz sözleri nereden duyuyor?" Ellery onlara katılırken sordu.

Pete kızına göz kırparak, "Hayal bile edemiyorum," dedi.

"Sensin baba. Annem ağzına ihtiyacın olduğunu söylüyor. sabunla yıkanır."

Kara, Pete'in yüz ifadesi karşısında kahkahalarla

güldü. Annabelle kıkırdarken Pete, "Bu iğrenç,"

dedi. "Ben denedim," dedi Ellery. "İşe yaramıyor."

"Sizi seviyorum çocuklar," dedi Kara, birden gözleri doldu.

"Çok ama çok seviyorum ve söz veriyorum beni tekrar görmeniz uzun sürmeyecek."

"O konuda," dedi Ellery tereddütle. "Geçen gün söylediklerim için kendimi kötü hissediyorum. Seyahat iki yönlü işliyor ve sen de seni görmeye gelemeyeceğimiz kadar uzakta değilsin. Seni suçlu hissettirdiysem özür dilerim. Gittiğinizde orada kaldığınız için sizi hiç suçlamıyorum."

"Bunu söylediğin için teşekkür ederim ama söylediklerin için kendini kötü hissetmeni istemiyorum. Tekrar burada olmak, iki kişinin yaptığı şey sevdiğim herkesten kaçmanın doğru bir şey olmadığını görmemi sağladı."

"O anda yapman gerekeni yaptın," dedi Ellery. "Kimse bunu sana karşı kullanmamalı, en azından biz."

Jessie Ellery'nin yanında yere oturdu. "Ne dedi? Geçen gün için kendimizi çok kötü hissettik ve umarım sana ne kadar zgn olduğumuzu söylemiştir."

"Lütfen olmayın. Ona da söylediğim gibi, o ikisinin yaptıkları yüzünden sevdiğim herkesten uzak kalmanın bir anlamı olmadığını öğrendim. Kardeşlerimin cinayetle suçlanması ve tüm bunlar dışında, evde olmak güzeldi."

Renata ve diğer ocuklar Jessie'nin yanındaki yastıkların üzerine oturdular.

"şu adanızı ziyaret etmek istiyoruz," dedi Ellery. "Belki gelecek yaz?"

"Bunu çok isteriz. Turistlerle dolu olsa da tam gelme zamanı. Yılın geri kalanında çok sakın."

"Kışın buradan daha mı sessiz?" Pete sordu. "Gansett buraya kıyasla bir kilise gibi." "Eyvah," dedi Doug.

"Bununla başa ıkabileceğimden emin değilim."

Dan, "Yaz ılgınlığından sonra güzel bir şey," dedi. "Gansett'in sakın sezonundan çok hoşlanmaya başladık."

"Hiçbir zaman tamamen sessiz olduğundan değil," diye ekledi Kara. "Bizi çok meşgul eden harika bir arkadaş grubumuz var. Her zaman bir şeyler oluyor."

"Arabaya başka bir yere gidemeyeceğini bilmek seni hiç ıldırtıyor mu?" Jessie sordu.

"Pek sayılmaz," dedi Dan. "Feribot şirketinde arkadaşlarımız var, bu yüzden ne zaman istersek yukarı gemiye bir araba alabiliyoruz. Ayrıca kışın bir kısmını Güney Kaliforniya'da geçiriyoruz, bu da bizi izole olmaktan kurtarıyor."

"Orada kendimi asla hapsedilmiş hissetmiyorum," diyor Kara. "Mahsur kalmak için çok huzurlu bir yer."

"Görmek için sabırsızlanıyorum," dedi Renata. "Bunca yıldır sonra."

"Yaz için bir şeyler planlayalım," dedi Dan. "Büyük bir ev kiralarız, böylece hep birlikte kalabiliriz."

"Bu harika olurdu," dedi Jessie. "Yaşasın, dört gözle bekleyeceğimiz eğlenceli bir şey."

Doug ortağına, "Dört gözle beklememiz gereken başka bir şey var," diye hatırlattı. "Onlara söylemek ister misin?"

Jessie tereddüt etti, ama sadece bir saniyeliğine. "Doug bana evlenme teklif etti ve ben de evet dedim."

Renata ve Ellery gibi Kara da kısa bir süre afalladı ama hepsi arkadaşlarına sarılmak ve onları tebrik etmek için toplandılar.

"Hepinizin ne düşündüğünü biliyorum," dedi Doug. "Ona yaşattığım onca şeyden sonra Jessie'nin benden uzaklaşması gerektiğini düşünüyorsunuz ama ben gerçekten çok çalıştım ve biz de bir çift olarak çok çalıştık. Kötü şeylerin artık geride kaldığı konusunda iyimserim." Jessie'ye bakarak ekledi: "İyi şeyleri paylaşmak istediğim, benden asla vazgeçmeyen tek kişiden başka kimse yok."

Kara gözlerini dolduran yaşlar karşısında şaşırdı. "Sizin adınıza çok mutluyum çocuklar. Ve birlikte başardıklarınız için ikinizle de gurur duyuyorum."

"Hepimiz öyleyiz," diye ekledi Ellery kendi gözlerini silerken. "Büyük gün ne zaman?"

Jessie, "Önümüzdeki sonbahar için umutluyuz," dedi. "Siz benim nedimelerim olacaksınız, değil mi?"

Renata adına, "Bizi durdurmaya çalışın," dedi.

JESSIE, ELLERY VE DİĞERLERİ GITTİKTEN SONRA DAN VE KARA temizliğe yardım etmek için takıldılar. "Bu gerçekten çok eğlenceliydi," dedi Kara Renata'ya. "Düzenlediğin için teşekkürler."

Myles bulaşıkları yıkamak için kollarını sıvadı.

Kara, Renata'ya kuzeninin omuz silkmesine neden olan etkileyici bir bakış attı. "Konuştuğumuz kazağı ödünç alabilir miyim?"

"Ne?"

Kara başını Renata'nın yatak odasına doğru eğdi.

Renata, Kara'yı neredeyse güldürecek kadar iri gözlerle, "Ah," dedi. "Evet, tabii, denemek için benimle gel."

Kara onu yatak odasına kadar takip etti. "Eskiden daha çabuk kavrardın."

"canım, değil mi? Bu Myles. Beynimi karıştırıyor."

"Bulaşıkları yıkıyordu. Sorulmadan."

"Bunu fark ettim."

"Çok tatlı biri."

"Bunu ben de fark ettim." Renata, Kara'nın yüreğini burkan koruyucu bir hareketle kollarını kavuşturdu. "Bana şirkette ortaklık teklif etti."

Kara'nın ağzı şaşkınlıkla açık kaldı. "Aman Tanrım, Ren. Bu çok büyük bir şey."

"İnanın bana, biliyorum."

"Bunu neden yaptığını anlıyor musun?"

"Tabii ki istiyorum. Pantolonuma girmek istiyor."

"Renata... Hadi. Sana büyükbabasının kurduğu şirketin bir parçasını teklif ediyor. Bunun pantolonunun içindekiyle bir alakası yok."

"Meseleyi bununla ilgili hale getirmek benim için büyük resme daha kolay."

"Size aşık olduğunu ve sizinle her şekilde ortak olmak istediğini gösteren resmi mi kastediyorsunuz?"

Renata kaşlarını çattı. "Neden söylemek zorundasın?"

Kara kahkahalarla güldü. "Gerçek bu olduğu için mi?"

"O bana aşık değil."

"Renata... Sana ailesinin işinden bir parça teklif etti çünkü senin onun çalışanı değil, dengi olmanı istiyor." Kuzenine bir adım daha yaklaştı. "Bulaşıkları yıkıyor... *sorulmadan*."

"Başlangıçta hepsi böyle şeyler yapar."

"Dan evimizdeki tüm bulaşıkları yıkar. Ben yemek yaparım. O temizler."

"Onu bulaşık yıkarken hayal edemiyorum."

"Evet, yapıyor. Ayrıca yıkıyor, banyoyu temizliyor ve yapılması gereken diğer her şeyi yapıyor."

"Hepimiz senin bir tek boynuzlu atın olduğunu biliyoruz. Bu geri da olacağı anlamına gelmez."

"Gözünün önündeki şeyi inkar etmek için neden bu kadar uğraşıyorsun?"

Kara, hayat boyu en yakın arkadaşı hakkında bilinmesi gereken her şeyi bilmeseydi, Renata'nın yüzünde beliren boğa ifadesi komik olabilirdi.

Ellerini Renata'nın omuzlarına koydu. "Bir şey söyleyebilir miyim?"

"Seni durdurabilir miyim?"

"Haha. Hayır. Yıllar önce başka birinin yaptığı bir şey yüzünden Myles'a sırtını dönersen bundan kim kazançlı çıkar?"

"Bazen zahmet etmemek daha kolaydır."

"Evet, öyle, ama ya başına gelebilecek en iyi şeyi kaçıırırsan? Daha önce de söylediğim gibi, Dan'e bir şans vermek için bu kadar beklememeliydim. Ve sana kimseye asla tekrarlayamayacağın bir şey daha söyleyeceğim... Kelly ve Matt'in yaptıklarından memnunum."

"Gerçekten mi?"

"Evet. Yaptıkları şey beni şimdiye kadarki en iyi şeye götürdü ve bu daha önce gelen tüm cehennem ve kalp ağrısına değer. O her şeye değer ve içimden bir ses senin Myles'ının da öyle olacağını söylüyor."

"O benim Myles'ım değil." "Değil mi?"

"Neden bu kadar kaltak olmak zorundasın?"

Kara o kadar çok güldü ki hava almak için ayağa kalktığı anda gözleri dolmuştu. "Saçmalıyorsun. Gidip şu adamın acısına son verir misin lütfen?"

"Bunu düşüneceğim."

"Bunu sen yap. Sana söz veriyorum Ren, eğer o gerçekse... bu adımı attığına asla pişman olmayacaksın."

"Burada olanlardan sonra seni bu kadar mutlu göreceğimi hiç düşünmemiştim. Dan gerçekten harika biri ve sen bunu hak ediyorsun."

"Sen de öyle. Ve teşekkür . Katılıyorum. O en iyisi. Buna sahip olmanı istiyorum. Her şeye sahip olmanı istiyorum."

Renata ona sarıldı. "Teşekkür . Evde olmana bayılıyorum. Daha sık gel, olur mu?"

"Yapacağım. Söz veriyorum. Bir şey daha var... Sana teklif ettiği ortaklık hakkında... Lütfen bana bunu binlerce kez hak ettiğini bildiğini söyle."

"Bunu biliyorum. Buranın sorunsuz çalışmasını sağlayan kişi benim."

"Ve *bunu biliyorlar*. Biliyorlar, Ren. Sen bunu hak ediyorsun. Bunu hak ettin ve başka bir şey olmasa bile, umarım bu başarının tadını çıkarmak için bir dakikanı ayırırsın."

"Bunu söylediğin için teşekkür ederim. Bunun anlamı çok büyük." "Jessie ve Doug hakkında ne hissediyoruz?"

"Bana evlenme teklif etmeden önce uzun uzun konuştuklarını ve adamın ona daha önce sahip oldukları her şeyin onun bağımlılığından sonra da orada olduğunu fark ettirdiğini söyledi, ancak değerini geçmişte hiç olmadığı kadar iyi biliyorlarmış çünkü kaybetmeye ne kadar yaklaştıklarını biliyorlarmış."

"Bu inanılmaz bir nokta."

"O da öyle düşünüyordu. Evlenme teklif ettiğinde, kimsenin onu kendisinden daha fazla sevemeyeceğine dair ona söz verdi."

"Başka ne ?" Kara arkadaşları için heyecanlanarak sordu.

"Gerçekten."

"Git onu kendin için al," dedi Kara.

Renata gülümsedi. "Seni seviyorum."

"Seni daha çok seviyorum." "Hayatta olmaz."

"Bahse girmek ister misin?"

RENATA MYLES'A DAN VE RENATA 'DAN SONRA "BUNLARI BITİREBİLİRİM," DEDİ.

Kara gitmişti. Her şeyin değiştiği bu günden sonra neden birdenbire onunla yalnız kalmaktan tedirgin olmuştu?

"Bunu yapmak benim için sorun değil." Elinde bir kadeh şarapla yanında duran kadına baktı. "Bu eğlenceliydi. Arkadaşlarını ve kuzenini seviyorum. Kocasını beklediğim gibi biri değil."

"Büyük başarısına rağmen çok normal biri."

"Evet, aynen öyle. Beni de dahil ettiğiniz için teşekkürler."

"Eğlenceliydi."

"Aralarında yeni birini kimse şaşırmış görünmüyordu." Ona dönerken ellerini bir bulaşık bezine sildi. "Bu onlara benden bahsettiğin anlamına mı geliyor?"

"Adını bir kez anmış olabilirim. Belki iki kez." "Belki iki kez," dedi gülererek. "Nasıl olduğunu anlıyorum." "Sen anlıyor musun?"

"Sanırım öyle." Ona doğru bir adım attı, kalbinin sağlıksız olabileceğinden korktuğu komik bir kıvrılma hareketi yapmasına neden oldu ve bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Güzel, komik, zeki, alaycı, temkinli, incinmekten o kadar korkan bir kadın görüyorum ki, hayatın sunduğu her şeye dalmak yerine kenarda kalmayı tercih ediyor."

Renata onun içgörüsü karşısında şoke oldu ve nutku tutuldu. Boğazını temizledi ve kendini konuşmaya zorladı. "Bu dalış tam olarak neyi gerektiriyor?"

"Şey..." Daha da yaklaştı, şarap kadehini aldı ve tezgâhın üzerine koydu. "Böyle başlayabilir." Onu hayatında hiç öpülmediği kadar yumuşak ve nazik bir şekilde öptü. "Ama kısa sürede böyle bir şeye dönüşeceğini tahmin ediyorum." İkinci öpücükte yumuşak ya da nazik hiçbir şey yoktu. Dizlerinin bağının çözülmesine ve kalp atışlarının tehlikeli bölgeye doğru hızlanmasına neden oldu.

Birçok erkekle öpüşmüştü ama hiçbir öpücük onu şimdi ve burada olmaktan çıkarıp daha önce hiç gitmediği bir yere götürmemişti. Adam onu kendine doğru daha sıkı çekerken dili kızınkine değdi. Adam başını kaldırıp şaşkınlıkla ona baktığında Renata gömleğinden bir avuç tutmuş, hayata tutunmaya çalışıyordu.

Bu onu şaşırttı. Ne zaman bir öpücük sırasında canını kurtarmak için tutunma ihtiyacı hissetmişti ki? Hiçbir zaman. Bir kere bile. Asla.

Adam da onun hissettiği gibi çözülmüş görünüyordu. "Yani, , bu oldu," dedi. "Evet, oldu."

"Bu beni ittiğin ve kovduğun zaman mı?" "İkisini de yapıyor gibi görünmüyorum." "Fark ettim. Ne yapmam gerektiğinden emin değilim."

"Benimle dalga mı geçiyorsun acaba?" "Bunu yapar mıyım?"

"Evet, sanırım öyle."

"Gitmemi istiyor musun?"

Renata bunun, bir hayatın iki yönden birine gidebileceği anlardan biri olduğunun farkındaydı. Gitmesini isterse, . Kalmasını isterse, kalacaktı ve hepsi bu kadar olacaktı.

"Hâlâ emin değilsen sorun değil," dedi adam ondan uzaklaşmaya başlarken.

Renata gömleğindeki tutuşunu sıkılaştırdı. Dondu kaldı.

"Gitme." "Emin misin?"

Başını sallarken güldü. "Gitmeni istemediğim dışında hiçbir şeyden emin değilim."

"Eğer bana bir şans verirsen, seni mutlu etmek için elimden gelen her şeyi yapacağıma söz veriyorum."

"Neden ben?"

Bir kahkaha attı. "Patronun ofisine yükselmemin seninle olan her türlü şansımı mahvettiğini fark ettiğim son birkaç işkence dolu yıl boyunca kendime bunu binlerce kez sordum."

"Bekle. Son birkaç *yıl* senin için *işkence* gibi miydi?"

"Tanrım, evet. Babam emekli olmadan önce, sen ve ben bu yolda ilerliyorduk ve bu durum ben

Patron. Hâlâ arkadaşlık ama eskisi gibi değildik. Bunca zamandır bunu özliyordum. Seni özledim."

"Beni her gün görüyorsun."

"Kağıt üzerinde patronun olmadan önce arkadaş olduğum seni özledim."

"Kağıt üzerinde mi? Şirketin sahibi sizsiniz. Kağıt üzerinde değil."

"Bu daha çok kağıt üzerinde çünkü hepimiz orayı kimin yönettiğini biliyoruz ve o kişi ben değilim."

"."

"*Biziz*, Renata. Sen ve ben, ama daha çok sen. İş yerinde bir ekibiz ve iş dışında bundan çok daha fazlası olabiliriz. Neden sen diye sordun, sana söyleyebileceğim tek benim için her zaman sen olduğun. En başından beri. Babam emekli olup ilişkimizin gidişatını değiştirmeden önce seninle ilişkimizi resmileştirmeyi ne kadar çok diledim biliyor musun? Zamanımız var sanıyordum ama erken emeklilikle beni şaşırttı ve artık çok geçti. Ya da ben öyle sanıyordum."

"Başlangıç" yaklaşık on yıl önceydi. Ve bu süre içinde, onun başka biriyle çıktığını hiç bilmiyordu.

"Sonunda seni suskunlaştırabildim mi?"

"Tam olarak değil, ama yakın."

"Bunu göreceğim hiç aklıma ."

Ellerini adamın göğsüne dayadı ve gömleğindeki kırıklıkları düzelterek ilginç bir keşif daha yaptı. "Tüm bu kaslara ne zaman sahip oldun?"

"Hayal kırıklığıyla başa çıkmak için bir şeyler yapmalıydım." "Ne hayal kırıklığı?"

Onun gözlerinin içine baktı. "İş arkadaşşıma delicesine, derinden, tamamen, işkence edercesine ve kalıcı olarak aşık olmanın getirdiği hayal kırıklığı."

Bir kez daha nutku tutuldu. Kelimeleri oluşturacak kadar kendine geldiğinde ise, kelimeler yarım kalmıştı. "Sen..."

"Seni seviyorum, Renata."

"Oh." Normalden birkaç oktav daha yüksek bir sesle, "Öyle mi?" dedi.

"Evet, biliyorum."

"Bu yüzden mi... bu işe ortak olmamı istediniz?"

Başını iki yana salladı. "Senden ortağım olmanı istedim çünkü işimizi katlanarak büyütmemize yardımcı olan sıkı çalışanla bunu hak ettin. Ama bu genel denklemin sadece küçük bir parçası. Bana kalsa, her şeyde ortağım olurdun... hayatta ve işte. Ve aşkta. Çoğunlukla aşkta."

Renata sanki onu ilk kez görüyormuş gibi ona baktı. Artık onun nasıl hissettiğini bildiğine göre, kendisine şefkatle, sanki istediği her şey oymuş gibi bakmasından da bunu anlayabiliyordu. "Kendimi aptal gibi hissediyorum."

"Ne? Neden?"

"Çünkü böyle hissettiğini bilmiyordum."

"Elbette biliyordun. Sadece bunu kabul etmeye hazır değildin. Umarım artık öylesinizdir."

Hazır mıydı? İnsan böyle bir şeye hazır olup olmadığını nasıl bilebilirdi? "Ben biraz dağınık biriyim... Ya her şeyi berbat edersem?"

"Sana izin vermeyeceğim. Ve PS, sen dağınık değilsin. Sen tamamen kendinsin ve seninki şimdiye kadar tanıdığım en iyi benlik. Tek istediğim seninle olabildiğince çok zaman geçirmek. Seni tanıdığımdan beri tek istediğim bu." Parmağını kızın yanağında hafifçe gezdirdi ve kızın her yerinde hissettiği bir his yangını başlattı. "Bana bir şans verirsen, Renata, seni mutlu edeceğim. Söz veriyorum."

Adam ona verebileceği her şeyi sunuyordu ve kadının yapması gereken bir seçim vardı. Ya balıklama dalacak ve en iyisini umacak ya da kendini bir daha incinmekten korumak için onu uzakta tutmaya devam edecekti.

Kollarını adamın beline dolayıp başını göğsüne yasladığında, kalbinin beyninin çok önünde çalıştığı anlaşılıyordu.

Kollarını ona doladı ve sıkıca sarıldı.

Kız, adamın kollarına mükemmel bir şekilde oturmuş, adamın çenesi bir yapbozun iki parçası gibi kızın başının üstünde duruyordu.

"Ne düşünüyorsun? Burada, şimdiye kadar bulunduğum en büyük uzvun üzerinde, uçurumun kenarında sallanırken ölüyorum."

Renata onun dramatizmine güldü. "Sanırım," dedi, "bir koldan içeri girmek güvenli olabilir."

"Ne sen?"

"Bu konuda bu kadar olmamın nedeni, benim de seni seviyor olmam ve bu konuda ne yapacağımdan emin olamamam olabilir."

"Eğer ilgileniyorsanız birkaç önerim var."

Gülümseyerek ona baktı, sanki son birkaç dakika içinde eve, her zaman bulması gereken kişiye, başından beri orada olan ve sabırla onun için hazır olmasını bekleyen kişiye gelmiş gibi hissediyordu.

Onun yüzünü ellerinin arasına aldı. "Bu sefer bana bakarken o tek şeyi tekrar söyleyebilir misin?"

"Seni seviyorum, Myles."

"Ben de seni seviyorum Renata."

Onu tekrar öptüğünde, hiçbir şey .

Adam onu ayaklarından kaldırdığında, kadın kollarını ve bacaklarını adama doladı ve sıkıca tutundu.

"Bir yatağa ihtiyacımız var, hem de hemen. Ne ?"

"Koridorun sonunda solda."

"Emin misin, Renata?"

Doğru hissettiğinde, daha önce hiç yaşamadığı türden bir sevinçten başka hiçbir şüphe, korku ya da başka bir şey olmadığını keşfetti. Başını salladı. "Çok eminim."

BÖLÜM

Otuz

KARA ertesi sabah yatakta tek başına uyandı ve saatin dokuzu geçtiğini görünce inledi. Hamile kalmadan önce yediden sonra nadiren uyurdu. Şimdi ise yatakta dışarıda olduğundan daha fazla zaman geçiriyordu, ya da öyle görünüyordu. Yatağının başucundaki telefonuna uzandı ve Dan'den gelen bir mesaj buldu.

Dedektifimle buluşmak için şehre gittim. Birazdan dönerim. Sana biraz kahvaltı bıraktım. Bir şeye ihtiyacın olursa mesaj at. Seni seviyorum.

o orada olmadığına bile, o hala onu yapabiliyordu gülümsedi. Bunca zaman sonra, bu koca dünyada birbirlerini bulmuş olmalarına hâlâ hayret ediyordu. Her ikisi için de talihsiz olan bir dizi olay sonucunda aynı anda Rhode Island kıyılarındaki ücra bir adaya düşmüşlerdi. Onun ve onların mucizesine hayret etmeyi asla bırakmayacaktı.

Dan'den gelen mesajın altında Renata'dan gelen bir mesaj vardı.
Haberlerim var.

Kara soru işaretleriyle karşılık verdi.

Bunun için bir arama yapılması gerekiyor.

Bir dakika sonra Kara'nın telefonu çaldı.

"Bugünlerde geç yatıyorsun anne."

"Haberler ne?"

Renata güldü. "Orada vardı a çift
Dün gece Myles'la olan gelişmeler."

"Ne tür gelişmeler?"

"Um, ve Seni seviyorum. ve çoklu-
orgazm tip gelişmelerin."

Kara öyle bir çığlık attı ki, bebek bu kesintiyi protesto etmek için sertçe tekmeledi.

"Tanrım, kulak zarımı patlat, neden yapmıyorsun?"

"Bunu bir kez daha söyleyebilir misin, bu sefer yavaşça?"

"İlk seferinde beni doğru duydun."

"Ren..."

"Biliyorum. Oldukça çılgınca,
değil mi?" "İnanılmaz. Nasıl
hissediyorsun?"

"Antrenmandan dolayı biraz ağrım var ve uykusuzluktan
dolayı yorgunum ama onun dışında... Kendimi oldukça iyi
hissediyorum."

"Bunu çok seviyorum, son zamanlarda hiçbir şeyi
sevmediğim kadar çok seviyorum."

"Dur."

"Durmuyacağım. Bu en iyi haber Renata. Bence harika biri
ve dün gece Dan'e sana aşık olduğunu söyledim. Gözlerini
senden hiç ayırmıyor, ama ürkütücü bir şekilde değil. Daha
çok sen odadayken başka bir şeye bakmaya dayanamıyor
gibi."

"Bunu fark ettiğine inanamıyorum."

"İzliyordum çünkü onu tanımak istiyordum ve gördüklerim
hoşuma gitti."

"Bildiğin gibi bu benim için her şey demek."

"Senin adına mutluyum, Ren. Sen kendin için
mutlu musun?"

"Şaşırtıcı bir şekilde, öyleyim. Normalde en başından beri
bir felaket bekliyor olurdum ama bu sefer buna gerek
olduğunu sanmıyorum."

"Ben de öyle düşünmüyorum. Bu şimdiye kadarki en iyi
şey. Senin adına daha mutlu olamazdım."

"Teşekkürler. Sana bir şey söylemek
istiyorum..." "Dinliyorum."

"Daha önce yaşadığın onca şeyden sonra seni Dan ile sonsuza dek mutlu yaşarken görmek... Bu, ... Bana Myles ile bir adım atma cesareti verdin, bunun için teşekkür ederim."

"Aman Tanrım! Beni ağlatıyorsun."

"Bu doğru. Bana neyin mümkün olduğunu gösterdiniz ve bunu kendim için istememi sağladınız, bu yüzden tam durup duymayı hiç beklemediğim şeyleri söylediğinde, ona inanmam siz ikiniz bana yolu göstermeseydiniz inanmamdan daha kolaydı."

"Renata... Cidden ağlıyorum." "Bunun için teşekkür ederim."

"Size bir şekilde yardımcı olduğumuz için çok onur duydum."

"Gerçekten yaptın. Annem olmadığımı ve onun hayatını yaşamadığımı anlamama yardımcı oldun. Kendi hayatımı yaşıyorum ve bu bana doğru geliyor. Doğru hissettiriyor. Evim gibi hissettiriyor."

"Burada tam anlamıyla bir su birikintisiyim. Bu yılımı güzelleştirdi ve senin de bundan kaçmaya çalışmak yerine heyecan duyuyor olman en güzel haber."

"Dün gece mümkün olan her şekilde aklımı başımdan aldı." "Kızım..."

"olabileceğini hiç düşünmemiştim."

"Tekrar çılgılık atmak istiyorum ama geçen sefer bebek bundan hoşlanmamıştı."

Renata güldü.

"Hayatınızı birlikte geçirmeniz gereken kişiyi bulmak gibisi yoktur. Senin adına çok ama çok mutluyum."

"Teşekkürler. Ben de kendim için oldukça mutluyum." "İşte misin?"

"Güleceksin... Bugün izin aldım çünkü bütün gece patronumla uğraşmaktan çok yorgundum."

"Bu *harika*."

"Bana ortak olacağımı ve eğer bir gün izin almak istiyorsam, bir gün izin almam gerektiğini söyledi. Ben de onu işe gönderdim ve bir gün izin aldım."

"Bayıldım."

"Sanırım daha sonra kendime bir masaj yaptırabilirim." "Sen git, kızım. Seni çok seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Bana neyin mümkün olduğunu gösterdiğin için tekrar teşekkürler."

"Dan'e sana ilham verdiğimizi söylemek için sabırsızlanıyorum."

"Kızımı bu kadar mutlu ettiği için benim de onu sevdiğimi söyle." "Eve gelir gelmez bunu yapacağım. Beni sonra arar mısın?" "Eğer meşgul değilsem."

Gülüşerek telefonu kapattılar ve Kara gözyaşlarını silmek için bir kullandı. Öylesine inanılmaz bir aşk hikâyesinin yarısı olduğunuzu hayal edin ki, başkalarına sizin sahip olduklarınıza sahip olabilmeleri için aşka bir şans vermeleri konusunda ilham veriyorsunuz. Aynı anda hem inanılmaz hem de muhteşemdi.

Dan'ın yakında eve döneceğini ve ona her şeyi anlatabileceğini umuyordu.

DAN CARTER İLE AYNI KAHVE DÜKKANINDA TANIŞTI BURADA TUTTULAR ilk buluşmaları. Carter bir iPad kullanarak Dan'e Barnacle'da Tanya'nın eski erkek arkadaşının açıkça görüldüğü görüntüleri gösterdi.

"Bu görüntüyü Snapchat hesabıyla eşleştirdim ve Twitter'ına geri döndüm - o aptal yeni adıyla anmayı reddediyorum - ve artık kimsenin sadık olmadığına, birine verebileceğiniz her şeyi verebileceğinize ve bunun yine de yeterli olmadığına dair bir sürü atıp tutma buldum."

Dan, Billy'nin Tanya'dan ayrıldığı için ne kadar öfkeli olduğunu gösteren ve giderek daha da deliren tweetleri inceledi. "Elimizde başka ne var?"

Carter bir başka kâğıdı masaya doğru itti. "İki yıl önce aile içi saldırıdan suçlanmış ama

Kurban işbirliği yapmayı reddedince suçlamalar düşürüldü."

"Kurbanın kim olduğunu biliyor muyuz?"

"Var." Tanya'nın, evinden çıkmaya çalışırken kendisini darp ettiği iddiasıyla yaptığı ilk şikâyeti gösteren bir sayfa daha gösterdi. "İş ciddiye binince, mahkemede ona karşı tanıklık etmek istemedi."

Dan irkildi. Bu karar onun hayatına mal olabilirdi.

"Bazı arkadaşlarını araştırdım ve aile içi olaydan sonra adamın af dilediğini ve hayatındaki herkes onunla ilişkisini tamamen bitirmesi için yalvarsa da kadını ona bir şans daha vermeye ikna ettiğini öğrendim. İkinci şans yaklaşık altı ay sürmüş ve bu sürenin sonunda kadın ona ilişkilerinin bittiğini ve kendisini yalnız bırakmasını söylemiş."

"Ve yaptı mı?"

"Hayır." Carter, Billy'nin Tanya'dan en az bin metre uzakta olmasını gerektiren, Storrs, Connecticut'ta alınmış bir yasaklama emrinin kopyasını çıkardı.

"Ailesinin polisi olaya dahil etmek istemediğini duydum çünkü aileleri arkadaşmış."

"Tüm bunlar Storrs'da oldu. Ailesinin bunu bildiğinden emin değilim. O gece Barnacle'da bulunarak emri ihlal etti."

"Bu polislerin onu için yeterli."

"Düşünceleriniz benimkilerle uyuyor."

"Harika iş, Carter. Cidden... Müvekkillerimin serbest bırakılması için yeterli makul şüpheyi ortaya koymak için ihtiyacımız olan her şey bu."

"Onlara yönelik suçlamaları da düşürmeliler."

"Her seferinde bir adım. Bunu davaya bakan dedektife götüreceğim ve hemen ne yapabileceğine bakacağım."

"Beni haberdar edecek misin? Yatırım yaptım."

"Elbette." Dan elini sıkmak için masanın öbür ucuna uzandı. "Minnettarım."

"Şaka mı yapıyorsun? Seninle çalışmak kariyerimde başıma gelen en iyi şey."

"Benden tekrar haber alacaksınız. İyi bir dedektif bulmak zordur."

"Gerçekten mi?"

"Kesinlikle."

"Vay canına. Bu harika. Teşekkür ."

"Tüm Ballard ailesi adına teşekkür ederim."

Dan kahve ve kahvaltı sandviçlerini karşılamak için masaya bir yirmilik attı ve Walter'ın onu beklediği arabaya gitti.

"Nasıl gitti patron?"

". Davaya bakan dedektifi görmem gerek."

Walter onu Bar Harbor'a götürürken Dan, bir davayı açıklığa kavuşturmanın verdiği adrenalinle kalbinin hızla çarptığını hissetti. Onun için müvekkillerini temize çıkaracak somut bir şey bulmaktan daha heyecan verici bir şey olamazdı, özellikle de bunlar sevgili karısının kardeşleri olduğunda.

Sevgilisinden bahsetmişken, uyanık olduğunu umarak onu aradı.

"Günaydın," dedi esneyerek.

"Neredeyse öğleden sonra oldu. Uyandırdım mı seni?" "Hayır, bir süredir ayaktaydım.

Tahmin et ne oldu?"

"Ne?" diye sordu, çünkü onunla konuşurken hep gülümserdi.

"Renata ve Myles birbirlerine aşıkla, kirli hallettiler ve Renata bunun bizim sayemizde olduğunu söylüyor."

"Bekle. Ne?"

Onun kahkahası bu hayatta en sevdiği şeylerden biriydi. "Bizim sahip olduğumuz şeyi istemesi ve Myles'a bir şans vermesi için ona ilham verdiğimizi söyledi."

"Bu büyük bir iltifat."

"Bunu söylediğinde beni ağlattı."

"Eminim öyledir, ama şaşırmadım. Ne de olsa epik sayılırız."

"Evet, öyle. Onun adına çok ama çok mutluyum. Son ilişkisi kötü bittikten sonra bir daha asla şansını endişe ettim."

"Bu harika bir haber. Myles'ı gerçekten sevdim. Harika bir adama benziyor."

"O harika bir adam ve bunu zaten biliyor çünkü yıllardır arkadaş ve iş arkadaşlarıydılar."

"Bu olay olduğunda şehirde olmana sevindim."

"Ben de. Sen neredesin?"

"Bar Harbor'a giderken polis için kardeşlerinizin işine yarayacak bazı yeni bilgiler getirdim."

"Vay canına, gerçekten mi?"

"Evet. Daha fazlasını öğrendiğimde sizi bilgilendireceğim."

"Bu gün harika geçiyor. Tüm yaptıklarınız için teşekkür ederim."

". Yakında görüşürüz. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Walter aynaya bakıp gülümseyerek, "Hepiniz çok tatlısınız," dedi. "O benim hayatımdaki en güzel şey."

"Bunu bildiğiniz sürece, ona her zaman hak ettiği saygıyı göstereceksiniz. Ben de bir ara bunu biraz batırdım ama tekrar rayına oturtmaya başladık. Artık beni görmekten nefret etmiyor, bu yüzden bunu bir ilerleme olarak kabul ediyorum."

Dan güldü.

"Yıllar boyunca benden nefret etmesi için ona pek çok neden verdim. Bundan çok pişmanım ve hayatımın geri kalanını bu acıları telafi etmek için harcayacağım."

"Zor işi sen yapıyorsun. Eminim bu onun ve çocuklarınız için önemlidir."

"Bence öyle. Roma bir günde inşa edilmedi, bu da öyle olmayacak. Ama ben sonuna kadar gitmeye kararlıyım."

"Aferin sana Walter. Zahmet etmeseydin daha kolay olurdu."

"Bundan kesinlikle eminim."

"Rahatsız ediyor olman kim olduğun hakkında çok şey söylüyor." "Ya öyle ya da bu benim gerçekten mazoşist olduğumu gösteriyor."

Dan bir kahkaha attı. "Belki ikisinden de biraz. İyileşme sürecinde olan birkaç arkadaşım var. Zor bir yol ama sonunda çabaya değer gibi görünüyor."

"Umarım öyledir. Uzun vadede ne olursa olsun, daha önce yaşadığım hayattan çok daha iyi."

"Senin adına sevindim dostum. Gerçekten." "Teşekkürler. Bunu senden duymak çok anlamlı."

Onlar çekildi yukarı için ve kamu Güvenlik karmaşık a birkaç dakika sonra.

"Bunun ne kadar emin değilim."

"Acele yok. Acele etme. Öğle yemeği yiyeceğim."

"Seni birazdan bilgilendiririm." "Kulağa hoş geliyor."

Dan içeride Dedektif Cosgrove'u görmek istedi ve daha önce buluştukları konferans odasına götürüldü. Masanın üzeri klasörler, kâğıtlar, atılmış kahve fincanları ve paket servis ambalajlarıyla kaplıydı.

Cosgrove ayağa kalktı ve onun elini sıktı.

"Beni kabul ettiğiniz için teşekkürler. Nasıl gidiyor?"

"Yavaş yavaş. Turizm sezonu sona erdikten sonra tatile çıkan insanlar yüzünden çok zorlanıyoruz."

"Sana Tanya'nın Billy Norton'dan ayrıldığını ve onun bunu nasıl iyi karşılamadığını anlatmıştım."

"Evet, bunu medyaya da söylediniz ve o zamandan beri bu konuda beni sıkıştırıyorlar."

"Üzgünüm ama bu takip edilmesi gereken bir açı."

"Araştırıyordum ama pek ilerleyemedim." "Yardımcı olabilecek bazı bilgilere sahip olabilirim." Dan, bu konuda Carter'ın yapımcılığını üstlendiği sayfalar, Cosgrove'u Tanya'nın Billy' ayrılmasına ve sonrasında yaşananlara götürdü.

Cosgrove, Storrs'daki saldırı ve ardından gelen yasaklama emriyle ilgili polis raporunu incelerken "Vay anasını," dedi.

Dan daha sonra telefonunu kullanarak dedektife genç adamın sosyal medya hesaplarındaki fotoğraflarını ve Tanya'nın öldürüldüğü gece bardaki kalabalığın içinde olduğunu gösteren Barnacle filmini gösterdi.

"Onu Billy Norton öldürdü demiyorum," dedi Dan, "ama sanırım bu bilginin müvekkillerime karşı açmış olabileceğiniz tüm davaları yerle bir edeceğini kabul edersiniz."

Cosgrove her bir belgeyi inceledi ve ardından videoyu iki kez izledi, yüzü ifadesizdi. Sonra ayağa kalktı. "Hemen döneceğim. Telefonunuzu bir saniyeliğine ödünç alabilir miyim?"

"Misafirim ol."

Dedektif Dan zamanı, savcıların bu yeni bilgiye dayanarak davayı düşürmek için harekete geçmemeleri halinde öğleden sonra mahkemeye sunacağı davayı düşürme talebinin taslağını yazmak için kullandı. Her türlü senaryoya hazırlıklı olmayı öğrenmişti.

Cosgrove yirmi dakika sonra yanında Polis Şefi Rushton White olarak tanıttığı yaşlı bir adamla döndü.

Cosgrove Dan'ın telefonunu masaya koyarken Dan adamın elini sıkmak için ayağa kalktı. "oldum efendim," dedi Dan. "Kayınvalidem sizden övgüyle bahsediyor."

"Bertha iyi bir insan."

"Senin de öyle olduğunu söylüyor."

"Bunu duyduğuma sevindim. Dedektif Cosgrove bana hazırladığınız bilgileri gösterdi ve biz de Başsavcı ve yargıçla görüştükten sonra, kayınbiraderlerinize yönelik tüm suçlamaların derhal düşürülmesine karar verdik ve bu çile için özür diliyoruz."

Dan bağırarak ve yumruklarını sıkmak istedi. Profesyonel tavrını korudu ama bu kolay değildi. "Ne zaman serbest bırakılacaklar?"

Cosgrove' baktı. "Derhal."

Cosgrove, "O videonun bir kopyasına ihtiyacım olacak," dedi, "ve sanırım sağladığınız diğer belgeleri de saklayabilirim?"

"Hepsi senin."

Dedektif başıyla onayladı ve şefin emrini yerine getirmek üzere odadan çıktı.

"teşekkür ederim."

"Bunun olmasından üzüntü duyuyorum ama eminim bu gibi durumlarda işlerin nasıl yürüdüğünü anlıyorsunuzdur. Eyalet polisinin elinde, ölümünden kısa bir süre önce onunla birlikte olduğunu söyleyen bir görgü tanığı vardı..."

"Anlıyorum ve yeni bilgiler ortaya çıktığında doğru olanı yaptığınız için sizi takdir ediyorum."

White, "Keşke farklı koşullar altında tanışmış olsaydık," dedi. "Çalışmalarınıza uzun yıllardır hayranım."

"Teşekkür ederim. Çoğu LEO muhtemelen beni vebalılarla aynı seviyede görüyordur."

"Sadece kurallara göre oynamayanlar. Geri *birilerini* suçlamaktan çok doğru kişileri suçladığımızdan emin olmakla ilgileniyoruz."

Dan derinden saygı duyduğu duygusunun arkasında olduğunu

Açıklama. Ne pahasına olursa olsun adalet onu ünlü yapmıştı ama haksız yere suçlanan müvekkillerinden hiçbirinin hizmetlerine ihtiyaç duymamasını diliyordu.

White, "Aile üyelerinizi selamlamak için benimle gelmek isteyeceksiniz," dedi.

"Yolu göster."

BÖLÜM

Thirty-One

Keith ve Kirby sokak kıyafetleriyle çıkageldiklerinde **DAN** binanın dışında **bekliyordu**, ikisi de ona yaklaşırken sırtlıyorlardı.

"Ne oldu lan?" Keith Dan'e öyle bir sarıldı ki neredeyse kaburgaları kırılıyordu.

"Tanya'yı öldürmek için başka birinin daha cinayet sebebi olabileceğini ve bu kişinin Cuma gecesi bölgede olduğunu gösteren kanıtlar sunduk."

Kirby, gözyaşları yüzünden akan Dan'e sarıldı. "Gerçekten tüm suçlamaları düşürdüler mi?"

"Gerçekten yaptılar ve sizi Tanya'nın cinayetine karışmaktan tamamen aklayacak bir açıklama yapacaklar."

"Tanrıya şükür," dedi Keith. "Bunu nasıl yaptın bilmiyorum ama lanet olsun dostum. Her şeyi sana borçluyuz."

Kirby, "Onun dediği gibi," . "Çok teşekkür ederim Dan. Asla kelimelerimiz olmayacak..."

"Yardım edebildiğime sevindim." Telefonunu çıkardı. "Seninkinin öldüğünü varsayıyorum. İyi haberi vermek için anneni arayabilir misin lütfen?"

Kirby telefonu ondan aldı. "Memnuniyetle." Annesinin numarasını çevirdi ve hoparlörü açtı.

"Selam Dan. Nasıl gidiyor? Lütfen bana haberlerin olduğunu söyle."

"Selam anne, benim, Kirby."

Keith eğildi. "Ve ben, Keith. Çıktık ve tüm suçlamalar düştü."

Judith'in çılgılığı o kadar yüksekti ki kaldırımındaki insanlar ne olduğunu görmek için döndüler.

Üç adam aptal gibi sırttı.

"Kara sihirbazıyla evlendi," dedi Keith. "Ne yaptığını bilmiyorum ve gerçekten umurumda da değil, ama özgür ve temiziz ve hepsi onun sayesinde."

"Tanrı'ya şükür," dedi Judith. "Gidip babamı arayacağım ve diğerlerine mesaj atacağım. Bu akşam burada bir kutlama yemeği yiyeceğiz. Olur mu?"

Kirby, başıyla onaylayan Keith'e baktı.

"Bu harika olur anne. Herkese onları görmek için sabırsızlandığınızı söyle."

"Onlar da seni görmek için sabırsızlanıyorlar. Bu şimdiye kadarki en iyi haber. Çok ama çok teşekkür ederim Dan. Sonsuz minnettarlığınızı kazandın."

"Yardım edebildiğime sevindim."

Görüşmeyi bitirdikten sonra telefonu geri aldı ve Kara'ya mesaj attı. *Çocuklar serbest bırakıldı. Tüm suçlamalar düştü. Birazdan seni arayacaklar.*

O yapmadı Cevap ver, hangi kastedilen o oldu ya da

Uyuyor ya da telefonundan uzakta bir şeyler

yapıyordu. "Sizi nereye bırakabiliriz?" Dan sordu.

"Eve gidip gerçek bir duş almak istiyorum," dedi Kirby.

"Ben de," dedi Keith.

Dan, binmeleri için Walter'ın arabasının arka kapısını tuttu ve sonra yolcu koltuğuna geçti.

"Hey, Walter," dedi Keith. "Bu adamla nasıl?"

"Onu gezdirecek bir şoför arıyordu. En iyi işini arabada yaptığını söyledi."

"Yol tarifine ihtiyacın var mı?" Dan Walter'a sordu.

"Hayır, nerede yaşadıklarını biliyorum." Aynaya . "Sizi oradan çıkardığıma gerçekten çok sevindim."

Keith, "Hem siz de biz," dedi.

"Camı indirmiştım, bu yüzden tüm suçlamaların da düştüğünü duydum."

"Doğru," dedi Kirby.

"Tanrıya şükür."

"Yine de her zaman bize yapışacak mı?" Kirby sordu. "En başta bizim suçlanmış olmamız?"

Dan, "Şef White'ın her türlü şüpheyi ortadan kaldıracak bir açıklama yapacağına güveniyorum," dedi.

"Bu iyi olur," dedi Kirby. "Ne derse desin, bunu atlatmak uzun zaman alacak."

Dan onu görebilmek için döndü. "Bu doğru, ama bunu atlatacaksın. Yargılanan, hüküm giyen ve ağır hapis cezalarına çarptırılan, daha sonra aklanan ve hayatlarını yeniden bir araya getirebilen pek çok insan tanıdım. Bu bir gecede olmuyor ama çoğu durumda eninde sonunda oluyor."

"Sadece çoğu durumda mı?" Keith sordu.

"Bazıları yaşadıkları yüzünden o kadar zarar görmüş ki dışarıda mücadele ediyor ve bazen oldukça zor durumda kalıyorlar. Onlar için elimizden geleni yapıyoruz, ancak işleri yoluna koymalarına yardımcı olmakta her zaman başarılı olamıyoruz. Onlar gibi insanlar... Bu işi yapmamın nedeni onlar."

"Tanrı'ya şükür bu işi yapıyorsun ve Tanrı'ya şükür kız kardeşimizle evlendin," dedi Kirby. "Sen bu davada olmasaydın kim bilir halimiz ne olurdu?"

"Polisin eninde sonunda yanlış adamları yakaladıklarını fark edeceğinden eminim ama bu biraz zaman alabilirdi. Size nasıl görünürse görünsün, burada herhangi bir kötü niyet olduğuna inanmıyorum."

"Bana oldukça kötü niyetli geldi," dedi Keith. "İzci olmadım, bu yüzden onunla birlikte olduğumu duydukları anda her türlü sonuca atladılar."

Dan, "Onların yerinde olsaydınız muhtemelen siz de öyle yapardınız," dedi.

"Onları mı savunuyorsun?" Keith kuşkulu bir sesle sordu.

"Pek sayılmaz. Sadece insan doğasının, bir şey apaçık görüldüğünde, bunu yapmamak için bir nedeniniz olana kadar o yolu takip etme eğiliminde olduğunu söylüyorum."

"Zaman zaman biraz yozlaşmış olabilirim ama o güzel genç kadını ya da başka birini öldürebileceğimin herkes tarafından bilinmesinden nefret ediyorum."

Kardeşleri kendi evlerine bıraktılar ve sonra Walter Dan'i Bertha'nın evine geri götürdü.

"Tebrikler patron. Şu anda kendini oldukça iyi hissediyor olmalısın."

"Ailenin bu olayı geride normale dönebileceği için rahatladım."

"Sanırım bu, siz ve eşinizin küçük adanıza geri döneceğiniz anlamına geliyor."

"Mümkün olan en kısa sürede. Burada olmak, herkesi görmek, yapılması gereken her şeyle ilgilenmek harikaydı ama Gansett bizim için evimiz."

"Anlıyorum dostum. O özel yeri bulduğunuzda, çoğu zaman orada olmak istersiniz."

"Evet, kesinlikle. Ve adada sonbahar yılın en sevdiğim zamanıdır. Turistler gider ve hava hâlâ muhteşemken Gansett yeniden bizim olur. Bir ara ziyaretime gelmelisiniz."

"İsterim. Senin ufaklık ne zaman doğacak?"

"Kasım sonunda."

"Sen farkına bile burada olacak." "Eve gitmek için bir sebep daha."

Dan, Slim Jackson'a bir mesaj gönderdi. *Ballard'lar tüm suçlamaları düşürerek hapisten çıktılar, bu yüzden Kara ve benim önümüzdeki birkaç gün içinde eve dönmemiz gerekecek.*

, orada olacağız. Ve tebrikler. Oradaki insanlar için biraz üzüldüm. Dan T. şehre geldiğinde başlarına ne geleceğini bilmiyorlardı.

LOL. Teşekkürler, dostum. Herkesi görmek için sabırsızlanıyorum. Buralarda özledin.

Bunu duyduğuma sevindim. Biz de sizi özledik çocuklar.

Ayrıca Kendall'a yakında döneceğini bildirmek, Kara'nın kardeşleriyle ilgili başarılı sonuç hakkında bilgi vermek ve kendisini koruduğu için teşekkür etmek için mesaj attı. Eğer çalışmaya devam etmek istersen seni meşgul edebilirim. Birkaç ay içinde bir bebeğim olacak ve alabileceğim her türlü yardımı alacağım.

İhtiyacınız olan her şey için buralardayım ve meşgul olmaktan mutluluk duyuyorum. Kardeşler için tebrikler. Büyük bir rahatlama olmalı.

Büyük rahatlama. Adaya döndüğümüzde temasa geçerim. İyi yolculuklar.

Walter arabayı Bertha'nın evinin önüne çekip park etti ve Dan'in elini sıkmak için arabadan inerken motoru çalışır durumda bıraktı. "Sizi tanımak çok keyifliydi, Avukat Bey. Umarım bir dahaki sefere bu taraflara geldiğinizde uğrarsınız. Sana bir istakoz dürüm ısmarlarım."

"Bunu kesinlikle kabul edeceğim. Her şey için teşekkür ederim. Burada işimi kolaylaştırdınız ve bunun için minnettarım."

"O zevk bana ait, dostum. İrtibatta kalalım."

"Görüşeceğiz."

Walter arabasıyla uzaklaşırken Dan el salladı ve sonra karısını bulmak için içeri girdi.

BERTHA VE BUSTER, BERTHA'NIN DOĞUM GÜNÜ İÇİN NADİR BİR GÜN İZİN ALMIŞLARDI. Kendini iyi hissettiği için anlamsız olduğunu söylediği yıllık muayeneden korkuyordu ama onu seven herkes bunu yapmasını istediği için gitti.

Buster, Kara hâlâ yataktayken odanın kapısında belirmişti.
"Hadi balık tutalım."

"Tamam. Gözlerimi açmam için bana bir dakika ver." "Acele et."

Çocukluk anılarının büyük bir parçası olan bu kaba ses tonuna gülmüştü. Buster kendisinden sadece on yaş büyük olduğu ve Bertha'ları ziyaret ettiğinde her zaman yanında olduğu için çocukken en iyi arkadaşlarından biriydi. Ona balık tutmayı, yengeç yakalamayı, tuzakları tamir etmeyi ve en süslü düğümleri atmayı öğretmişti.

Buster sessizliği gevezeliğe tercih ettiği için nadiren konuşurlardı ve Kelly onun bu konudaki sınırlarına saygı duyardı, bu da onu Buster'ın en sevdiği arkadaşlarından biri yapmıştı. Çocukken tam bir boşboğaz olan Kelly'nin Buster'la arası pek iyi değildi.

Kara onun yakın çevresine girmekten büyük onur duymuştu ve dişlerini fırçalarken, saçlarını tararken ve yüzünü yıkarken onunla vakit geçirmek için sabırsızlanıyordu. Ne yaptıkları önemli değildi, çünkü her zaman eğlenceliydi.

Yoga pantolonunu ve Dan'in en sevdiği Stanford sweatshirt'ünü giydikten sonra yanına bir granola bar ve bir şişe su aldı.

Hastanede serum takıldığından beri kendini bin kat daha iyi hissediyordu. Gelecekteki hamileliklerinde tekrar mide bulantısı yaşarsa bunu bilmek iyi olacaktı.

Gelecek hamilelikler... Ha! Başka bir bebek düşünmeden önce bu doğumun nasıl geçtiğini görmesi gerekiyordu. Doğruyu söylemek gerekirse, programın doğum kısmı onu korkutuyordu. Bunu kimseye itiraf etmemişti, Dan'e bile. Kadınlar yüzyıllardır doğum yapıyordu. Bunu büyötmeyi reddediyordu. Ayrıca, o pısrık Kelly bile yapabiliyorsa, onun için hiç sorun olmazdı.

Arka bahçeden geçip Buster'ın onları sandalyeler ve direklerle donattığı su kenarına doğru yürürken bu düşünce kendi kendine kıkırdamasına neden oldu.

"Yemi sen mi attın?"

Ona ne için beni alıyorsun bakışı attı ve bu da onu güldürdü.

"Özür dilerim."

"Bazı şeyler değişmez."

"Hayır, değiller. Solucanlar beni hâlâ ."

"Bebeğim."

Dilini ona doğru uzattı ve karşılık olarak yüzünü hafifçe kaldırdı.

Kara, Buster'la yaptığı son seferden beri balık tutmamıştı. Oltayı , makarayı çekmenin ve balığın kancaya takıldığını hissedene kadar tekrarlamamanın ne kadar rahatlatıcı olduğunu unutmamıştı. Sonra, yakaladığı balığı karaya çıkarmak için tüm kaslarını çalıştırırken heyecanlanıyordu, ya da öyle görünüyordu.

Buster balığı serbest bırakıp suya geri bırakırken, "Güzel balık," dedi.

Kara, onun da balıklara dokunmaktan hoşlanmadığını hatırladığına sevinmişti.

Garaj yolunda araba kapılarının kapandığını duyduklarında ikişer tane yakalamışlardı.

Kara döndüğünde Dan'in Walter'kardeşçe sarıldığını ve elini sıktığını gördü. Onun yüzünde kocaman bir gülümsemeyle kendisine doğru geldiğini görünce kalbi sevinçle çarptı.

"Mesajımı aldın mı?" diye sordu.

Onu bir öpücükle selamlamak için ayağa kalktı. "Birkaç saattir telefonuma bakmadım. Birisi ilk iş balık tutmak istedi."

"İlk iş," dedi Buster küçümseyerek. "Doğru."

"Kardeşleriniz hapisten çıktı tüm suçlamalar düşürüldü."

Kara bir çığlık , sopasını bıraktı ve kendini Dan'in kollarına bıraktı. "Başardın!"

"Çok mükemmel bir yardımla."

Ona sıkıca sarıldı. " teşekkür ederim." "Senin için her şeyi yaparım, aşkım."

"İyi iş," dedi Buster Dan'e. "Suçlamalar saçmalıktı."

Kara aşkına sarılırken bunun yakında Gansett'teki evlerine dönecekleri anlamına geldiğini fark etti. Maine'den ve orada sevdiği insanlardan ayrılacağı için bir hüznü hissetmesi onu şaşırttı.

"Kutlama yapmalıyız."

"Annen senden çok önde. Bu akşam tüm aileyi yemeğe davet etti. Muhtemelen ondan bir mesaj almışsındır."

"Telefonumu almam lazım. Sopyla bir tur atmak ister misin?"

"İsterim."

"Ona ipi göster, Buster."

"Evet."

Kara içeri girdi, ailelerinin üzerindeki kara kalktığı ve kardeşleri artık özgür oldukları için çok rahatlamıştı. İtibarları üzerindeki lekeyi kaldırmak için kamuoyuna bir açıklama yapılacağını umuyordu.

Okunmamış yirmi iki mesajı vardı, bunlardan biri annesinden gelmişti ve Kelly ile Matt'in kutlama yemeğine davet edilip edilmeyeceğini soruyordu.

Bana uyar, diye cevap verdi. Harika haberleri duyduğuma sevindim.

Her şeyimizi Dan'e borçluyuz. Onu hayatımıza soktuğun için teşekkür ederiz. Birden fazla açıdan çok iyi bir adam seçtiniz.

Kara, annesinin sözlerindeki çifte anlama güldü.
kelimeler. *0 en iyisidir.*

Bertha duyuruldu onu varış ne zaman onu eski

Motoru durdurduğunda kamyon geri tepti.

Gülümseyerek, Kara gitti dışarı için tanışmak

onu. "Nasıl oldu Doktor?"

"İyi. Yeni bir şey yok."

"Büyük haberi duydun mu?"

"Ne büyük haberi? Eve gitmek için acele ediyordum.
Telefonuma hiç bakmadım."

"Çocuklar serbest bırakıldı ve tüm suçlamalar düşürüldü."

"Oh teşekkürler, İsa. Ve Dan'e. Çoğunlukla Dan."

Kara büyükannesine sarılırken güldü. "Annem bu akşam evde bir kutlama yemeği veriyor. Herkes davetli."

"Bu katılmak istediğim bir parti."

"Ben de bunu söylemeni umuyordum." Kara ondan uzaklaştı, sevgili büyükannesinden ayrılacağını düşünmek üzücüydü.

"Bu kaş çatmalar da neyin nesî?"

"Sanırım yakında eve döneceğiz." "Bu seni mutlu etmeli, üzmemeli."

"Mutluyum ama keşke seni de yanımda getirebilseydim."

"Burası dışında her yerde mutsuz olacağımı biliyorsun, bir dahaki sefere eve ziyarete geldiğinde burada olacağım. Ve küçük çocuğunuz geldiğinde onu görmeye geleceğim. Söz veriyorum."

"Gerçekten mi? Benim için Maine'i terk mi edeceksin?" "Beni uzak tutmaya çalış."

Kara ona tekrar sarıldı. "Seni çok ama çok seviyorum. Her şeyden daha çok."

"Aynısı aşkım. Tüm dünyayı dolaş ve tekrar geri dön."

AKŞAM YEMEĞİ AİLESİNİN EVİNDE O AKŞAM OLDU.

Kara yıllar sonra ilk kez on bir Ballard kardeşin hepsinin aynı anda aynı yerde olduğunu hatırlıyordu. Kirby ve Keith, Kara'yı sımsıcak sarılmalarla karşılamış ve Dan'in onlar için yaptığı her şey için teşekkür etmişlerdi. Aileyle nadiren Kingston bile Kara'ya kocaman sarılmıştı.

Kingston'ın kızıl-sarı saçları, ona uygun bir sakalı ve delici mavi gözleri vardı. "Kocanızın günün adamı olduğunu duydum."

"Çözüldüğü için çok minnettarız. En azından bizim için. Umarım Tanya'yı öldüren kişiyi yakalarlar."

Kingston, "Buraya gelirken radyoda bir şüpheli yakaladıklarını duydum," dedi.

"Ailesi için üzülüyorum. Ne korkunç bir şey."

"Gerçekten de öyle."

Dan yanlarına geldi, Chuck'ın geldikleri anda eline sıkıştırdığı bira şişesini tutuyordu.

"Dan, Kingston'la tanış, Ballard'lardan tanışmadığın son kişi."

İki adam el sıkıştı.

"Sonunda sizinle tanıştığımıza sevindim," dedi Dan.

"Aynı şekilde. Çocuklar için yaptığınız her şey için teşekkürler." "İşe yaradığına sevindim."

Kingston alaycı bir sırıtışla, "Ve kendini vasiyete dahil etmenin yolu," dedi.

Dan güldü.

"Cidden, yaptığınız şey için minnettarız."

"Masum olmalarının yardımı oldu," dedi Dan, "bu da işleri kolaylaştırıyor. Her zaman bu şekilde sonuçlanmıyor ama gerçeğin bizim tarafımızda olması yardımcı oluyor."

Kara'kardeşleri sırayla ona teşekkür etti, elini sıktı ve takdirlerini ifade etti.

Kelly, oğlu Connor bacağına sarılırken Dan'e "Çok iyi iş çıkardın," dedi. "Yaptığın her şey için teşekkür ederim."

"Sorun değil."

Kelly başka bir şey söylemeye başladı, ama görünüşe göre daha iyi düşündü ve Connor'ı elinden tutarak ilerledi. Belki de şansını zorlamaması gerektiğini öğrenmişti. Kara sadece umut edebilirdi.

"Seni Google'da arattım," dedi Luna, Dan'e bir cipsi soğan sosunda gezdirirken. "Etkileyici."

"Bu doğru mu?"

"Sanki bunu zaten bilmiyormuşsun gibi."

Adam güldü ve kızın kafasına şakacı bir vuruş yaptı. "Okuduğun her şeye inanma."

"Yani iki amcam da dahil olmak üzere haksız yere suçlanan tonlarca insanın serbest bırakılmasına yardım etmediniz mi?"

"Bu kısmı doğru. Hakkımda görebileceğiniz diğer bazı şeyler saçmalık."

"Ne gibi?"

"Hollywood'daki her aktrisle çıktığım söyleniyor. Bu kesinlikle yanlış."

"Daha çok yarısı gibiydi," dedi Kara. "Hey!

Beşten azdı."

Luna gülerek homurdandı. "Tanıdığım biri mi?" "Belki?"

"Oh, bu iyi olacak."

"Luna, amcanı rahat bırak," dedi Kendra. "Kutlama yapıyor olması gerekiyordu."

"Bana hangi ünlü aktrislerle çıktığını söyleyecekti."

Dan kıza göz kırparak, "Sana mesaj atarım," dedi ve kızın genişçe gülümsemesine neden oldu.

Kara, Maine'deki ailesi ve arkadaşlarıyla bu zamanı geçirdiği, Dan'ın birçoğuyla ilk kez tanıştığı, yeğenleri ve arkadaşlarının yanı sıra yıllar sonra ilk kez Sea Swept'te bulunan Bertha ve Buster ile yeniden bağlantı kurduğu için minnettarlık duyuyordu.

Renata, yirmi yıldır ailelerinin yanına bile yaklaşmamış olan babası, Kara'nın amcası Henry ile içeri girbir şeyler gördüğünü sandı. "Ne oluyor be?"

"Kim o?" Dan sordu.

"Amcam Henry. Babamın kardeşi."

"Söylemiyorsun."

Chuck kardeşini görünce gülümsedi ve elini sıkmak için yanına gitti. "Hoş geldiniz. Gelebilmene sevindim."

"Davetiniz için teşekkürler. İyi haberi kutlamaya yardımcı olduğum için mutluyum."

"Neler oluyor?" Kara Renata'ya sordu.

Amcasını son gördüğünden bu yana geçen yıllar içinde siyah saçlarına aklar düşmüştü ve yüzünde daha önce olmayan çizgiler vardı.

Renata, "Babam babana mesaj atarak iyi haberi duyunca ne kadar rahatladığını ve Keith ile Kirby'nin başından beri masum olduklarını bildiğini söyledi," dedi. "Baban da ona teşekkür ederek ve ondan haber almanın güzel olduğunu söyleyerek cevap yazdı. Biraz ileri geri konuştular ve baban onu partiye davet etti."

"Kes şunu. Gerçekten mi?" "O burada, değil mi?"

"Buna inanamıyorum," dedi Kara annesinin kayınbiraderine sarılışını izlerken. "Bunu çok uzun zamandır diliyorduk."

"Seni eve götürmek ve babalarımız arasında onlarca yıldır süren anlaşmazlığı gidermek için kardeşlerinin cinayetle suçlanması yetti."

"Tuhaf, değil mi, bu kadar kötü bir şeyden bu kadar iyi şeyler?"

"Elbette." Kara'ya baktı. "Bu yakında gideceğiniz anlamına mı geliyor?"

"Muhtemelen, ama henüz bir plan yapmadık."

"Adanıza dönmek için sabırsızlandığınızı biliyorum ama yanımda olmanızı özleyeceğim."

"Her zaman bir mesaj, bir arama, bir FaceTime ."

"Biliyorum, ama aynı şey değil."

Kara omzuyla onu dürttü. "Yeni adamınla o kadar meşgul olacaksın ki beni özleyecek vaktin olmayacak."

"Sus."

"Susmayacağım."

"Burada olmadığında seni hep özleyeceğim."

"Bundan sonra çok daha sık burada olacağımdan eminim. Söz veriyorum."

"Ben de oraya geleceğim. Söz veriyorum."

"Bunu çok isterim. Önümüzdeki yaz tüm ekibin orada olmasını dört gözle bekliyoruz."

Renata başını Kara'nın omzuna yasladı ve babalarının uzun zamandır ilk kez birlikte gülmelerini izlediler. "Seni seviyorum kuzen."

"Ben de seni seviyorum."

BÖLÜM

Otuz İki

CHUCK herkesin dikkatini çekmek için **yüksek sesle ıslık çaldı**. "Annem ve ben akşam yemeği için evde görmekten çok memnunuz," dedi dikkatlerini çektiğinde. "Bunun en son ne zaman olduğunu hatırlamıyorum."

"Noel, on beş yıl önce," dedi Kellen.

"Eğer Kell o kadar uzun zaman önce olduğunu söylüyorsa, muhtemelen haklıdır," dedi Chuck. "Her , çok uzun zaman oldu ve bunun gerçekleşmesi için son derece üzücü bir şey olması gerekti. Keith ve Kirby, bu olayı geride bıraktığımız ve ait olduğunuz yere, evinize döndüğünüz için çok rahatladık. Bunun gerçekleşmesi için yaptığı her şey için Dan'e ve size ihtiyacımız olduğunda her şeyi bırakıp koşarak geldiğiniz için hem Dan'e hem de Kara'ya sonsuza dek minnettarız. İkinizin de evde olması çok güzeldi ve umarız yakında geri dönersiniz. Taşındığından beri seni özledik tatlım ve seninle birlikte olma ve Dan'i daha iyi tanıma fırsatını çok sevdik. Yine de tutuklanma ve cinayetle suçlanma olayı olmadan da yapabilirdik."

Keith, Kirby'ye küçük bir sırtısla, "Siz ve biz," dedi.

Kirby elindeki Sam Adams şişesini Dan'e doğru kaldırdı. "Teşekkür ederim kardeşim. Çok teşekkür ederim."

"yaradığına sevindim."

Keith, "Bu iş öylesine olmadı," dedi. "Bunu siz sağladınız ve bizim için yaptığınız her şey için sonsuza dek minnettar kalacağız."

Dan, "Aile aileye bakar," dedi.

"Her iki taraf için de geçerli," dedi Keith. "Eğer bir şeye ihtiyacın olursa, herhangi bir şeye... Eğer senin evinde tuvalet tıkanırsa, bir sonraki uçakla gelirim."

Dan güldü. "Seni bu konuda ikna edebilirim, çünkü sevgili karıma göre ben hiçbir şeyi tamir edemem."

"Ben senin adamınım," dedi Keith. "Her zaman. Her yerde."

Judith, ızgara tavuk ve biftek ile yirmi farklı çeşitten oluşan lezzetli bir akşam yemeği servis etti.

"Bunu nasıl bu kadar çabuk topladın anne?" Kara ona sordu.

"Şaka mı yapıyorsun? Eskiden her gün on üç kişiyi beslerdim. Bu hiçbir şey." Judith toplanan aileye baktı ve herkesin orada olmasından ve iyi geçinmesinden memnun görünüyordu. "Ailemiz umduğum kadar yakın olmadı."

"Bunu tersine çevirmek için hâlâ zaman var. Artık hepimiz buradayız."

"Evet, biliyorum. Aslında..." Judith herkesin dikkatini çekmek için elindeki bıçağı bardağa vurdu. "Bu yıl Noel yemeği için hepinizi eve davet etmek istiyorum. Herkesin burada olması benim için çok anlamlı olur."

Kardeşlerin çoğu başlarıyla onayladı.

Dan Kara'ya baktı ve kaşlarını kaldırarak bunun ona bağlı olduğunu söyledi.

"Bunu isteriz," dedi Kara. "Kasım ayında bebeği doğurduktan sonra nasıl hissedeceğimi göreceğim. Yine de burada olmaya çalışacağız." Kara'nın aramıza dönmesiyle birlikte tüm gözler Kingston'a çevrildi.

Aile.

Uzun bir duraksamadan sonra, "Tabii anne. Kulağa harika geliyor."

DAN VE KARA ÜÇ GÜN SONRA GANSETT'E UÇMAYI PLANLIYORLARDI.

Kutlama yemeğinden sonra, ayrılmadan önce Maine'de kendilerine biraz daha zaman tanımaya karar verdiler. Bertha ve Buster ile denizde bir gün daha geçirdiler, Acadia'da yürüyüş yaptılar ve Bar Harbor'da iki kişilik şık bir akşam yemeğine çıktılar. Şehirdeki son gecelerinde, uzman Buster'ın gözetiminde ıstakoz ve istiridye pişirmek için herkesi Bertha'nın evine davet ettiler.

Dan'e mükemmel çukuru nasıl kazacağını ve yemeği tatlandırmak için deniz yosunu kullanmayı öğretti.

Mutfak penceresinin önünde duran Kara, gömleği çıkarılmış ve terden sıırıslam olmuş kocasının sevgili amcasıyla yan yana çalışmasını izlerken gözleri doldu.

Bertha arkasından yaklaştı ve omuzlarını sıktı. "Şunlara bak," dedi Kara. "Dan tam şurada onu."

"Çünkü Buster onu seviyor ve saygı duyuyor, yoksa ona defolup gitmesini söylerdi."

"Bu doğru," dedi Kara gülerek. "Ah, Bertha... Buradan bu kadar uzun süre uzak kalmamalıydım. Şimdi anlıyorum ki sadece kendimi cezalandırıyordum."

"Bazen ileriye giden yolu bulmak için geriye dönmeniz gerekir."

"Bunu deneyimleyene kadar asla bilemezdim." "Hayat böyle işliyor. Ölene kadar öğreneceğiz." "Babam ve Henry Amca'nın sanki yirmi yıla yakın bir süredir araları bozuk değilmiş gibi?"

"Ben çok mutlu için her ikisi de . Onlar. Bu güç .

Bağışlayıcılık asla hafife alınmamalıdır."

"Bu Kelly'yi affetmem ve yaptıklarını unutmam gerektiği anlamına mı geliyor?"

"Hayır, asla. Bazı şeyler affedilemez. Bu da onlardan biri."

Kara, Bertha'nın bunu vurgulu bir şekilde söylemesine güldü. "Sanırım bir noktada, yapmam gerekse de de, onları affettim çünkü artık umurumda değiller. Onların

Eylemler beni kaderimde olan hayata yönlendirdi ve sanırım bunun için onlara teşekkür etmeliyim."

"Seni sırtından bıçakladıkları için onlara teşekkür etmeye kalkma sakın."

"Tamam, yapmayacağım."

"Artık umursamamana sevindim. Bu iyi bir şey. Ve onlarla aynı odada olup üzülmemen ya da incinmemen de iyi bir şey. Ailenin ve çocuklarının -senin ve onun- iyiliği için samimi olabilirsin ama onların yaptıklarını *asla* unutma."

"Haklısın." Büyükannesiyle yüzleşmek için döndü. "Sizce insanların değişmesi mümkün mü?"

"Evet, biliyorum ve Kelly'nin daha iyi olmaya çalıştığını görüyorum. Onu annenizin evinde gördüğümde çok tatlıydı ve küçük oğlu da çok sevimli. Sonunda onunla tanışabildiğime sevindim. Ama şunu da söylemeliyim ki... Yaptığı şeyi yapan kişi hala onun içinde, biliyor musun? Bu dikkatli olmanızı tavsiye ederim."

"İyi bir noktaya değindin. Fazla müdahil olmadan da medeni olabiliriz."

"Muhtemelen en iyi yaklaşım bu."

Kara Bertha'ya tekrar sarıldı, çünkü sarılabilirdi, çünkü yakında onu tekrar özleyecekti. "Her şey için teşekkür ederim, sadece şimdi değil her zaman."

"Aşkım, sen bana benim sana verebileceğimden çok daha fazlasını verdin."

"Asla olmaz."

"Evet, ."

Gülümseyen Kara, kayası, en iyi arkadaşı ve gerçek kuzeyi olan kadına sıkıca sarıldı.

Dan, kendisi ve Buster için içecek almak üzere içeri girdiğinde onları orada buldu.

"Burada her şey yolunda mı?"

"Her şey mükemmel," dedi Kara Bertha'yı serbest bırakırken. "Sadece yapabiliyorken yapıyoruz."

"Umarım istediğin zaman Gansett'e gelirsin," dedi Dan Bertha'ya. "Arkadaşımız Slim alır ve uçurur. O tanıdığım en iyi pilottur ve sana çok iyi bakacaktır."

"Bunu kabul edebilirim."

"Lütfen yap," dedi Dan. "Sen yanımdayken karım çok daha mutlu oluyor, ben de öyle."

"Arada birkaç gün izin almayı düşünüyorum."

Kara şok içinde ona baktı.

"Bana bakma. Hayatım boyunca çok çalıştım. Artık daha fazla eğlenmeye başlamalıyım ve ikinizi de büyüleyen bu adayı ziyaret etmek yapılacaklar listemin en başında yer alıyor."

"Ne zaman istersen," dedi Dan ısrarla. "Sen beni ara, ben de Slim'i arayayım. Kara'ya sürpriz yapabiliriz."

"Bunu çok isterim. Bunu kesinlikle yapacağız. Buranın sorumluluğunu Buster'a bırakabilirim."

"Ona da kapımız açık tabii ki."

Bertha güldü. "Beni Maine'den çıkarmanın zor olduğunu düşünüyorsanız, o bambaşka bir hikaye."

"Gerçek," dedi Kara. "hiç ayrılmadı ve eğer istediği olursa asla da ayrılmayacak."

"Biz kazıyı bitirirken ben de onunla ilgileneceğim."

Kara, gözlerini deviren Bertha'ya gülümseyerek, "Bunu sen yap," dedi.

Buster hiçbir yere gitmiyordu, o kadar.

ISTAKOZ VE İSTİRIDYE PARTİSİ LEZZETLİ BİR HIT İLE OLDU.
Bertha'nın sahil bahçesinde onlara katılan aile ve arkadaşlar.

Ellery'nin çocukları Kendra'nın kızlarıyla oynadı, onlar da küçükleri kovalayıp kahkahalarla çığlık attırarak tepelerinde uçan ve artık arayan martıların seslerine karıştı.

Buster bahçeye, eski tuzaklardan ve böyle bir durum için biriktirdiği diğer hurdalardan yaptığı şenlik ateşinin ısıltısına katkıda bulunan ışıklar asmıştı.

Deniz ürünleri, patates ve diğer nefis şeylerle ağzına kadar dolu olan Kara, Dan'in yanına oturdu ve güneş suyun üzerinde batarken el ele tutuştu.

"Burayı çok seviyorum," dedi. "Her zaman gelmek zorundayız." " geleceğiz. gelmemizin nedenini düşünürsek, ben asla Bunun harika bir gezi olmasını bekliyordum."

"Büyüdüğünüz yeri görmek ve tüm insanlarınla tanışmak harikaydı."

"Onlar da seni en az kadar seviyor."

"Şuradaki muhabbet kuşlarına bakın," dedi Dan, çenesiyle bahçenin karanlık bir köşesinde birbirlerine sarılmış olan Renata ve Myles'ı işaret ederek.

"Çok şirinler."

"Kesinlikle öyle. İçimden bir ses çok geçmeden bir düğün için buraya döneceğimizi söylüyor."

"Bu konuda haklı olabilirsin. Onun adına çok mutluyum." "Hey, burada bir parti olduğunu duydum."

Kirby'nin sesini duyan Kara ayağa kalkıp onu kucaklayarak karşıladı. "Başarmışsın."

"Ben yaptım."

"Aç mısın? Buster yemek konusunda kendini aştı." "Bir şeyler yiyebilirim."

Kara onu elinden tuttu. "Bu ."

Kendisine sarılmak ve suçlamaların düşürülmesinden duydukları rahatlamayı ifade etmek isteyen arkadaşları ve ailesi tarafından en az on kez durduruldu. Sonunda içeri girdiklerinde "Vay be," dedi. "Bana bir ünlüymüşüm gibi davranıyorlar."

"Herkes sizi gördüğü ve bu korkunç şeyleri geride bıraktığınız için çok minnettar."

"Hiç kimse benden daha fazla değil. Normale dönmeye çalışıyorum ama bu kolay olmadı."

"Öyle olmadığına eminim. Yine de insanlar sana iyi davranıyor, değil mi?"

"Oh, evet. Herkes en başından beri bunun saçmalık olduğunu bildiğini söylüyor. En azından benim için. Keith konusunda o kadar emin değillerdi."

Kara, Kirby için bir tabak hazırlarken gülümsedi. "Ben de öyle hissediyordum ama şimdi kendimi suçlu hissediyorum."

"Hayır, kendini suçlu hissetme. Hayatı kıyameti kopardı. Kimse ne düşüneceğini bilmiyordu."

"Cehennemi yükseltmekten cinayete büyük bir sıçrama ve merak etmeme bile izin vermemeliydim."

"Herkes merak etti. Kendini kötü hissetme. Eski erkek arkadaşının Connecticut'ta tutuklandığını duydun mu?"

"Hayır! Ne zaman?"

"Bugün erken saatlerde."

O yemek yerken Bertha'nın mutfak masasında birlikte oturdular. "Ailesi için rahatladım ama yine de çok üzüldüm.

Bu

İki genç hayatı mahveden böyle bir israf."

"Evet, kesinlikle. Çünkü kızın kendisinden ayrılmasını kaldıramadı."

"Hiç alakan olmayan bir şeye bulaştığın için üzgünüm."

"İğrenç bir suçtan şüphelendiğinizde tüm hayatınızın ne kadar çabuk alt üst olabileceğini fark etmek biraz bunaltıcı." Bir midyeyi kızın kendisi için ısıttığı erimiş tereyağında gezdirdi ve ağzına attı. "Sana bir şey söyleyeyim... Dan'in haksız yere hapsedilen insanlar adına yaptığı iş için yepyeni bir takdirim var."

"Bu gerçekten olağanüstü. Serbest bıraktığı insanlar da çok müteşekkirdi. İçlerinden biri Malibu'da olduğumuz her zaman bize yemek pişirmeye geliyor. Diğerleri de minnettarlıklarını göstermek için yıl boyunca için çok çeşitli şeyler yapıyor, bunların hepsinin gereksiz olduğunu söylüyor ama bunu onlara söyleyemezsiniz."

"Onlara hayatlarını geri verdi. Bunu en azından yapabilecekleri bir şey olarak görüyorlar."

"Aynen öyle."

"Senin adına mutluyum, K. Üzerinde yürüdüğün toprağa tapan harika bir adamla kendi adanda kendine harika bir hayat buldun. Tüm iyi şeyleri hak ediyorsun."

"Sen de öyle Kirbs. Senin de buna sahip olmanı istiyorum."

"Olması gerekiyorsa olur." Omuz silkti. "Sanırım Google'da katil zanlısı olarak görüldüğüm için internetten randevulaşmanın modası geçti."

Kara buna gülmek istemedi ama adamın yüz ifadesi onu çileden çıkardı.

"Bu çok saçma," dedi. "Beraat kararı, suçlamaların yaklaşık yirmi kalem altında yer alıyor."

"Acaba Dan bu konuda bir şey yapabilir mi?"

Kirby omuz silkti. "Her neyse. İyi ya da kötü, bu artık benim hikâyemin bir parçası. En azından iş bulma konusunda endişelenmeme gerek kalmayacak."

"Bu doğru."

"Babamın şirket için, Kendra ve Kellen'in yönetici ortak olacağı ve on birimizin eşit olacağı bir halefiyet planı hazırladığını duydunuz mu?"

"Bu ne zaman oldu?" "Bugün erken saatlerde. Bir mesaj gönderdi."

"Saatlerdir telefonuma bakmadım. Bu konuda ne düşünüyorsun?"

"Onların yönetici ortak olması mantıklı, zira şu anda burayı onlar işletiyor. Hepimize bir parça vermesini ve kimsenin kimseyi zorlayamaması için geri alınamaz bir güvene koymasını seviyorum. Herhangi bir şey için kavga etmenin anlamı yok."

"Ailenin geçmişi göz önüne alındığında bu akıllıca bir hareket gibi görünüyor."

"Katılıyorum. Önümüzdeki yılın sonunda emekli olacağını ve geleceğin bize bağlı olduğunu söyledi. Kingston hemen söze girerek, bu işle hiçbir ilgisi olmayacağını söyledi."

Şirketin sahibi olsa bile, Kellen ona çekleri nakde çevirebileceğini ve bu konuda endişelenmemesini söyledi."

"Makul bir yanıt gibi görünüyor." "King baş parmağını kaldırarak cevap verdi."

"Bu çok iyi."

"Evet. Her şey yolunda."

Tam bunu söylediği sırada Buster, etkinlik için tedarik ettiği havai fişeklerden ilkinin ateşledi.

"Gidip izleyelim," dedi Kara.

Gökyüzü ışık ve renk patlaması diğerlerine katılmak için dışarı çıktılar.

Dan bir kolunu Kara'ya doladı. "İşte buradasın." "İşte buradayım."

"Kirby nasıl?" Dan, kardeşi soğutucudan bir bira almaya sonra sordu.

"Durumu iyi." Babasının şirketle ilgili planını ona anlattı.

"Şirketi aile içinde tutan ve bir sonraki nesle sorunsuz bir geçiş sağlayan harika bir plan gibi görünüyor."

"Katılıyorum."

Kara, gerçek bir memnuniyet duygusu içine yerleşirken havai fişekleri izlemek için onun kucağına sokuldu. Eve dönmüş, şeytanlarıyla yüzleşmiş ve gittiği yıllar boyunca pençelerinin bir kısmını kaybettiklerini görmüştü. Zaman ilerlemenin ve geçmişi ve onun pek çok dersini geride bırakmanın bir yolunu bulmuştu ama bu dersler onu daha güçlü ve bilge yapmış ve onu hayallerindeki adamla sürmesi gereken hayata götürmüştü.

"Eve gitmeye hazır hissediyor musun?" Dan sordu.

"Eve dönmek için sabırsızlanıyorum ve buraya geri dönmek için de sabırsızlanıyorum."

"İçin sabırsızlanıyorum. Sen ve Dylan'la geçireceğim her gün için."

"Ben de."

"O zaman Slim'den bizi sabah almasını istemeye ne dersin?"

"Sizinleyim, Danışman. kadar."

Kindle okuyucusu olduğunuz için teşekkürler! Gelecek Kindle almak için [lütfen bültenime kaydolun](#)sürümleri ve Amazon'daki kitaplarım hakkında haberler .

Zaten abonemiz misiniz? Perakendecilere özel haberlerden sizi haberdar [edebilmemiz Kindle tercihinizi buradan güncelleyin](#).

HOMECOMING'I OKUDUĞUNUZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM! YAZMAYI SEVDİM

Bu kitap Kara ve Dan'in Maine'e yaptıkları yolculuk ve bu yolculuk sırasında geçmişteki bazı yanlışları düzeltirken Ballard ailesinin dinamiklerini inceleme şansını anlatıyor. Dan'in gerçeğe ulaşma ve ona yardım edecek doğru insanları bulma konusundaki özel yeteneklerini sergilemek eğlenceliydi.

Daha önce de belirttiğim gibi, Downeast başka bir seri olmayacak. Bu kitabı yazarken, şu anda çeşitli aşamalardaki diğer üç seriyle birlikte başka bir serinin sorumluluğunu üstlenemeyeceğime karar verdim. Gelecekte ilham gelirse bu dünyayı yeniden ziyaret etme hakkımı saklı tutuyorum, ancak şimdilik, bu karakterlerden bazılarını gelecekte Gansett Adası'nda görebilecek olsak bile, bu hikayeye devam etme planım yok. Birinci Aile, Vahşi Dullar ve Gansett Adası Serileri hala güçlü bir şekilde devam ediyor ve yazılmak için sabırsızlanan başka bir seri ile zaten tabağında çok şey var. 2025'te yeni bir Quantum kitabı planladığımdan bahsetmiyorum bile. Asla yerine getirebileceğimden daha fazlasını vaat etmek istemiyorum, bu nedenle Downeast'i bu kitap ve Dan & Kara Prequel romanı ile sınırlı tutma kararı aldım.

Eve Dönüş Okuyucu Grubuna adresinden katılın.

www.facebook.com/groups/homecomingreaders/ görüşmek üzere

Spoiler içeren bu yeni hikayeyi ve Downeast Grubu'nu www.facebook.com/groups/downeastreaders adresinden bu dünyada gelecekteki güncellemeler için takip edebilirsiniz.

Perde arkasında beni destekleyen ekibe çok teşekkür ederim: Julie Cupp, Lisa Cafferty, Jean Mello, Nikki Haley, Ashley Lopes ve Emily Force. Editörlerim Linda Ingmanson ve Joyce Lamb'in yanı sıra A Takımı Beta okuyucularım Anne Woodall ve Kara Conrad'a teşekkür ederim. Yazar arkadaşım ve eski avukat Sawyer Bennett'e, hikayenin bu bölümünü olabildiğince gerçekçi tutmak için bazı yasal ayrıntılarda yardımcı olduğu için teşekkür ederim.

Gansett Adası okuyucularının yanı sıra Maine'de yaşayan okuyuculardan da bazı detaylar ve beta okumalar konusunda yardım aldım. Teşekkür ederim: Holly, Janet, Jennifer, Jen, Deb, Karen, Irene, Jean, Jill, Juliane, Marianne, Bethany ve Amy.

Christina Lemieux Oragano'nun "How to Catch a Lobster in Down East Maine", Gigi Georges'un "Downeast" adlı kitaplarını okudum ve çok beğendim; bu kitaplar hem bölge hem ıstakozculuk geleneği hakkında bilgi veriyor.

Her şeyi mümkün kılan okurlarıma teşekkür ederim. Beni ve kitaplarımı bu şekilde desteklediğiniz için size nasıl teşekkür edeceğimi asla bilemeyeceğim.

Sevgilerimle,
Marie

**Beni takip
edin: [Bülten](#)
[listesi BookBub](#)
[Facebook](#)
[Instagram](#)
[TikTok](#)
[Verve Romance Web](#)
[Sitesi](#)**

Marie Force Yazarının Diğer Kitapları

Downeast

[Dan & Kara: Bir Downeast Ön Romanı Eve Dönüş: Bir Downeast Romanı](#)

Gansett Adası Serisi

Kitap 1: [Aşk Hizmetçisi](#)

(Maddie & Mac)

Kitap 2: [Aşk Aptalı](#)

(Joe & Janey)

Kitap 3: [Aşka Hazır](#)

(Luke & Sydney)

Kitap 4: [Aşka Düşmek](#)

(Grant & Stephanie)

Kitap 5: [Aşk Ummak](#)

(Evan & Grace)

Kitap 6: [Aşk Mevsimi](#)

(Owen & Laura)

Kitap 7: [Aşka Özlem](#)

(Blaine & Tifianny)

Kitap 8: [Aşk Beklerken](#)

(Adam & Abby)

Kitap 9: [Aşk Zamanı](#)

(David & Daisy)

Kitap 10: [Meant for Love](#)

(Jenny & Alex)

Kitap 10.5: [Aşk Şansı, Bir Gansett Adası Novellası](#)

(Jared & Lizzie)

Kitap 11: [Karanlıktan Sonra Gansett](#)

(Owen & Laura)

Kitap 12: [Karanlıktan Sonra Öpücükler](#)

(Shane & Katie)

Kitap 13: [Karanlıktan Sonra Aşk](#)

(Paul & Hope)

Kitap 14: [Karanlıktan Sonra Kutlama](#)

(Big Mac & Linda)

Kitap 15: [Karanlıktan Sonra Arzu](#)

(Slim & Erin)

Kitap 16: [Karanlıktan Sonra Işık](#)

(Mallory & Quinn)

Kitap 17: [Victoria & Shannon](#) (Bölüm 1)

Kitap 18: [Kevin & Chelsea](#) (Bölüm 2)

[Bir Gansett Adası Noel Novellası](#) Kitap

19: [Karanlıktan Sonra Benim](#)

(Riley & Nikki)

Kitap 20: [Karanlıktan Sonra Senin](#)

(Finn & Chloe)

Kitap 21: [Karanlıktan Sonra Bela](#)

(Deacon & Julia)

Kitap 22: [Karanlıktan Sonra Kurtarma](#)

(Mason & Jordan)

Kitap 23: [Karanlıktan Sonra Karartma](#)

(Tam Kadro)

Kitap 24: [Karanlıktan Sonra Baştan Çıkarma](#)

(Gigi & Cooper)

Kitap 25: [Karanlıktan Sonra Direnç](#)

(Jace & Cindy)

Kitap 26: [Karanlıktan Sonra Kasırga](#)

(Tam Kadro)

Kitap 27: [Karanlıktan Sonra Yenilenme](#)

(Duke & McKenzie)

Kitap 28: *Karanlıktan Sonra Teslimat (2025)*

Vahşi Dullar Dizisi - Ölümcül Bir Dizi Spin-Off

Kitap 1: [Senin Gibi Biri Biri](#)

Kitap 2: [Tutacak](#) Kitap 3:

[Sevecek Biri](#)

Kitap 4: [Bana Göz Kulak Olacak Biri](#) Kitap

5: *Hatırlanacak Biri (2025)*

Kuantum Serisi*

Kitap 1: [Erdemli](#)
(Flynn & Natalie)
Kitap 2: [Yiğit](#) (Flynn
& Natalie)
Kitap 3: [Muzaffer](#)
(Flynn & Natalie) 4.
Kitap: [Rapturous](#) (Addie
& Hayden) 5. Kitap:
[Ravenous](#) (Jasper &
Ellie)
Kitap 6: [Delirious](#)
(Kristian & Aileen)
Kitap 7: [Çirkin](#)
(Emmett & Leah)
Kitap 8: [Ünlüler](#)
(Marlowe & Sebastian)
Kitap 9: Şanlı (Max & Stella, 2025)

Yeşil Dağ Serisi* Kitap 1: [Tek](#)
[İhtiyacın Aşk](#) (Will &
Cameron)
Kitap 2: [Elini Tutmak İstiyorum](#)
(Nolan & Hannah)
Kitap 3: [Onu Orada Dururken Gördüm](#)
(Colton & Lucy)
Kitap 4: [Ve Onu Seviyorum](#)
(Hunter & Megan)
Novella: [Benim Olacaksın](#)
(Will & Cam'in Düğünü)
Kitap 5: [It's Only Love](#)
(Gavin & Ella)
Kitap 6: [Ain't She Sweet](#)
(Tyler & Charlotte)

The Butler, Vermont Serisi*
(Green Mountain'ın devamı)

Kitap 1: [Her Küçük Şey](#)
(Grayson & Emma)
Kitap 2: [Bana Aşkı Satın Alamazsın](#)
(Mary & Patrick)
Kitap 3: [İşte Güneş Geliyor](#)
(Wade & Mia)
Kitap 4: [Sen Var Olana Kadar](#)
(Lucas & Dani)
Kitap 5: [Tüm Sevgilerimle](#)
(Landon & Amanda)
Kitap 6: [Bırak Olsun](#)
(Lincoln & Molly)
Kitap 7: Bir [Araya Gelin](#)
(Noah & Brianna)
Kitap 8: [Burada, Orada ve Her Yerde](#)
(Izzy & Cabot)
Kitap 9: [Uzun ve Dolambaçlı Yol](#)
(Max & Lexi)

Miami Geceleri Serisi*

Kitap 1: [Ne Kadar Hissediyorum](#)
(Carmen & Jason)
Kitap 2: [Ne Kadar Önemsiyorum](#)
(Maria & Austin)
Kitap 3: [Ne Kadar Seviyorum](#)
(Dee & Wyatt)
[Nochebuena](#), Bir Miami Geceleri Romanı
Kitap 4: [Ne Kadar İstiyorum](#)
(Nico & Sofia)
Kitap 5: [Ne Kadar İhtiyacım Var](#)
(Milo ve Gianna)

Suya Basan Serisi*

Kitap 1: [Suya Basmak](#)
Kitap 2: [Zamanı İşaretlemek](#)
Kitap 3: [Yeniden Başlamak](#)

Kitap 4: [Eve Dönüş](#)

Kitap 5: [Sonsuzluğu Bulmak](#)

Tek Başlıklar

[In the Air Tonight](#)

[Five Years Gone](#)

[One Year Home](#)

[Sex Machine](#)

[Seks Tanrısı](#)

[Georgia Aklımda True](#)

[North](#)

[Düşüş](#)

[Enkaz](#)

[Herkes Bir Kahramanı](#)

[Sever Hücum İlk Uçuş](#)

[AşkHattında](#)

Marie Force'tan Romantik Gerilim

Ölümcül Seri*

[Seninle GeceBir](#) , *Ölümcül Serinin Ön Romanı*

Kitap 1: [Ölümcül İlişki](#)

Kitap 2: [Ölümcül](#)

[Adalet](#)

Kitap 3: [Ölümcül Sonuçlar](#)

Kitap 3.5: [Ölümcül Kader](#), *Düğün Novellası*

Kitap 4: [Ölümcül Kusur](#)

5: [Ölümcül Ölümcül](#)

[Ölümcül Tehlike](#)

[Ölümcül Ölümcül](#)

[Aldatma](#) Kitap 6: [Hata](#)

Kitap 7: Kitap 8:

[Skandal](#) Kitap 9:

[Çılgınlık](#) Kitap 10:

[Ölümcül Ölümcül](#)

[Ölümcül Ölümcül](#)

[İstilaKimlik](#) Kitap 11:

[Tehdit](#) Kitap 12: [Kaos](#)

Kitap 13:

Kitap 14: [Ölümcül Hesaplaşma](#)

Kitap 15: [Ölümcul Suçlama](#)

Kitap 16: [Ölümcul
Dolandırıcılık](#)

Sam ve Nick'in hikayesi devam ediyor...

Kitap 1: [State of Affairs](#)

[State](#) Kitap 2: [Stateofthe](#)

[Union](#) [Grace](#) 3: [of State of](#)

[Alert](#) Kitap 4: [State of](#)

[Shock](#) Kitap 5: [State of](#)

[Denial](#) Kitap 6: [State of](#)

[Bliss](#) Kitap 7: [State of](#)

[Suspense](#) Kitap 8:

Kitap 9: İntikam Devleti (2025)

Kitap 10: Koruma Durumu (2025)

Marie Force'tan Tarihsel Romantizm

Yaldızlı Seri*

Kitap 1: [Aldatmacayla Düşes](#)

Kitap 2: [Arzuyla Aldatılan](#)

* *Tamamlanmış Seri*

About the Author

Marie Force, 100'den fazla çağdaş romantizm, romantik gerilim ve erotik aşk romanının 1 numaralı *Wall Street Journal* çoksatan yazarıdır. Serileri arasında Fatal, First Family, Gansett Island, Butler Vermont, Quantum, Treading Water, Miami Nights ve Wild Widows bulunmaktadır.

Kitapları dünya çapında 14 milyondan fazla satmış, bir düzineden fazla dile çevrilmiş ve *New York Times*'in en çok satanlar listesinde 30'dan fazla kez yer almıştır. Kendisi aynı zamanda *USA Today*'in en çok satanlar listesinde ve Almanya'da Spiegel'in en çok satanlar listesinde yer almaktadır.

Hayattaki hedefleri basit: Artık birer yetişkin olan "çocuklarıyla" çok vakit geçirmek, yazabildiği kadar uzun süre kitap yazmaya devam etmek ve asla haberlere konu olan bir uçuşta bulunmamak.

Marie'nin marieforce.com adresindeki web sitesindeki posta listesine katılarak yeni kitaplar ve bölgenizde gerçekleşecek etkinlikler hakkında haber alın. Onu Facebook'ta, [www.Facebook.com/MarieForceAuthor](https://www.facebook.com/MarieForceAuthor) , adresindeInstagram'da [@marieforceauthor](https://www.instagram.com/marieforceauthor) ve TikTok'ta [@marieforceauthor](https://www.tiktok.com/@marieforceauthor) takip edin. Marie ile marie@marieforce.com adresinden iletişime geçin.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

